DE WAARHEID OVER ENGELEN

ELLEN WHITE

New Covenant Publications International Ltd. Dutch

Auteursrecht © 2020. Internationale Publicaties van het Nieuwe Verbond

Alle rechten voorbehouden. Geen enkel deel van dit boek mag worden gereproduceerd of verzonden in welke vorm dan ook of op welke wijze dan ook zonder uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van de auteur, behalve in het geval van korte citaten belichaamd in kritische artikelen en beoordelingen. Stuur alle relevante vragen door naar de uitgever.

Alle rechten voorbehouden. Geen enkel deel van dit boek mag worden gereproduceerd of verzonden in welke vorm dan ook of op welke wijze dan ook, elektronisch of mechanisch, met inbegrip van fotokopiëren, opnemen of door een informatieopslag- en ophaalsysteem - behalve door een recensent die korte passages kan citeren in een recensie die in een tijdschrift of krant moet worden afgedrukt - zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN: 359-2-85933-609-1

ISBN: 359-2-85933-609-1

Catalogiseren in Publicatiegegevens

Redactie en Ontwerp door : Internationale Groep van het Nieuwe Verbond

Gedrukt in het Verenigd Koninkrijk.

Eerste druk op 26 mei 2020

Gepubliceerd door : Internationale Publicaties van het Nieuwe Verbond

New Covenant Publications International Ltd.,

Kemp House, 160 City Road, London, EC1V 2NX

Bezoek de Website: www.newcovenant.co.uk

De Waarheid over Engelen

Het verband tussen de zichtbare en de onzichtbare wereld, de dienst van Gods engelen en het werk van boze geesten, wordt in de Schrift duidelik geopenbaard, en is onafscheidelik samengeweven met de geschiedenis van de mens. Er bestaat een toenemende neiging om niet te geloven aan het bestaan van boze geesten, terwijl de heilige engelen, “die tot dienst uitgezonden worden, om dergenen wil, die de zaligheid beërven,” door velen voor de geesten van afgestorvenen gehouden worden. Maar de Schrift leert niet alleen het bestaan van engelen, goede zowel als boze, maar levert onbetwistbaar bewijs, dat ze niet de van het lichaam gescheiden geesten van de doden zijn. Nog eer de mens geschapen werd, bestonden de engelen; want toen de fondamenten van de aarde gelegd werden, “zongen de morgensterren tezamen vrolik, en juichten al de kinderen Gods.” Engelen staan volgens hun natuur hoger dan de mensen; want de psalmist zegt, dat de mens “een weinig minder gemaakt is dan de engelen.”

Deze pagina is opzettelijk leeg gelaten.

New Covenant Publications

International Ltd.

Gereformeerde Boeken, Getransformeerde Gedachten

New Covenant Publications International Ltd.,
Kemp House, 160 City Road, London, EC1V 2NX

Email: newcovenantpublicationsintl@gmail.com

Dankwoord

Dit boek wordt opgedragen aan Here God.

Voorwoord

New Covenant Publications International verbindt de lezer opnieuw met het goddelijke plan dat hemel en aarde verbindt en de eeuwigheid van de wet van liefde versterkt. Het logo, de Ark van het Verbond, vertegenwoordigt de intimiteit tussen Christus Jezus en zijn volk en de centrale plaats van Gods wet. Zoals er staat geschreven: “Maar dít is het verbond, dat Ik met het huis van Israël sluiten zal na deze dagen, luidt het woord des HEREN: Ik zal mijn wet in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven, Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn.” (Jeremia 31: 31-33; Hebreeën 8: 8-10). Inderdaad, het nieuwe verbond getuigt van een verlossing, geboren door onverminderde strijd en verzegeld door bloed.

Gedurende ontelbare eeuwen hebben velen lijdende kwelling en onbegrijpelijke onderdrukking doorstaan, berekend om de waarheid uit te wissen. Vooral in de donkere middeleeuwen was dit licht enorm in de war en verduisterd door menselijke tradities en populaire onwetendheid, omdat de inwoners van de wereld de Opperste Wijsheid hadden veracht en verworpen en het verbond hadden overtreden. De plaag van het compromis met zich wijdverbreid kwaad veroorzaakte zo'n gesel van ongebreidelde degeneratie en duivelse onmenselijkheid, dat veel levens ten onrechte werden opgeofferd en weigerden zich over te geven aan de gewetensvrijheid. Niettemin werd een om verloren kennis te herstellen, met name in de tijd van de Reformatie.

De plaag van het compromis met zich uitbreidende kwaden veroorzaakte zo'n gesel van ongebreidelde degeneratie en duivelse onmenselijkheid, dat veel levens ten onrechte werden opgeofferd vooral al degenen die weigerden zich over te geven aan de gewetensvrijheid. Niettemin werd een verloren kennis nieuw leven ingeblazen, met name in de tijd van de Reformatie. De hervorming van de 16e eeuw leidde tot een moment van waarheid, fundamentele verandering en de daaruit voortvloeiende turbulentie, zoals weerspiegeld in de contrareformatie. Door dit boek ontdek je echter de onmiskenbare betekenis van deze unieke revolutie vanuit het perspectief van de hervormers en andere moedige pioniers. Uit hun verslagen kan men de verwoestende veldslagen, de redenen voor dergelijke fenomenale weerstand en bovennatuurlijke interventies begrijpen.

Ons motto: “Gereformeerde Boeken, Getransformeerde Gedachten,” benadrukt het onderscheidend genre van de literatuur, gecomponeerd in een kritisch tijdperk en de impact ervan. Het benadrukt ook de urgentie van persoonlijke hervorming, wedergeboorte en transformatie. Al sinds de uitvinding van de boekdrukkunst de Gutenberg, in combinatie met het kracht van vertaling, de principes van het hervormde geloof verspreidde, ongeveer 500 jaar geleden, zouden de gedigitaliseerde pers en

elektronische media in elke taal het licht van de waarheid communiceren in deze laatste tijden.

Inhoudsopgave

Hoofdstuk 1: De Engelen en Wij - een Kort Overzicht 4
Hoofdstuk 2: De Bediening van Engelen in Onze Tijd 7
Hoofdstuk 3: De Engelen in de Hemel voor de Opstand 13
Hoofdstuk 4: De Oorsprong van het Kwaad 18
Hoofdstuk 5: De Opstandige Engelen worden uit de Hemel Gegooid - Adam en Eva 28
Hoofdstuk 6: De Engelen voor en na de Zondvloed 41
Hoofdstuk 7: Engelen in het Tijdperk van de Patriarchen 48
Hoofdstuk 8: De Engelen ten Tijde van de Uittocht uit Egypte 58
Hoofdstuk 9: Het Werk van de Engelen in de Tijd van de Sinaï tot de inname van Jericho 65
Hoofdstuk 10: Engelen in de Tijd van de Rechters en de Vroege Koningen 75
Hoofdstuk 11: Engelen van de Tijd van David tot de Babylonische Gevangenschap. 84
Hoofdstuk 12: Engelen van de Tijd van Babylon tot de Tijd van Johannes de Doper 93
Hoofdstuk 13: De Incarnatie van Jezus en Zijn Vroege Jaren 103
Hoofdstuk 14: Engelen bij Jezus' Doopsel en bij de Verzoeking in de Woestijn 112
Hoofdstuk 15: Goede en Kwade Engelen tijdens Christus' Bediening op Aarde 120
Hoofdstuk 16: Engelen Tijdens de Passie van Christus tot aan Zijn Dood 128
Hoofdstuk 17: Engelen ten Tijde van Christus' Opstanding en Hemelvaart 139
Hoofdstuk 18: Engelen in de Tijd van Pinksteren tot de Laatste Dagen 151
Hoofdstuk 19: Ellen G. White's Ervaringen met Engelen 168
Hoofdstuk 20: Engelen in de Laatste Confrontatie tussen Goed en Kwaad 176
Hoofdstuk 21: Engelen in de Eeuwigheid 190

Hoofdstuk I: De Engelen en Wij - een Kort Overzicht

Het verband tussen de zichtbare en onzichtbare werelden, de bediening van Gods engelen en de activiteit van boze geesten worden duidelijk geopenbaard in de Bijbel en zijn onlosmakelijk verbonden met de menselijke geschiedenis ... {En 9.1}

Zelfs voor de schepping van de mens waren er engelen, want toen de fundamenten van de aarde werden gelegd, prezen de morgensterren mij [God] samen ... en alle kinderen van God schreeuwden van vreugde. Job 38:7 ... Engelen zijn van nature hoger dan mensen, want de psalmist zegt dat de mens "een weinig lager is dan de engelen". Psalm 8:6 (EB). {En 9.2}

Het aantal en de macht van engelen

De Schrift geeft ons informatie over het aantal, de macht en de heerlijkheid van de hemelse wezens en over hun verband met de regering van God en ook hun verband met het verlossingswerk. "De Heer heeft zijn troon in de hemel bereid en zijn koninkrijk heerst over alles." En de profeet zegt: "Ik ... hoorde de stem van vele engelen rondom de troon." Zij staan in de aanwezigheid van de Koning van de koningen, sterke helden die zijn bevelen uitvoeren en luisteren naar de stem van zijn woord. Psalm 103:19; Openbaring 5:11 {En 9.3}

Duizend maal duizend en tienduizend maal tienduizend waren het aantal van de hemelse boodschappers die de profeet Daniël zag. De apostel Paulus verklaarde dat zij:

"Myriaden', een ontelbaar aantal. Daniël 7:10; Hebreeën 12:22 Zij gaan uit als boodschappers van God, verbijsterend in hun pracht en zo snel in hun vlucht "als de bliksem". Ezechiël 1:14. Bij het zien van de engel die bij het graf van Christus verscheen en wiens "gedaante als van de bliksem was en zijn kleding wit als sneeuw", waren de bewakers doodsbang en "werden als waren zij dood. Matteüs 28:3, 4 {En 9.4}

Toen Sennacherib, de arrogante Assyriër, God beschimpte en lasterde en Israël met vernietiging bedreigde, "kwam diezelfde nacht ... de engel des Heren uit en sloeg 185.000 man neer in het kamp van Assyrië". "En hij vernietigde alle machtige mannen van het leger, en de prinsen en aanvoerders van het kamp van de koning van Assyrië [Sennacherib], zodat hij in schande terugkeerde naar zijn eigen land." 2 Koningen 19:35; 2 Kronieken 32:21 {En 10.1}

Engelen helpen de kinderen van God

Engelen worden naar de kinderen van God gezonden met opdrachten van barmhartigheid: naar Abraham met beloften van zegen; naar de poorten van Sodom om het rechtvaardige Lot te redden van de vernietiging van de stad door vuur; naar Elia toen hij bijna flauwviel van vermoeidheid en honger in de woestijn; naar Elisa met vurige wagens en paarden rond de kleine stad waar hij ingesloten was door zijn vijanden; aan Daniël toen hij goddelijke wijsheid zocht aan het hof van een heidense koning en ook toen hij voor de leeuwen werd gegooid; aan Petrus toen hij ter dood veroordeeld lag in de gevangenis van Herodes; aan de gevangenen in Filippi; aan Paulus en zijn metgezellen in de stormachtige nacht op zee; aan Cornelius om zijn geest te openen voor het evangelie; aan Petrus om hem met de heilsboodschap naar de heidense vreemdeling te sturen: zo hebben heilige engelen te allen tijde het volk van God bediend. {En 10.2}

Hoewel Gods volk dus blootstaat aan de bedrieglijke macht en nooit aflatende boosaardigheid van de vorst van de duisternis en in oorlog is met alle machten van het kwaad, kunnen ze zeker zijn van de eeuwige bescherming van de hemelse engelen, en die zekerheid hebben ze nodig. Daarom beloofde God Zijn kinderen genade en bescherming, omdat zij krachtige werktuigen van het kwaad zouden ontmoeten, met talrijke, vastberaden en onvermoeibare helpers van Satan, van wiens kwaadaardigheid en macht niemand onwetend of gespaard zou blijven. {En 10.3}

Satan en zijn kwade engelen

De oorspronkelijk zondeloze boze geesten waren qua aard, macht en heerlijkheid gelijk aan de heilige wezens die nu Gods boodschappers zijn. Maar door de zonde gevallen zijn ze met elkaar verbonden om God te lasteren en de mensheid te corrumperen. Verenigd met Satan in zijn opstand en met hem uit de hemel geworpen, hebben zij met hem samengewerkt in zijn strijd tegen de goddelijke macht gedurende de hele tijd die volgde. {En 11.1}

De Heilige Schrift spreekt over hun bondgenootschap, hun leiderschap en hun verschillende orden, over hun bekwaamheden, hun sluwheid en hun verraderlijke complotten tegen de vrede en het geluk van de mensen ... {En 11.2}

Niemand loopt meer gevaar om onder de invloed van boze geesten te bezwijken dan hij die, ondanks het duidelijke en allesomvattende getuigenis van de Heilige Schrift, het bestaan en de werkzaamheid van de duivel en zijn engelen ontkent. Zolang we onwetend zijn over hun listen, hebben ze een bijna onbegrijpelijk voordeel; velen luisteren naar hun

influisteringen, terwijl ze denken dat ze de ingevingen van hun eigen wijsheid volgen. Omdat we het einde der tijden naderen, wanneer Satan met de grootste macht zal werken,

Om te misleiden en te corrumperen verspreidt hij overal de mening dat hij helemaal niet bestaat. Het is zijn sluwe methode om zichzelf en zijn manier van handelen te verbergen ...{En 11.3}

Omdat hij zichzelf met grote vaardigheid heeft vermomd, rijst zo vaak de vraag: Bestaat zo'n wezen echt? Het is een bewijs van zijn succes dat in de religieuze wereld zo algemeen opvattingen worden geaccepteerd die worden gelogenstraft door de duidelijkste getuigenissen van de Heilige Schrift. En omdat Satan zo gemakkelijk geesten domineert die zich niet bewust zijn van zijn invloed, geeft Gods Woord vele voorbeelden van zijn boosaardige werkingen en onthult zijn geheime krachten, zodat we op onze hoede mogen zijn voor zijn aanvallen. {En 11.4}

De volgelingen van Christus worden beschermd

De macht en boosaardigheid van Satan en zijn scharen zouden ons terecht zorgen kunnen baren als we geen toevlucht en bevrijding zouden vinden in de superieure kracht van onze Verlosser. We beveiligen onze huizen zorgvuldig met grendels en sloten om onze eigendommen en ons leven te beschermen tegen boze mensen, maar denken zelden aan de boze engelen die voortdurend toegang tot ons zoeken en tegen wiens aanvallen we ons niet met onze eigen kracht kunnen verdedigen. Als ze hun gang kunnen gaan, kunnen ze ons verstand in de war brengen, onze lichamen ziek maken en ons kwellen, onze bezittingen vernietigen en onze levens ruïneren. Hun enige vreugde is ellende en verderf. {En 12.1}

Verschrikkelijk is de toestand van hen die zich aan Gods invloed onttrekken en toegeven aan de verleidingen van Satan, totdat God hen overgeeft aan de heerschappij van de boze geesten. Maar zij die Christus volgen zijn altijd veilig onder zijn hoede. Sterke engelen worden vanuit de hemel gestuurd om hen te beschermen. De boze kan niet door de beschermende wacht heen breken die God om zijn volk heeft geplaatst. De Grote Strijd 514-516,519,520 {En 12.2}

Hoofdstuk 2: De Bediening van Engelen in Onze Tijd

Elke volgeling van Christus krijgt een beschermengel toegewezen. Deze hemelse beschermers beschermen de rechtvaardigen tegen de macht van het kwaad. Zelfs Satan erkende dit, want hij zei: "Denk je dat Job God tevergeefs vreest? U hebt hem, zijn huis en alles wat hij om zich heen heeft bewaard." De psalmist beschrijft de manier waarop de Heer zijn volk beschermt: "De engel van de Heer omringt hen die hem vrezen en helpt hen." Toen de Verlosser sprak over hen die in Hem geloven, zei Hij: "Zie erop toe dat jullie een van deze kleinen niet verachten. Want Ik zeg jullie: Hun engelen in de hemel zien altijd het gezicht van mijn Vader in de hemel." De engelen die zijn aangesteld om de kinderen van God te dienen, hebben altijd toegang tot Hem. De Grote Strijd 515.516 {En 13.1}

We weten niet welke gevolgen een dag, een uur, een moment kan hebben. Daarom willen we nooit aan een dag beginnen zonder ons aan de hemelse Vader te onderwerpen. Zijn engelen hebben de taak over ons te waken en onder hun hoede kunnen we altijd op hun hulp rekenen. Ze voorkomen dat we onbewust een slechte invloed uitoefenen, leiden ons op betere paden, kiezen onze woorden en sturen onze handelingen. Beelden van het Koninkrijk van God 296 {En 13.2}

Engelen zijn overal om ons heen ... We moeten ons dit met angst en beven realiseren en meer dan we tot nu toe hebben gedaan nadenken over de macht van de engelen van God die over ons waken en over ons waken ... Engelen van God hebben van de hemel de opdracht gekregen om over mensen te waken, maar ze onttrekken zich aan hun invloed en gaan overal heen waar ze in contact komen met de boze engelen ... Luisterden we maar naar het advies van de apostel Paulus! Vgl. 2 Korinthiërs 6:17 Manuscriptuitgaven777 I. {En 13.3}

God stuurt zijn engelen naar blinde gelovigen. Ze waken over elke stap die ze zetten en beschermen hen tegen duizend gevaren die ze tegenkomen zonder het te beseffen. Ministerie van Welzijn 240 {En 14.1}

Vandaag schreef ik over hoe Christus over het water liep en hoe hij de storm tot bedaren bracht. Ik kon het me zo goed voorstellen! ... De majesteit van God en zijn werken beheersten mijn gedachten. Wind en water zijn in zijn handen. Vanuit Gods perspectief waren wij, sterfelijke wezens, slechts stipjes op de grote, diepe wateren van de Stille Oceaan, maar in Zijn oneindige barmhartigheid stuurde Hij Zijn engelen om onze kleine zeilboot veilig over de golven te leiden. Deze dag met God 110 {En 14.2}

Engelen waken over het gezinsleven

Een gelovige huisvrouw dient de Heer net zo veel, misschien zelfs meer, dan iemand die het Woord predikt. Vaders en moeders moeten zich realiseren dat zij de leraren van hun kinderen zijn. Kinderen zijn ons door God toevertrouwd en we moeten hen opvoeden om een karakter te ontwikkelen dat de Heer welgevallig is. Als we deze taak ijverig, trouw en biddend uitvoeren, zullen engelen het gezin beschermen en zal ons dagelijks leven geheiligd worden. Australasian Union Conference Record, 6 september 1909 {En 14.3}.

Voordat iedereen het huis verlaat en naar het werk gaat, moet het gezin bij elkaar worden geroepen en de vader of moeder, als de vader er niet is, moet met grote ernst vragen om het behoud van het gezin op deze dag. Wend je tot God in nederigheid, met een liefdevol hart, bewust van de gevaren en verleidingen die je kinderen omringen. Verbind hen met Gods altaar en plaats hen onder Zijn zorg. Dienende engelen zullen hen vergezellen wanneer ze zo aan de Heer zijn toegewijd. Kinderbegeleiding 519 {En 14.4}

Duizenden engelen van God ... beschermen ons tegen het kwaad en houden de machten van de duisternis tegen die op onze vernietiging uit zijn. Hebben we niet alle reden om dankbaar te zijn? We kunnen dankbaar zijn, zelfs wanneer vermeende moeilijkheden ons in de weg staan. Mijn leven vandaag 171 {En 15.1}

Engelen van God waken over ons. Er zijn duizenden, zelfs tienduizenden hemelse boodschappers op deze aarde die van de Vader de opdracht hebben gekregen om te voorkomen dat Satan macht krijgt over mensen die weigeren zijn kwade wegen te volgen. En deze engelen, die over Gods kinderen op aarde waken, staan in constante communicatie met onze hemelse Vader. In de hemel 99 {En 15.2}

We moeten zeker leren om de bediening van engelen beter te begrijpen en altijd onthouden dat elk oprecht kind van God de hulp van hemelse wezens ontvangt. Onzichtbare legers van licht en kracht vergezellen de zachtmoedigen en nederigen die de beloften van God geloven en op zich nemen. Cherubijnen en serafijnen, machtige helden, staan aan de rechterhand van God, "allen dienende geesten, uitgezonden om te dienen ter wille van hen die het heil zullen beërven". Het werk van de apostelen 153 {En 15.3}

Engelen geven ons de juiste gedachten

God verwacht van zijn schepselen dat ze zich afwenden van de verwarring en fouten van hun omgeving en zich in plaats daarvan verheugen in zijn schepping. De hemelse

schepselen zijn ook onze aandacht waard. God heeft ze geschapen om de mensheid tot zegen te zijn, en als we begaan zijn met Gods schepping.

Ze staan aan onze zijde, geven ons de juiste gedachten en beschermen ons tegen de verleidingen van Satan. Het S.D.A. Bijbelcommentaar IV, 1145 {En 15.4}

Hemelse engelen waken over mensen die op zoek zijn naar kennis. Zij werken samen met hen die mensen voor Christus willen winnen. De Bijbel Echo, 10 december 1900 {En 16.1}

Jouw ... Je dienst aan de zieken is een zeer inspannende bezigheid en zou je vitaliteit na verloop van tijd uitputten als je geen afwisseling en geen mogelijkheid tot rust had, en als de engelen van God je niet beschermden. Als je de moeilijkheden zou herkennen waar ze je elke dag veilig doorheen begeleiden, zou je dankbaar zijn met heel je hart en er ook over praten. Als je je kracht bij God haalt, kun je onder het meest ontmoedigende omstandigheden een volmaaktheid in je christelijk leven bereiken die je nauwelijks voor mogelijk houdt. Je gedachten zouden waardevoller worden, je doelen zinvoller; je zou een helder begrip van de waarheid hebben en een motivatie die je van alle laagheid zou verwijderen. Gezondheidstips 384 {En 16.2}

Ik heb je (professionele) problemen (als arts) gezien, maar ik heb ook gezien dat je beschermengel je herhaaldelijk van jezelf heeft gered, zodat je geen schipbreuk lijdt in je geloof. Beste broeder, streef naar hogere principes en wees niet halfslachtig of ontmoedigd! Getuigenissen voor de Kerk VIII, 175 {En 16.3}

Engelen helpen ons om ons correct te gedragen

Leer op God te vertrouwen! Leer je tot Hem te wenden, want Hij heeft de macht om te verlossen! ... Vertel de lieve Verlosser precies wat je nodig hebt. Hij zei: "Laat de kinderen tot mij komen en weersta ze niet!" En hij zal je gebeden niet afwijzen, maar zijn engelen sturen om je te beschermen tegen de boze engelen en het je gemakkelijk te maken om te doen wat goed is. Dit is veel gemakkelijker dan wanneer je het in je eigen kracht probeert te doen. Je kunt dan altijd tegen jezelf zeggen: "Ik heb God gevraagd me te helpen, en dat zal Hij doen. Met zijn hulp zal ik me goed gedragen. Ik zal niet toestaan dat de engelen die God heeft opgedragen om mij te beschermen verdrietig zijn. Ik zal me nooit zo gedragen dat ze me moeten verlaten." Een oproep aan de jeugd 55-56 {En 16.4}

Als je de hele dag door negatieve gedachten probeert te onderdrukken, zullen de engelen van God bij je komen en blijven. Deze engelen zijn wezens met buitengewone

krachten. Weet je nog dat er wordt verteld dat de Romeinse soldaten als dood neervielen toen de engel in zijn lichtgevende verschijning naar het graf van Christus kwam?

Wat zou er gebeurd zijn als alle engelen om ons heen zich daar hadden laten zien? De engelen zijn elke dag bij ons om ons te bewaken en te beschermen tegen de aanvallen van de vijand. {En 17.1}

Je bent niet alleen in de strijd tegen het kwaad! Als het gordijn opzij zou worden geschoven, zou je de engelen samen met jou kunnen zien vechten. Dat is hun missie. Het is hun taak om de jongeren te beschermen. Het zijn dienende geesten die gezonden zijn om de verlosten te dienen. "Tienduizend maal tienduizend en duizend en duizenden" engelen werken voor de jeugd. De Jeugdinstructeur, 1 januari 1903 {En 17.2}

Ik ben heel dankbaar dat ik naar jullie school (nu Oakwood College) kon gaan. Jarenlang heb ik zo goed mogelijk geprobeerd om de gekleurde mensen te helpen, en nergens lijkt het zo goed gedaan te zijn als hier. Onthoud bij al je ervaringen altijd dat de engelen van God bij je zijn. Zij weten wat je doet en je moet niets doen wat hen niet kan behagen. Als je met hen samenwerkt, zal deze school "heilige grond" zijn. Ik kijk uit naar jullie succesverhalen! De hele hemel kijkt met belangstelling toe hoe het hier gaat. We moeten allemaal ons uiterste best doen om elkaar te helpen de overwinning te behalen. Laten we zo leven dat het licht van de hemel in onze harten en geesten mag schijnen, zodat we de schatten die de hemel ons biedt, mogen aangrijpen. Southern Field Echo, 1 juni 1909 {En 17.3}

Engelen ondersteunen onze inspanningen voor de verlorenen

Als de hemelse engelen zien hoe mensen die zichzelf zien als zonen en dochters van God, net als Christus, zich inspannen om zondaars te helpen en op een liefdevolle, barmhartige manier omgaan met berouwvolle gevallen medemensen, blijven ze heel dicht bij hen en geven ze troostende woorden die zielen opbeuren. Jezus gaf zijn leven en besteedt zijn persoonlijke aandacht aan de minsten van God; en de engelen, die over wonderbaarlijke krachten beschikken, verzamelen zich rond hen die God vrezen. Gezond leven 277 {En 18.1}

Engelen worden vanuit de hemelse hoven naar de aarde gestuurd, niet om de zielen in gevaar te veroordelen, maar om over hen te waken en hen te bewaren, om verloren schapen te redden en terug te brengen naar de kudde. "Ik ben niet gekomen om te veroordelen, maar om te redden," zei Christus. Is het voor jou dan niet mogelijk om barmhartige woorden te zeggen tegen hen die verdwaald zijn? Laat je hen gewoonweg vergaan of reik je hen de helpende hand? Overal om je heen zijn mensen die dreigen te

vergaan. Wil je hen niet op een liefdevolle manier naar hun Redder leiden? Je moet stoppen, hen aan te vallen en in plaats daarvan op zo'n manier met hen te praten dat ze moed vatten en Het vinden van geloof. The Review and Herald, 10 mei 1906 {En 18.2}

Wie ... aan deze voorwaarden voldoet, kan er zeker van zijn dat hij volledige vergeving zal ontvangen. Weersta elke twijfel dat Gods beloften niet op jou van toepassing zouden kunnen zijn! Ze worden aangeboden aan elke berouwvolle overtreder. Christus heeft kracht en genade klaarliggen en dienende engelen geven ze aan de gelovige. De betere weg naar een nieuw leven 41 {En 18.3}

Iedereen die werkt om anderen goed te doen, werkt samen met hemelse engelen. Ze staan altijd met ons in contact en houden nooit op met dienen. Engelen van licht en kracht zijn voortdurend om ons heen om ons te beschermen, te troosten, te genezen, te onderwijzen en te inspireren. Ze bieden ons het beste onderwijs, de zuiverste cultuur en de edelste dienst die voor mensen beschikbaar is. The Review and Herald, 11 juli 1912 {En 19.1}

De engelen van de hemel beïnvloeden mensen om geïnteresseerd te raken in het bestuderen van de Bijbel. Er zal een veel uitgebreider werk van bekering worden gedaan, maar de eer daarvan zal niet naar de mensen gaan, want de engelen van God, die de erfgenamen van de verlossing bedienen, werken dag en nacht. Adviezen aan schrijvers en redacteuren 140 {En 19.2}

God had de verkondiging van het goede nieuws en alle bijbehorende taken aan de engelen in de hemel kunnen toevertrouwen. Hij had ook andere middelen kunnen gebruiken om zijn verlossingsplan te vervullen. Maar in zijn oneindige liefde heeft Hij ons uitgekozen om met Christus en de engelen samen te werken, zodat wij de zegen, vreugde en geestelijke voordelen kunnen ontvangen die uit zo'n onbaatzuchtige dienst voortvloeien. De betere weg naar een nieuw leven 58-59 {En 19.3}

Engelen versterken ons geloof

"De engel van de Heer omringt hen die hem vrezen en helpt hen." Psalm 34:8 God geeft zijn engelen de opdracht om zijn uitverkorenen tegen onheil te beschermen, "tegen de pest die kruipt in de duisternis, tegen de plaag die verwoesting brengt in de middag". Psalm 91:6 Zoals een mens tot zijn vrienden spreekt, zo hebben engelen keer op keer tot mensen gesproken en hen in veiligheid gebracht. Vaak hebben behulpzame woorden van hemelse boodschappers de zinkende moed van de gelovigen opgeheven, hun gedachten boven het aardse verheven en hen aangemoedigd om in geloof de witte gewaden, de kronen en de overwinningspalmen te zien die aan de overwinnaars zullen worden

gegeven wanneer zij voor de grote witte troon staan. Het werk van de apostelen 152 {En 19.4}

Het leger van de vijand staat altijd klaar en probeert het volk van God te beschuldigen, maar het leger van de hemel, duizend keer tienduizend engelen, waakt over hen en beschermt de gelovigen die in verzoeking zijn gevallen, tilt hen op en sterkt hen. Beiden staan altijd klaar en God zegt tegen zijn kinderen: "Jullie zullen onder hen leven, maar jullie zullen niet overwonnen worden door de macht van de duisternis. Jullie zullen voor mij staan in aanwezigheid van de heilige engelen die gezonden zijn om de erfgenamen van de verlossing te dienen." Bulletin van de Algemene Conferentie, 12 april 1901 {En 20.1}

Hoofdstuk 3: De Engelen in de Hemel voor de Opstand

Christus als Schepper God

Voor de schepping van engelen en mensen was het Woord bij God en God was het Woord. {En 21.1}

"Alle dingen zijn door hem gemaakt, en zonder hem is niets gemaakt dat gemaakt is." Johannes 1:3 Als Christus alle dingen geschapen heeft, dan bestond Hij vóór alle dingen. De woorden die hierover gesproken zijn, zijn zo duidelijk dat niemand eraan hoeft te twijfelen. Hieruit volgt dat Christus God was in alle samenhang. Hij bestond met God van eeuwigheid, was God over alles, gezegend tot in eeuwigheid. De Heer Jezus Christus bestond van eeuwigheid af, als een onafhankelijke persoonlijkheid, maar toch een met de Vader. Hij was het meest glorieuze wezen in de hemel en bezat gezag over de hemelse engelen, wiens aanbidding Hij met recht kon aanvaarden. The Review and Herald, 5 april 1906 {En 21.2}

Salomo profeteerde over Christus: De Heer had mij in het begin van zijn wegen, voordat hij iets schiep, vanaf het begin. Ik ben opgericht van eeuwigheid af, in het begin, voordat de aarde was. Toen de zeeën nog niet waren, werd ik geboren, toen de fonteinen van de wateren nog niet waren. Voordat de bergen waren gekapt, voordat de heuvels waren, ben ik geboren ... Toen hij de grenzen van de zee stelde, en de wateren, opdat zij niet buiten zijn bevel zouden gaan; toen hij de grondvesten van de aarde legde,

Ik was bij hem als zijn lieveling. Spreuken 8:22-25, 29, 30 Wanneer Christus over zijn pre-existentie spreekt, stuurt hij onze gedachten terug naar de tijdloze eeuwigheid. Hij verzekert ons dat er nooit een tijd is geweest waarin hij niet één was met de eeuwige God. Hij was met God vanaf het begin. De tekenen van de tijden, 29 augustus 1900 {En 21.3}

Vergeleken met de vernedering die Christus op zich nam, is de dienst van de engelen klein. Zijn troon is eeuwig. Hij heeft elke boog en pilaar van de grote tempel van de natuur zelf opgericht. In hemelse gewesten 40

Christus, het Woord, de eniggeboren Zoon van God, was één met de eeuwige Vader - één in natuur, één in Zijn wezen en één in Zijn doel - het enige Wezen in het hele universum dat bekend was met alle raadsbesluiten en doelen van God. De Grote Strijd 496 {En 22.2}

Gods plan was al klaar voordat de zonde bestond

Christus wist al in de hemelse hoven dat de tijd zou komen dat Satans macht zou moeten worden geconfronteerd en overwonnen als het menselijk ras ooit van zijn (Satans) heerschappij zou worden gered. En toen die tijd kwam, legde de Zoon van God zijn koninklijke kroon en mantel af, bekleedde zijn goddelijkheid met menselijkheid en kwam naar deze aarde om de prins van het kwaad te confronteren en te verslaan. Geschreven voor de kerk I, 236 {En 22.3}

God kende al zijn werken en het verbond van genade (onverdiende gunst) is altijd aanwezig geweest in de gedachten van God. Het werd het "eeuwigdurend verbond" genoemd omdat dit plan van verlossing niet ontworpen was toen de mensen zondigden, maar een "geheimenis" was "dat eeuwenlang verborgen was gehouden, maar nu geopenbaard en bekend gemaakt door de Schriften van de profeten, volgens het gebod van de eeuwige God, om de gehoorzaamheid van het geloof te vestigen onder alle heidenen". Romeinen 16:25, 26 De tekenen van de tijden, 5 december 1914 {En 22.4}.

Veel mensen denken dat God pas na de zondeval een plan voor de verlossing van de mensheid heeft bedacht, als een soort noodoplossing. Maar dat is niet waar. De Schrift zegt: "Laten we God danken, want Hij is bij machte777 u standvastig te maken in het geloof. Dit gebeurt door het goede nieuws dat ik doorgeef. Het is de boodschap van Jezus Christus, die het mysterie onthult dat sinds mensenheugenis verborgen is geweest, maar nu aan het licht is gekomen." Romeinen 16:25 (GN). En elders wordt gezegd: "Hij [Christus] is uitverkoren voor de grondlegging van de wereld, maar aan het einde der tijden geopenbaard om uwentwil, die door Hem in God geloven." 1 Petrus 1:20, 21 Jezus van Nazareth 13. {En 23.1}

De schepping van de engelen

De Vader werkte door zijn Zoon in de schepping van alle hemelse wezens.

"Want in hem zijn alle dingen geschapen ... Of het nu tronen of heerschappijen of koninkrijken of heersers of overheden zijn, alle dingen zijn door hem en voor hem geschapen." Kolossenzen 1:16 Patriarchen en Profeten 10 {En 23.2}

Zelfs vóór de schepping van de mens waren er engelen, want toen de fundamenten van de aarde werden gelegd, "prezen de morgensterren mij [God] samen ... en alle kinderen van God schreeuwden van vreugde". Job 38:7 Na de val van de mens werden engelen gezonden om de boom van de levens te bewaken, en dit gebeurde zelfs voordat een mens gestorven was. Engelen zijn van nature hoger dan mensen, want de psalmist

zegt dat de mens "een weinig lager is dan de engelen". Psalm 8:6 (EB). De grote slag 514 {En 23.3}

Van eeuwigheid af was het de bedoeling van de Schepper dat elk geschapen wezen - van de stralende serafijnen tot de mens - een tempel van God zou zijn. Het leven van Jezus 144 {En 23.4}

Alle geschapen wezens leven door de wil en de kracht van God; ze zijn afhankelijke ontvangers van Gods leven. Van de hoogste serafijn tot het laagste levende wezen worden allen gevoed door de bron van het leven. Het leven van Jezus 788 {En 24.1}

Toen de Heer deze engelachtige wezens schiep om bij zijn troon te staan, waren ze heel mooi en heel bijzonder. Hun heiligheid en lieflijkheid kwamen overeen met hun uiterlijke verschijning. Zij waren begiftigd met de wijsheid van God en gekleed in hemelse gewaden. De tekenen van de tijden, 14 april 1898 {En 24.2}

De schepping van Lucifer

God schiep hem (Lucifer) goed en heel mooi. Hij leek erg veel op God. The Review and Herald, 24 september 1901 {En 24.3}

God had Lucifer nobel geschapen en hem geweldige talenten gegeven. Hij plaatste hem in een hoge, verantwoordelijke functie en eiste niets onredelijks van hem. Hij moest het in hem gestelde vertrouwen rechtvaardigen in een zachtmoedige, nederige geest. Hij moest trachten God te verheerlijken, die hem zijn heerlijkheid, schoonheid en lieflijkheid had gegeven. De Sabbatsschoolwerker, 1 maart 1893 {En 24.4}

Hoewel God Lucifer edel en heel mooi had geschapen en hem tot hoge eer onder de engelen had verheven, had Hij hem niet boven de mogelijkheid van het kwaad verheven. Het lag in Satans macht om zijn gaven op de juiste manier te gebruiken. De Geest der Profetie IV, 317 {En 24.5}

Lucifers hoge positie

Vóór zijn rebellie was Lucifer een belangrijke en hooggeplaatste engel in de hemel. Hij werd slechts iets minder geëerd dan de Zoon van God. Zijn gezichtsuitdrukking was, net als die van de andere engelen, zachtaardig en vriendelijk. Hij had een hoog, breed voorhoofd en leek erg intelligent. Zijn figuur was volmaakt en hij had een nobel, majestueus postuur. Hij was omgeven door een speciaal licht dat helderder scheen dan dat van de andere engelen. Maar Christus, Gods geliefde Zoon, had het oppergezag over

alle engelen. Hij was er al een met de Vader voordat de engelen werden geschapen. Het verhaal van de verlossing 13 {En 24.6}

Lucifer was de hoogste cherub, het meest superieure van alle geschapen hemelse wezens. Hij stond het dichtst bij de troon van God, had de nauwste banden met de regering van God, en was de engel begiftigd met de grootste gaven, de heerlijkheid, de macht en de majesteit van God. De tekenen van de tijden, 28 april 1890 {En 25.1}

God zelf gaf Satan zijn glorie en zijn wijsheid en maakt hem de belangrijkste van de cherubs, goed, edel en heel mooi. De tekenen van de tijden, 18 september 1893 {En 25.2}

Van de hemelbewoners stond Satan naast Christus het dichtst bij God. Hij werd door Hem geëerd en bezat de grootste macht en heerlijkheid. De tekenen van de tijden, 23 juli 1902 {En 25.3}

Vóór Jezus verrees het beeld van Lucifer, de "mooie morgenster", die in heerlijkheid alle engelen overtrof die de troon van God omringden, en die met de Zoon van God verbonden was door de nauwste banden. De Grote Strijd 431 {En 25.4}

Lucifer, de "mooie morgenster", was de eerste van de uitgestrekte cherubs, heilig en onbesmet. Hij stond in de aanwezigheid van de Schepper en de stralen van glorie die de eeuwige God omhullen, rustten op hem. Patriarchen en profeten 11 {En 25.5}

Hij was de hoogste van alle schepselen geweest en had een speciaal aandeel gehad in het openbaren van Gods doelen aan het universum. Het leven van Jezus 759 {En 25.6}

Voor de opkomst van het kwaad

Vrede en vreugde heersten onder de engelen en zij onderwierpen zich gewillig aan de wetten van de hemel. De liefde van God heerste over allen en hun liefde voor elkaar was onverdeeld. Dit waren de omstandigheden voordat de zonde zijn intrede deed. De Geest der Profetie IV, 316.317. {En 26.1}

Hij (Lucifer) had een veel groter inzicht in de waarde van eeuwige dingen dan mensen. Hij had de tevredenheid, de vrede, het wonderbaarlijke geluk en de onvermengde vreugde van de hemel ervaren. Hij mocht vóór zijn rebellie ervaren hoe bevredigend het is om God volledig te behagen. Hij wist heel goed welke heerlijkheid God omringde en hij wist dat Gods macht onbegrensd is. De tekenen van de tijden, 4 augustus 1887 {En 26.2}

Er was een tijd ... hij (Satan) genoegen schepte in de geboden van God. Zijn hart was vervuld van liefde en vreugde toen hij zijn Maker kon dienen. De tekenen van de tijden, 18 september 1893 {En 26.3}

Satan was een wonderbaarlijke, voortreffelijke engel en zou dat voor altijd gebleven zijn als hij God niet ontrouw was geweest. De tekenen van de tijden, 21 december 1891. {En 26.4}

Hoofdstuk 4: De Oorsprong van het Kwaad

De oorsprong van het kwaad is een mysterie

De engelen waren goed en liefdevol geschapen. Hun liefde voor elkaar was onbevooroordeeld en rechtvaardig, ze hadden God boven alles lief en daarom was het voor hen niet moeilijk om zijn wil te doen. Ze genoten ervan en het leek hen geen zwaar juk om zich aan zijn geboden te onderwerpen en naar zijn woord te luisteren. Maar de zonde kwam in deze vredige toestand van ongereptheid door Hem, die in alle opzichten volmaakt was. {En 27.1}

De profeet schrijft over hem: "Je hart werd opgeheven vanwege je schoonheid, en je wijsheid ging verloren omdat je dacht dat je wijs was." Zonde is een mysterieuze, onverklaarbare zaak. Er was geen oorzaak voor zijn bestaan en het verklaren ervan zou gelijk staan aan het rechtvaardigen ervan. Zonde kwam in een perfect universum en is niet te verontschuldigen. De tekenen van de tijden, 28 april 1890 {En 27.2}

Al voor de schepping van de wereld wist God welke gebeurtenissen in de toekomst zouden plaatsvinden. Hij deed geen moeite om ze aan de omstandigheden aan te passen, maar liet de dingen zich ontwikkelen. Hij schiep deze omstandigheden niet, maar wist dat het zou gebeuren. Er was een plan voor het geval een van de hemelse wezens zou vallen - dat is het grote, onbegrijpelijke geheim dat al sinds eeuwigheid bestaat. En er werd een offer gekozen zodat Gods plan voor de gevallen mensheid kon worden uitgevoerd. De tekenen van de tijden, 25 maart 1897 {En 27.3}

Hoe de zonde in de hemel kwam kan niet worden verklaard, want als dit proces verklaard kon worden, zou er een reden voor de zonde zijn, maar die is er absoluut niet en het kan niet worden verontschuldigd. Haar oorsprong zal altijd een mysterie blijven. The Review and Herald, 9 maart 1886 {En 28.1}

God heeft het kwaad niet geschapen. Hij schiep alleen goede dingen die overeenkwamen met zijn natuur ... Het kwaad, de zonde en de dood ... zijn het resultaat van ongehoorzaamheid, die zijn oorsprong heeft in Satan. The Review and Herald, 4 augustus 1910 {En 28.2}

De eerste tekenen van het kwaad

Er was een tijd dat Satan in harmonie met God leefde en graag Zijn wil deed. Zijn hart was vervuld van liefde voor zijn Schepper en hij genoot ervan Hem te dienen, totdat hij zich begon voor te stellen dat zijn slimheid niet van God kwam, maar uit hemzelf

voortkwam en hem daarom dezelfde eer en macht als God opleverde. God heeft recht op. De tekenen van de tijden, 18 september 1893 {En 28.3}

Hoewel God Lucifer heel mooi had geschapen en hem grote eer onder de engelen had gegeven, maakte Hij hem niet superieur aan het kwaad. Satan had de macht om te kiezen en hij koos ervoor om zijn gaven negatief te gebruiken. Hij had kunnen blijven leven tot Gods genoegen, geliefd en geëerd door de hele engelen gemeenschap. Hij had zijn voortreffelijke taken kunnen blijven vervullen en zijn gaven kunnen gebruiken om anderen te zegenen en voor Gods glorie. Maar geleidelijk aan zocht hij steeds meer eer voor zichzelf en gebruikte hij zijn macht om aandacht en lof te trekken. Hij zorgde er ook voor dat de engelen die hij moest leiden hem dienden in plaats van zich volledig aan Gods wil te onderwerpen. De Geest der Profetie IV, 317 {En 28.4}

Maar beetje bij beetje ontkiemde het verlangen naar zelfverheffing in Lucifer ... Hoewel al zijn pracht en praal van God kwam, beschouwde deze machtige engel het uiteindelijk als zijn eigen pracht en praal. Patriarchen en Profeten 10 {En 28.5}

God bevestigt de positie van Christus

Voordat de grote controverse begon, moesten allen een duidelijk idee hebben van de wil van God, wiens wijsheid en goedheid de bron van hun vreugde was ... {En 29.1}

Ten overstaan van de hemelbewoners verklaarde de koning dat niemand anders dan Christus, de eniggeborene van God, zijn doel volledig kon doorgronden en dat de verwezenlijking van zijn plannen aan Hem was toevertrouwd. Patriarchen en Profeten 12 {En 29.2}

De grote Schepper God verzamelde de inwoners van de hemel om zijn Zoon op een speciale manier te eren in aanwezigheid van alle engelen. De Zoon werd naast de Vader op de troon gezet en het leger van Gods heilige engelen verzamelde zich rond de troon. Toen kondigde de Vader aan dat hij had besloten dat zijn Zoon aan Hem gelijk zou zijn, zodat de aanwezigheid van de Zoon gelijk zou zijn aan de aanwezigheid van God. Het woord van de Zoon was even geldig als het woord van de Vader, en moest op dezelfde manier gehoorzaamd worden. {En 29.3}

God stelde zijn Zoon aan om over de hemelse engelen te heersen. Bovendien moest de Zoon op een heel speciale manier met de Vader samenwerken bij de schepping van de aarde ... {En 29.4}

Satan was jaloers en afgunstig op Jezus Christus, maar toen de engelen zich voor Christus neerbogen om te laten zien dat ze zijn superioriteit en hoge autoriteit erkenden

en in hem de rechtmatige heerser zagen, boog Satan zich ook neer, maar zijn hart was vol afgunst en haat. Christus was op de hoogte van Gods plannen, terwijl Satan dat niet was. Hij zou ze niet hebben begrepen en mocht dat ook niet, om Gods bedoelingen te kennen. Maar Christus was de erkende heerser van de hemel, begiftigd met evenveel macht en autoriteit als God zelf. {En 29.5} Satan dacht dat hij erg populair was bij de engelen. Hij had een hoge positie, maar ... hij streefde ernaar om als God zelf te zijn. Hij was blij met zijn verheven ambities. Hij wist dat hij in hoog aanzien stond bij de engelen. Hem was een bijzonder belangrijke taak toevertrouwd. Hij was altijd dicht bij God geweest en een speciaal licht van de troon van God omringde hem. Satan schepte er genoegen in dat de engelen zijn bevelen gehoorzaamden. Waren zijn kleren niet ook helder en mooi? Waarom zou Christus dan de voorkeur boven hem moeten krijgen? De Geest der Profetie I, 17.18. {En 30.1}

De engelen erkenden vol vreugde de suprematie van Christus, vielen voor Hem neer en boden Hem hun liefde en aanbidding aan. Lucifer boog met hen mee, maar in zijn hart woedde een vreemde, felle strijd. Waarachtigheid, rechtvaardigheidsgevoel en loyaliteit stonden haaks op afgunst en jaloezie ... Maar trots overwon hem weer. Het verlangen naar suprematie keerde terug en opnieuw gaf hij toe aan afgunst op Christus. Patriarchen en profeten 12-13 {En 30.2}

Lucifer begint zijn plannen tegen Christus

Satan ... begon zijn rebellie met de engelen die onder zijn bevel stonden door te proberen hen in verwarring te brengen. En hij slaagde erin hen zo te misleiden dat hij in staat was vele engelen voor zich te winnen voordat zijn doelen volledig gerealiseerd waren. The Review and Herald, 28 januari 1909 {En 30.3}

Satan ... had de ambitie om net zoveel prestige en eer te behalen als God aan zijn zoon had gegeven. {En 30.4}

Hij werd jaloers en afgunstig op Christus en probeerde de engelen, die hem aanbaden als een beschermende cherub, ervan te overtuigen dat hij niet geëerd werd in de mate die hij verdiende vanwege zijn hoge positie. The Review and Herald, 24 februari 1874 {En 30.5}

Lucifer zaaide twijfel in de harten van vele engelen door sluwe opmerkingen waarin hij suggereerde dat hij recht had op de positie die aan Christus gegeven was. De Onderwijs Boodschapper, 11 september 1908 {En 31.1}

Lucifer deed zijn bedrieglijke manoeuvres zo heimelijk dat de engelen die niet op hoge plaatsen waren, konden geloven dat hij de heerser van de hemel was. Deze dag met God 256 {En 31.2}

De trouwe en ware engelen probeerden deze machtige, afvallige engel te verzoenen met zijn Schepper. Ze rechtvaardigden Gods daden tegenover Jezus Christus en probeerden Satan er met redelijke argumenten van te overtuigen dat hij nu niet minder geëerd werd dan in de tijd voordat de Vader bekend had gemaakt welke eer Hij Zijn Zoon bewees. Zij maakten hem duidelijk dat Christus de Zoon van God was, die al met Hem bestond voordat de engelen geschapen waren; en dat Hij altijd aan de rechterhand van God had gestaan en dat niemand ooit zijn zachtmoedige, liefdevolle autoriteit in twijfel had getrokken. Bovendien had hij altijd bevelen gegeven die met vreugde door de hemelse wezens konden worden uitgevoerd. Zij voerden ook aan dat de speciale eer die Christus in de aanwezigheid van de engelen had gekregen op geen enkele manier afbreuk deed aan de eerbied die Satan eerder had gekregen. De Geest der Profetie I, 19 {En 31.3}

Hij (Lucifer) won de sympathie van sommige van zijn medeschepselen door de heerschappij van God te bekritiseren. Dit boze zaad werd op een zeer onopvallende manier gezaaid en toen het was ontkiemd en wortel had geschoten in de gedachten van velen, verzamelde hij de klachten en legde ze voor aan de raad van engelachtige oudsten als de kritiek van anderen op de heerschappij van God. Het S.D.A. Bijbelcommentaar IV, 1143 {En 31.4}

In zijn verleidingen gedroeg Lucifer zich aanvankelijk zo dat hij op geen enkele manier werd ontmaskerd. Hij beschuldigde de engelen, die hij niet helemaal voor zich kon winnen, ervan onverschillig te staan tegenover de zorgen van de hemelse wezens. Precies wat hij zelf deed, beschuldigde hij de trouwe engelen ervan. Zijn methode bestond uit het verwarren van Gods bedoelingen met verraderlijke bewijzen. Hij omgaf alles wat eenvoudig was met geheimzinnigheid, en met vaardige verdraaiing trok hij de duidelijkste verklaringen van Jahweh in twijfel. En zijn hoge positie, die zo nauw verbonden was met de heerschappij van God, gaf zijn beschrijvingen des te meer gewicht. Patriarchen en Profeten 1718 {En 31.5}

Satan probeerde Gods wet af te schaffen onder de zondeloze bewoners van de hemel. Hij leek een tijdje succesvol te zijn. Veel engelen lieten zich verleiden; maar zijn ogenschijnlijke triomf eindigde in een nederlaag en verlies, in afscheiding van God en verbanning uit de hemel. Patriarchen en Profeten 305 {En 32.1}

Gods heerschappij omvatte niet alleen de bewoners van de hemel, maar de bewoners van alle geschapen werelden, en Satan dacht dat als hij de intelligente wezens van de hemel in opstand kon brengen, hij hetzelfde moest kunnen doen met alle andere werelden. The Review and Herald, 9 maart 1886 {En 32.2}

Satan had een voordeel ten opzichte van de engelen en zelfs ten opzichte van God, omdat hij zich heel goed kon vermommen door middel van leugens. Een tijd lang was het onmogelijk om zijn masker af te rukken, zodat de weerzinwekkende verandering in zijn karakter was niet onmiddellijk herkenbaar. Hij moest zichzelf openbaren door zijn wrede, ingenieuze, kwaadaardige werken. De Geest der Profetie IV, 319 {En 32.3}

Lucifer krijgt de tijd om zijn duivelse principes te ontwikkelen

God handelde verstandig en wierp Satan niet meteen uit de hemel, omdat dit zijn basishouding niet zou hebben veranderd. Integendeel, het zou zijn rebellie alleen maar hebben versterkt, omdat hij sympathie voor zichzelf had kunnen winnen, omdat het zou hebben geleken alsof hij oneerlijk was behandeld. Hij had een veel groter aantal engelen met zich mee kunnen nemen. Hij moest afgezet worden en de tijd krijgen om zijn principes duidelijker te ontwikkelen. The Review and Herald, 9 maart 1886 {En 32.4}

Satan beklaagde zich over de vermeende fouten in de gang van zaken in de hemel en probeerde de harten en geesten van de engelen met zijn afkeer te vullen. Omdat hij niet de grootste kon zijn, zaaide hij twijfel en ongeloof. Omdat hij niet als God kon zijn, probeerde hij de geesten van de engelen te doordrenken met zijn eigen afgunst en ontevredenheid. Zo werd het zaad van vijandschap gezaaid, alleen om aan de hemelse hoven te worden gepresenteerd als het ongenoegen van de engelen en niet als de machinaties van Satan. Zo wilde de bedrieger bewijzen dat de engelen precies zo dachten als hij ... {En 33.1}

Wat Satan de engelen probeerde wijs te maken - een woord hier en een woord daar - leidde tot een lange reeks veronderstellingen. Hij leidde er vakkundig schijnbaar gerechtvaardigde twijfels uit af. Toen hij er vervolgens mee geconfronteerd werd, gaf hij degenen die hij misleid had de schuld. Hij gaf hen de schuld van al zijn ontevredenheid. The Review and Herald, 7 september 1897 {En 33.2}

Maar hij (Lucifer) zinspeelde op twijfels over de wetten waardoor de engelen als hemelse wezens werden geregeerd. Hij gaf aan dat zulke wetten noodzakelijk waren voor de bewoners van de werelden, maar niet voor de engelen, wier wijsheid voor hen een voldoende raadgever was. Patriarchen en Profeten 13 {En 33.3}

Lucifer ... probeerde Gods wet af te schaffen. Hij beweerde dat hemelse wezens die niet in zonde gevallen waren geen wet nodig hadden, maar in staat waren om zichzelf te besturen en trouw te blijven. De tekenen van de tijden, 28 april 1890 {En 33.4}

Toen Satan, de bedrieger, in de hemel zondigde, doorzagen zelfs de engelen aan Gods kant zijn slechte karakter niet helemaal. Daarom vernietigde God hem niet meteen; anders zouden de heilige engelen zijn motieven niet hebben begrepen en aan zijn rechtvaardigheid en liefde hebben getwijfeld. Dat zou een kwaadaardig zaad zijn geweest, dat een bitter vrucht zonde en lijden zou hebben voortgebracht. Daarom spaarde God de auteur van het kwaad, zodat zijn karakter aan iedereen geopenbaard kon worden. Beelden van het Koninkrijk van God 56 {En 33.5}

De engelen bespreken de zaak

Terwijl sommige engelen zich aansloten bij Satans rebellie, debatteerden anderen met hem en probeerden hem van zijn doel af te brengen. Ze pleitten voor de eer van God en probeerden duidelijk te maken dat God verstandig had gehandeld door Zijn Zoon macht te geven. Satan antwoordde dat er geen enkele reden was waarom Christus zo'n onbeperkte macht en autoriteit zou hebben gekregen en hij niet! Geestelijke Gaven III, 37 {En 34.1}

Satan weigerde te luisteren en keerde zich toen af van de trouwe en ware engelen en beledigde hen als slaven. De engelen die God trouw waren gebleven stonden erbij en waren verbaasd dat Satan geslaagd was in zijn pogingen om opstand te veroorzaken. Hij beloofde hen een nieuwe en betere regering dan ze tot dan toe hadden gehad, waarin grote vrijheid zou heersen. Een groot aantal gaf aan dat ze Satan als hun leider wilden erkennen en zich onder zijn bevel wilden stellen. Toen hij zijn succes zag, vleide hij zich met de gedachte dat hij tijd nog alle engelen aan zijn kant kon krijgen, dat hij dan aan God gelijk zou zijn en zijn autoriteit door alle engelen van de hemel erkend zou worden. {En 34.2}

Opnieuw waarschuwden de trouwe engelen hem voor de gevolgen als hij zou volharden in zijn rebellie; dat degene die de engelen had geschapen hem al zijn macht kon ontnemen en een einde kon maken aan zijn vreselijke rebellie. Hoe kon een engel de wet trotseren, die zo heilig was als God zelf! Ze adviseerden de rebellen om niet langer naar Satans verleidelijke argumenten te luisteren en raadden Satan en alle betrokkenen aan om naar God te gaan en hun onrecht te belijden door Gods heerschappij ook maar met een gedachte in twijfel te trekken. De Geest der Profetie I, 20 {En 34.3}

Satan was erg inventief in het presenteren van zijn kant van de zaak. Zodra hij merkte dat een argument doorzien was, veranderde hij van onderwerp. Met God was het anders, hij gebruikte alleen waarheid en rechtvaardigheid als wapens. Satan kon middelen gebruiken die God niet tot zijn beschikking had: Oneerlijkheid en bedrog. The Review and Herald, 9 maart 1886 {En 35.1}

Satans machinaties waren zo subtiel dat de engelen niet herkenden wat er werkelijk achter zat ... Onder deze omstandigheden duurde het lang voordat Satan ontmaskerd werd. Het S.D.A. Bijbelcommentaar IV, 1143 {En 35.2}

God droeg Lucifer lange tijd met grote barmhartigheid. Hij verwijderde hem niet meteen van zijn hoge positie toen hij zich begon over te geven aan de geest van ontevredenheid, zelfs niet toen hij zijn valse aanspraken aan de trouwe engelen voorlegde. God tolereerde hem lange tijd in de hemel. Steeds weer werd hem vergeving aangeboden op voorwaarde dat hij berouw toonde en zich onderwierp. De Grote Strijd 498 {En 35.3}

De geest van ontevredenheid was voorheen onbekend in de hemel. Het was een nieuw element, vreemd, mysterieus, onverklaarbaar. Aanvankelijk kende Lucifer zelf de ware aard van zijn gevoelens niet. Een tijdlang was hij teruggeschrokken voor het uiten van zulke gedachten. Maar hij wees ze ook niet af. Hij zag niet waar hij naartoe dreef. Met oneindige liefde en wijsheid probeerden ze hem van zijn dwaling te overtuigen. Ze lieten hem de ongegrondheid van zijn ontevredenheid zien en lieten hem zien wat de gevolgen zouden zijn als hij verontwaardigd bleef. Lucifer werd overtuigd van zijn onrechtvaardigheid. Hij zag in: "De Heer is rechtvaardig in al zijn wegen en barmhartig in al zijn werken." Psalm 145:17 Hij voelde dat de goddelijke wetten rechtvaardig waren en dat hij dit voor de hele hemel moest belijden. {En 35.4}

Als hij dat had gedaan, had hij zichzelf en vele engelen kunnen redden. Op dat moment gaf hij zijn plicht van gehoorzaamheid aan God niet helemaal op. Hoewel hij zijn positie als bedekkende cherub verliet, had hij in zijn ambt hersteld kunnen worden als hij maar bereid was geweest om naar God terug te keren en de wijsheid van de Schepper te erkennen. Was hij maar tevreden geweest met de plaats die hem in Gods grote plan was toegewezen! Nu was de tijd gekomen voor een definitieve beslissing. Hij moest of Gods soevereiniteit zonder voorbehoud erkennen of in openlijke opstand tegen Hem in opstand komen. Patriarchen en profeten 15 {En 36.1}

God gaat Satans uitdaging aan

In de hemelse concilies werd besloten dat er maatregelen moesten worden genomen die Satans macht niet onmiddellijk zouden vernietigen, want Gods doel met wat er gebeurde was om ultieme veiligheid te bieden. Satan moest de tijd krijgen om de fundamenten van zijn heerschappij volledig te ontwikkelen. Het hemelse universum moest precies kunnen herkennen wat de principes waren waarvan Satan beweerde dat ze superieur waren aan Gods principes. Gods regelingen moesten worden afgezet tegen Satans beweringen. De corrupte fundamenten van Satans heerschappij moesten worden onthuld. De principes van gerechtigheid die in Gods wet worden moeten worden gepresenteerd - onveranderlijk, volmaakt, eeuwig. The Review and Herald, 7 september 1897 {En 36.2}

De trouwe engelen haasten zich naar God en vertellen hem wat er onder de engelen heeft plaatsgevonden. Ze vinden de Vader al in overleg met zijn Zoon. Ze bespreken welke maatregelen de trouwe engelen het beste kunnen nemen om Satans arrogante macht voorgoed te verwijderen. De grote God had deze aartsverrader meteen uit de hemel kunnen gooien. Maar dat was niet zijn bedoeling. Hij wilde de rebellen de kans geven om op eerlijke voorwaarden de strijd aan te gaan met de macht van zijn Zoon en de trouwe engelen. In deze confrontatie kon elke engel partij kiezen en openlijk laten zien waar hij thuishoorde. De Geest der Profetie I, 21 {En 36.3}

Lucifer wordt Satan

Satan ... besloot dat hij zichzelf tot het centrum van alle invloed zou maken, want als hij zich de heerschappij van de hemel niet kon toe-eigenen, wilde hij tenminste heerschappij uitoefenen onder de rebellen in de strijd tegen de regering van de hemel. In ieder geval wilde hij heersen en niet geregeerd worden. The Review and Herald, 16 april 1901 {En 37.1}

Veel van Satans volgelingen waren geneigd om naar het advies van de trouwe engelen te luisteren. Ze hadden berouw over hun ontevredenheid en stonden te popelen om het vertrouwen van God en zijn dierbare Zoon terug te winnen. {En 37.2}

De grote rebel vertelde hen toen dat hij Gods wet heel goed kende en wist dat als ze toegaven en zich onderwierpen, hun eer afgenomen zou worden. Er zou hun nooit meer een belangrijke taak worden toevertrouwd. En hij vertelde hen dat ze, net als hij, al te ver waren gegaan, maar dat hij in ieder geval bereid was om de gevolgen te dragen, namelijk om nooit meer in onderdanige aanbidding te buigen voor de Zoon van God. God zou hen

nooit vergeven, en nu was het aan hem om de macht af te dwingen die hun niet vrijwillig was verleend. De Geest der Profetie I, 20.21. {En 37.3}

Voor Satan was het waar dat hij al te ver was gegaan, maar niet voor degenen die door zijn misleidingen waren misleid. Zij mochten nog steeds hopen dankzij de raad en de smeekbeden van de trouwe engelen. En als ze naar de waarschuwing hadden geluisterd, zouden ze aan Satans valstrik zijn ontsnapt. Maar liefde voor hem, trots en het verlangen naar onbeperkte vrijheid kregen de overhand. Ze wezen de aanbiedingen van goddelijke liefde en genade af. Patriarchen tot Profeten 17 {En 37.4}

De engelen verschijnen voor de Vader

Alle engelen moesten voor de Vader verschijnen, zodat elk individueel geval beslist kon worden. Zonder blikken of blozen uitte Satan zijn ongenoegen over het feit dat Christus boven hem was verkozen. Hij stond trots op en eiste dat hij en betrokken te worden bij het overleg met de Vader, en hij wilde precies weten waar het over ging. God liet hem weten dat Hij zijn geheime bedoelingen alleen aan zijn Zoon zou meedelen en dat Hij van de hele hemelse familie, inclusief Satan, onvoorwaardelijke gehoorzaamheid eiste. Iedereen die zijn autoriteit in twijfel trok, bewees dat hij geen plaats in de hemel waardig was. {En 38.1}

Toen wees Satan arrogant naar zijn volgelingen, die bijna de helft van de engelen vormden, en riep uit: "Ze horen allemaal bij mij! Wil je ze er ook allemaal uitgooien en zo'n leegte in de hemel creëren?" En toen verklaarde hij dat hij bereid was om tegen de heerschappij van Christus te vechten en zijn plaats in de hemel met hand en tand te verdedigen, man tegen man! De Geest der Profetie I, 22 {En 38.2}

Tot het einde van het geschil in de hemel bleef de grote rebel zichzelf rechtvaardigen. Toen werd aangekondigd dat hij en al zijn volgelingen uit de plaatsen van verrukking zouden worden verbannen, verklaarde de aanvoerder stoutmoedig dat hij de wet van de Schepper verachtte. Hij bleef zijn bewering herhalen dat de engelen geen toezicht nodig hadden, maar vrij moesten zijn om hun eigen wil te volgen, die hen altijd correct zou leiden. Hij verguisde de goddelijke wetten als een beperking van hun vrijheid en verklaarde dat het zijn bedoeling was om de wet af te schaffen, opdat de hemelse heerscharen, bevrijd van deze beperking, een verhevener en glorieuzer bestaan zouden bereiken. {En 38.3}

In volledige overeenstemming legden Satan en zijn volgelingen de verantwoordelijkheid voor hun rebellie volledig bij Christus, bewerend dat zij nooit in

opstand zouden zijn gekomen als zij niet waren berispt. De Grote Strijd 502.503. {En 39.1}

De kennis die Satan en zijn volgelingen bezaten over de aard van God, zijn barmhartigheid, wijsheid en heerlijkheid, maakte hun schuld onvergeeflijk. The Review and Herald, 24 februari 1874 {En 39.2}

Hoofdstuk 5: De Opstandige Engelen worden uit de Hemel Gegooid - Adam en Eva

Oorlog in de hemel

Zolang Satan in de hemel woonde, had Christus geprobeerd hem ervan te overtuigen dat hij een vreselijke vergissing beging, totdat hij met zijn volgelingen openlijk tegen God in opstand kwam. Deze dag met God 256 {En 40.1}

Christus, die in de hemel het bevel voerde, was aangesteld om de opstand neer te slaan. The Review and Herald, 30 mei 1899 {En 40.2}

Er brak een "oorlog" uit in de hemel. De Zoon van God, de Vorst van de Hemel en zijn trouwe engelen moesten afrekenen met de aartsverrader en degenen die zich met hem hadden verbonden. De Zoon van God en de gelovigen zegevierden en Satan en zijn volgelingen moesten de hemel verlaten. De Geest der Profetie I, 23. {En 40.3}

Engelen voerden de strijd. Satan wilde de Zoon van God en allen die zich aan zijn wil hadden onderworpen verslaan. Maar de goede en trouwe engelen zegevierden en Satan en zijn volgelingen werden uit de hemel geworpen. Vroege geschriften van Ellen G. White 131 {En 40.4}

De gevolgen van de opstand

Satan was verbaasd over de situatie waarin hij zich nu bevond. Hij had al zijn vreugde en geluk verloren. Hij keek naar de engelen die, net als hij, ooit heel gelukkig waren, maar nu ook uit de hemel waren gezet ... Alles was nu anders. De gelaatstrekken van de gevallen engelen, die eens de aard van hun Schepper weerspiegelden, waren nu nors en wanhopig. Er werd gekibbeld en geruzied en ze beschuldigden elkaar bitter ... Satan besefte nu de vreselijke gevolgen van zijn rebellie. Hij beefde en vreesde de toekomst en het einde waartoe al deze gebeurtenissen moesten leiden. {En 41.1}

Toen kwam het uur van het zingen, dat altijd plaatsvond om God en zijn Zoon te loven. Satan had dit engelenkoor aangevoerd. Hij was begonnen te zingen en alle engelen deden de een na de ander mee in een prachtig koorlied. Een zeer harmonieuze muziek vulde de hemelen met haar geluid tot eer van God en tot eer van zijn lieve Zoon. Maar nu waren er alleen maar disharmonische tonen in plaats van zoete klanken. Disharmonieën en slechte woorden was alles wat de grote rebellenleider kon horen ... Toen het gebedsuur naderde, waarin stralende, heilige engelen zich voor God presenteerden, realiseerde hij zich dat hij nooit meer zou deelnemen aan dit hemelse lied. Nooit meer zou hij zich in

heilige eerbied voor God buigen en zich in de aanwezigheid van de eeuwige God bevinden ... {En 41.2}

Satan huiverde toen hij zag wat hij had gedaan. Alleen dacht hij na over alles wat er in het verleden was gebeurd, hoe het heden eruitzag en wat er in de toekomst zou gebeuren. De storm die in hem woedde, deed hem beven. Toen er een engel uit de hemel langskwam, vroeg hij of hij met Christus mocht spreken. Dat werd toegestaan en hij legde aan de Zoon van God uit dat hij nu berouw had van zijn rebellie en dat hij graag weer door God geaccepteerd wilde worden. Hij wilde nu de plaats innemen die God eerder aan hem had toegewezen en zich aan Zijn wijze geboden onderwerpen. Christus weende over Satans nood en lijden, maar hij moest hem de wil van God vertellen, dat hij nooit meer in de hemel kon worden opgenomen ... want de kern van rebellie was nog steeds in hem ... {En 41.3}

Toen Satan zich realiseerde dat er voor hem geen terugkeer mogelijk was naar de aanwezigheid van God, toonde hij zich in al zijn boosaardigheid, werd nog hatelijker en streefde zijn doelen met alle kracht na ... {En 42.1}

Omdat hij niet terug kon naar de hemel, bleef hij bij de ingang rondhangen, viel de engelen die in en uit gingen lastig en zocht ruzie met hen. De Geest der Profetie I, 28-30 {En 42.2}

De schepping van de aarde en de mensheid

De trouwe engelen rouwden om het lot van hun vroegere huisgenoten, met wie ze eerder het geluk en het heldere licht van de hemel hadden gedeeld. Ze hadden een gat in de hemel achtergelaten. De Vader overlegde met zijn Zoon en zij besloten mensen te scheppen om de aarde te bevolken. De tekenen van de tijden, 9 januari 1879 {En 42.3}

De mooiste en wonderbaarlijkste 'morgensterren' verkondigden ... (Christus') glorie bij de schepping van de aarde, en kondigden zijn geboorte aan met liederen van vreugde en lof. De tekenen van de tijden, 4 januari 1833 {En 42.4}

Toen God de aarde schiep, werden er bergen en heuvels gevormd, met daartussen rivieren en meren. De aarde was geen uitgestrekte vlakte. Het landschap was niet saai, maar de vlakte werd afgewisseld met bergen en heuvels, maar die waren niet zo woest en ruig als tegenwoordig, maar hadden een prachtig uitgebalanceerde vorm ... De engelen zagen het en verheugden zich over de wonderbaarlijke werken van God. Geestelijke Gaven III, 33 {En 42.5}

De hele hemel nam deel aan de schepping van de aarde en de mensen en verheugde zich erover. De mens was een nieuwe en bijzondere soort. The Review and Herald, 11 februari 1902 {En 42.6}

Naast de engelen is de familie van de mens, gemaakt naar het beeld van God, de edelste van zijn schepselen. The Review and Herald, 3 december 1908. {En 43.1}

De Heer ... had Adam begiftigd met een intellectuele kracht die superieur was aan alle andere geschapen wezens. Zijn geestelijke vermogens waren slechts weinig inferieur aan die van de engelen. The Review and Herald, 24 februari 1874 {En 43.2}

Zodra de Heer onze wereld door Jezus Christus had geschapen en Adam en Eva in de hof van Eden woonden, kondigde Satan aan dat hij van plan was om de vader en moeder van de mensheid te veranderen in wezens van zijn eigen soort. The Review and Herald, 14 april 1896 {En 43.3}

Toen God Eva bij Adam bracht, waren de engelen getuige van de ceremonie. In hemelse gewesten 203 {En 43.4}

Dit zondeloze paar hoefde geen door mensen gemaakte kleding te dragen; zij waren, net als de engelen, bedekt met een gewaad van licht en heerlijkheid. De tekenen van de tijden, 9 januari 1879 {En 43.5}

Mensen werden geschapen om God te verheerlijken, want nadat ze de beproevingen hadden overleefd, zou de menselijke familie verenigd worden met de hemelse familie. Het was Gods doel om het gat in de hemel met mensen te vullen. Het S.D.A. Bijbelcommentaar I, 1082 {En 43.6}

De gaten die in de hemel ontstonden toen Satan en zijn engelen in zonde vielen, worden nu weer opgevuld door de verlosten van de Heer. The Review and Herald, 29 mei 1900 {En 43.7}

Adam en Eva in de Hof van Eden

Alles wat God had geschapen was perfect en heel mooi in deze wereld waar Adam en Eva gelukkig zouden worden, maar hij wilde hen zijn grote liefde tonen door een speciale tuin voor hen te planten. Ze moesten een deel van hun tijd doorbrengen met het aanleggen van de tuin en een deel van hun tijd met de engelen die hen bezochten en hen onderwezen en God met hen aanbaden. Hun werk was niet vermoeiend, maar plezierig en stimulerend. De Tekenen der Tijden, 9 januari 1879 {En 43.8}

Heilige engelen ... instrueerden Adam en Eva over hun plichten en leerden hen ook over Satans rebellie en zijn val. Geestelijke Gaven I, 20 {En 44.1}

Hij (Adam) stond voor God in de kracht van een volmaakt mens, al zijn organen en lichaamsfuncties waren perfect ontwikkeld, zijn natuur in balans. Hij werd alleen omringd door mooie dingen en had dagelijks contact met de heilige engelen. De Geest der Profetie II, 88 {En 44.2}

De wet van God bestond al voordat de mens geschapen werd. Ze was aangepast aan de behoeften van heilige wezens, want zelfs de engelen waren eraan onderworpen. De tekenen van de tijden, 15 april 1886 {En 44.3}

Mensen moesten getest worden om te zien of ze God trouw zouden blijven na de eerste verzoeking. Zij moesten niet voortdurend aan verzoeking worden blootgesteld, maar, als zij eenmaal de test hadden doorstaan, zouden zij zijn als de engelen en voor eeuwig onsterfelijk zijn. The Review and Herald, 24 februari 1874 {En 44.4}

Satan plant de val van de mensheid

Hij (Satan) ... vertelde zijn volgelingen dat hij van plan was Adam en zijn partner Eva van God weg te lokken. Als hij hen op de een of andere manier kon verleiden om ongehoorzaam te zijn, zou God regelingen treffen om hen te vergeven, en zo zouden hij en de gevallen engelen nog een kans krijgen om Gods genade te verkrijgen. Als dit plan mislukte, konden ze zich ook verenigen met Adam en Eva, want als deze twee Gods wet overtraden, zouden ook zij onder Gods toorn vallen. Door hun overtreding zouden Adam en Eva ook rebellen worden, en dan zouden ze zich met hen kunnen verenigen om de Hof van Eden te bezetten en er met hen in te wonen. En als ze op die manier toegang konden krijgen tot de boom van de levens, die in het midden van de tuin stond, dachten ze dat ze dezelfde macht zouden hebben als de engelen van God, en niemand, zelfs God zelf niet, zou hen dan daaruit kunnen verdrijven. {En 44.5}

Satan overlegde met zijn kwade engelen. Ze waren niet allemaal bereid om deel te nemen aan deze vreselijke taak. Hij vertelde hen dat hij ook geen van hen met dit werk zou vertrouwen, want hij was ervan overtuigd dat alleen hijzelf voldoende wijsheid bezat om zo'n belangrijke onderneming te ondernemen. Hij vroeg hen om over de zaak na te denken, terwijl hij zich terugtrok en ging rusten, om vervolgens zijn plannen af te ronden... {En 45.1}

Satan werkte het plan uit dat Adam en Eva waarschijnlijk zelf ten val zou brengen. Hij huiverde bij de gedachte dat hij het trouwe, gelukkige paar in de hem in dezelfde

ellende en dezelfde wroeging zou storten die hij had moeten doorstaan. De beslissing was moeilijk voor hem; op een bepaald moment was hij vastbesloten, op een ander moment aarzelde hij en was hij niet zeker. Zijn engelen zochten hem, hun leider, op om hem hun besluit te vertellen. Ze waren het eens met zijn beslissing en waren bereid om samen met hem de verantwoordelijkheid en de gevolgen te dragen. {En 45.2}

Satan schudde zijn gevoelens van wanhoop en zwakheid van zich af en nam, als hun leider, vrijmoedig de taak op zich om de zaak uit te voeren en alles te doen wat in zijn macht lag om het gezag van God en Zijn Zoon te ondermijnen. De Geest der Profetie I, 31 {En 45.3}

Satan verklaarde dat hij aan de werelden die God geschapen had en aan de hemelse intelligenties zou bewijzen dat het onmogelijk was om Gods wet te houden. The Review and Herald, 3 september 1901 {En 45.4}

God verzamelde alle engelen om zich heen om maatregelen te nemen om het dreigende onheil af te wenden. In de hemelse raad werd besloten dat engelen naar de hof van Eden moesten worden gestuurd om Adam en Eva te waarschuwen voor de aanval van de vijand. En zo gingen twee engelen op weg om onze eerste ouders te bezoeken. De tekenen van de tijden, 16 januari 1879 {En 46.1}

Onze eerste ouders waren niet onwetend over het gevaar dat hen bedreigde. Hemelse boodschappers maakten hen vertrouwd met Satans val en zijn plannen voor vernietiging. Ze openden ook hun ogen voor de goddelijke regering die de prins van het kwaad probeerde omver te werpen ... {En 46.2}

De engelen waarschuwden hen om op hun hoede te zijn voor de aanvallen van Satan, want hij zou hen onvermoeibaar in de val lokken. Maar zolang ze God gehoorzaam bleven, kon de boze hen geen kwaad doen, want in geval van nood zou elke engel uit de hemel hen te hulp komen. Als ze zijn eerste influisteringen standvastig afwezen, waren ze net zo veilig als de hemelse boodschappers. Maar als ze maar één keer aan de verleiding zouden toegeven, zou hun aard zo sterk in de richting van het kwaad veranderen dat ze Satan niet in hun eigen kracht zouden kunnen weerstaan. Patriarchen en Profeten 28-29 {En 46.3}

De engelen waarschuwden Eva om tijdens haar bediening niet te ver van haar man weg te gaan, omdat ze in contact zou kunnen komen met de gevallen vijand. Als ze van elkaar gescheiden zouden zijn, zouden ze in groter gevaar verkeren dan wanneer ze allebei bij elkaar zouden blijven. De engelen vermaanden hen om de instructies die God hen had gegeven over de boom van de kennis heel nauwkeurig op te volgen, want

volmaakte gehoorzaamheid zou hen beschermen, en deze gevallen vijand zou hen alleen kunnen aanvallen bij de boom van de kennis van goed en kwaad. {En 46.4}

Adam en Eva verzekerden de engelen dat ze nooit Gods uitdrukkelijke gebod zouden overtreden omdat het hun grootste vreugde was om zijn wil te vervullen. De engelen maakten samen met Adam en Eva muziek om God te loven en Satan hoorde in de verte hun aanbiddingsliederen voor de Vader en de Zoon. Dit versterkte zijn afgunst, haat en kwaadaardigheid en hij vertelde zijn volgelingen hoezeer hij ernaar verlangde Adam en Eva tot ongehoorzaamheid te verleiden. De Geest der Profetie I, 34.35. {En 46.5}

Satan spreekt tot Eva via een slang

Satan gebruikte de slang als gereedschap om zijn plan onopvallend uit te voeren, een vermomming die paste bij zijn bedrieglijke bedoelingen. Het was een van de slimste en mooiste wezens op aarde in die tijd. Rustend in de rijkelijk beladen takken van de verboden boom deed ze zich tegoed aan het heerlijke fruit. Ze was in staat om de aandacht van een toeschouwer te trekken. Zo wachtte de verderfzaaier zijn prooi op in de Tuin van de Vrede. Patriarchen en Profeten 29-30 {En 47.1}

Eva ging weg van haar man om naar de mooie dingen van de natuur in Gods schepping te kijken. Ze verheugde zich over de kleur en geur van de bloemen en de schoonheid van de bomen en struiken. Ze dacht aan de beperking die God hen had opgelegd met betrekking tot de boom van de kennis. Ze was erg blij met de overvloed en schoonheid die de Heer voor hen had bereid om in al hun behoeften te voorzien. "Dit alles," zei ze, "heeft God ons gegeven om ervan te genieten! Het is allemaal van ons, want God heeft gezegd dat we van alle bomen in de tuin mogen eten, behalve van de boom van de kennis van goed en kwaad!" {En 47.2}

Eva liep rond in de buurt van de verboden boom en ze werd nieuwsgierig hoe de dood kon komen van de vrucht van zo'n mooie boom. Ze was erg verbaasd toen ze haar gedachten door een vreemde stem hoorde herhalen:

"Ja, had God moeten zeggen dat je niet van alle bomen in de tuin mag eten?" Eva was zich er niet van bewust dat ze haar gedachten hardop had uitgesproken in een alleenspraak, dus ze was erg verbijsterd toen ze ze door een slang hoorde herhalen. The Review and Herald, 24 februari 1874 {En 47.3}

Met zachte, vriendelijke woorden en een zeer melodieuze stem richtte hij (Satan) zich tot de verbaasde Eva. Ze was verbaasd een slang te horen spreken. Deze slang prees haar schoonheid en haar lieflijke natuur, en Eva was niet ontstemd. {En 48.1}

Eva werd verblind, gevleid en verleid door de slang. De Geest der Profetie I, 35.36. {En 48.2}

Zij (Eva) dacht dat de slang haar gedachten kon lezen en beschouwde haar daarom als heel slim. Zij antwoordde haar: "Wij eten van de vruchten van de bomen in de tuin, maar van de vrucht van de boom in het midden van de tuin heeft God gezegd: eet daar niet van en raak die niet aan, anders sterf je." Toen zei de slang tegen de vrouw:

"Gij zult geenszins sterven, maar God weet dat op de dag dat gij daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden en gij als God zult zijn, kennende goed en kwaad." Genesis 3:2-5 {En 48.3}

Op dit punt deed de vader van de leugen een uitspraak die volledig in tegenspraak was met Gods woord. Satan verzekerde Eva dat hij onsterfelijk geschapen was en dat zij geen gevaar liep om te sterven. Hij overtuigde haar ervan dat God wist dat als ze van de boom van de kennis zouden eten, ze grotere krachten van begrip zouden krijgen, meer inzicht zouden hebben en helemaal als God zouden worden ... {En 48.4}

Eva vond het gepraat van de slang heel wijs ... Ze keek vol verlangen naar de boom, die vol zat met vruchten die er erg smakelijk uitzagen. De slang at er met duidelijk genot van. {En 48.5}

Eva had Gods gebod overdreven. Hij had tegen Adam en Eva gezegd: "Maar van de boom van de kennis van goed en kwaad zult gij niet eten, want ten dage als gij daarvan eet, zult gij zeker sterven." {En 48.6}

In haar gesprek met de slang zei ze: "Raak hem niet aan, anders sterf je." De invloed van de slang kan hier al worden herkend. Deze uitspraak van Eva gaf haar een voordeel. The Review and Herald, 24 februari 1874 {En 49.1}

Zij (de slang) legde haar uit dat door van deze boom te eten, zij beiden een hogere vorm van bestaan bereikten en een meer omvattend rijk van kennis binnengingen. Zijzelf had van de verboden vrucht gegeten en daardoor het vermogen gekregen om te spreken. En ze suggereerde dat de Heer hen de vrucht angstvallig onthield om te voorkomen dat ze zoals hij zouden worden. Juist vanwege de wonderbaarlijke eigenschap dat het wijsheid en kracht geeft, had God hen verboden om ervan te proeven of het zelfs maar aan te raken. Patriarchen en Profeten 30-31 {En 49.2}

Eva's nieuwsgierigheid was gewekt. In plaats van te vluchten, luisterde ze naar het gepraat van de slang en het kwam niet bij haar op dat het misschien de gevallen vijand was die de slang als medium gebruikte. De Geest der Profetie I, 36 {En 49.3}

Het hele universum keek met grote belangstelling naar deze confrontatie die over het leven van Adam en Eva zou beslissen. De engelen letten heel goed op de woorden van Satan, de auteur van de zonde, die zijn eigen ideeën boven de geboden van God verheft en probeert de wet van God te vernietigen met zijn verleidelijke argumenten. ineffectief. Hoe opgewonden keken ze toe of het heilige paar zich door de verleider zou laten misleiden en zich door zijn sluwheid zou laten verrassen! ...{En 49.4}

Satan schilderde God af als een bedrieger die zijn grootste geschenk aan zijn schepselen wilde onthouden. De engelen luisterden met verdriet en verbazing naar deze uitspraken over de aard van God, omdat Satan God afschilderde als iemand met slechte eigenschappen; maar Eva was niet aangedaan om de grote, heilige God zo valselijk te horen beschuldigen. Toen ze ... al zijn bewijzen van liefde had onthouden, als ze naar haar man was gevlucht, was ze misschien gered van de ingenieuze verleidingen van de vijand. De tekenen van de tijden, 12 mei 1890 {En 49.5}

De verleider pakte een stuk fruit en gaf het aan Eva. Ze nam het in haar hand. "Zie je," zei hij, het was je verboden om het aan te raken en daarom zou je moeten sterven. En nu overtuigde hij haar ervan dat als ze van de vrucht zou eten en hem niet gewoon in haar hand zou houden en aanraken, ze net zo weinig kwaad zou ervaren of zelfs zou moeten sterven. Eva werd aangemoedigd omdat ze niet meteen Gods ongenoegen voelde. Ze geloofde dat de woorden van de verleider heel wijs en juist waren. Ze at en vond de vrucht heerlijk. Het smaakte haar heel goed en ze geloofde dat ze de eerste wonderbaarlijke effecten van de vrucht op zichzelf al aan het ontdekken was. De Geest der Profetie I, 38 {En 50.1}

De boom van kennis (van goed en kwaad) was op zichzelf niet giftig en er stond niets op dat de dood had kunnen veroorzaken als er van gegeten was. De boom was in de tuin geplaatst om hun trouw aan God te testen. De tekenen van de tijden, 13 februari 1896 {En 50.2}

Eva eet de vrucht en verleidt Adam

Eva at en stelde zich voor dat ze een nieuw en veel beter gevoel over het leven had ... Ze voelde geen nadelige effecten van de vrucht, en niets wat opgevat kon worden als 'doodgaan', maar had alleen een aangenaam gevoel, waarvan ze geloofde dat het het gevoel van engelen moest zijn. Getuigenissen voor de Kerk III, 72 {En 50.3}

Ze plukte het fruit voor zichzelf en at het op, waarna ze zich verbeeldde dat ze er nieuwe kracht van had gekregen en nu in een nieuwe, hogere vorm van bestaan verkeerde en geloofde dat dit te danken was aan de invloed van het verboden fruit. Ze was in een onnatuurlijke staat van opwinding toen ze naar haar man kwam met haar handen vol verboden vruchten. Ze vertelde hem over de slimme toespraak van de slang en wilde hem rechtstreeks naar de boom van de kennis brengen. Ze vertelde hem dat ze van de vrucht had gegeten en in plaats van iets van dood en verderf te voelen, voelde ze zich heel goed en energiek. Zodra Eva zich had overgegeven aan ongehoorzaamheid, werd ze een krachtig medium van ongehoorzaamheid, waardoor haar man ten val werd gebracht. De Geest der Profetie I, 38.39. {En 50.4}

Er verscheen een droevige uitdrukking op Adams gezicht. Hij was verbaasd en ontzet. Op Eva's woorden antwoordde hij dat dit de vijand moest zijn waar ze zo voor gewaarschuwd waren en dat ze volgens het goddelijke oordeel nu moest sterven. In plaats van te antwoorden, dwong ze hem te eten en herhaalde de woorden van de slang dat ze niet hoefden te sterven. Dit moet waar zijn, want ze voelde niets van het goddelijke ongenoegen ..{En 51.1}

Adam realiseerde zich dat zijn metgezel het enige verbod had genegeerd dat God hen had opgelegd om hun liefde en trouw te testen. Er vond een vreselijke strijd in hem plaats. Hij beschuldigde zichzelf ervan dat hij Eva had toegestaan zijn zijde te verlaten. Maar nu was het gebeurd. Nu moest hij afscheid nemen van haar, die zijn hele vreugde was geweest. Adam had de gemeenschap van God en zijn heilige engelen genoten. Hij had de heerlijkheid van de Schepper mogen zien. En hij begreep de hoge bestemming die voor de mensheid was weggelegd als ze God trouw bleven. Maar hij verloor al deze zegeningen uit het oog uit angst het enige geschenk te verliezen dat alle andere in waarde overtrof. {En 51.2}

Liefde, dankbaarheid en loyaliteit aan de Schepper werden verdrongen door zijn gevoelens voor Eva. Zij was een deel van hem en de gedachte aan scheiding was ondraaglijk voor hem. Hij realiseerde zich niet dat dezelfde almacht die hem uit aardestof schiep tot een levende, prachtige vorm en hem ook een metgezel in de liefde gaf, haar plaats weer kon innemen. Hij besloot haar lot te delen. Als zij moest sterven, wilde hij met haar sterven. Zouden de woorden van de wijze slang niet waar kunnen zijn? Eva stond voor hem, even mooi en schijnbaar onschuldig als voor haar ongehoorzaamheid. Ze was nog liefdevoller dan voorheen. Ze vertoonde geen teken van de dood en hij besloot de gevolgen van zijn daad op zich te nemen. Hij nam snel de vrucht en at ervan. {En 51.3}

Aanvankelijk leefde Adam ook in het idee een hoger bestaansniveau te bereiken. Maar al snel vervulde de gedachte aan zijn zonde hem met afschuw. De lucht, die tot dan toe zacht en aangenaam was geweest, deed het schuldige paar huiveren. Liefde en vrede waren verdwenen. In plaats daarvan voelden ze wat zonde was, voelden ze angst voor de toekomst en voelden ze zich weerloos. De mantel van licht die hen omhulde verdween. Om het te vervangen, hielpen ze zichzelf met sluiers gemaakt van bladeren. Want ongekleed konden ze de ogen van God en de heilige engelen niet ontmoeten. Patriarchen en profeten 32-33 {En 52.1}

Satan triomfeerde vanwege zijn succes. Hij was erin geslaagd om de vrouw te verleiden om God te wantrouwen, om zijn wijsheid in twijfel te trekken en hij had ervoor gezorgd dat zij Gods wonderbaarlijke bedoelingen dwarsboomde. En door haar was hij erin geslaagd Adam te overwinnen, die vanwege zijn liefde voor Eva ongehoorzaam was aan Gods gebod en met haar zondigde. De Geest der Profetie I, 42 {En 52.2}

Satan en de gevallen engelen hadden beweerd dat niemand Gods geboden kon houden, en hij wees er nu op dat Adams ongehoorzaamheid dit bevestigde. De tekenen van de tijden, 10 april 1893 {En 52.3}

Satan ... pochte dat de wereld die God had geschapen van hem was. Sinds hij Adam, de heer van deze wereld, had overwonnen, waren de mensen zijn onderdanen geworden en daarom behoorde de Hof van Eden nu aan hem toe, die hij tot zijn hoofdkwartier wilde maken. Daar wilde hij zijn troon neerzetten en heerser over de wereld worden. The Review and Herald, 24 februari 1874 {En 52.4}

De Vredesraad

Het nieuws van de val van de mensheid verspreidde zich door de hemel. Alle harpen vielen stil; de engelen haalden in rouw hun kronen van hun hoofd. Er was grote opschudding in de hemel. De Geest der Profetie I, 42 {En 52.5}

Er werd een counselingbijeenkomst belegd om te beslissen wat er met het schuldige echtpaar moest gebeuren. Geestelijke gaven III, 44 {En 53.1}

Terwijl Jezus met de Vader sprak, leek de bezorgdheid van de engelen het grootst. Drie keer werd Jezus omringd door het wonderbaarlijke licht dat de Vader omringde, en toen Hij de derde keer van de Vader kwam, kon zijn gedaante worden gezien ... Toen maakte hij aan de engelen bekend dat er een uitweg was bereid voor de verloren mens. Hij vertelde hen dat hij daarover met zijn Vader had gesproken en zijn eigen leven als

losprijs had aangeboden, dat hij het oordeel van de dood op zich wilde nemen, zodat de mens door hem vergeving kon krijgen ... {En 53.2}

Aanvankelijk konden de engelen zich hierover niet verheugen, want hun Heer hield niets voor hen verborgen, maar legde hun openlijk het verlossingsplan uit. Jezus vertelde hen ... dat hij al zijn glorie in de hemel zou achterlaten, als mens op aarde zou verschijnen ... en door zijn eigen ervaring vertrouwd zou raken met de verschillende verzoekingen.

... Als hij dan zijn missie als leraar had volbracht, zou hij overgeleverd moeten worden in de handen van mensen en bijna elke vorm van misbruik en kwelling moeten doorstaan waartoe Satan en zijn engelen goddeloze mensen zouden kunnen aanzetten. Hij zou de wreedste dood moeten sterven en als een schuldige zondaar tussen hemel en aarde moeten hangen. Hij moest verschrikkelijke uren van pijn lijden, die zelfs de engelen niet konden zien, maar hun gezichten zouden bedekken voor het zicht ... {En 53.3}

De engelen vielen voor hem neer en offerden hun leven als offer. Jezus vertelde hen dat hij velen kon redden door zijn dood, maar dat het leven van een engel de schuld niet kon verlossen. Alleen zijn leven kon door de Vader worden geaccepteerd als losprijs voor de mens. Vroege geschriften van Ellen G. White 135-136 {En 53.4}

De engelen vreesden dat zij (Adam en Eva) van de vrucht van de boom van de levens zouden eten en zo onsterfelijke zondaars zouden worden. Maar God zei dat Hij de overtreders uit de tuin zou verdrijven en onmiddellijk werden engelen aangesteld om de weg naar de boom van de levens te bewaken. Geestelijke gaven I, 22 {En 54.1}

De engel die Adam in Eden tegen zijn zondeval had beschermd, kreeg nu de opdracht om de poort naar het paradijs en de weg naar de boom van de levens te bewaken. De recensie en Herald, 24 februari 1874 {En 54.2}

Toen Adam en Eva zich realiseerden hoe kostbaar en heilig de wet van God was, en dat hun overtreding zo'n groot offer vereiste opdat zij en hun nakomelingen gered zouden worden van de eeuwige ondergang, boden zij aan te sterven, dat zij en hun nakomelingen de straf liever op zich zouden nemen dan dat de geliefde Zoon van God zo'n groot offer voor hen zou brengen ... {En 54.3}

Adam wist dat geen engel de schuld met zijn leven kon betalen. De wet van Jahweh, het fundament van zijn regering in de hemel en op aarde, was net zo heilig als God zelf; en daarom kon God het offer van een engel voor deze overtreding niet accepteren ... De Vader kon niet één idee van zijn wet afschaffen of veranderen om mensen in hun zondige levensomstandigheden tegemoet te komen. Maar de Zoon van God, die samen met de

Vader de mens had geschapen, kon een verzoenend offer brengen dat aanvaardbaar was voor God ... {En 54.4}

Toen Adam een zondoffer offerde volgens Gods instructies, was dat een zeer pijnlijke ceremonie voor hem. Hij moest met zijn eigen handen het leven nemen, dat alleen God kon geven, en het offeren voor zijn zonde. Het was de eerste keer dat hij in contact kwam met de dood. Terwijl hij naar het bloedende offer in zijn lijdensweg staarde, keek hij daardoor in geloof uit naar de Zoon van God die het symboliseerde. De Geest der Profetie I, 50-53 {En 54.5}

Adam en Eva worden uit Eden verdreven

Hun (Adam en Eva) werd verteld dat ze hun huis in de hof van Eden moesten verlaten .... Want het zou gevaarlijk voor hen zijn geweest om in de hof te blijven en toegang te hebben tot de boom van de levens in hun zondige staat. De Geest der Profetie I, 44 {En 55.1}

Na hun zonde mochten zij (Adam en Eva) niet langer in Eden wonen. Ze vroegen vurig om in het huis van hun onschuld en vreugde te mogen blijven. Ze gaven toe dat ze het recht daarop hadden verspeeld en zwoeren onvoorwaardelijke gehoorzaamheid voor de toekomst. Maar ze werden afgewezen op grond van het feit dat hun natuur zo bedorven was door de zonde dat hun weerstand tegen de Boze was afgenomen en ze hem daarom des te gemakkelijker toegang hadden verleend. In hun onschuld hadden ze toegegeven aan de verleiding. Zich bewust van hun schuld, zouden ze nog minder kracht hebben om rechtvaardig te blijven. {En 55.2}

Nederig en onuitsprekelijk bedroefd namen ze afscheid van hun mooie huis en gingen ze op weg om een aarde te bewonen die nu belast was met de vloek van de zonde. Patriarchen en Profeten 38. {En 55.3}

Heilige engelen werden gestuurd om het ongehoorzame paar uit de tuin te verdrijven, terwijl andere engelen de weg naar de levensboom bewaakten. Elk van deze machtige engelen hield een glinsterend zwaard in zijn rechterhand. Geestelijke gaven I, 45 {En 55.4}

Sterke engelen met zwaarden van stralende lichtbundels, die in alle richtingen schenen, werden als wachters geposteerd om de toegang tot de boom van de levens te bewaken tegen Satan en het schuldige paar. The Review and Herald, 24 februari 1874 {En 55.5}

Satan had een plan bedacht om Adam en Eva ongehoorzaam aan God te laten zijn en zijn ongenoegen te laten voelen, zodat ze van de levensboom konden eten en hun zondige leven konden voortzetten. Maar heilige engelen werden gestuurd om hen de toegang tot de boom te ontzeggen. Rondom deze engelen flitsten aan alle kanten gerichte lichtstralen die leken op glinsterende zwaarden. De Geest der Profetie I, 44 {En 55.6}

Na de zondeval vroeg Satan zijn engelen om een speciale inspanning te leveren om mensen ervan te overtuigen dat ze van nature onsterfelijk waren. En toen zij hen dit valse idee hadden laten geloven, moesten zij hen ervan overtuigen dat zondaars in eeuwige ellende moesten leven. De Geest der Profetie IV, 354 {En 56.1}

Hoofdstuk 6: De Engelen voor en na de Zondvloed

Het verlossingsplan, in meer detail uitgelegd

De engelen onderhielden na de zondeval contact met Adam en informeerden hem over het verlossingsplan en dat er nog steeds een mogelijkheid tot verlossing voor de mensheid bestond. Geestelijke Gaven III, 52 {En 57.1}

De engelen informeerden Adam dat zijn overtreding dood en lijden in de wereld had gebracht, maar dat het offer van Jezus Christus leven en onsterfelijkheid aan het licht zou brengen. De Geest der Profetie I, 51 {En 57.2}

De Hof van Eden bleef zelfs na de verdrijving van de mens op aarde. Het gevallen menselijke ras had nog lang de gelegenheid om hun vroegere huis van onschuld te zien, waarvan de toegang hen alleen werd ontzegd door de bewakende engelen. Patriarchen en Profeten 39 {En 57.3}

Cherubijnen bewaken de ingang van het paradijs

Gods glorie werd geopenbaard aan de poort van het paradijs, bewaakt door cherubs. Hier kwam Adam met zijn zonen om God te aanbidden ... {En 57.4}

Zolang Eden zich in het gezichtsveld van de mens bevond en de toegang werd versperd door waakzame engelen, kon niemand twijfelen aan het bestaan ervan. De scheppingsorde, het doel van de tuin, de geschiedenis van de twee bomen, die zo nauw verbonden waren met het lot van de mens, bleven onbetwiste feiten. En zolang Adam leefde, waren Gods bestaan en hoogste autoriteit en de bindende aard van zijn wet waarheden die mensen niet snel in twijfel trokken. Patriarchen en Profeten 39.62. {En 57.5}

Kaïn en Abel werden onderwezen in de vereisten voor de verlossing van de mensheid. Er werd een offerdienst van hen verlangd, die in nederige gehoorzaamheid moest worden uitgevoerd. Daarbij moesten ze God eren en hun geloof in de toekomstige Verlosser en hun afhankelijkheid van hem tonen door de eerstelingen van hun kudde met grote ernst als brandoffer aan God te offeren ... {En 58.1}

Hij (Kaïn) was niet bereid om zich te onderwerpen aan dit plan, dat gebaseerd was op gehoorzaamheid, en om een lam te kopen dat hij had kunnen offeren met de vruchten van het veld. Hij negeerde Gods eis ... Abel vermaande zijn broer om God niet te

benaderen zonder een bloedoffer. Kaïn, die de oudste was, luisterde niet naar zijn broer ... {En 58.2}

Abel bracht wat van de eerstelingen van zijn kudde en verbrandde ook het vet, zoals God had bevolen; en hij offerde in geloof in de komende Verlosser, met nederige eerbied. God aanvaardde zijn offer. De bliksem daalde neer uit de hemel en verteerde het offer van Abel. Kaïn zag geen teken dat zijn offer was geaccepteerd. Hij werd boos op God en op zijn broer. God gaf toestemming om een engel naar Kaïn te sturen om met hem te spreken. {En 58.3}

De engel vroeg hem naar de oorzaak van zijn woede en vertelde hem dat hij Gods wil moest volgen en dat als hij de instructies correct opvolgde, zijn offer ook door God geaccepteerd zou worden. Maar als hij zich niet nederig aan Gods instructies onderwierp en in geloof gehoorzaamde, zou God zijn offer niet accepteren. De engel vertelde Kaïn dat God niet onrechtvaardig was en Abel niet bevoordeelde, maar vanwege zijn zonde van ongehoorzaamheid aan Gods uitdrukkelijke gebod kon God zijn offer niet accepteren ... Maar zelfs toen hij nauwkeurig was geïnstrueerd, had Kaïn geen berouw ... Uit jaloezie en haat begint hij een ruzie met Abel en valt hem aan ... Terwijl Abel Gods instructies uitvoert, wordt Kaïn woedend en zijn woede neemt toe totdat hij uiteindelijk Abel in een brandende woede doodt. Geestelijke Gaven III, 47-49 {En 58.4}

Adam en de engelen onderwijzen de mensen die voor de zondvloed leefden

Het voorrecht van die mensen toen om kennis van God te krijgen door zijn werken is tot op de dag van vandaag ongeëvenaard. Het was daarom geen tijd van geestelijke duisternis, maar juist van grote kennis. Alle mensen konden onderwezen worden door Adam, en de godvruchtigen werden onderwezen door Christus en de engelen geïnstrueerd. Patriarchen en profeten 61.62. {En 59.1}

De mensen leefden toen al bijna duizend jaar (voor de zondvloed) en de engelen bezochten hen en brachten hen rechtstreeks instructies van Christus. Geselecteerde boodschappen I, 230 {En 59.2}

Enoch (Henoch)

Henoch hoorde rechtstreeks van de lippen van Adam het pijnlijke verhaal van de val van de mens, maar ook het prachtige verhaal van Gods vergevende genade, die zijn zoon had uitgekozen om de Redder van de wereld te zijn. Hij geloofde en vertrouwde op de gedane beloften. Henoch was een heilig man. Hij diende God met heel zijn hart. Hij zag hoe verdorven mensen waren geworden en scheidde zich af van de nakomelingen van

Kaïn; en hij vermaande hen voor hun verdorvenheid ... Het kwelde zijn ziel om te zien hoe zij elke dag het gezag van God vertrapten ... Hij besloot zich van hen af te scheiden en bracht veel tijd door in afzondering, in devotie en gebed. Hij bleef in stilte voor God om zijn wil beter te begrijpen en uit te voeren. God communiceerde met Henoch via zijn engelen en bracht zo zijn goddelijke instructies aan hem over. Hij liet hem weten dat Hij niet eeuwig geduld zou hebben met afvallige mensen, maar dat Hij van plan was hen te vernietigen door een vloed van water die over de aarde zou komen. {En 59.3}

De Heer gaf Henoch een dieper inzicht in het verlossingsplan en toonde hem, door de geest van profetie, de generaties van mensen die de aarde na de zondvloed zouden bevolken. Hij openbaarde hem ook de grote gebeurtenissen die verbonden zijn met de tweede komst van Christus en het einde van de wereld. {En 60.1}

Henoch was bezorgd over de toestand van de doden. Het leek hem dat zowel de rechtvaardigen als de afvalligen aarde zouden worden en dat dit hun einde zou zijn. Hij kon het leven van de rechtvaardigen na het graf niet helemaal begrijpen. In een profetische voorspelling werd hij gewezen op Jezus, die zou sterven als offer voor de mensheid, en op de wederkomst van Christus in de wolken van de hemel, vergezeld door de engelen. Dan zullen de doden opstaan uit hun graven, en de rechtvaardige doden zullen nieuw leven ontvangen ... {En 60.2}

Henoch vertelde de mensen trouw alle details die de profetische geest hem had geopenbaard. Sommigen geloofden in zijn woorden, keerden zich af van hun goddeloosheid, vreesden God en aanbaden Hem. De tekenen van de tijden, 20 februari 1879. {En 60.3}

Hij (Henoch) trok zich van tijd tot tijd terug om te rusten, en hij stond niet toe dat mensen hem vonden, want zij verstoorden zijn toewijding en zijn gemeenschap met God. Maar hij scheidde zich niet voortdurend af van de mensen die van hem hielden en naar zijn wijze woorden luisterden. {En 60.4}

Hij vermeed het gezelschap van verdorven mensen ook niet helemaal. Op bepaalde momenten ontmoette hij de goeden en ook de slechten, en hij probeerde de slechten te bekeren van hun perverse levenswijze. Geestelijke gaven III, 56 {En 60.5}

Door zijn voortdurende contact met God ging Henoch steeds meer op de engelen lijken... De Heer hield van Henoch omdat hij Hem standvastig volgde en de zonde schuwde. Hij zocht ernstig naar de volmaakte wil van God en probeerde daarnaar te leven. Hij verlangde naar een steeds nauwere relatie met God, die hij vreesde, eerde en aanbad. Daarom wilde God niet dat Henoch stierf als een gewoon mens. De

rechtvaardigen en de onrechtvaardigen waren aanwezig toen Henoch uit hun midden werd opgehaald. De mensen die van hem hadden gehouden geloofden dat God hem naar een van de plaatsen had gebracht waar hij zich soms had teruggetrokken, maar hoe hard ze ook naar hem zochten, ze konden hem nergens vinden. En ze meldden dat ze hem niet konden vinden, omdat God hem tot Zich had genomen. De tekenen van de tijden, 20 februari 1879 {En 61.1}

Vanuit een vurige wagen, gezonden door God, werd deze heilige man naar de hemel gebracht. The Review and Herald, 19 april 1870 {En 61.2}

De Heer gunde me ook een glimp van andere werelden. Ik kreeg vleugels en een engel begeleidde me uit de stad naar een grote en wonderbaarlijke plaats... Toen werd ik meegenomen naar een wereld met zeven manen. Daar zag ik de oude Henoch, die getransformeerd was. In zijn rechterarm droeg hij een prachtige palmboom en op elk blad stond "Overwinning" geschreven. Om zijn hoofd zat een stralend witte krans, en de krans had bladeren, en in het midden van elk blad stond "Zuiverheid". Rondom de bladeren zaten stenen van verschillende kleuren, die feller glansden dan de sterren en een reflectie wierpen op het schrift en het verfraaiden. Achterop zijn hoofd zat een lint dat de krans bij elkaar hield en op het lint stond "Heiligheid". Boven de krans was een prachtige kroon die helderder scheen dan de zon. {En 61.3}

Ik vroeg hem of dit de plek was waar hij vanaf de aarde naartoe was gekomen. Hij antwoordde: "Nee, de stad is mijn thuis, ik heb alleen deze plaats bezocht." Early Writings of Ellen G. White 30.31. {En 61.4}

Henoch vertegenwoordigt de mensen die aan het einde op aarde leven en niet sterven, maar worden getransformeerd en opgenomen in de hemel. Hij is als de mensen die midden in de gevaren van de laatste dagen leven, maar die het algemene morele verval, de oneerlijkheid en de slechtheid weerstaan en door dit alles onaangetast blijven. {En 62.1}

Ook wij kunnen standvastig zijn zoals Henoch. Er zijn voorzieningen voor ons getroffen ... Sterke engelen van God zijn gestuurd om alle erfgenamen van verlossing bij te staan. Als deze engelen zien dat we ons uiterste best doen om overwinnaars te worden, zullen ze hun deel doen om ons met hun licht te omringen en de invloed van de kwade engelen om ons heen weg te houden. Ze zullen een muur van bescherming om ons heen bouwen, als een muur van vuur. The Review and Herald, 19 april 1870 {En 62.2}

Noah

De mensen die leefden in de tijd van Noach en Abraham leken qua uiterlijk en kracht meer op de engelen dan wij. Maar elke generatie werd een beetje zwakker. Geestelijke Gaven I, 69 {En 62.3}

Meer dan honderd jaar voor de zondvloed stuurde God een engel naar de gelovige Noach om hem te laten weten dat Hij niet langer geduld zou hebben met deze corrupte mensheid. {En 62.4}

Maar ze mochten niet onvoorbereid blijven. Hij onderwees Noach en maakte hem tot een trouwe heraut om de wereld te waarschuwen voor de komende vernietiging, zodat geen van de bewoners van de aarde een excuus zou hebben ... {En 62.5}

Engelen werden gezonden om de dieren die God had geschapen uit de velden en bossen te verzamelen. De Geest der Profetie I, 69 {En 62.6}

Engelen gingen voor de beesten uit, en deze volgden hen twee aan twee, mannelijk en vrouwelijk, en van de reine beesten elk zeven. Geestelijke Gaven III, 67 {En 63.1}

Nu was alles klaar om de ark te sluiten. Noach kon dit niet van binnenuit doen. Een engel, gekleed in helder licht, kwam uit de hemel, sloot de zware buitendeur in het volle zicht van de starende menigte en keerde toen terug naar de hemel. De Geest der Profetie I, 72 {En 63.2}

De zondvloed komt eraan

Ongeacht de indrukwekkende manifestaties van Gods macht waarvan de mensen vóór de zondvloed getuige waren - de onnatuurlijke migratie van dieren uit het bos en de velden, de intocht in de ark, de engel van God in een helder lichtgewaad die de deur van buitenaf met indrukwekkende majesteit sloot - hielden zij niet op met spotten en verhardden hun harten tegen de openbaring van goddelijke macht. Maar op de achtste dag pakten zwarte wolken zich samen aan de hemel ... Regen kwam uit de wolken boven hen. Dit was nog nooit eerder gebeurd ... De storm werd erger en erger totdat het water in stortregens uit de hemel naar beneden stroomde ... Enorme fonteinen barstten uit de aarde en wierpen met hun kracht grote stukken rots hoog de lucht in, die met kracht naar beneden vielen en weer diep in de aarde verdwenen ... {En 63.3}

Het geweld van de storm nam meer en meer toe. Het gehuil vermengde zich met het razen van de elementen en het gejammer van de mensen die de kracht van God hadden afgewezen. Bomen, gebouwen en rotsen vlogen alle kanten op. De angst van de mensen

en de dieren was onbeschrijflijk groot. En zelfs Satan, die zich te midden van de woedende natuurkrachten bevond, vreesde voor zijn bestaan ... {En 63.4}

Engelen met wonderbaarlijke krachten leidden de ark en beschermden haar tegen onheil. Op elk moment van deze verschrikkelijke storm, die veertig dagen en nachten duurde, werd de ark beschermd door de kracht van God. De Geest van Profetie I, 73,75. {En 63,5}

Na de zondvloed

Noach en zijn familie wachtten opgewonden tot het water zich zou terugtrekken. Hij wilde dolgraag weer vaste grond onder zijn voeten hebben. Hij stuurde een raaf op pad, die heen en weer vloog en weer terugkeerde naar de ark. Dit gaf Noach niet de informatie waar hij op wachtte. En dus zond hij spoedig een duif uit, maar ook deze vond geen plaats om zich te vestigen en keerde spoedig naar de ark terug. {En 64.1}

Na zeven dagen werd de duif weer op pad gestuurd, en toen hij terugkeerde met een olijftak in zijn snavel, was de vreugde van het gezin van acht, dat zo lang in de ark opgesloten had gezeten, onbeschrijflijk groot. Een andere engel kwam uit de hemel en opende de deur. Noach kon het dak van de ark openen, maar niet de deur die God zelf had gesloten. God sprak tot Noach door de engel en gebood hem om uit de ark te gaan en alle levende wezens met zich mee te nemen ... {En 64.2}

Toen Noach uit de ark stapte, zag hij allemaal wilde dieren. Toen keek hij naar zijn gezin en was erg bezorgd dat deze dieren hen kwaad zouden doen. Maar de Heer stuurde zijn engel naar Noach en zei tegen hem: "Vrees en vrees zij over u voor alle wilde dieren op aarde en voor alle vogels in de lucht, voor alles wat zich op de grond beweegt en voor alle vissen in de zee; laat ze in uw handen overgeleverd worden. Laat alles wat beweegt en leeft uw voedsel zijn; zoals het groene kruid heb ik u alles gegeven." Genesis 9:2,3 Geestelijke gaven I, 76,78,79. {En 64,3}

De toren van Babel

Sommige nakomelingen van Noach keerden zich al snel weer van God af ... Sommigen geloofden niet langer in het bestaan van God, ... anderen geloofden erin ... Zij die vijanden van God waren geworden, voelden zich voortdurend aangevallen door de gesprekken van de rechtvaardigen en de God welgevallige levens van hen die God liefhadden, gehoorzaamden en eerden. Dus namen de goddelozen onderling een besluit om zich af te scheiden van de gelovigen ... Zij weken van hen af en kozen een grote vlakte als hun woonplaats. Ze bouwden een stad voor zichzelf en besloten toen een toren

te bouwen die tot aan de wolken zou reiken, zodat ze ... nooit meer verstrooid zouden worden ... De toren zou zo hoog moeten zijn dat hij bij de volgende overstroming uit het water zou rijzen en een toevluchtsoord voor hen zou zijn ... dan zouden ze als God zijn en over andere mensen kunnen heersen ... {En 64.4}

Ze streefden ernaar om groter te zijn dan God, maar hij stond niet toe dat ze hun werk voltooiden. Ze hadden hun toren al behoorlijk hoog gebouwd toen God twee engelen stuurde om hun werk te verhinderen. De engelen verwarden hun taal. Daarna was samenwerking niet meer mogelijk. Ze waren boos op elkaar en konden

Ze konden niet verklaren waarom ze elkaar niet meer begrepen en waarom er zoveel misverstanden waren. Uiteindelijk scheidden ze zich van elkaar en verspreidden ze zich over de hele wereld. Tot dan toe hadden de mensen slechts één taal gesproken. Als teken van Gods toorn brak de bliksem uit de hemel de top van de toren af en stortte deze op de grond. De Geest der Profetie I, 91 {En 65.1}

Hoofdstuk 7: Engelen in het Tijdperk van de Patriarchen

Abraham

God eerde Abraham, want zijn engelen wandelden en spraken met hem als met een vriend. Patriarchen en profeten 116

De Heer deelde Zijn wil aan Abraham mee door middel van engelen. Christus verscheen ook aan hem en gaf hem een duidelijk begrip van de morele wet van God en van de wonderbaarlijke verlossing die door hem zou plaatsvinden. The Review and Herald, 29 april 1875 {En 66.2}

Na de geboorte van Ismaël kwam God opnieuw naar Abraham en zei tegen hem: "Ik zal een verbond oprichten tussen jou en je nakomelingen van alle generaties, en het zal een eeuwigdurend verbond zijn." {En 66.3}

En nogmaals herhaalde de Heer door een engel Zijn belofte dat Hij Sara een zoon zou geven en dat zij de moeder van vele volken zou worden. De Geest der Profetie I, 96 {En 66.4}

Toen God Sodom met een oordeel bedreigde, verborg hij dat niet voor Abraham en werd hij de voorspreker van de zondaar bij God. Zijn ontmoeting met de engelen is ook een prachtig voorbeeld van gastvrijheid. {En 66.5}

Middags op een warme zomerdag zat de aartsvader in de ingang van zijn tent en keek uit over het vredige landschap, toen hij in de verte drie reizigers zag naderen. Voordat ze zijn tent bereikten, stopten ze alsof ze met elkaar praatten. Zonder te wachten tot ze hem om hulp vroegen, stond Abraham snel op; en omdat ze een andere kant op leken te gaan, haastte hij zich achter hen aan, en met de grootste hoffelijkheid dwong hij hen hem eer te bewijzen en bij hem te blijven voor een verfrissing. {En 67.1}

Hij bracht hen zelf water om hun voeten te reinigen van het stof van de reis. Hij koos persoonlijk het voedsel voor hen uit. Terwijl zij in de koele schaduw uitrustten, liet hij een maaltijd bereiden en stond eerbiedig toe te kijken, terwijl zij van zijn gastvrijheid genoten ... {En 67.2}

Abraham had slechts drie vermoeide reizigers in zijn gasten gezien en dacht niet dat hij een van hen had kunnen aanbidden zonder te zondigen. Maar al snel werd de ware aard van de boodschappers uit de hemel duidelijk. Hoewel ze reisden als herauten van de toorn, spraken ze eerst tot Abraham, een man van geloof, over zegeningen... {En 67.3}

Abraham had God de eer gegeven en nu vereerde de Heer hem om ingewijd te worden in zijn plannen en om zijn bedoelingen te leren kennen ... God wist heel goed hoe groot de zonden van Sodom waren. Maar hij gebruikte menselijke taal zodat de rechtvaardigheid van zijn daden begrepen kon worden. Voordat hij de overtreders veroordeelde, wilde hij hun gedrag testen. Als ze de grenzen van de goddelijke genade niet hadden overschreden, zou hij hen ruimte geven om zich te bekeren. Patriarchen en Profeten 116118 {En 67.4}

De vernietiging van Sodom en Gomorra

Twee van de hemelse boodschappers vertrokken en lieten Abraham alleen achter met degene van wie hij nu wist dat hij de Zoon van God was ... Met diepe eerbied en nederigheid deed hij zijn dringende smeekbede: "Ik heb mij overgegeven om tot de Heer te spreken, hoewel ik aarde en as ben." Genesis 18:27 ... Hij ging voor de hemelse boodschapper en deed zijn dringende verzoek. {En 67.5}

Hoewel Lot een inwoner van Sodom was geworden, nam hij geen deel aan de heiligschennis en goddeloosheid. Abraham was er daarom vast van overtuigd dat er andere aanbidders van de ware God in die dichtbevolkte stad moesten zijn. Met dit in gedachten vroeg hij: "Het zij verre van jullie om dit te doen en deze rechtvaardige man met de goddelozen te doden .... Het zij verre van jullie! Zal de Rechter van de hele aarde niet rechtvaardig oordelen?"

Genesis 18:25 En Abraham vroeg niet slechts één keer. Toen zijn verzoeken werden ingewilligd, waagde hij het er steeds meer op, totdat hij de belofte kreeg dat de stad gespaard zou blijven, zelfs als er maar tien rechtvaardige mensen in gevonden zouden worden. Patriarchen en Profeten 118 {En 68.1}

Twee engelen bezoeken Lot

In de schemering naderden twee vreemdelingen de stadspoort. Het waren duidelijk reizigers die wilden overnachten. Niemand had kunnen vermoeden dat deze onopvallende reizigers boodschappers van het oordeel waren. De vrolijke, zorgeloze menigte had nooit kunnen dromen dat hun behandeling van de goddelijke boodschappers die nacht het toppunt van schuld had bereikt en het lot van hun trotse stad had bezegeld. Een enkele man schonk de vreemdelingen vriendelijke aandacht en nodigde hen uit in zijn huis. Lot herkende hun ware aard niet, maar hij was gewend beleefd en gastvrij te zijn. Patriarchen en Profeten 136 {En 68.2}

De engelen onthulden daarom hun opdracht aan Lot: "Wij zullen deze plaats verwoesten, want het geschreeuw erover is groot voor de Heer, die ons gezonden heeft om haar te verwoesten."

Genesis 19:13 Lot had de vreemdelingen willen beschermen. Nu beloofden ze hem en al zijn familieleden te redden die met hem uit de goddeloze stad zouden vluchten ... Dus ging Lot erop uit om zijn kinderen te waarschuwen. Hij herhaalde de woorden aan hen

De engel zei: "Sta op en verlaat deze plaats, want de Heer zal deze stad verwoesten." Genesis 19:14 Maar zij zagen de hele zaak als een grap en lachten om zijn bijgelovige angst ... {En 68.3}

Depressief keerde Lot terug naar huis en meldde zijn mislukking. De engelen gebood hem toen de stad te verlaten met zijn vrouw en dochters, die nog bij hen woonden ... Verbijsterd door verdriet aarzelde hij nog steeds en kon niet besluiten om te vertrekken. Zonder Gods engelen zouden ze allemaal hun ondergang in Sodom hebben gevonden. Daarom namen de hemelse boodschappers hem, zijn vrouw en zijn dochters bij de hand en leidden hen de stad uit. {En 69.1}

Hier verlieten de engelen hen en keerden terug naar Sodom om het werk van vernietiging uit te voeren. Een ander - hij met wie Abraham had onderhandeld - naderde nu Lot ... {En 69.2}

Hoewel de Levensvorst aan zijn zijde stond, smeekte Lot om zijn leven, alsof God, die hem tot dan toe zoveel zorg en liefde had gegeven, hem niet kon blijven behouden. Hij had zich volledig aan de hemelse boodschapper moeten toevertrouwen en zijn leven zonder aarzelen in de handen van de Heer moeten leggen. Maar zoals zovelen probeerde ook hij zijn eigen plannen naar voren te brengen ... {En 69.3}

Opnieuw werd hij aangespoord om zich te haasten, want de vuurstorm zou niet lang meer op zich laten wachten. Maar één van hen durfde achterom te kijken naar de zinkende stad en werd een gedenkteken van het goddelijke oordeel. Patriarchen en profeten 135140. {En 69.4}

Abraham wordt getest

Toen Abraham bijna honderd jaar oud was, herhaalde God de belofte van een zoon met de verzekering dat de toekomstige erfgenaam het kind van Sara zou zijn ... De geboorte van Isaak, na een leven lang wachten, bracht de vervulling van hun vurigste hoop en vulde de tenten van Abraham en Sara met vreugde ... {En 69.5}

Sarah zag de opstandigheid van Ismaël als een voortdurende bron van onenigheid en daarom drong ze er bij Abraham op aan om Hagar en Ismaël uit het kamp te verwijderen. Dit veroorzaakte grote ontreddering bij de patriarch. Hoe kon hij Ismaël, de zoon van wie hij nog steeds hield, verstoten? In zijn verdriet smeekte hij om goddelijke leiding. Toen beval God hem via een engel om Sara's wens in te willigen ... Maar hij kreeg de troostende belofte dat Ismaël niet door God verlaten zou worden, zelfs niet ver van het huis van zijn vader. Hij zou blijven leven en de vader van een groot volk worden. Abraham gehoorzaamde de woorden van de engel, maar niet zonder bitter verdriet. Patriarchen en Profeten 125.126 {En 69.6}

God had Abraham geroepen om de vader van de gelovigen te zijn. Zijn leven moest een voorbeeld zijn voor latere generaties. Maar zijn geloof was nog onvolmaakt ... Om hem de hoogste rijpheid te laten bereiken, gaf God hem een test die zwaarder was dan enig mens ooit had moeten doorstaan. In een nachtelijk visioen droeg Hij hem op om naar het land Moria te gaan en zijn zoon als brandoffer te offeren op een berg die Hij hem zou laten zien ... {En 70.1}

Het bevel moet het hart van de vader met smart hebben vervuld: "Neem Izaäk, uw enige zoon, die gij liefhebt ... en offer hem als brandoffer." Genesis 22:2 Izaäk was de zonneschijn van het huis, de troost van zijn oude dag en bovenal de erfgenaam van de beloofde zegen ... {En 70.2}

Satan stond klaar om hem in te fluisteren dat hij zich vergist moest hebben, want de wet van God zei: "Gij zult niet doden." Genesis 20:13 God kon niet eisen wat Hij eens verboden had. Abraham stapte uit zijn tent en keek omhoog naar de stille pracht van de wolkenloze hemel. Hij herinnerde zich de belofte die hij bijna vijftig jaar geleden had gekregen dat zijn nakomelingen zo talrijk zouden zijn als de sterren. Hoe kon Isaak gedood worden als deze belofte door hem vervuld zou worden? ... {En 70.3}

Abraham kwam in de verleiding om te geloven dat hij bedrogen was ... Hij herinnerde zich de door God gezonden engelen die hem de vernietiging van Sodom aankondigden. Zij brachten hem ook de belofte van zijn zoon Isaak. Hij werd naar de plaats getrokken waar hij hen verschillende keren had ontmoet in de hoop hen opnieuw te ontmoeten en andere instructies te krijgen. Maar niemand kwam hem te hulp. Patriarchen en Profeten 126-128 {En 70.4}

De hele dag hoopte hij een engel te ontmoeten die hem zou zegenen en troosten of misschien Gods bevel zou herroepen, maar er verscheen geen boodschapper van barmhartigheid ... Toen de tweede lange dag ten einde liep, begon er weer een lange

nacht, die hij in nederig gebed doorbracht, en toen begon de derde dag. De tekenen van de tijden, 1 april 1875 {En 71.1}

Ze bouwden het altaar op de aangewezen plaats en legden het hout erop. Toen vertelde Abraham zijn zoon met bevende stem de goddelijke boodschap. Geschokt en ontzet hoorde Izaäk van zijn lot, maar hij bood geen weerstand ... Hij deelde Abrahams geloof en was bereid zijn leven aan God op te offeren ... {En 71.2}

En nu kwam het afscheid, de laatste woorden, de laatste tranen, de laatste omhelzing. De vader hief het mes om zijn zoon te doden. Plotseling werd zijn arm stevig vastgehouden. Een engel uit de hemel riep naar de vader: "Abraham! Abraham!" Snel antwoordde hij: "Hier ben ik." Opnieuw hoorde hij de stem: "Raak de jongen niet aan en doe hem geen kwaad, want nu weet ik dat u God vreest en uw enige zoon omwille van mij niet hebt gespaard." Genesis 22:11, 12 ... {En 71.3}

God gaf zijn zoon een dood van schande en oneer. De engelen die getuige waren van de vernedering en de angst van de Zoon van God mochten niet ingrijpen zoals ze dat bij Izaäk deden. Geen stem mocht uitroepen: "Het is genoeg." De Koning van de heerlijkheid gaf zijn leven om de gevallen mens te redden ... {En 71.4}

De hemelbewoners waren getuige toen God Abrahams geloof en Izaäks onderwerping op de proef stelde ... De hele hemel keek met verwondering en bewondering naar Abrahams onwrikbare gehoorzaamheid en bracht hulde aan zijn trouw. Satans beschuldigingen werden vals bevonden ... {En 71.5}

Zelfs de engelen vonden het moeilijk om het mysterie van de verlossing te bevatten. Ze konden nauwelijks begrijpen dat de Heer van de hemel, de Zoon van God, moest sterven voor schuldige mensen. Toen God Abraham beval om zijn zoon te offeren, wekte dit het medeleven van alle hemelse wezens. Ze keken met diepe ernst naar elke stap in de richting van de vervulling van deze eis. Abraham antwoordde op Izaäks vraag: "Maar waar is het schaap voor het brandoffer?" "God zal zorgen voor een schaap als brandoffer." Genesis 22:7,8 {En 71.6}

Toen God de hand van de Vader greep op het moment dat hij op het punt stond zijn zoon te slachten en de ram vervolgens in Izaäks plaats werd geofferd, werd het mysterie van de verlossing onthuld. Nu begrepen de engelen Gods wonderbaarlijke voorziening voor de mensheid beter dan voorheen. Patriarchen en Profeten 130.132.133. {En 72.1}

Isaacs bruiloft

Voor Abraham was de keuze van een partner voor zijn zoon van groot belang. Daarom was hij bezorgd dat Izaäk een vrouw zou nemen die hem niet van God zou vervreemden ... {En 72.2}

Isaäk vertrouwde volledig op de wijsheid en liefde van zijn vader en was tevreden om de zaak aan hem over te laten. Hij geloofde ook dat God zelf hem in zijn keuze zou leiden. Abrahams gedachten waren gericht op de relaties van zijn vader in Mesopotamië ... {En 72.3}

Abraham vertrouwde deze belangrijke zaak toe aan Eliezer, "zijn oudste dienaar" (Genesis 24:2), een vrome, ervaren en scherpzinnige man die hem lange tijd trouw gediend had ... "De Here God van de hemel, die mij uit het huis van mijn vader en uit mijn vaderland heeft weggenomen, ... zal zijn engel voor je uitzenden." Genesis 24:7 ... {En 72.4}

De boodschapper vertrok onmiddellijk ... Aangekomen in Haran, "de stad van Nahor" (Genesis 24:10), stopte hij buiten de stadsmuur bij de put waar de vrouwen van de stad 's avonds water kwamen halen ... Maar hij herinnerde zich de woorden van Abraham, dat God zijn engel met hem mee zou sturen, en bad ernstig om veilige begeleiding. Omdat hij gewend was aan de natuurlijke vriendelijkheid en gastvrijheid in de familie van zijn meester, bad hij nu dat een gunst hem het door God uitverkoren meisje mocht tonen. {En 72.5}

Hij had zijn gebed nauwelijks beëindigd toen hij antwoord kreeg. Van alle vrouwen die zich bij de put hadden verzameld, was er een die zijn aandacht trok door haar beleefde gedrag. Toen ze uit de put kwam, benaderde de vreemdeling haar en vroeg om wat water uit de kruik op haar schouder. Ze stemde vriendelijk in en bood aan om ook water voor de kamelen te halen. Zelfs de dochters van prinsessen verrichtten gewoonlijk deze dienst voor de kuddes van hun vaders. Op deze manier ontving Eliezer het gewenste teken ... {En 73.1}

Abraham verbleef in Beersheba en Izaäk, die de kudden had verzorgd in het naburige land, was teruggekeerd naar zijn vader om de komst van de boodschapper uit Haran af te wachten ... En Izaäk "ging tegen de avond uit om te bidden in het veld, en hij sloeg zijn ogen op en zag kamelen aankomen ... Toen bracht Izaäk ze naar de tent van zijn moeder Sara en nam Rebekka, en zij werd zijn vrouw, en hij hield van haar. Zo werd Izaäk getroost over zijn moeder." Genesis 24:63-67 Patriarchen en Profeten 148-151 {En 73.2}

Jakob en Esau

Jakob en Esau, Izaäks tweelingzonen, verschilden opvallend van karakter en levensstijl. De engel van God had deze verschillen al voor hun geboorte voorspeld. In antwoord op Rebekka's verontruste gebed vertelde hij haar dat ze twee zonen zou krijgen. Tegelijkertijd onthulde hij hun toekomstige bestemming: elk van hen zou het hoofd worden van een machtige natie, maar de een zou groter zijn dan de ander en de jongste zou voorgaan ... {En 73.3}

Isaäk maakte zijn zonen vertrouwd met deze rechten en voorwaarden en legde hen heel duidelijk uit dat Esau, als oudste, recht had op het geboorterecht. Maar Ezau had geen neiging tot vroomheid of geestelijk leven ... {En 73.4}

Rebekka herinnerde zich nu de woorden van de engel en ze interpreteerde de karaktereigenschappen van haar zonen met een groter onderscheidingsvermogen dan haar man. Ze raakte ervan overtuigt dat de erfenis van de goddelijke belofte voor Jakob bestemd was. Daarom herhaalde ze de woorden van de engel aan Izaäk, maar de genegenheid van haar vader behoorde Jakob toe oudere zoon, en hij volhardde in zijn voornemen. Patriarchen en profeten 154.155. {En 73.5}

Jakob wist via zijn moeder van de goddelijke aankondiging dat het geboorterecht op hem zou vallen. En hij was vervuld van een onuitsprekelijk verlangen naar de voorrechten die hem zouden worden toegekend. Het was niet zo dat hij streefde naar de rijkdom van de vader; het voorwerp van zijn verlangen was veeleer het geestelijk geboorterecht ... {En 74.1}

Toen Esau op een dag vermoeid thuiskwam van de jacht, vroeg hij om het eten dat Jakob net had klaargemaakt. Hij greep zijn kans en bood aan om de honger van zijn broer te stillen voor de prijs van het geboorterecht ... "Zie, ik moet sterven," riep de roekeloze, ongeremde jager, "wat heb ik aan het geboorterecht?" Genesis 25:32 En voor een kom linzen gaf hij zijn eerstgeboorterecht op en bevestigde deze koop met een eed ... {En 74.2}

Jakob en Rebekka hadden succes met hun plan, maar ze oogstten alleen maar verdriet en zorgen. God had gezegd dat Jakob het eerstgeboorterecht zou krijgen. Als zij in geloof hadden gewacht, zou Gods woord op zijn tijd in vervulling zijn gegaan ... {En 74.3}

Bedreigd met de dood door Esaus woede, verliet Jakob het huis van zijn vader als een voortvluchtige ... Tegen de avond van de tweede dag was hij al ver weg van de tenten

van zijn vader. Hij voelde zich een verschoppeling, maar tegelijkertijd wist hij dat al deze problemen hem overkwamen door zijn eigen verkeerde gedrag. {En 74.4}

Donkere wanhoop drukte op hem en hij durfde nauwelijks te bidden. Maar hij was zo eenzaam dat hij meer dan ooit behoefte had aan goddelijke bescherming. Met tranen en diepe nederigheid beleed hij zijn zonde en smeekte om een teken dat hij niet geheel verlaten was ... {En 74.5}

Maar God liet Jakob niet in de steek ... De Heer openbaarde zich aan hem vol mededogen als precies wat Jakob nodig had, namelijk als een redder ... {En 74.6}

Vermoeid van zijn reis strekte de reiziger zich uit op de grond met een steen als kussen. Terwijl hij sliep, zag hij een heldere, glanzende ladder, waarvan het onderste uiteinde op de aarde stond, terwijl de top naar de hemel reikte. Op deze ladder klommen engelen op en daalden neer. Bovenaan stond de Heer van heerlijkheid en zijn stem klonk vanuit de hemel: "Ik ben de Heer, de God van je vader Abraham en de God van Isaak." Genesis 28:13 ... {En 75.1}

In het visioen werd Jakob het verlossingsplan getoond ... De ladder stelde Jezus voor, de gekozen bemiddelaar. Als de door de zonde veroorzaakte kloof niet door zijn verdienste was overbrugd, zouden de dienende engelen niet in staat zijn geweest om in contact te komen met de gevallen mens ... {En 75.2}

Met een herboren, rotsvast geloof in de goddelijke beloften, zeker van de aanwezigheid en bescherming van hemelse engelen, "ging Jakob op weg naar het land dat in het oosten ligt". Genesis 29:1 Patriarchen en Profeten 155-157,160-163 {En 75.3}

Hoewel Jakob Haran verliet op goddelijke instructies, keerde hij niet terug op de weg die hij twintig jaar geleden als vluchteling zonder angst had afgelegd. Zijn zonde, zijn verraad aan zijn vader, was altijd voor zijn ogen ... Toen de bergen van zijn vaderland in de verte opdoemden, was het hart van de aartsvader diep ontroerd. Zijn hele verleden doemde voor hem op. Maar bij de herinnering daaraan kwam de troostende gedachte aan Gods genade en de belofte van zijn hulp en leiding weer in zijn geest op. Patriarchen en Profeten 170 {En 75.4}

Toen Jakob zijn weg vervolgde, kwamen de engelen van de Heer hem tegemoet en toen hij hen zag, zei hij: "Dit is het leger van God." Hij zag in een droom dat de engelen van God hem omringden. Geestelijke gaven III, 127 {En 75.5}

Direct voor hen zag hij (Jakob) twee gezelschappen van engelen die hen de weg moesten wijzen en beschermen. En toen hij hen zag, prees hij God en riep uit: "Dit is het

leger van God!" En hij noemde de plaats Mahanaim, wat "twee legers" betekent ... De tekenen van de tijden, 20 november 1879 {En 75.6}

Toch vond Jakob dat hij iets moest doen voor zijn eigen veiligheid. Dus stuurde hij boodschappers met een verzoeningsgroet naar zijn broer ... Maar de boodschappers keerden terug naar Jakob met het nieuws dat Esau hem tegemoet zou komen met vierhonderd krijgers. Dus bleef de vriendelijke boodschap onbeantwoord ... "Toen was Jakob zeer bang, en hij was verontrust." Genesis 32:8 ... Dus verdeelde hij hen in twee groepen. Als de ene werd aangevallen, kon de andere misschien ontsnappen ... {En 76.1}

Ze hadden de Jabbok bereikt toen de nacht viel. Jakob stuurde zijn familie door de doorwaadbare rivier en bleef als enige achter. Hij wilde de nacht in gebed doorbrengen en alleen met God zijn ... {En 76.2}

Plotseling kwam er een zware hand op hem neer. Hij vermoedde dat een vijand hem van het leven wilde beroven en probeerde aan de greep van zijn tegenstander te ontsnappen. In de duisternis vochten beiden om de overhand. Geen van beiden sprak een woord. Jacob gebruikte al zijn kracht en verslapte geen moment. Terwijl hij worstelde

Terwijl hij voor zijn leven vocht, lag het besef van schuld zwaar op hem; hij besefte zijn zonden, die tussen hem en God stonden. Maar in zijn grootste nood herinnerde hij zich de beloften van God en met heel zijn hart smeekte hij om zijn genade. {En 76.3}

Het gevecht duurde tot zonsopgang. Toen legde de vreemdeling zijn hand op Jacobs heup en in een oogwenk was hij verlamd. Nu herkende de aartsvader de aard van zijn tegenstander. Hij besefte dat hij met een hemelse boodschapper had gevochten en daarom ondanks een bijna bovenmenselijke inspanning de overwinning niet had kunnen behalen. Patriarchen en Profeten 171.172. {En 76.4}

Degene met wie Jakob worstelde wordt een "man" genoemd, maar Hosea noemt hem een engel, terwijl Jakob zelf zegt: "Ik heb God gezien van aangezicht tot aangezicht." Je zou het ook zo kunnen zeggen: hij deelde in de macht van God. Het was de majesteit van de hemel, de engel van het verbond, die naar Jakob kwam in de gedaante van een mens. De tekenen van de tijden, 20 november 1879 {En 76.5}

Het was Christus, de "engel van het verbond" (Maleachi 3:1), die zich aan Jakob openbaarde. De patriarch was nu onbekwaam en had hevige pijn, maar hij wilde zijn houvast niet verliezen ... Berouwvol en gebroken klampte hij zich aan de engel vast, "hij weende en smeekte hem" (Hosea 12:5) en smeekte om zijn zegen ... De engel probeerde

zich te bevrijden. Hij drong aan: "Laat me gaan, want de dageraad breekt aan." Maar Jakob antwoordde:

"Ik zal u niet verlaten, want gij zegent mij." Genesis 34:27. Als dit de uitdrukking was geweest van aanmatigend zelfvertrouwen, dan zou Jakob meteen zijn gedood. Maar het was het vertrouwen van een man die zich bewust is van zijn onwaardigheid en toch vol vertrouwen vertrouwt op de trouw van God, die zich aan zijn verbond houdt ... {En 77.1}

Terwijl Jakob met de engel worstelde, werd er een andere hemelse boodschapper naar Esau gestuurd. In een droom zag hij zijn broer twintig jaar lang als balling uit het huis van zijn vader. Hij beleefde zijn verdriet toen Jakob over de dood van zijn moeder hoorde en zag hem omringd door hemelse scharen. Esau vertelde deze droom aan zijn krijgers en gebood hen Jakob geen kwaad te doen, omdat de God van zijn vader met hem was ... {En 77.2}

Jakobs ervaring in die nacht van strijd en angst symboliseerde de beproeving waar Gods volk vlak voor de wederkomst van Christus doorheen moet. Patriarchen en Profeten 172-174 {En 77.3}

Hoofdstuk 8: De Engelen ten Tijde van de Uittocht uit Egypte

De geboorte van Mozes

Maar de tijd verstreek en de machtige man aan wie Egypte zoveel te danken had en zijn tijdgenoten, die de zegen van zijn werk hadden ervaren, zonken in het graf. En toen "stond er een nieuwe koning op in Egypte, die niets van Jozef wist". Genesis 1:8 ... En hij zei tot zijn volk: "Zie, het volk Israël is groter en sterker dan wij ...".

Genesis 1:9 Zij gaven het bevel aan de vrouwen die het geschiktst leken om het uit te voeren, de vroedvrouwen, om de Hebreeuwse jongetjes bij de geboorte te doden. Satan zelf was de bedenker van dit plan. Hij wist dat er een verlosser onder de Israëlieten zou opstaan. Door de koning hun kinderen te laten doden, hoopte hij Gods doelen te dwarsbomen ... {En 78.1}

Terwijl dit decreet nog volop van kracht was, werd er een zoon geboren bij Amram en Jochebed, vrome Israëlieten uit de stam Levi ... De moeder slaagde erin om het kind drie maanden lang te verbergen. Toen besefte ze dat ze hem niet langer veilig kon houden. Ze weefde een kist van biezen en maakte die waterdicht met modder en pek. Ze stopte de baby erin en zette de doos in het riet aan de rand van de rivier. Ze durfde er zelf niet bij te blijven om het te bewaken, om het leven van de baby of haar eigen leven niet in gevaar te brengen. Maar zijn zus Mirjam bleef in de buurt, schijnbaar onbezorgd, en keek angstig toe wat er met haar broertje zou gebeuren. Andere bewakers waren er ook. In ernstig gebed had de moeder haar kind aan Gods zorg toevertrouwd. Nu zweefden engelen onzichtbaar over zijn nederige rustplaats. Ze leidden Farao's dochter er rechtstreeks naartoe. Het mandje wekte haar nieuwsgierigheid en toen ze het mooie kind erin zag, besefte ze meteen wat er gebeurd was. De tranen van het kind wekten haar medelijden op. Vol medelijden dacht ze aan de onbekende moeder die dit had gedaan om het kostbare leven van haar kind te redden. Dus besloot ze het te redden en het in haar plaats te nemen. Patriarchen en Profeten 219-221 {En 78.2}

Engelen instrueerden de oudsten van Israël dat de tijd van bevrijding nabij was en dat Mozes de man was die God wilde gebruiken om dit werk uit te voeren. Engelen instrueerden Mozes ook dat Jahweh hem had uitgekozen om een einde te maken aan de slavernij van zijn volk. Ervan uitgaande dat zij hun vrijheid door wapengeweld zouden verkrijgen, verwachtte hij de menigten van Israël tegen de legers van Egypte te leiden. Patriarchen en Profeten 223 {En 79.1}

Mozes bleef aan het hof tot hij veertig jaar oud was ... Toen hij op een dag weer buiten was, zag hij dat een Egyptenaar een Israëliet mishandelde. Dus sprong hij op en doodde de Egyptenaar. Met uitzondering van die ene Israëliet waren er geen getuigen van zijn daad, en Mozes begroef het lichaam snel in het zand ... De heerser besloot onmiddellijk dat Mozes moest sterven. Maar deze vernam het gevaar; hij ontsnapte en vluchtte naar Arabië ... Mozes trouwde later met een dochter van Jethro en bleef veertig jaar in dienst van zijn schoonvader als verzorger van zijn kuddes. Patriarchen en Profeten 225.226. {En 79.2}

Mozes in Midjan

Als zijn ogen geopend waren geweest, zou hij de boodschappers van God hebben gezien, zuivere, heilige engelen, die zich liefdevol over hem heen bogen en hun licht om hem heen wierpen. De tekenen van de tijden, 19 februari 1880 {En 79.3}

Terwijl Mozes zijn werk deed, zag hij een struik waarvan de takken, bladeren en stam in brand stonden, maar niet brandden. Hij ging dit wonderlijke schouwspel van dichtbij bekijken en werd aangesproken door een stem die uit het midden van de vlammen kwam. {En 80.1}

Het was Gods stem. Het was degene die zich in het verleden als de engel van het verbond aan de aartsvaders had geopenbaard. Mozes beefde, hij was bang toen de Heer hem bij zijn naam riep. En met bevende stem antwoordde hij: "Hier ben ik." Hij werd gewaarschuwd zijn Schepper niet te benaderen zonder de nodige eerbied: "Trek je schoenen uit, want de plaats waar je staat is heilige grond." En Mozes bedekte zijn gezicht en was bang om God aan te kijken. De tekenen van de tijden, 26 februari 1880. {En 80.2}

Mozes vertrok met zijn vrouw en kinderen (naar Egypte) ... Onderweg van Midian ervoer Mozes een onverwachte, vreselijke waarschuwing van het ongenoegen van de Heer. Een engel naderde hem in een dreigende houding, alsof hij hem meteen wilde doden. Dit gebeurde zonder enige uitleg. Maar Mozes herinnerde zich dat hij een van Gods eisen had genegeerd. Op aandringen van zijn vrouw had hij verzuimd zijn jongste zoon te besnijden. Daarmee had hij niet voldaan aan de voorwaarde die zijn kind recht gaf op de zegeningen die deel uitmaakten van Gods verbond met Israël ... {En 80.3}

Omdat Zippora bang was dat haar man zou sterven, voerde ze het gebruik zelf uit. De engel stond Mozes toen toe om zijn reis voort te zetten. Zijn missie naar Farao plaatste hem in een situatie die niet zonder gevaar was. Alleen onder de bescherming van heilige engelen werd zijn leven behouden, maar hij was nalatig in het vervullen van zijn

bekende plichten had hij zich niet veilig moeten voelen, want dan konden de engelen van God hem niet langer beschermen. Patriarchen en profeten 232,233 {En 80.4}

Op aanwijzing van engelen ging Aaron op weg om zijn broer te ontmoeten, van wie hij zo lang gescheiden was geweest. Ze ontmoetten elkaar in de woestijn, niet ver van Horeb ...{En 81.1}

Daarna reisden ze samen naar Egypte. Toen ze in Gosen aankwamen, verzamelden ze spoedig de oudsten van Israël en Aäron herhaalde alles wat God voor Mozes had gedaan. Patriarchen en Profeten 234

De Egyptische plagen

Mozes en Aäron waren Gods boodschappers voor een koppige, uitdagende koning en een onbekeerlijke priester die hun harten hadden verhard in verzet tegen God en zich hadden verbonden met de kwade engelen. {En 81.3}

De rechtvaardige heerschappij van God was zeker niet onbekend bij Farao en de wijzen van Egypte. Door de eeuwen heen viel er herhaaldelijk groot, helder licht (van kennis) over de ware God, zijn rechtvaardige heerschappij en de eisen van zijn wet op de Egyptenaren. Jozef en de kinderen van Israël hadden de ware God in Egypte bekend gemaakt. Zelfs toen het volk Israël door de Egyptenaren in slavernij werd gehouden, waren ze niet allemaal onvrij. Velen bekleedden belangrijke posities en waren in staat om voor God te getuigen. De Jeugdinstructeur, 8 april 1897 {En 81.4}

Satan ... wist heel goed dat Mozes door God was uitverkoren om het juk van slavernij dat op de kinderen van Israël rustte te verbreken ... Hij overlegde met zijn engelen hoe hij in één klap twee doelen kon bereiken: {En 81.5}

Om de invloed van de wonderen die God door Mozes zou doen te vernietigen en zo het ware werk van God tegen te gaan. {En 81.6}

Om de tovenaars te steunen door zijn invloed, en zo eeuwenlang de wonderen van God in twijfel te trekken, en het oprechte geloof van velen te vernietigen, vooral in de wonderen die Christus zou doen als Hij in deze wereld zou komen. Getuigenissen voor de Kerk I, 291.292. {En 81.7}

Opnieuw betraden Mozes en Aäron de nobele zalen van het Egyptische koninklijke paleis. Omringd door hoge pilaren met glinsterende versieringen, kostbare schilderijen en in steen uitgehouwen afbeeldingen van heidense goden, stonden de twee vertegenwoordigers van het geknechte volk voor de heerser van het machtigste rijk van

die tijd en herhaalden Gods bevel om Israël te bevrijden. Als bewijs van hun goddelijke opdracht eiste de koning een wonder. Beiden wisten wat ze in zo'n geval zouden doen zou moeten. Aäron nam de staf en gooide die voor Farao op de grond. Het werd een slang. Toen ontbood de heerser zijn "wijzen en tovenaars":

Elk van hen "wierp ook zijn staf neer en die werd een slang, maar de staf van Aäron verzwolg hun staf". Exodus 7:11, 12 ... Deze tovenaars konden hun staf niet in een echte slang veranderen, maar met de hulp van de grote bedrieger waren ze in staat om dit door middel van magie te laten lijken. Satan kon de toverstokken niet in levende slangen veranderen. Want hoewel de prins van het kwaad alle wijsheid en macht van een gevallen engel bezit, heeft hij geen scheppende kracht; hij kan geen leven geven. Dat is alleen Gods voorrecht. Maar Satan deed alles wat hij kon. Hij verzon een vervalsing zodat voor het menselijk oog de staven slangen werden die Farao en zijn hof dachten te zien. Qua uiterlijk leken ze niet te verschillen van de slang van Mozes. Hoewel de Heer ervoor zorgde dat de valse slangen door de echte werden verslonden, zag Farao daarin niet eens het effect van goddelijke macht, maar slechts het resultaat van een soort tovenarij die superieur was aan die van zijn dienaren. {En 82.1}

De Farao wilde zijn koppigheid tegen het goddelijke bevel rechtvaardigen. Daarom ging hij op zoek naar een excuus om de wonderen die God door Mozes had verricht te negeren. En Satan voorzag hem van wat hij nodig had. Met wat hij door de tovenaars voortbracht, gaf hij de Egyptenaren de indruk dat Mozes en Aäron ook alleen maar tovenaars waren. Hun boodschap kon immers niet beweren van een hoger iemand afkomstig te zijn. Satans vervalsing vervulde zo zijn doel: het versterkte de Egyptenaren in hun opstandigheid en verhardde Farao's hart tegen elke betere kennis. Satan hoopte zelfs het geloof van Mozes en Aäron in de goddelijke oorsprong van hun missie aan het wankelen te brengen, zodat zijn handlangers de overhand zouden krijgen. Patriarchen en Profeten 239-240 {En 82.2}

Toen de wonderen voor de koning plaatsvonden, stond Satan klaar om het effect ervan te dwarsbomen en te voorkomen dat Farao Gods suprematie zou erkennen en Zijn bevel zou gehoorzamen. Hij ging tot het uiterste om het werk van God te vervalsen en Zijn wil te weerstaan. Het enige gevolg was echter dat hij de weg bereidde voor nog grotere openbaringen van goddelijke macht en heerlijkheid. Zowel voor de Israëlieten als voor alle Egyptenaren werden het bestaan en de autoriteit van de ware, levende God des te duidelijker. Patriarchen en Profeten 308 {En 83.1}

De storm (de zevende plaag) kwam in de ochtend, zoals voorspeld. Hagel, donder en vuur vernietigden elke stengel, ontwortelden bomen en doodden mensen en dieren. Tot

nu toe was er nog geen Egyptenaar gestorven, maar nu liet de engel des verderfs een spoor van dood en verwoesting achter. Alleen het land Gosen werd niet getroffen. De tekenen van de tijden, 18 maart 1880 {En 83.2}

Voor de uitvoering van dit oordeel gaf de Heer de kinderen van Israël door Mozes instructies over hun uittocht uit Egypte en vooral over hun bewaring in het komende oordeel. Elk gezin moest, alleen of samen met anderen, een lam of geit slachten "waarin geen smet is", het bloed ervan nemen en het met een tros hysop "aan beide posten van de deur en op de bovenste drempel uitspreiden", zodat de engel van de wurging die om middernacht zou komen, dat huis niet zou binnengaan. Exodus 12:3-8 ... {En 83.3}

De Heer maakte het hun bekend: "Die nacht zal Ik door het land Egypte trekken en alle eerstgeborenen in het land Egypte slaan, zowel mensen als dieren, en Ik zal het oordeel voltrekken over alle goden van de Egyptenaren .... Dan zal het bloed uw teken zijn op de huizen waar gij zijt; waar ik het bloed zie, zal ik u voorbijgaan, en de plaag die verderf brengt, zal u niet overkomen, wanneer ik het land Egypte sla." Exodus 12:12, 13 Patriarchen en Profeten 251 {En 83.4}

De Israëlieten hadden Gods instructies opgevolgd, en terwijl de engel van de doods van huis tot huis ging onder de Egyptenaren, wachtten zij voorbereid op hun emigratie. De Geest der Profetie I, 204 {En 84.1}

Om middernacht werden de Egyptische gezinnen uit hun slaap gewekt en overal klonken klaagzangen. Ze waren bang dat ze allemaal zouden moeten sterven; nu herinnerden ze zich de wanhopige kreten en de rouw van de Hebreeën vanwege het onmenselijke decreet van de wrede koning die had bevolen dat al hun kleine zonen gedood moesten worden zodra ze geboren waren. De Egyptenaren konden de engel die hun huizen naderde om de fatale slag toe te brengen niet zien, maar ze beseften heel goed dat het de God van de Hebreeën was die hun hetzelfde leed berokkende dat zij hen hadden aangedaan. De Jeugdinstructeur, 1 mei 1873 {En 84.2}

Christus, Israëls onzichtbare leider

In Egypte verspreidde het nieuws zich snel dat de Israëlieten, in plaats van in de woestijn te blijven om te aanbidden, de Rode Zee wilden bereiken ... {En 84.3}

Farao verzamelde zijn troepen "en nam zeshonderd uitgelezen strijdwagens en alle strijdwagens die in Egypte waren" (Exodus 14:7), ruiters, aanvoerders en voetsoldaten. De koning zelf, vergezeld door het meest vooraanstaande mannen van zijn koninkrijk, leidde het aanvallende leger ... {En 84.4}

De Hebreeën kampeerden bij de zee, waarvan het water een schijnbaar onoverkomelijke hindernis voor hen vormde, terwijl in het zuiden een ruige bergketen hun opmars blokkeerde. Plotseling zagen ze in de verte zwaaiende wapens en rollende wagens, de voorhoede van een groot leger. Toen ze dichterbij kwamen, realiseerden ze zich dat het hele Egyptische leger had de achtervolging ingezet. Ontzetting greep de Israëlieten aan. Sommigen riepen tot de Heer, maar het meesten renden naar Mozes en klaagden

... Kalm en vol vertrouwen antwoordde hij het volk: "Wees niet bang, houd stand en zie welke redding de Heer vandaag voor jullie zal doen." Exodus 14:13 ... {En 84.5} Ze hadden de wonderbaarlijke wolkkolom gevolgd, het teken van God, dat hen vertelde om voorwaarts te gaan. Maar nu vroegen zij zich onder elkaar af of het geen groot ongeluk betekende. Had het volk hen niet naar de verkeerde kant van de berg geleid, langs een onbegaanbaar pad? De engel van God verscheen aan de verblinden als een boodschapper van ongeluk. {En 85.1}

Maar net toen het Egyptische leger op hen terugkwam en dacht dat ze het gemakkelijk zouden krijgen, steeg de wolkkolom majestueus op naar de hemel, zweefde boven de Israëlieten en daalde neer tussen de vervolgden en de vervolgers. {En 85.2}

De Egyptenaren konden het kamp van de Hebreeërs niet meer zien en werden gedwongen te stoppen. Maar toen de duisternis van de nacht toenam, werd de wolkenmuur een wonderbaarlijk licht voor de Hebreeën en overspoelde het hele kamp met daglicht. {En 85.3}

Toen keerde het vertrouwen in God terug in Israëls hart en Mozes bad tot de Heer. Toen zei God tegen hem: "Waarom roep je tot mij? Zeg tegen de Israëlieten dat ze verder moeten trekken. Maar hef je staf op en strek je hand uit over de zee en verdeel haar in het midden, zodat de Israëlieten door het midden van de zee op het droge zullen lopen." Exodus 14:15, 16 ... {En 85.4}

"En de Egyptenaren volgden en trokken achter hen aan, al Farao's paarden, zijn strijdwagens en zijn manschappen, de zee in. En toen de tijd van de morgenwake kwam, zag de Here uit de vuurkolom en uit de wolk op het leger van de Egyptenaren, en Hij bracht verschrikking over hun leger." Exodus 14:23, 24 Patriarchen en Profeten 258-261 {En 85.5}

Engelen van God trokken door hun leger en verwijderden de wielen van hun strijdwagens. De Geest der Profetie I, 209 {En 86.1}

De Egyptenaren waren in de greep van doodsangst en verwarring. Onder het razen van de elementen, waarin ze de stem van een boze God hoorden, probeerden ze om te keren en terug te vluchten naar de kust. Maar Mozes strekte zijn staf uit en de opgekropte wateren stortten donderend en sissend over hen heen en veegden het Egyptische leger de zwarte diepte in. Patriarchen en Profeten 261 {En 86.2}

De leider (van de Israëlieten) was een groot aanvoerder. Zijn engelen, die zijn bevel opvolgden, vergezelden het grote leger van de Israëlieten aan beide zijden, en zij waren in staat om

Er is geen schade aangericht. Israël was veilig ... Toen zongen zij het heilige overwinningslied, geleid door Mirjam. The Review and Herald, 1 juni 1897 {En 86.3}

Jezus was de engel die voor hen uitging in de wolkkolom overdag en in de vuurkolom 's nachts. The Review and Herald, 17 juni 1890 {En 86.4}

Hoofdstuk 9: Het Werk van de Engelen in de Tijd van de Sinaï tot de inname van Jericho

Engelen tijdens de woestijnmigratie van de Israëlieten

Christus zelf was de engel die van God de opdracht kreeg om met Mozes de woestijn in te gaan en het volk Israël te begeleiden op hun weg naar het land Kanaän. The Review and Herald, 6 mei 1875 {En 87.1}

Zolang God de Israëlieten leidde, vonden ze altijd water om hun dorst te lessen en brood uit de hemel om hun buiken te vullen. Onder de schaduw van de wolk overdag en de vurige pilaar 's nachts vonden ze vrede en bescherming. Engelen beschermden hen als hun pad over steile berghellingen voerde en leidden hen over stenige woestijnpaden. De tekenen van de tijden, 21 oktober 1880 {En 87.2}

God bewees zijn grote liefde voor zijn volk door hen brood uit de hemel te geven. De mensen kregen "engelenvoedsel". Ze aten voedsel dat door engelen voor hen bereid was. De Geest der Profetie I, 226 {En 87.3}

Het volk Israël bij Sinaï

En nu doemde het Berg van Sinaï in ontzagwekkende grootsheid voor hen op. De wolkenzuil rustte op de top en de mensen sloegen hun tenten op in de vallei eronder. Hier zouden ze bijna een jaar wonen. Nachts was de vuurzuil hun verzekering van goddelijke bescherming, en terwijl ze sliepen viel het brood van de hemel zachtjes op het kamp ... {En 87.4}

Kort nadat het volk bij de Sinaï was gelegerd, werd Mozes de berg op geroepen om God te ontmoeten. Alleen beklom hij het ruige pad en naderde de wolk die de aanwezigheid van Jahweh aangaf. Israël zou nu in een bijzonder nauwe relatie met de Allerhoogste komen, om een kerk en een natie onder Gods heerschappij te belichamen ... {En 88.1}

Toen werd de stem van God gehoord vanuit de dikke duisternis die hem omhulde. Vanaf de berg, omringd door een schare engelen, verkondigde hij zijn wet ... Nu werd de vestiging van het uitverkoren volk onder Jahweh als hun koning voorbereid. Patriarchen en Profeten 276-279,287 {En 88.2}

"Ik wil dat je een altaar voor me maakt."

Op de berg ontving Mozes instructies voor de bouw van een heiligdom waarin Gods aanwezigheid op een speciale manier moest worden gemanifesteerd. "Zij zullen voor mij een heiligdom maken om in hun midden te wonen" (Exodus 25:8) was Gods bevel. Patriarchen en profeten 288 {En 88.3}

Een kostbaar, prachtig gordijn verdeelde de hut in twee kamers; het hing aan vergulde pilaren. Een soortgelijk gordijn sloot de ingang van het eerste deel. Deze en de binnenste tapijten waren prachtig gerangschikt in de prachtigste kleuren: blauw, paars en scharlaken. Cherubijnen geweven van goud- en zilverdraden stelden de engelen voor die dienst doen in het hemelse heiligdom en ook dienende geesten zijn voor Gods volk op aarde. Patriarchen en profeten 324 {En 88.4}

Nadat de tabernakel voltooid was, inspecteerde Mozes alles wat gebouwd was en vergeleek het met de blauwdrukken en instructies die hij van God had gekregen. Hij vond dat alles voldeed aan de specificaties en hij zegende het volk. {En 88.5}

God had Mozes een plan gegeven met precieze instructies over hoe de tabernakel gebouwd moest worden. De twee stenen tafelen waarop God persoonlijk de Tien Geboden had geschreven, moesten in de Ark van het Verbond worden geplaatst. Het was een kist die helemaal bedekt en versierd was met goud. Het deksel was versierd met gouden kronen. {En 89.1}

Het deksel van deze heilige kist was de troon van de genade, die gemaakt was van puur goud. Aan elke kant van de genadetroon zat een cherub van goud. Ze stonden tegenover elkaar en keken eerbiedig neer op de genadetroon. Dit was een symbool dat alle hemelse engelen met grote interesse en eerbied keken naar de wet die God in de hemelse ark van het verbond had geplaatst. Deze cherubs hadden vleugels, waarvan de ene omhoog naar de hemel wees en de andere hen bedekte. {En 89.2}

De Ark van het Verbond op aarde was het beeld van de Ark van het Verbond in de hemel. Daar staan levende engelen aan weerszijden van de ark; met één vleugel naar boven bedekken ze het verzoendeksel, met de andere bedekken ze zichzelf als teken van hun eerbied en nederigheid. De Geest der Profetie I, 272 {En 89.3}

God openbaarde zijn aanwezigheid in de Shekinah boven het verzoendeksel; God maakte zijn wil bekend in het midden van de cherubs. Van tijd tot tijd werden goddelijke boodschappen aan de hogepriester gecommuniceerd door een stem uit de wolk. Soms viel er een licht op de rechter engel als teken van goedkeuring en acceptatie, of rustte er een

schaduw op de linker engel als teken van ongenoegen of afwijzing uit te drukken. Patriarchen en Profeten 326 {En 89.4}

Als de Heer niet antwoordde door tot hen te spreken, liet hij het heilige licht van zijn heerlijkheid op de cherub rechts van de ark schijnen als teken van zijn goedkeuring. Als hun verzoek werd afgewezen, rustte er een wolk op de linker cherub. De Geest der Profetie I, 399 {En 89.5}

Het doel dat de tabernakel symboliseerde moest door Christus worden uitgevoerd. In die prachtige tentstructuur weerspiegelden de glinsterende gouden wanden de gordijnen met de cherubs in regenboogkleuren, terwijl de geur van constant brandende wierook het geheel doordrong. De priesters waren gekleed in smetteloos wit en in het diepe mysterie van de binnenste kamer troonde de heerlijkheid van het Allerheiligste boven het verzoendeksel, tussen de figuren van de gebogen, aanbiddende engelen. God wilde dat zijn volk uit dit alles zijn doel met de menselijke ziel zou aflezen. Het was hetzelfde doel dat lang daarna door de apostel Paulus werd geopenbaard toen hij zei: Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt en dat de Geest Gods in u woont? 1 Korintiërs 3:16 Onderwijs 31.32. {En 89.6}

Al bij de Sinaï begon Satan zijn plan te verwezenlijken om de goddelijke wetten te vernietigen en het werk voort te zetten dat hij in de hemel was begonnen. In de 40 dagen dat Mozes met God op de berg was, probeerde hij ijverig twijfel, afvalligheid en verontwaardiging op te wekken. Terwijl God zijn wet opschreef om deze toe te vertrouwen aan de gewetensvolle zorg van zijn verbondsvolk, weigerden de Israëlieten trouw aan Jahweh en eisten ze gouden goden ... Het hele universum was getuige geweest van de gebeurtenissen bij Sinaï. Hier zagen we de gevolgen van de tegenstelling tussen de heerschappij van God en die van Satan. En opnieuw zagen de zondeloze bewoners van andere werelden de gevolgen van Satans afvalligheid en het soort regering dat hij in de hemel zou hebben ingesteld als hij enige invloed had gehad. Patriarchen en Profeten 309.310. {En 90.1}

Is het een wonder dat de glorie van Gods almacht zo sterk van Mozes' gezicht afstraalde dat het volk hem niet kon aankijken? De invloed van Gods aanwezigheid was zo sterk dat het leek alsof hij een engel van de troon van God was. Getuigenissen voor de Kerk IV, 533 {En 90.2}

Bij elke moeilijkheid en bij elke beproeving gaven de Israëlieten onmiddellijk Mozes de schuld dat hij hen uit Egypte had geleid, alsof God er niets mee te maken had. Tijdens de jaren van omzwervingen had Mozes herhaaldelijk tegen hen gezegd als ze

klaagden over de ontberingen onderweg en mopperden op hun leiders: "Jullie gemopper is tegen God gericht. Het was God, niet ik, die jullie bevrijding bewerkstelligde." Maar zijn haastige woorden voor de rots: "Zullen we jullie water brengen kan?" (Numeri 20:10) klonk als een concessie aan hun aanvallen. Dit kon hun ongeloof versterken en hun klachten rechtvaardigen. De Heer wilde deze indruk voor altijd bij het volk wegnemen en daarom mocht Mozes het Beloofde Land niet binnengaan. Aan de andere kant was dit een onmiskenbaar bewijs dat niet Mozes hun leider was, maar de machtige engel van wie de Heer had gezegd: "Zie, Ik zend een engel voor jullie uit om jullie op de weg te bewaken en jullie naar de plaats te brengen die Ik heb aangewezen. Pas op voor hem en gehoorzaam zijn stem ... want mijn naam is in hem." Exodus 23:20, 21 Patriarchen en Profeten 399 {En 90.3}

De Dood en wederopstanding van Mozes

Toen wendde hij zich stilletjes af van de groep en ging alleen op weg naar de top van de berg. Hij beklom de berg Nebo, de top van Pisgah. Deuteronomium 34:1 Hij stond op deze eenzame hoogte en overzag met onbewolkte ogen het landschap dat zich voor hem uitstrekte. Patriarchen en Profeten 453 {En 91.1}

God wilde niet dat iemand met Mozes de berg Pisgah zou beklimmen. Hij stond daar op een hoge bergtop in de aanwezigheid van God en hemelse engelen. Geestelijke Gaven IVa, 57 {En 91.2}

De engelen openbaarden aan Mozes, die bedroefd was dat hij gezondigd had en nu niet met hen naar het beloofde land kon gaan, en die geloofde dat hij het volk Israël tot zonde had gebracht, dat het toch de zonde van het volk was. Het was vanwege hun ontevreden, mopperende geest dat Mozes van het rechte pad afdwaalde en een zonde beging die hem van het Beloofde Land afhield. De engelen vertelden hem dat niet hij het meest leed en dat niet hij de volle diepte van hun zonde in zijn hart voelde, maar Christus, die hun onzichtbare leider was. Tegen Hem hadden zij gezondigd ... {En 91.3}

De hemelse boodschappers vestigden Mozes' aandacht ook op de offerrituelen die de kruisiging van Christus symboliseerden, en ze lieten Mozes zien wat er in de toekomst zou gebeuren ... Hoe moet Mozes zich gevoeld hebben op de top van de berg Pisgah toen hij de kruisiging voorzag! ... Hij zag voor zich hoe de engel die Israël door de woestijn van Egypte naar Kanaän had geleid, moest lijden ... Maar hoe veranderde zijn gelaat toen hij zag dat Christus opsteeg naar de hemel en dat hij een van de helpers was die de eeuwige hemelpoorten voor hem mocht openen! ... Hij zag dat de aarde door vuur werd gezuiverd en dat elk spoor van zonde en elk teken van de vloek was uitgeroeid. Hij zag

dat ze opnieuw was geschapen en dat de heiligen haar voor eeuwig en altijd zouden bezitten ... Toen Mozes dit zag, straalde er vreugde over zijn gezicht. Nu kon hij de grote macht van de engelen begrijpen, en hij nam diep in zich op wat hem getoond werd. Handschrift Releases X, 151,152,154,155,158,159 {En 92.1}

Nadat hij Kanaän in detail had bekeken, ging hij als een vermoeide krijger liggen om uit te rusten. Hij viel vredig in slaap, maar het was de doodsslaap waarin hij viel. Engelen namen zijn lichaam mee en begroeven hem in een vallei. De Israëlieten konden zijn graf nooit vinden ... {En 92.2}

Satan verheugde zich dat hij erin geslaagd was om Mozes tegen God te laten zondigen. Voor deze overtreding was Mozes onderworpen aan de heerschappij van de dood. Als hij trouw was gebleven en niet had nagelaten God de eer te geven toen hij water uit de rots sloeg, en als deze ene zonde zijn leven niet had verwoest, zou hij met Hem naar het beloofde land zijn gegaan en uiteindelijk veranderd zijn en naar de hemel zijn opgenomen zonder te sterven. {En 92.3}

Michaël of Christus daalde neer uit de hemel met de engelen die Mozes hadden begraven, en na een kort verblijf in het graf deden ze hem herrijzen. Geestelijke Gaven IVa, 57.58. {En 92.4}

De macht van de dood was tot dan toe nooit gebroken en dus eiste Satan iedereen die in de graven lag op als zijn gevangenen; nooit of te nimmer zouden zij uit zijn donkere kerker worden bevrijd. {En 93.1}

Voor het eerst wilde Christus een dode nieuw leven geven. Toen de Levensvorst en de engelen het graf naderden, raakte Satan opgewonden vanwege zijn suprematie. Met de kwade engelen stond hij klaar om elke aantasting van het territorium dat hij voor zichzelf opeiste aan te vechten. Patriarchen en Profeten 458.459 {En 93.2}

Toen Christus en de engelen het graf naderden, kwamen Satan en zijn engelen ook om het lichaam van Mozes te bewaken zodat hij niet meegenomen zou worden. Toen Christus en zijn engelen kwamen, probeerde Satan de aanval af te slaan, maar hij werd teruggedreven door de glorie en macht van Christus en zijn engelen. {En 93.3}

Satan eiste het lichaam van Mozes op voor zijn ene overtreding (van Gods geboden), maar Christus verwees hem nederig naar zijn Vader en zei: "De Heer straffe u!". Hij zei toen tegen Satan dat Hij wist dat Mozes nederig berouw had getoond over zijn zonde, dat zijn karakter niet langer duister was en dat zijn naam nu vrij van enige schuld in de

hemelse boeken was geschreven. Toen riep Christus Mozes uit het graf. Geestelijke Gaven IVa, 58 {En 93.4}

Balaam, een afgedwaalde profeet

God sprak die nacht door een engel tot Balaam en vroeg hem wat voor volk hij herbergde. Balaam antwoordde de Heer: "Balak, de zoon van Zippor, koning van Moab, heeft mij laten komen en gevraagd of ik dit volk, dat uit Egypte is gekomen, wil vervloeken." En God antwoordde hem:

"Je zult niet met hen meegaan en je zult dit volk niet vervloeken, want dit is een gezegend volk." De engel vertelde Balaam dat het volk onder de speciale bescherming van God stond en aan Hem toebehoorde, en dat geen menselijke vloek hen kon tegenhouden. {En 93.5}

Morgens stond Balaam op en vertelde het volk met tegenzin dat ze zonder hem naar Balak terug moesten gaan, omdat de Heer niet wilde dat hij met hen meeging. Toen stuurde Balak anderen van zijn edele ambtenaren die nog hogere posities bekleedden dan de eerste boodschappers. En deze keer was het verzoek van Balak nog dringender: "Laat niets je tegenhouden om onmiddellijk naar mij toe te komen! Ik zal jullie met grote eer overladen!" En Balaam antwoordde hen dat hij niet kon komen, zelfs al bood Balak hem een heel huis vol goud en zilver, want hij kon niet handelen tegen het uitdrukkelijke woord van God, noch voor weinig, noch voor veel. Geestelijke Gaven IVa, 44 {En 94.1}

Balaam werd voor de tweede keer verleid. Maar op verzoek van de boodschappers verzekerde hij hen heel gewetensvol en eerlijk dat geen enkele hoeveelheid goud en zilver, hoe groot ook, hem kon verleiden om iets te doen tegen de wil van God. Toch verlangde hij ernaar om aan het verzoek van de koning te voldoen. Hoewel Gods wil hem heel duidelijk was gemaakt, drong hij er bij de boodschappers op aan om te blijven zodat hij God verder kon ondervragen; alsof de Oneindige een mens was die overtuigd kon worden. Patriarchen en Profeten 422 {En 94.2}

Een engel werd naar Balaam gezonden om hem te zeggen: "Als er mensen zijn gekomen om je te roepen, sta dan op en ga met hen mee; maar doe alleen wat ik je zeg." Genesis 22:20 De Geest der Profetie I, 321 {En 94.3}

Balaam had nu toestemming gekregen om de gezanten van Moab te vergezellen als ze de volgende ochtend naar hem toe zouden komen. Maar geïrriteerd door zijn aarzeling en bang voor nog een afzegging, waren ze zonder verder overleg met hem naar huis gegaan. Dit betekende dat er geen excuus was om Balaks verzoek te honoreren. Maar

Balaam was vastbesloten om zijn beloning te krijgen, dus vertrok hij op zijn gebruikelijke rijdier. Hij was bang dat God zijn toestemming zou intrekken, dus ging hij ongeduldig verder om de felbegeerde beloning niet alsnog mis te lopen. Patriarchen en Profeten 423 {En 94.4}

Gods woede tegen Balaam werd aangewakkerd door zijn uitdagende houding ten opzichte van de hemel. De engel van de Heer stond hem in de weg om hem tegen te houden. Het dier, dat in tegenstelling tot zijn meester de hemelse boodschapper kon zien, week van de weg af een veld in. Met ruwe slagen bracht Balaam het beest terug op de weg; maar op een plek die door muren versmald was, verscheen de engel nog een keer, en het beest, dat deze angstaanjagende verschijning wilde vermijden, drukte Balaams voet tegen de muur. De tekenen der tijden, 25 november 1880 {En 95.1}

Toen werd Balaam gegrepen door grenzeloze woede en sloeg het beest nog wreder met zijn staf. Nu opende God zijn mond en "het stomme lastdier sprak met een menselijke stem en weerlegde de dwaasheid van de profeet". 2 Petrus 2:16 "Wat heb ik u aangedaan," vroeg het, "dat u mij driemaal hebt geslagen?" Numeri 22:28 {En 95.2}

Woedend over de vertraging van zijn reis, antwoordde Balaam het beest alsof hij een rationeel wezen voor zich had: "Omdat je mij kwaad doet! O dat ik nu een zwaard in mijn hand had, ik zou je doden!" Numeri 22:29 {En 95.3}

Nu werden Balaams ogen geopend en hij zag de engel met een naakt zwaard in zijn hand, klaar om hem te vernietigen. Van schrik "boog hij zich neer en viel op zijn aangezicht". Numeri 22:31 {En 95.4}

De engel zei: "Waarom heb je je ezel nu drie keer geslagen? Zie, ik ben op weg gegaan om u te weerstaan, want uw weg is verkeerd in mijn ogen. En de ezelin heeft mij gezien en mij drie keer ontweken. Anders zou ik u nu gedood hebben, als zij mij niet had ontweken, maar ik zou de ezelin hebben laten leven." Numeri 22:32, 33 ... {En 95.5}

Toen Balaam de boodschapper van God zag, riep hij vol afschuw uit: "Ik heb gezondigd, ik wist niet dat u op mijn weg tegen mij stond. En nu, als het u niet behaagt, keer ik terug." Exodus 22:34 Patriarchen en Profeten 424425 {En 96.1}

Nadat de engel Balaam uitdrukkelijk had gewaarschuwd om de Moabieten niet te dienen, stond hij hem toe om verder te gaan ... {En 96.2}

Balak ging Balaam tegemoet en vroeg hem waarom het zo lang had geduurd voordat hij kwam, nadat hij hem had laten komen. Balaam antwoordde hem: "Zie, ik ben gekomen!" En hij vertelde hem ook dat het niet in zijn macht lag om iets anders te zeggen

dan wat God hem zou geven. Balaam eiste offers in overeenstemming met de plaatselijke religieuze gewoonte. {En 96.3}

God stuurde een engel naar Balaam die hem de woorden gaf die hij moest uitspreken, zoals hij bij andere gelegenheden had gedaan toen Balaam een oprechte dienaar van God was. "En de Heer legde Balaam het woord in de mond ... Toen begon Balaam te spreken en zei: "Balak, de koning van Moab, heeft mij uit Aram laten komen ... Kom, vervloek Jakob voor mij! Kom, vervloek Israël! Hoe zal ik vervloeken, die God niet vervloekt? Hoe kan ik iemand vervloeken die de Heer niet vervloekt? Numeri 23:58 ... {En 96.4}

Balak was teleurgesteld en boos. Hij riep uit: "Wat doen jullie mij aan? Ik heb je laten komen om mijn vijanden te vervloeken, en zie, je zegent mij!" Numeri 23:11 Balak dacht dat het de prachtige aanblik van de Israëlieten in hun tenten was die Balaam ervan weerhield het volk te vervloeken. {En 96.5}

Dus liet hij hem naar een plaats brengen waar het volk niet zo'n voordeel had. En weer in Zophir richtte Balaam altaren op voor brandoffers en ging toen alleen zijn en communiceren met de engel van God. En de engel vertelde hem wat hij moest zeggen. De Geest der Profetie I, 322-324 {En 96.6}

Jozua leidt Israël naar Kanaän

De Israëlieten rouwden oprecht om de overledene; de speciale vieringen ter nagedachtenis aan hem duurden dertig dagen ... Jozua was nu de erkende leider van Israël ... {En 97.1}

Jozua gaf nu het bevel om zich voor te bereiden om op te rukken ... Dus verliet het reusachtige leger het kamp in het acaciabos van Shittim en daalde af naar de oevers van de Jordaan. Patriarchen en Profeten 463.465 {En 97.2}

Vier hemelse engelen liepen altijd naast de Ark van het Verbond op al zijn reizen. Zij beschermden haar tegen gevaar en voerden alles uit wat er in verband met haar moest gebeuren. Jezus, de Zoon van God, gevolgd door hemelse engelen, ging de Ark van het Verbond voor toen zij bij de Jordaan kwamen; en het water scheidde zich voor hen. Christus en de engelen stonden bij de ark en de priesters in de rivierbedding totdat alle Israëlieten waren gepasseerd. De Geest der Profetie I, 399 {En 97.3}

Als Jozua's ogen waren geopend ... en hij de aanblik had kunnen verdragen, dan had hij gezien dat de engelen van de Heer zich rondom de kinderen van Israël hadden opgesteld, want het leger van de hemel was gekomen om voor het volk van God te

vechten. En de Heer, als hun leider, gaf de bevelen. The Review and Herald, 19 juli 1892 {En 97.4}

Toen Jozua zich terugtrok uit het leger van de Israëlieten om na te denken en te bidden om Gods speciale hulp, zag hij een knappe man gekleed als een krijger, met een zwaard in zijn hand ... {En 97.5}

Dit was geen gewone engel. Het was de Heer Jezus Christus, die de Hebreeën door de woestijn had vergezeld, 's nachts in de vuurkolom en overdag in de wolkkolom. {En 97.6}

De plaats werd geheiligd door zijn aanwezigheid en daarom werd Jozua opgedragen zijn schoenen uit te trekken. Geestelijke Gaven IVa, 61 {En 97.7}

Met ontzag boog Jozua zich neer en aanbad. Toen hoorde hij de verzekering: "Ik heb Jericho, zijn koning en zijn soldaten in uw hand overgeleverd." Jozua 6:2 Toen kreeg hij instructies voor de inname van de stad. Patriarchen en profeten 470 {En 98.1}

De leider van het leger van de Heer openbaarde zich niet aan het hele volk. Hij maakte alleen contact met Jozua, die vervolgens verslag uitbracht aan de Hebreeën. {En 98.2}

Het was toen aan hen om te beslissen of ze de woorden van Jozua geloofden en zijn instructies gehoorzaamden, die hij gaf in de naam van de Heer van de hemelse legerscharen, of dat ze twijfelden aan zijn autoriteit en in opstand kwamen tegen zijn bevelen. Zij konden het leger van engelen, geleid door de Zoon van God, niet zien. Getuigenissen voor de Kerk IV, 162.163. {En 98.3}

De inname van Jericho

De leider van het leger van de Heer kwam uit de hemel om de aanval op de stad te leiden. Engelen van God legden handen op de dikke muren en haalden ze neer. Getuigenissen voor de Kerk III, 264 {En 98.4}

Christus en de engelen namen deel aan de omloop van Jericho met de Ark van het Verbond en haalden uiteindelijk de dikke muren van deze stad neer. Zij bevrijdden Jericho aan de Israëlieten. De Geest der Profetie I, 399 {En 98.5}

Toen Jericho werd ingenomen, raakte geen mensenhand de stadsmuren aan, want het waren engelen van de Heer die de muren overwonnen en de vestingwerken van de vijand binnendrongen. Niet de Israëlieten, maar de leider van het leger van de Heer nam Jericho in. {En 98.6}

Maar de Israëlieten moesten hun deel doen en hun geloof in de verlossing van de Heer bewijzen. The Review and Herald, 19 juli 1892 {En 98.7}

Als ook maar één Israëlitische strijder een aanval op de muur had gedaan, zou de eer van God zijn aangetast en zou zijn wil (om te helpen) zijn afgenomen. Maar zij lieten het werk over aan de Almachtige, en als de strijd zich had uitgestrekt van het middelpunt van de aarde tot aan de hemel, dan zou het resultaat altijd hetzelfde zijn geweest, want de Heer van de hemelse legioenen leidde zijn legioenen in de aanval. De tekenen der tijden, 14 april 1881 {En 99.1}

Hoofdstuk 10: Engelen in de Tijd van de Rechters en de Vroege Koningen

Christus als de "Engel des Heren"

In de oudheid, toen God zijn engelen stuurde om mensen te dienen en zij zich realiseerden dat het engelen waren die ze hadden gezien en gesproken, werden ze overweldigd door ontzag en vreesden ze dat ze zouden sterven. Ze hadden zo'n indrukwekkend idee van de ontzagwekkende majesteit en almacht van God dat ze geloofden dat ze vernietigd zouden worden als ze zo'n nauw contact hadden met een wezen dat rechtstreeks vanuit zijn heilige aanwezigheid tot hen kwam ... Rechters 6:22, 23; Rechters 13:21, 22; Jozua 5:13-15 Geestelijke Gaven IVb, 152 {En 100.1}

Na de dood van hun leider (Jozua) en de oudsten die met hem hadden samengewerkt, verviel het volk geleidelijk aan tot afgoderij ... {En 100.2}

De Heer berispte het volk niet voor deze zonden, maar vermaande hen. Er waren nog steeds trouwe gelovigen in Israël en velen woonden nog steeds uit gewoonte de eredienst in de tabernakel bij. Ter gelegenheid van een religieus feest was een grote menigte bijeengekomen toen een engel van God, die eerst in Gilgal was verschenen, zich aan de gemeente in Shiloh openbaarde ... {En 100.3}

Deze engel, dezelfde die aan Jozua was verschenen bij de inname van Jericho, was niemand minder dan de Zoon van God ... Hij liet hen zien dat niet Hij de beloften brak die Hij aan hen had gedaan, maar dat zij het zelf waren die zich niet aan het verbond met God hielden. {En 100.4}

"En toen de engel des Heren deze woorden tot de Israëlieten gesproken had, verhief het volk zijn stem en weende. En zij offerden aan de Heer". Maar hun berouw duurde niet lang. De tekenen der tijden, 2 juni 1881 {En 101.1}

Gideon

Gideon was de zoon van Joas uit de stam van Manasse. De familie waartoe hij behoorde had geen leidende positie, maar werd wel gekenmerkt door moed en integriteit ... God riep Gideon nu om zijn volk te bevrijden. Hij was tarwe aan het dorsen ... Terwijl Gideon stil en in het geheim werkte, dacht hij na over de situatie van Israël en hoe het juk van de onderdrukkers kon worden afgeschud.

{En 101.2} Plotseling verscheen "de engel van de Heer" en sprak hem aan met de woorden:

"De Heer met je, jij dappere held!" Patriarchen en profeten 530 {En 101.3}

De engel had zijn goddelijke afkomst verhuld, maar het was niemand anders dan Christus, de Zoon van God. Wanneer een profeet of een engel een boodschap van God overbrengt, zegt hij meestal: "De Heer zegt dat ik dit of dat zal doen." Maar van de figuur die tot Gideon sprak, wordt ons verteld dat hij zei: "De Heer is met je, jij machtige held!" {En 101.4}

Gideon wilde zijn voorname bezoeker een bijzondere eer bewijzen, en nadat hij zich ervan verzekerd had dat de engel zou wachten, haastte hij zich naar zijn tent en maakte van zijn schaarse voorraden een geit en ongezuurd brood klaar en bracht het naar hem ... {En 101.5}

Maar de engel van God zei tegen hem: "Neem het vlees en de broden en leg ze hier op de rots en giet de bouillon erover uit." Rechters 6:20 {En 101.6}

Gideon deed dat en toen gaf de Heer hem het teken waar hij om had gevraagd. Met de staf die hij in zijn hand hield, raakte de engel het vlees en het ongezuurde brood aan, en er kwam een vuur uit de rots dat alles verteerde als een offer en niet als een feestmaal, want hij was geen mens maar God. Na dit bewijs van zijn goddelijke afkomst verdween de engel. {En 101.7}

Toen hij ervan overtuigd was dat hij de Zoon van God had gezien, werd Gideon vervuld van angst en hij riep uit: "Helaas, Heer, Heer! Heb ik werkelijk de engel des Heren van aangezicht tot aangezicht gezien!" {En 102.1}

Toen verscheen de Heer opnieuw aan Gideon en zei: "Vrede zij met u! Wees niet bang! Je zult niet sterven." Deze welwillende woorden werden gesproken door dezelfde barmhartige Verlosser die de discipelen in de storm op zee toeriep: "Ik ben het, wees niet bang!" En Hij was het ook die aan de rouwenden in de bovenzaal verscheen en hen begroette met dezelfde woorden als Gideon: "Vrede zij met u!". Rechters 6:22, 23 De tekenen der tijden, 23 juni 1881 {En 102.2}

Simson

Te midden van wijdverspreide afvalligheid smeekten de trouwe aanbidders van God onophoudelijk om Israëls bevrijding. Hij leek hen niet te horen; met elk jaar dat voorbijging werd de tirannie van de onderdrukkers zwaarder op het land. Toch had Gods

voorzienigheid hulp in petto. In de allereerste jaren van ellende door de Filistijnen werd een kind geboren door wie God deze machtige vijanden zou vernederen. {En 102.3}

Het stadje Zora lag aan de rand van het heuvelland en keek uit over de Filistijnse vlakte. Dit was het thuis van de familie Manoach uit de stam van Dan, één van de weinige families die trouw bleven aan Jahweh ondanks de algemene afvalligheid. waren. Op een dag verscheen de "engel des Heren" aan de kinderloze vrouw van Manoach met de boodschap dat ze een zoon zou krijgen door wie, met Gods hulp, Israëls bevrijding zou beginnen. Met het oog hierop instrueerde de engel haar over de toekomstige manier van leven en ook over de behandeling van het kind ... {En 102.4}

De vrouw ging naar haar man en beschreef hem de engel en herhaalde zijn boodschap. Bezorgd dat ze iets verkeerds zouden doen bij deze belangrijke taak, bad Manoach: "O Heer, laat de man van God die U gezonden hebt weer tot ons komen, zodat hij ons kan leren wat we met het kind dat geboren gaat worden moeten doen." Rechters 13:8 {En 103.1}

Toen de engel weer verscheen, vroeg Manoach voorzichtig: "Wat zullen we met de jongen doen?" En de engel herhaalde: "Zij zal zich houden aan alles wat Ik tot de vrouw gezegd heb: zij zal niets eten wat van de wijnstok komt, noch wijn of sterke drank drinken, noch iets onreins eten; zij zal zich houden aan alles wat Ik haar geboden heb." Rechters 13:12-14 Patriarchen en Profeten 542,543 {En 103.2}

Manoach en zijn vrouw wisten niet dat degene die tot hen sprak Jezus Christus was. Hoewel ze hem herkenden als een boodschapper van God, wisten ze niet zeker of hij een profeet of een engel was. Omdat ze gastvrij wilden zijn, dwongen ze hem te blijven zodat ze een kind voor hem konden bereiden, maar omdat ze niet wisten wie hij was, wisten ze niet goed of ze hem een offer moesten brengen of gewoon een gebruikelijk feestmaal. {En 103.3}

"Maar de engel van de Heer antwoordde Manoach: 'Zelfs als u mij hier houdt, zal ik uw voedsel niet eten. Maar als je een brandoffer voor de Heer wilt brengen, kun je dat offeren. Maar Manoach wist niet dat het de engel van de Heer was." {En 103.4}

Na deze woorden vroeg Manoach aan de engel van de Heer: "Wat is uw naam? Want wij zullen U eren wanneer wat U gezegd hebt, geschiedt." {En 103.5}

Het antwoord was: "Waarom vraag je naar mijn naam, die mysterieus is?" Toen Manoach de goddelijke aard van zijn gast herkende, "nam hij een geitenlam en een

graanoffer en offerde het in een veld aan de Heer, die mysterieuze dingen doet". {En 103.6}

Vuur kwam uit de rots en verteerde het offer, "en toen de vlammen van het altaar omhoog schoten naar de hemel, steeg de engel van de Heer op in de vlam van het altaar. Toen Manoach en zijn vrouw dit zagen, vielen ze op hun gezicht op de grond." Nu was er geen Vraag meer over de oorsprong van de bezoeker. Ze wisten dat ze de Heilige van God hadden gezien, degene die, zijn glorie verhullend in een wolkkolom, Israëls leider en helper in de woestijn was geweest. {En 103.7}

Ontzag en angst vervulden Manoachs hart en hij kon alleen maar uitroepen:

"We zullen zeker sterven omdat we het aangezicht van God hebben gezien!" Maar zijn partner in dit ernstige uur had een groter geloof dan hij. Ze herinnerde hem eraan dat de Heer hun offer had aanvaard en dat hij hun een zoon had beloofd die de bevrijding van Israël zou beginnen. Dit was geen teken van woede, maar van acceptatie. Rechters 13:16-22, De tekenen der tijden, 15 september 1881.{En 104.1}

Gods aankondiging aan Manoach werd vervuld toen hem op de vastgestelde tijd een zoon werd geboren die Simson werd genoemd. Vanwege het bevel van de engel werd het haar van dit kind nooit afgeknipt, en hij werd vanaf zijn geboorte als Nazireeër aan God gewijd. De tekenen der tijden, 6 oktober 1881 {En 104.2}

Samuel en Eli

Samuel werd in zijn kindertijd omringd door het meest verderfelijke invloeden. Hij zag en hoorde dingen die hem veel verdriet deden. De zonen van Eli, die een heilig ambt bekleedden, werden gedomineerd door Satan. Ze bezoedelden hun hele invloedssfeer. Mannen en vrouwen waren dagelijks gebonden door zonde en ongerechtigheid, maar Samuël bleef rein. Zijn karakter was onberispelijk. Hij had geen deel aan de zonden die heel Israël vulden met vreselijke geruchten, noch had hij er het minste plezier in. Samuël hield van God. Zijn ziel stond in zo'n nauw contact met de hemel dat een engel werd gestuurd om tot hem te spreken over de zonden van de zonen van Eli die Israël bedierven. Uit de schatkist van getuigenissen I, 364 {En 104.3}

De overtredingen van de zonen van Eli waren zo brutaal en aanmatigend ... dat geen enkel offer voldoende was om deze bewust begane zonden te verzoenen ... Deze zondaars brachten de ark van het verbond in het kamp van de Israëlieten ... {En 105.1}

God liet zijn Ark van het Verbond in de handen van de vijand vallen om de Israëlieten te laten zien hoe nutteloos het was om erop te vertrouwen als steun. Het was

immers slechts een symbool van zijn aanwezigheid en nutteloos als ze de geboden die erin bewaard werden negeerden ... {En 105.2}

De Filistijnen waren triomfantelijk omdat ze dachten dat ze de beroemde god van de Israëlieten hadden gevangen, die zulke grote wonderen voor hen had verricht en hen tot de schrik van hun vijanden had gemaakt. Ze brachten de ark van God naar Ashdod en plaatsten deze in een tempel die ze hadden gebouwd ter ere van hun belangrijkste god, Dagon. Ze plaatsten het direct naast de afgod. Toen de priesters van deze god 's morgens in de tempel kwamen, waren ze zeer geschokt toen ze zagen dat hun god van zijn voetstuk was gevallen en met zijn gezicht naar beneden op de grond voor de ark van de Heer lag ... De engelen van de Heer, die altijd de ark van het verbond vergezelden, hadden het nutteloze afgodsbeeld naar beneden gegooid en verminkt om te laten zien dat de levende God boven alle goden stond en dat een heidens afgodsbeeld niets voor Hem was. Geestelijke gaven IVa, 106.107. {En 105.3}

De mensen van Beth Shemesh verspreidden snel het nieuws dat de ark bij hen was, en de mensen stroomden vanuit de hele omgeving toe om de terugkeer te verwelkomen. Ze plaatsten het op de steen die eerder als altaar had gediend en brachten talrijke offers aan de Heer ... In plaats van een geschikte plaats voor de kist te zoeken, lieten ze de kist in het oogstveld staan. Terwijl ze naar de heilige kist keken en spraken over de wonderbaarlijke manier waarop die tot hen gekomen was, begonnen ze te speculeren over de wonderbaarlijke kracht ervan. Uiteindelijk werd hun nieuwsgierigheid groter, ze verwijderden de deksels en durfden ze te openen ... {En 105.4}

Zelfs de heidense Filistijnen hadden het niet aangedurfd om de dekens te verwijderen, want hemelse engelen vergezelden de ark ongezien op al haar reizen. De oneervolle vermetelheid van de inwoners van Beth Shemesh werd snel gestraft. Velen stierven. Patriarchen en Profeten 572 {En 106.1}

Saul en Jonathan

God had Samuël tot rechter over Israël gemaakt. Hij werd door het hele volk geëerd. God wilde door hen erkend worden als heerser, maar Hij stelde mensen aan om over hen te heersen, begiftigde hen met Zijn Geest en deelde Zijn wil aan hen mee door middel van Zijn engelen. Geestelijke Gaven IVa, 67 {En 106.2}

Saul had gezondigd met zijn aanmatigende offer, dus ontnam de Heer hem de glorie van de overwinning op de Filistijnen. Jonathan, de godvrezende zoon van de koning, werd uitverkoren om Israël te bevrijden ... Engelen beschermden Jonathan en zijn wapendrager.

Engelen vochten aan hun zijde en de Filistijnen trokken zich voor hen terug. Patriarchen en profeten 605.606 {En 106.3}

Engelen van God vochten zij aan zij met Jonathan en de Filistijnen vielen om hem heen. Het Filistijnse leger dat aan het vechten was en de soldaten in het kamp waren doodsbang. De grond beefde onder hen, alsof enorme aantallen ruiters en strijdwagens klaarstonden voor de strijd. Jonathan, zijn wapendrager en zelfs het leger van de Filistijnen erkenden dat de Heer aan het werk was voor de bevrijding van de Israëlieten. Geestelijke gaven IVa, 70 {En 106.4}

Davids vroege jaren

Samuël kwam niet langer naar Saul met instructies van God. De Heer kon hem niet gebruiken om zijn doelen te vervullen. Maar Hij stuurde Samuël naar het huis van Jesse om David te zalven, die Hij had uitgekozen om over Israël te heersen in plaats van Saul, die Hij had afgewezen. {En 106.5}

Toen de zonen van Jesse aan hem werden voorgesteld, zou Samuël Eliab hebben gekozen, die lang en knap was en een voornaam uiterlijk had, maar de engel van God stond naast hem en leidde hem bij deze belangrijke beslissing. Hij wees hem erop dat hij niet moest oordelen op uiterlijk vertoon. Eliab was niet godvrezend. Hij had geen diepe relatie met God in zijn hart. Hij zou een trotse, zeer gezaghebbende koning zijn geworden. Geen van de zonen was geschikt voor het hoge ambt, behalve David, de jongste, wiens eenvoudige taak het was om de schapen te hoeden. Spirituele gaven IVa, 77.78. {En 107.1}

David was niet erg lang, maar hij zag er erg goed uit. Zijn hele voorkomen straalde nederigheid, eerlijkheid en echte moed uit. De engel van God wees Samuël erop dat David degene was die hij moest zalven, want hij was Gods uitverkorene. Vanaf dat moment gaf de Heer David een hart van wijsheid en inzicht. De Geest der Profetie I, 368 {En 107.2}

Davids oudste broer Eliab ... was jaloers op David omdat hij de voorkeur boven hem kreeg. Hij verachtte David en dacht dat hij superieur aan hem was. Hij beschuldigde hem er in het bijzijn van de anderen van dat hij stiekem bij zijn vader was weggelopen om naar de strijd te kijken ... David weerlegde deze onterechte beschuldiging en antwoordde:

"Wat heb ik gedaan, is er geen reden waarom ik gekomen ben?" David doet geen moeite om zijn broer uit te leggen dat hij was gekomen om Israël te helpen, dat God hem had gestuurd om Goliath te verslaan. {En 107.3}

God had hem uitgekozen om de heerser over Israël te zijn, en nu de legers van de levende God zich in zo'n slechte situatie bevonden, werd hij er door een engel heen geleid om Israël te redden. De Geest der Profetie I, 371 {En 107.4}

Saul ontmoet een engel

Saul liet zijn emoties de overhand nemen totdat hij het slachtoffer werd van zijn driftbuien en zijn hartstochten. Hij leed aan woedeaanvallen en depressies en was op het punt gekomen dat hij iedereen wilde doden die zich tegen zijn wil verzette ... Davids onberispelijke gedrag en nauwgezetheid hadden de toorn van de koning gewekt en hij verbeeldde zich dat alleen al de aanwezigheid van David een aanval op hem was ... {En 107.5}

Hij kwam naar Rama en rustte uit bij een grote put in Sechu. Mensen kwamen daar water halen en hij informeerde naar de verblijfplaats van David en Samuël. Toen men hem vertelde dat die in Naioth waren, haastte hij zich daarheen. Maar de engel van de Heer kwam hem onderweg tegen en beïnvloedde hem. {En 108.1}

Gods kracht was over hem, hij ging zijn weg, aanbad God, profeteerde en zong geestelijke liederen. Hij profeteerde over de komst van de Heer als Redder van de wereld. Toen hij in Naioth in Rama kwam, trok hij zijn bovenmantel uit, het uiterlijke teken van zijn koninklijke waardigheid, en bracht hij de hele dag en nacht door onder de hemel.

Invloed van de Geest van God op Samuël en de discipelen van de profeet. De tekenen der tijden, 24 augustus 1888 {En 108.2}

Sauls spiritualistische sessie en zijn dood

Dus brak er opnieuw oorlog uit tussen Israël en de Filistijnen ... Saul had intussen vernomen dat David en zijn mannen bij de Filistijnen waren en verwachtte ten stelligste dat de zoon van Jesse van de gelegenheid gebruik zou maken om zich te wreken voor al het onrecht dat hem was aangedaan. De koning was zeer verontrust ... {En 108.3}

De volgende ochtend moest Saul ten strijde trekken tegen de Filistijnen. De schaduwen van het naderende onheil doemden steeds donkerder over hem op. Hij verlangde naar hulp en leiding. Maar hij zocht tevergeefs raad bij God. "De Heer gaf hem geen antwoord, noch door dromen, noch door het lot van het licht, noch door profeten." 1 Samuel 28.6 ... {En 108.4}

Hij zei tegen zijn volgelingen: "Zoek voor mij een vrouw die de doden kan oproepen, zodat ik naar haar toe kan gaan en haar kan ondervragen." 1 Samuël 28:7 ... {En 108.5}

De koning kreeg te horen dat zo'n vrouw in het geheim in Endor woonde met een waarzeggerige geest. Ze had een verbond gesloten met Satan en zichzelf aan hem uitgeleverd om zijn plannen te helpen uitvoeren. Als beloning verrichtte de vorst der duisternis wonderen voor haar en liet haar geheime dingen weten. {En 109.1}

Vermomd ging Saul 's nachts met slechts twee bedienden op weg naar het hol van de tovenares ... Onder dekking van de duisternis baanden Saul en zijn metgezellen zich een weg over de vlakte, passeerden ongedeerd het Filistijnse leger en staken het bergzadel over naar het eenzame huis van de tovenares van Endor ...

Nadat ze haar spreuken had uitgesproken, zei ze: "Ik zie een geest opkomen uit de aarde ... Er komt een oude man aan, gekleed in een priestergewaad. Toen herkende Saul dat het Samuël was, en hij boog zijn gezicht ter aarde en viel neer." 1 Samuël 28:13, 14 Degene die naar voren kwam op de bezwering van de vrouw was niet Gods heilige profeet. Samuël was niet in deze verblijfplaats van boze geesten. Alleen Satan produceerde zo'n bovennatuurlijke verschijning. Patriarchen en Profeten 654,655,657 {En 109.2}

De eerste woorden van de vrouw in de ban van haar bezwering waren gericht aan de koning: "Waarom heb je me bedrogen? Jij bent Saul." Zo waarschuwde de boze geest, die blijkbaar de profeet belichaamde, eerst deze goddeloze vrouw voor het bedrog dat haar was gegeven. De boodschap van de vermeende profeet aan Saul heette:

Waarom hebt u mijn rust verstoord door mij naar boven te sturen? Zei Saul:

Ik ben in grote nood, de Filistijnen vechten tegen mij, en God is van mij afgeweken en antwoordt mij niet, noch door profeten, noch door dromen; daarom heb ik u laten komen om mij te zeggen wat ik moet doen. 1 Samuël 28:12, 15 {En 109.3}

Tijdens Samuels leven had hij Samuels raad afgewezen en zijn berisping verafschuwd. Maar nu, in nood en rampspoed, beschouwde hij hem als zijn enige hoop en om zich van Gods boodschapper te verzekeren, zocht hij tevergeefs zijn toevlucht bij de boodschapper van de hel. Saul had zich volledig overgegeven aan Satan, die nu van de gelegenheid gebruik maakte om de ongelukkige koning volledig te vernietigen. Sauls angstige smeekbede werd beantwoord - naar verluidt uit de mond van Samuël - met de verschrikkelijke boodschap: {En 109.4}

"Waarom wilt u mij ondervragen, nu de Heer van u is weggegaan en uw vijand is geworden? De HEER heeft met u gedaan wat hij door mij gesproken heeft, en hij heeft het koninkrijk uit uw hand genomen en het aan David, uw naaste, gegeven. Omdat u de stem van de HEER niet hebt gehoorzaamd en zijn woede niet hebt uitgeoefend op Amalek, heeft de HEER u dit nu aangedaan. De HEER zal ook Israël met u overleveren in de handen van de Filistijnen." 1 Samuël 28:16-19 Patriarchen en Profeten 657 {En 110.1}

Toen Saul naar Samuël vroeg, liet de Heer Samuël niet verschijnen. Hij zag niets. Satan mocht de rust in het graf van Samuël niet verstoren en hem daadwerkelijk aan de heks van Endor laten verschijnen. God geeft Satan niet de macht om doden op te wekken, maar Satans engelen nemen het uiterlijk van dode mensen aan en spreken en gedragen zich als hen, zodat hij zijn misleiding van mensen beter kan uitvoeren via deze vermeende dode vrienden. Satan kende Samuël goed en hij wist precies hoe hij hem moest imiteren voor de Heks van Endor en hoe hij hem moest doden de juiste verklaring over het lot van Saul en zijn zonen moet zijn geweest. De Geest der Profetie I, 376 {En 110.2}

Het verslag van Sauls bezoek aan de heks van Endor veroorzaakt moeilijkheden voor veel lezers van de Bijbel. Sommigen geloven dat Samuël daadwerkelijk deelnam aan het gesprek met Saul. Maar de Bijbel zelf biedt voldoende bewijs voor het tegendeel. Als Samuël in de hemel was, zoals sommigen beweren, dan moet hij daar vandaan geroepen zijn door de macht van God of Satan. Maar niemand zal ook maar een moment geloven dat Satan de macht had om Gods heilige profeet uit de hemel te verdrijven omwille van de tovenarij van een verloren vrouw. We kunnen ook niet aannemen dat God hem het heksenhol in stuurde. Want de Heer had al geweigerd om Sauls vragen te beantwoorden door dromen, door "licht" of door profeten. Dit waren Gods bedoelde manieren om met mensen om te gaan en Hij zette ze niet aan de kant om boodschappen door een instrument van Satan te laten bezorgen. {En 110.3}

De boodschap bewijst zijn oorsprong. Het doel ervan was niet om Saul tot bekering te brengen, maar om hem naar de ondergang te drijven; dit is echter nooit Gods bedoeling, maar het doel van Satan. Bovendien noemen de Schriftteksten Sauls vragen aan een tovenares als een van de redenen waarom God hem afwees en hem naar de ondergang stuurde: "Saul stierf dus vanwege zijn ontrouw, waarmee hij tegen de Heer had gezondigd, omdat hij zich niet aan het woord van de Heer had gehouden, ook omdat hij de waarzegger had ondervraagd, maar niet de Heer. Daarom liet hij hem sterven en droeg het koninkrijk over aan David, de zoon van Jesse." 1 Kronieken 10:13,14 {En 111.1}

Hoofdstuk II: Engelen van de Tijd van David tot de Babylonische Gevangenschap

De heerschappij van David

De ark van het verbond bleef in het huis van Abinadab totdat David tot koning werd uitgeroepen. Hij verzamelde dertigduizend uitverkorenen om zich heen en ging met hen op weg om de ark van God te halen. {En 112.1}

Zij zetten de ark van het verbond op een nieuwe wagen en brachten die weg uit het huis van Abinadab. Uzzah en Ahoja, de zonen van Abinadab, bestuurden de nieuwe wagen. "David en heel Israël dansten voor het aangezicht van de Heer met al hun macht in een rondedans, met gezangen, met harpen en psalterieën en timbalen en klokken en cimbalen. En toen zij bij de dorsvloer van Nachon kwamen, greep Uza de ark van God, want de ossen gleden uit. Toen ontstak de toorn van de HEERE over Uza, en God sloeg hem daar, omdat hij zijn hand naar de ark had uitgestrekt, zodat hij daar bij de ark van God stierf." 2 Samuël 2:5-7 Uza was boos op de ossen, en hij toonde een gebrek aan vertrouwen in God, alsof het niet mogelijk was dat degene die de ark uit het Filistijnse land had gebracht, er nu voor kon zorgen. De engelen die de ark vergezelden sloegen Uzzah neer omdat hij zo aanmatigend was om zijn hand ongeduldig op de ark van God te leggen. Geestelijke Gaven IVa, 111 {En 112.2}

Als voorbereiding op verdere veroveringen besloot David om alle mannen van geschikte leeftijd in militaire dienst te nemen. Dit maakte een volkstelling noodzakelijk. Maar de echte motivatie hiervoor was trots en ambitie. Nu zou duidelijk worden hoe zwak het koninkrijk was geweest toen David op de troon kwam en hoe sterk en welvarend het was geworden onder zijn heerschappij! Dit zou het toch al grote zelfvertrouwen van de koning en zijn volk alleen maar doen toenemen ... Het doel van de onderneming was volledig in strijd met de theocratie. Zelfs Joab, die niet bepaald als voorzichtig werd beschouwd, opperde de volgende bezwaren: "Laat de Heer honderd keer zoveel aan zijn volk toevoegen als nu ... Maar het woord van de koning bleef standvastig tegen Joab ..." 1 Kronieken 21:3-5 {En 112.3}

De volgende ochtend bracht de profeet Gad een boodschap aan David: Zo zegt de HEER: Kies voor uzelf óf drie jaar hongersnood, óf drie maanden van vluchten voor uw tegenstanders en voor het zwaard van uw vijanden, opdat het u grijpt, óf drie dagen van het zwaard van de HEER en pestilentie in het land, opdat de engel van de HEER verwoesting aanricht" in het gehele gebied van Israël. Zie nu," zei de profeet, "welk antwoord ik zal geven aan hem die mij gezonden heeft." {En 113.1}

De koning antwoordde: "Ik ben heel bang, maar ik zal in de hand van de Heer vallen, want zijn barmhartigheid is heel groot; maar ik zal niet in mensenhanden vallen." 1 Kronieken 21:11-13 Patriarchen en profeten 721,722 {En 113.2}

Het resultaat was een snelle vernietiging. Zeventigduizend werden door de plaag vernietigd. David en de oudsten van Israël verootmoedigden zich diep voor de Heer en rouwden. Toen de engel van de Heer op weg was naar Jeruzalem om de stad te verwoesten, beval de Heer hem om zijn vernietigingswerk af te maken ... De engel, gekleed in een harnas als in de oorlog, hield een zwaard in zijn hand en strekte het uit over Jeruzalem. Dit werd geopenbaard aan David en de mannen die bij hem waren. David is doodsbang en schreeuwt het uit van verdriet en medelijden met Israël. Hij vraagt God om de schapen te redden. En vol wanhoop belijdt hij: "Toch ben ik het die gezondigd en slecht gedaan heb; maar deze schapen, wat hebben zij gedaan? O Heer, mijn God, laat uw hand tegen mij en mijn vaders huis zijn, en niet tegen uw volk." De Geest der Profetie I, 385.386. {En 113.3}

De wurgende engel pauzeerde bij de poorten van Jeruzalem. Hij bleef op de berg Moria, op de dorsvloer van Ornan de Jebusiet. Op bevel van de profeet ging David naar boven en "bouwde daar een altaar voor de Heer en offerde brandoffers en vredeoffers. En toen hij de Heer aanriep, antwoordde Hij hem door vuur dat met het offer uit de hemel op het altaar viel". 1 Kronieken 21:26 "En de Here was het land weer genadig, en de plaag vertrok van het volk Israël." 2 Samuël 24:25 {En 114.1}

De plaats waar het altaar was opgericht moest voortaan als heilige grond worden beschouwd. Ornan bood het de koning als geschenk aan, maar hij weigerde: Helemaal niet! Maar ik zal het kopen voor de volle prijs, want ik zal niet nemen wat van jou is voor de Heer, noch zal ik het tevergeefs als brandoffer hebben ... Dus David gaf Ornan zeshonderd sikkels goud voor de plaats. 1 Kronieken 21:24, 25 Deze plaats was op zichzelf al opmerkelijk; Abraham had hier zijn altaar opgericht om er zijn zoon op te offeren. Nu werd het opnieuw gewijd door deze grote bevrijding. Salomo koos deze plek later als bouwplaats voor de tempel ... Vanaf het begin van zijn heerschappij was het bouwen van een tempel een van Davids favoriete plannen geweest. Ook al mocht hij dit niet realiseren

Hij was niet minder gretig en zorgvuldig in de voorbereiding van het project. Patriarchen en Profeten 722-724 {En 114.2}

Via zijn engel gaf God David instructies en plannen voor het huis dat Salomo voor hem zou bouwen. Een engel werd aangewezen om naast David te staan terwijl hij schreef

de belangrijke instructies voor Salomo op met betrekking tot de bouw van de tempel. Geestelijke Gaven IVa, 94 {En 114.3}

Solomon

De harten van het volk waren Salomo even toegewijd als ze David waren geweest en ze gehoorzaamden hem in alles. s Nachts stuurde de Heer een engel naar Salomo om hem door middel van een droom te onderrichten. {En 114.4}

En God zei: 'Vraag wat je wilt dat ik je geef. Salomo zei: U hebt mijn vader David, uw dienaar, grote barmhartigheid betoond, zoals hij in waarheid en rechtschapenheid en met een oprecht hart voor u wandelde, en u hebt hem ook grote barmhartigheid betoond en hem een zoon gegeven om op zijn troon te zitten, zoals het nu is ... {En 115.1}

Dan zult u uw dienaar een gehoorzaam hart geven, zodat hij over uw volk kan oordelen en kan begrijpen wat goed en wat kwaad is. Want wie is in staat om te oordelen over uw machtige volk? 1 Koningen 3:5, 6, 9 Geestelijke Gaven IVa, 96, 97 {En 115.2}

Naast de cherubs op het deksel van de Ark van het Verbond liet Salomo twee andere engelen maken die groter waren en rechts en links aan elk uiteinde van de Ark werden geplaatst. Zij moesten de engelen symboliseren die altijd aanwezig waren om de wet van God te handhaven. Het is bijna onmogelijk om de pracht en praal van deze tempel te beschrijven. Daar werd, net als in de tabernakel in de woestijn, de ark van het verbond met eerbiedige plechtigheid geplaatst onder de vleugels van de twee grote cherubs die op de grond stonden. De Geest der Profetie I, 413 {En 115.3}

Elia

Nadat Elia Achab voor de eerste keer had bezocht om Gods oordeel aan te kondigen, dat zou komen vanwege zijn afvalligheid en die van het volk, leidde God hem uit het domein van Jezebel naar een veilige plaats bij de beek Kidron. Daar eerde Hij Elia door hem 's morgens en 's avonds van voedsel te laten voorzien door engelen. {En 115.4}

Toen de beek opdroogde, zond hij hem naar een weduwe in Zarefath en verrichtte daar een wonder, waardoor de familie van de weduwe en Elia voortdurend van voedsel werden voorzien. Getuigenissen voor de Kerk III, 288 {En 115.5}

Elia stond tegenover koning Achab, de valse profeten en de Israëlieten die zich om hem heen verzamelden als de enige die was verschenen om de eer van de Heer te verdedigen. Hij, aan wie het hele land de schuld van al het zware lijden toeschreef, stond

schijnbaar weerloos tegenover de heerser van Israël, de profeten van Baäl, de krijgslieden en het volk van Israël.

Duizenden mensen. Maar Elia was niet alleen. Hemelse scharen, engelen met een superieure kracht, verzamelden zich boven en om hem heen om hem te beschermen. Profeten en koningen 102 {En 116.1}

In het heldere daglicht staat Elia weerloos, omringd door duizenden soldaten en priesters van Baäl, schijnbaar alleen, maar hij is niet alleen. Hij wordt omringd door een machtig leger uit de hemel. Sterke engelen zijn uit de hemel gekomen om deze trouwe en rechtvaardige profeet te beschermen. {En 116.2}

Met een machtige, gebiedende stem roept Elia uit: "Hoe lang hinken jullie al aan beide kanten? Als de Heer God is, volg hem dan, maar als het Baäl is, volg hem dan. En het volk antwoordde hem niets." Getuigenissen voor de Kerk III, 280 {En 116.3}

Terwijl Israël nog twijfelde en aarzelde op de berg Karmel, verbrak de stem van Elia opnieuw de stilte: "Ik alleen ben overgebleven als profeet van de HEER, maar de profeten van Baäl zijn met honderdvijftig man. Geef ons nu twee jonge stieren, en laat hen één stier kiezen en die in stukken snijden en op het hout leggen, maar niet in brand steken; dan zal ik de andere stier nemen en die op het hout leggen, en ook die zal ik niet in brand steken. En jullie zullen de naam van jullie god aanroepen, maar ik zal de naam van de Heer aanroepen. Wie God met vuur beantwoordt, is waarlijk God." 1 Koningen 18:22-24 Profeten en Koningen 104 {En 116.4}

Satan, die als een bliksemschicht uit de hemel was gevallen, zou natuurlijk graag deze mensen te hulp zijn gekomen, die hij had geregeerd en misleid en die volledig aan hem onderworpen waren en hem dienden. Hij zou hun offer graag met een bliksemschicht hebben aangestoken, maar God had Satan grenzen gesteld. Zijn macht was beperkt en hij had niet het vermogen om zelfs maar een vonk op het altaar van Baäl aan te steken. The Review and Herald, 30 september 1873 {En 116.5}

Liet God Elia in de steek in het uur van zijn beproeving? Helemaal niet! Zelfs toen Elia zich in de steek gelaten voelde door God en de mensen, hield God niet minder van zijn dienaar dan op de dag dat, in antwoord op zijn gebed, vuur uit de hemel viel en de top van de berg verlichtte.{En 117.1}

Nu werd Elia uit zijn slaap gewekt door een zachte aanraking en een vriendelijke stem. Geschrokken ging hij overeind zitten, klaar om te vluchten, want hij vreesde dat de vijand hem ontdekt had. Maar het medelijdende gezicht dat zich over hem heen boog was

niet het gezicht van een vijand, maar van een vriend. God had een engel uit de hemel naar zijn dienaar gestuurd met voedsel. "Sta op en eet," zei de engel.

"En hij keek om zich heen, en zie, aan zijn hoofd was een brood met geroosterd brood en een kan water." 1 Koningen 19:5,6 {En 117.2}

Nadat Elia het voor hem klaargemaakte hapje had opgegeten, viel hij weer in slaap. De engel kwam een tweede keer naar de uitgeputte man, raakte hem aan en zei:

"Sta op en eet! Want je hebt nog een lange weg te gaan. En hij stond op en at en dronk," en door de kracht van dit voedsel was hij in staat om "veertig dagen en veertig nachten te gaan naar de berg van God, Horeb," waar hij een schuilplaats vond in een grot. 1 Koningen 19:7, 8 Profeten en Koningen 116 {En 117.3}

In de woestijn, eenzaam en ontmoedigd, had Elia verklaard dat hij het leven moe was en gevraagd of hij mocht sterven. Maar de Heer had hem in zijn barmhartigheid niet op zijn woord geloofd. Er lag nog een grote taak op Elia te wachten en nadat deze taak volbracht was, zou hij niet moedeloos en eenzaam sterven. Hij was niet voorbestemd om te vergaan, maar om met Gods engelen op te stijgen naar Zijn heerlijkheid. Profeten en Koningen 161 {En 117.4}

God sprak tot Elia door een machtige engel: "Wat doe je hier, Elia?" Met bitterheid in zijn ziel klaagde Elia: "Ik ben jaloers geweest op de HEERE, de God der heerscharen, want Israël heeft uw verbond verlaten en uw altaren afgebroken en uw profeten met het zwaard gedood, en ik ben alleen overgebleven en zij zoeken mijn leven te nemen." {En 117.5}

De engel zei hem de grot waarin hij zich had verborgen te verlaten en voor de Heer op de berg te gaan staan en naar zijn woord te luisteren. {En 118.1}

"En er kwam een grote sterke wind, die de bergen verscheurde en de rotsen brak, voor de Heer, maar de Heer was niet in de wind. Na de wind kwam een aardbeving, maar de Heer was niet in de aardbeving. En na de aardbeving kwam er vuur, maar de Heer was niet in het vuur. En na het vuur kwam een stil, zacht geluid. Toen Elia dit hoorde, bedekte hij zijn gezicht met zijn mantel en ging naar buiten en ging de mond van de grot binnen." 1 Koningen 19:10-13 {En 118.2}

Toen kalmeerde Elia, zijn neerslachtigheid verdween, want nu realiseerde hij zich dat hij altijd op God kon vertrouwen, rustig vertrouwend dat Hij er altijd voor hem zou zijn in moeilijke tijden. The Review and Herald, 23 oktober 1913 {En 118.3}

Toen Elia op het punt stond Elisa te verlaten, zei hij tegen hem: Vraag wat je wilt dat ik doe voordat ik van je weggenomen word. Elisa zei: "Dat ik een deel van uw geest mag hebben." 2 Koningen 2:9 Dienaar van het evangelie 102 {En 118.4}

"Toen nam Elia zijn mantel en wikkelde die samen en sloeg op het water, dat zich aan beide zijden scheidde, zodat zij beiden droog doorgingen. En toen zij overkwamen, zeide Elia tot Elisa: Vraag wat ik u doen zal, eer ik van u weggenomen word. En Elisa zeide: Dat ik een dubbel deel van uw geest moge hebben. En hij zeide: Gij je vroeg om iets moeilijks ... En terwijl zij samen wandelden en spraken, zie, een wagen van vuur kwam met vurige paarden, en zij scheidden hen beiden; en Elia ging op naar de hemel in het weer. Maar Elisa zag het en riep uit: "Mijn vader, mijn vader, de wagen van Israël en zijn ruiters! 2 Koningen 2:8-12 Onderwijs 53 {En 118.5}

Elisa

In het tweede boek van Koningen kunnen we lezen dat heilige engelen de opdracht kregen om over de uitverkoren dienaren van de Heer te waken. De profeet Elisa was in Dothan, en daar stuurde de koning van Syrië paarden en strijdwagens en een groot leger om hem te halen. {En 119.1}

"En de knecht van de man Gods stond vroeg op en ging naar buiten, en zie, er was een leger rondom de stad met paarden en strijdwagens. En de knecht zeide tot hem: Helaas, mijn heer, wat zullen wij doen?" 2 Koningen 6:15 Atlantic Union Gleaner, 20 augustus 1902 {En 119.2}

"Wees niet bang," antwoordde de profeet, "want er zijn er meer van hen die bij ons zijn dan van hen die bij hen zijn!" Maar opdat de knecht het zelf zou kunnen zien, bad Elisa en zei: "Heer, open zijn ogen, en hij zag, en zie, de berg was vol vurige paarden en strijdwagens rondom Elisa." 2 Koningen 6:16, 17 {En 119.3}

De hemelse heerscharen stonden in een kring tussen de dienaar van God en het vijandelijke leger. Ze waren met grote macht uit de hemel neergedaald, niet om te vernietigen of om eerbetoon te eisen, maar om de zwakke en hulpeloze dienaren van de Heer te omringen. Profeten en Koningen 182

Elisa was niet voorbestemd om zijn meester in de vurige wagen te volgen. De Heer liet een langdurige ziekte over hem komen. Maar tijdens de lange uren van menselijke zwakheid en lijden vertrouwde hij trouw op Gods beloften en keek hij altijd naar de hemelse boodschappers van troost en vrede die hem omringden. Net zoals hij ooit de hemelse legers, de vurige strijdwagens van Israël en hun ruiters op de hoogten van

Dothan had gezien, was hij zich nu bewust van de nabijheid van barmhartige engelen en voelde hij zich door hen gesterkt. Profeten en koningen 186 {En 119.5}

Jesaja

In Jesaja's tijd veroorzaakte zelfs afgoderij niet langer consternatie. Slechte gewoonten waren zo wijdverspreid onder alle lagen van de bevolking dat de weinigen die trouw waren aan God vaak in de verleiding kwamen om de moed te verliezen en zich over te geven aan teleurstelling en wanhoop ... {En 120.1}

Dergelijke gedachten verontrustten Jesaja toen hij in de portiek van de tempel stond. Plotseling leek het hem alsof de poort en het binnenste gordijn van de tempel werden opgetild of verwijderd, zodat hij in het Heilige der Heiligen kon kijken, waar zelfs hij als profeet geen voet mocht zetten. Voor hem zag hij in een visioen de Heer zitten op een hoge en verheven troon, terwijl de zoom van zijn heerlijkheid de tempel vulde. Aan weerszijden van de troon zweefden serafijnen. Ze bedekten hun gezichten in aanbidding terwijl ze hun Schepper dienden en verenigden zich in een plechtig gebed: "Heilig, heilig, heilig is de HEER der heerscharen; de hele aarde is vol van zijn heerlijkheid!" Jesaja 6:3 Zij schreeuwden dit totdat de pilaren, de zuilen en de cederhouten poort leken te beven van het geluid en het huis vervuld werd van hun lofprijzing. Profeten en Koningen 217.218 {En 120.2}

Een onbeschrijfelijke pracht omringde de figuur op de troon en zijn gevolg vulde de tempel ... Aan weerszijden van de troon der genade stonden cherubs, daar geplaatst als een erewacht voor de grote koning, en ze waren bekleed met licht en weerspiegelden de glorie van God in wiens aanwezigheid ze waren. En terwijl ze hun lofliederen zongen met toewijding en ernst, schudden de pilaren van de poort als door een aardbeving. Deze heilige wezens zongen de lof van God met lippen die nooit verontreinigd waren door zonde. Het verschil tussen de zwakke lofzang op God die Jesaja gewend was en de vurige lofzang van de serafijnen verbaasde en beschaamde de profeet. Voor een moment werd het hem gegund om het volmaakt zuivere karakter en de grootheid van God te ervaren en te erkennen. {En 120.3}

Terwijl hij luisterde naar het gezang van de engelen die uitriepen: "Heilig, heilig, heilig is de Heer der heerscharen, en de hele aarde is vervuld van zijn heerlijkheid", zag hij in een visioen de heerlijkheid van God, zijn oneindige macht en de onovertroffen majesteit van de Heer, en het liet een onuitwisbare indruk op zijn ziel achter. In de stralen van dit onvergelijkbare licht, dat hem zoveel van Gods natuur openbaarde als hij kon

verdragen, zag hij zijn eigen innerlijke verontreiniging met zo'n helderheid dat elk woord dat hij uitsprak hem onrein leek. The Review and Herald, 16 oktober 1888 {En 121.1}

De serafijnen waren in de aanwezigheid van Jezus, maar ze bedekten hun gezichten en voeten met hun vleugels. Ze zagen de schoonheid van de Koning en bedekten zichzelf. Toen Jesaja de heerlijkheid van God zag, werd hij verpletterd van geest. Door zijn visioen, dat hij door genade mocht ervaren, voelde hij zich volkomen waardeloos. Wanneer de zon van gerechtigheid de harten van mensen verlicht, zullen de gevolgen altijd zo zijn ... Hoe meer de heerlijkheid van Christus wordt geopenbaard in iemands leven, hoe minder die persoon zichzelf zal verheerlijken, want dan zullen de verborgen lasten van zijn ziel herkenbaar worden en zal alle zelfverheerlijking verdwijnen. Het ego zal begraven worden en Christus zal leven. Bijbel Echo, 3 december 1894 {En 121.2}

Jesaja kreeg deze aanblik te zien toen hij tot het profetische ambt werd geroepen. Maar hij was niet ontmoedigd, want het lied van de engelen rondom de troon van God klonk nog steeds in zijn oren: "Heel de aarde is vol van zijn heerlijkheid!" Jesaja 6:3 Zijn geloof werd versterkt door het zien van de glorieuze overwinningen van de kerk van God:

"Het land zal vol zijn van de kennis van de Heer, zoals de wateren de zee bedekken." Jesaja 11:9 Profeten en Koningen 262 {En 121.3}

Ezechiël

Aan de oever van de rivier de Kebar zag Ezechiël een wervelwind die uit het noorden leek te komen, "een machtige wolk en laaiend vuur, en pracht was rondom, en in het midden van het vuur was het als flakkerend koper". Ezechiël 1:4 Verschillende wielen, de een "in het midden van de ander". Ezechiël 1:16. werden bewogen door vier levende wezens. Hoog boven hen "zag het eruit als een saffier, als een troon, en op de troon zat iemand die eruitzag als een mens". Ezechiël 1:26 "En er verscheen op de cherubs iets als de hand van een mens onder hun vleugels." Ezechiël 10:8 {En 121.4}

De wielen waren zo ingewikkeld gerangschikt dat het op het eerste gezicht leek alsof ze door elkaar waren gehaald, maar ze bewogen in perfecte harmonie. Hemelse wezens, ondersteund en geleid door de hand onder de vleugels van de cherubs, dreven de wielen aan. Boven hen, op de saffieren troon, zat de Eeuwige, en rond de troon strekte zich een regenboog uit, het teken van goddelijke genade. {En 122.1}

Zoals het wielachtige kluwen werd bestuurd door de hand onder de vleugels van de cherubs, zo is het verwarrende spel van menselijke gebeurtenissen ook onderworpen aan goddelijke heerschappij. Te midden van de strijd en het tumult van de naties leidt de

Heer, die troont boven de cherubs, de gebeurtenissen op deze aarde. Profeten en Koningen 374.375 {En 122.2}

Hoofdstuk 12: Engelen van de Tijd van Babylon tot de Tijd van Johannes de Doper

Daniel en zijn drie vrienden

Daniël hield van God en vreesde Hem, en hij oefende en gebruikte al zijn talenten om op deze manier te reageren op de liefdevolle zorg van zijn grote leermeester. Hij was zich volledig bewust van zijn afhankelijkheid van God. Deze vier Hebreeuwse jongeren wilden niet dat egoïstische motieven en genotzucht de belangrijke dingen van dit leven zouden verdringen. Ze werkten met gewillige harten en alerte geesten. Dit waren geen hogere doelen dan de doelen die elke Christen voor zichzelf kan stellen. God verwacht dat elke christelijke discipel de gaven of talenten die Hij hem gegeven heeft, vergroot. Je bent een "schouwspel voor de wereld, voor engelen en mensen". Fundamenten van Christelijk Onderwijs 192 {En 123.1}

Zij die zich gedragen als Daniël en zijn vrienden kunnen er zeker van zijn dat ze gesteund zullen worden door God en de engelen. Manuscriptuitgaven IV, 125 {En 123.2}

De oven van Nebukadnezar

Net als in de dagen van Sadrach, Mesach en Abed-nego zal de Heer ook voor het einde van de wereldgeschiedenis machtig werken voor hen die standvastig opkomen voor gerechtigheid. Hij die bij de heldhaftige Hebreeërs in de vurige oven verbleef, zal bij zijn volgelingen zijn, waar ze zich ook bevinden. Zijn voortdurende aanwezigheid zal hen troosten en verheffen. Te midden van een tijd van nood - een nood zoals er nooit eerder is geweest sinds er naties bestaan

- Zijn uitverkorenen zullen standhouden. Met zijn hele kwaadaardige leger kan Satan zelfs de zwakste van Gods heiligen niet corrumperen. Engelen, sterke helden, zullen hen beschermen en omwille van hen zal de Heer zich openbaren als de "God der goden" die werkelijk diegenen kan redden die zich aan hem hebben toevertrouwd. Profeten en Koningen 359 {En 123.3}

Het banket van Belsassar

Die nacht, te midden van hun afgodische feestvreugde, werd de koning plotseling bleek en leek hij verlamd van angst, want er verscheen plotseling een spookachtige, bleke hand op de muur tegenover hem. Toen de vrolijke feestvierders het vreemde en voor hen onbegrijpelijke handschrift op de muur zagen, hield hun luide gebrul op en werd het benauwend stil. {En 124.1}

De koning dacht aan zijn woorden en zijn knieën trilden. En hij riep luidkeels dat de wijzen, de geleerden en de waarzeggers ontboden moesten worden ... En hij liet de wijzen van Zeg tegen Babylon: "Wie dit geschrift kan lezen en mij kan vertellen wat het betekent, zal in purper worden gekleed en een gouden ketting om zijn nek krijgen en derde worden in mijn koninkrijk." Daniël 5:7 {En 124.2}

Maar deze mannen waren net zo min in staat om dit geschrift, dat een engel op de muur had geschreven, te ontcijferen als zij in staat waren om de droom van Nebukadnessar te interpreteren. The Review and Herald, 8 februari 1881 {En 124.3}

Er was een getuige op het feest van Belsassar, ... de engel die de letters op de muur van het paleis schreef. De Ellen G. White 1888 Materialen 517 {En 124.4}

Daniël in de leeuwenkuil

Daniël bad drie keer per dag tot zijn God. Satan was boos op deze ernstige gebeden omdat hij wist dat hij daardoor verlies zou lijden. {En 125.1}

Daniël was populair in regeringskringen en bij de prinsen omdat hij een uitstekende geest verspreidde. De gevallen engelen vreesden dat hij ervoor zou zorgen dat zij hun invloed op de leidende figuren in het koninkrijk zouden verliezen ... {En 125.2}

De satanische aanklagers, de boze engelen, hitsten de hoge ambtenaren en de prinsen op tot afgunst en jaloezie, en zij hielden Daniël nauwlettend in de gaten om een oorzaak te vinden waarvoor zij hem bij de koning konden aanklagen. {En 125.3}

Maar ze vonden niets, want de engelen van Satan waren van plan om hem te vernietigen vanwege zijn trouw aan God. Zij beraamden de plannen en hun menselijke helpers voerden ze gewillig uit. De koning wist niets van de verraderlijke complotten die tegen Daniël werden gesmeed. {En 125.4}

Hoewel Daniël heel goed op de hoogte was van het decreet van de koning, boog hij (Daniël) nog steeds voor zijn God met het raam open. {En 125.5}

Het is zo belangrijk voor hem om God te gehoorzamen dat hij bereid is om zijn leven hiervoor te riskeren. En omdat hij tot zijn God bad, werd hij uiteindelijk in de leeuwenkuil gegooid. Tot zover hadden de kwade engelen hun doel bereikt. Maar Daniël bleef bidden, zelfs in de leeuwenkuil ... {En 125.6}

Was God hem daar vergeten? Natuurlijk niet! {En 125.7}

Jezus, de machtige bevelhebber van de hemelse legerscharen, stuurde zijn engelen om de muilen van de hongerige leeuwen te sluiten, zodat ze de biddende man van God geen kwaad konden doen. Het ging er heel vredig aan toe in dit hol van leeuwen. De koning was

Toen hij getuige was van deze wonderbaarlijke redding, kwam Daniël naar buiten en eerde hem. {En 125.8}

Satan en zijn engelen waren verslagen en woedend. Hun menselijke helpers werden ter dood veroordeeld en moesten sterven op precies de manier die zij voor Daniël hadden bedoeld. Geestelijke Gaven IVb, 85.86. {En 125.9}

Gabriël wordt gestuurd om het visioen in Daniël 8 uit te leggen

Toen Daniël kort voor de val van Babylon over deze profetieën nadacht en God om inzicht in deze tijd vroeg, kreeg hij een reeks visioenen over de opkomst en ondergang van koninkrijken. Hij kreeg ook een uitleg van het eerste visioen, dat in het zevende Hoofdstuk van het boek Daniël staat, maar niet alles werd aan de profeet uitgelegd. Hij schreef over zijn ervaringen in die tijd:

"Ik, Daniël, was zeer verontrust in mijn gedachten, en alle kleur was uit mijn gelaat verdwenen; toch bewaarde ik de woorden in mijn hart." Daniël 7:28 {En 126.1}

Een ander visioen wierp nog meer licht op de gebeurtenissen van de toekomst, en een ander sprak tot degene die aan het woord was: "Hoe lang zal dit visioen duren?" Het antwoord dat werd gegeven vervulde Daniël met verbijstering: "Totdat tweeduizend driehonderd avonden en morgens voorbij zijn; dan zal het heiligdom weer gewijd worden." Daniël 8:13, 14 Met alle ernst onderzocht hij de betekenis van dit visioen. Hij kon het verband niet begrijpen tussen de zeventig jaren van gevangenschap die Jeremia had voorspeld en de tweeduizend driehonderd jaren. Deze moesten voorbijgaan, had hij de hemelse bezoeker in het visioen horen zeggen, voordat het heiligdom van God "opnieuw gewijd" zou worden. De engel Gabriël interpreteerde het visioen gedeeltelijk aan hem. Maar toen de profeet de woorden hoorde: "Het is nog een lange tijd tot dan", viel hij flauw ... {En 126.2}

Omdat Daniël zich nog steeds depressief voelde over Israël, bestudeerde hij de profetieën van Jeremia opnieuw. Ze waren heel duidelijk ... {En 126.3}

Met een geloof dat gebaseerd was op het zekere woord van de profetie, smeekte Daniël de Heer om de spoedige vervulling van deze beloften. Profeten en koningen 388.389. {En 126.4}

Toen Daniël niet ophield met bidden, kwam de engel Gabriël uit de hemel vliegen en vertelde hem dat zijn gebeden waren gehoord en verhoord. Deze machtige engel kreeg de opdracht om Daniël het vermogen en het begrip te geven zodat de geheimen van de toekomstige tijden aan hem geopenbaard konden worden. Omdat hij zo ernstig zocht om de waarheid te begrijpen, werd zijn relatie met deze boodschapper uit de hemel mogelijk gemaakt. The Review and Herald, 8 februari 1881 {En 126.5}

Nog voordat Daniël aan het einde was gekomen van zijn smeekbede aan God, was de engel Gabriël opnieuw en herinnerde hem aan het visioen dat hij had gezien vóór de val van Babylon bij de dood van Belsassar. De engel legde hem toen in detail de tijd van de zeventig weken uit. The Review and Herald, 21 maart 1907 {En 127.1}

De strijd om invloed op de koning van Perzië

De hemelse boodschappers moeten afrekenen met obstakels voordat de doelen van God te zijner tijd kunnen worden gerealiseerd. De koning van Perzië werd geregeerd door de hoogste van alle kwade engelen. Net als Farao weigerde hij het woord van de Heer te gehoorzamen. Gabriël vertelt dat hij (Satan) hem eenentwintig dagen lang weerstond met zijn beschuldigingen aan het adres van de Joden. Maar toen kwam Michaël hem te hulp, bleef bij de Perzische koning, hield stand tegen de kwade machten en gaf goede raad tegen slechte raad. Het S.D.A. Bijbelcommentaar IV, 1173 {En 127.2}

Darius (Cyrus), de Perzische koning, had drie weken lang de indruk van de Geest van God geweigerd terwijl Daniël bad en vastte. Maar de prins van de hemel, de aartsengel Michaël, werd gezonden om het hart van de koppige koning te beïnvloeden om de beslissende stappen te nemen die het antwoord waren op Daniëls gebeden. The Review and Herald, 8 februari 1881 {En 127.3}

Niemand minder dan de Zoon van God was aan Daniël verschenen. De beschrijving van zijn persoon is vergelijkbaar met die van Johannes wanneer hij vertelt hoe Christus aan hem werd geopenbaard op het eiland Patmos. Onze Heer verscheen nu aan Daniël in gezelschap van een andere hemelse boodschapper die Daniël moest uitleggen wat er in latere tijden zou gebeuren. The Review and Herald, 8 februari 1881 {En 127.4}

Daniël ... kon de engel niet in het gezicht kijken, en hij was totaal machteloos. Dus nam de engel hem mee en ging op zijn knieën voor hem zitten. Maar zelfs toen kon hij hem niet aankijken, en dus kwam de engel in de gedaante van een man, zodat Daniël het kon verdragen om hem aan te kijken. Handschriftelijke uitgaven II, 348 {En 128.1}

Uiteindelijk werd de overwinning behaald en werd het leger van de vijand op afstand gehouden zolang Darius (Kores) leefde. Hij regeerde zeven jaar, en het was hetzelfde tijdens de regering van zijn zoon Ahasveros, die zeven en een half jaar regeerde. The Review and Herald, 5 december 1907 {En 128.2}

De tweede tempel

De tweede tempel kon niet wedijveren met de grootsheid van de eerste. Hij werd ook niet geheiligd door de zichtbare tekenen van de goddelijke aanwezigheid die de eerste tempel kenmerkten. Geen manifestatie van bovennatuurlijke kracht kenmerkte de inwijding. Geen wolk van heerlijkheid werd gezien die het nieuw opgerichte heiligdom vulde. Geen vuur viel uit de hemel om het offer op het altaar te verteren. De

De heerlijkheid van God woonde niet langer tussen de cherubs in het heilige der heiligen; de ark des verbonds, het verzoendeksel en de tafelen der getuigenis waren daar niet langer te vinden. Geen teken uit de hemel maakte de wil van de Heer bekend aan de vragende priester. Profeten en Koningen 418 {En 128.3}

Ezra

De kinderen van de ballingschap die met Ezra waren teruggekeerd offerden brandoffers aan de God van Israël - als zondoffers en als teken van hun dankbaarheid voor de bescherming van heilige engelen tijdens de reis. Profeten en Koningen 434 {En 128.4}

Nehemia

Nehemia wachtte vier maanden op een gunstige gelegenheid om zijn verzoek aan de koning voor te leggen. Hoewel zijn hart gebukt ging onder verdriet, probeerde hij gedurende deze tijd vrolijk te lijken in de aanwezigheid van de koning, want in de zalen van luxe en pracht moest iedereen vrolijk en blij lijken. Het gezicht van geen enkele koninklijke bediende mocht overschaduwd worden door verdriet. Maar Nehemia's uren van afzondering - verborgen voor menselijke ogen - waren rijk aan gebeden, biecht en tranen, alleen gehoord en gezien door God en de engelen. Profeten en Koningen 442 {En 129.1}

Zacharia's visioenen

En ik sloeg mijn ogen op en keek, en zie, een man had een meetlat in zijn hand. En ik zeide. Waar gaat u heen? Hij zei tegen mij: 'Jeruzalem opmeten en zien hoe lang en breed het zal zijn. {En 129.2}

En zie, de engel die met mij sprak, stond daar en een andere engel kwam hem tegemoet en zei tegen hem: "Ga en zeg tegen deze jongeman: 'Jeruzalem zal zonder muren bewoond worden vanwege de grote menigte mensen en vee die erin zal zijn. Maar Ik, zegt de Heer, zal er een muur van vuur omheen zijn en zal er glorieus in zijn." Zacharia 2:5-9 The Review and Herald, 26 december 1907 {En 129.3}

Het visioen van Jesjoea en de engel

De profeet kreeg te zien hoe Satan beschuldigt. Hij zegt: "En Hij deed mij Jesjoea, de hogepriester, zien staan voor het aangezicht van de engel des Heren, en Satan staande aan zijn rechterhand om Hem te beschuldigen." Zacharia 3:1 The Review and Herald, 22 augustus 1893 {En 129.4}

In een uiterst treffend en indrukwekkend beeld beschrijft Zacharia's profetie het werk van Satan, maar ook het werk van Christus en zijn macht om de wereld te vernietigen om de aanklager van zijn volk te overwinnen. Met een heilig gelaat ziet de profeet Jozua, de hogepriester, in onreine gewaden voor de engel van de Heer staan en God smeken om genade voor zijn volk, dat in grote verdrukking verkeert. Satan staat aan zijn rechterhand om hem te weerstaan. Omdat Israël was uitverkoren om de kennis van God op aarde te ontvangen, is het vanaf het begin van zijn nationale bestaan het speciale doelwit geweest van Satans vijandschap, die vastbesloten was om dit volk te vernietigen. {En 130.1}

Zolang de Israëlieten God gehoorzaamden, kon Satan hen geen kwaad doen; daarom gebruikte hij al zijn macht en sluwheid om hen tot zonde te verleiden. Verstrikt door zijn verleidingen hadden ze de wet van God overtreden en zich daardoor van de bron van kracht afgescheiden; nu werden ze een prooi van hun heidense vijanden. Ze werden gevangen genomen in Babylon en moesten daar vele jaren blijven. Maar de Heer had hen niet verlaten. Hij stuurde hen zijn profeten met berispingen en waarschuwingen. Het volk werd wakker geschud en zag hun schuld in; ze vernederden zich voor God en keerden tot Hem terug in waar berouw. Toen zond de Heer hen bemoedigende boodschappen en verklaarde dat Hij hen uit hun gevangenschap wilde bevrijden en hen weer in genade wilde aannemen. Dit was precies wat Satan wilde voorkomen. De rest van Israël was al teruggekeerd naar hun vaderland; nu probeerde Satan de heidenvolken, die zijn instrumenten waren, over te halen om hen volledig te vernietigen... {En 130.2}

De hogepriester (Jozua) kan zichzelf en zijn volk niet verdedigen tegen de beschuldigingen van Satan. Hij beweert niet dat Israël onschuldig is. In zijn onreine kleren, het symbool van de zonden van het volk, die hij als hun vertegenwoordiger

draagt, staat hij voor de engel; hij belijdt hun schuld, maar wijst ook op hun nederig berouw. Hij vertrouwt op de genade en vergeving van de Verlosser en beroept zich in geloof op de beloften van God. {En 130.3}

Dan legt de engel - deze engel is Christus zelf, de Redder van zondaars - de aanklager van zijn volk het zwijgen op en zegt: "De Heer berispt je, Satan! Ja, de Heer berispt u die Jeruzalem hebt uitverkoren! Is dit niet een vuur dat uit het vuur wordt verlost?" Zacharia 3:2 Israël had lange tijd in de oven van ellende gelegen. De vlammen die satan en zijn dienaren hadden aangestoken om hen te vernietigen, hadden hen bijna verteerd vanwege hun zonden; maar nu had God zijn hand uitgestoken om hen eruit te halen. Waar zijn volk berouw en nederigheid toont, zal de Verlosser hen in zijn barmhartigheid niet overlaten aan de wrede macht van de heidenen ... {En 130.4}

Wanneer Jozua's voorbede wordt aanvaard, wordt het bevel gegeven: "Trek de onreine klederen van hem af!" En de engel zegt tegen Jozua: "Zie, Ik heb uw zonde weggenomen en u bekleed met ceremoniële klederen, met de gerechtigheid van Christus eraan toegerekend." De hoed die op Jozua's hoofd werd gezet was een hoed zoals.

De priesters droegen hem en lieten de inscriptie "Heilig voor de Heer" zien. Dit drukte het feit uit dat hij nu waardig bevonden werd om voor God in zijn heiligdom te dienen, ondanks zijn vroegere overtredingen. {En 131.1}

Nadat de engel hem zo plechtig de waardigheid van het priesterschap had toegekend, zei hij: "Zo zegt de HEERE der heerscharen: Indien gij op mijn wegen wandelt en mijn dienst afwacht, zult gij over mijn huis heersen en mijn voorhoven onderhouden; en Ik zal u uit dezen, die hier staan, geven om u te leiden" (vers 7). Hij zou geëerd worden als de rechter of heerser van de tempel en van de tempeldienst; hij zou zelfs in dit leven tussen de dienende engelen wandelen en uiteindelijk deel uitmaken van het verheerlijkte gezelschap rond de troon van God. Uit de schatkist der getuigenissen II, 151-153 {En 131.2}

Deze verzekering wordt gegeven aan iedereen die op God vertrouwt: "Zo zegt de HEER der heerscharen: 'Als je in mijn wegen zult wandelen en mijn dienst goed zult doen, dan zul je over mijn huis heersen en mijn voorhoven onderhouden. En ik zal u toegang tot mij geven met hen die hier zijn." {En 131.3}

Wie zijn "dezen die hier staan"? Het leger van de helpers van de vijand, die proberen het volk van God bij hem in diskrediet te brengen, en de medewerkers van God, tienduizend maal tienduizend engelen, die over het volk van God waken in verzoeking en hen bewaren, opbouwen en versterken. Dit zijn "zij die hier staan". En God zegt tegen

zijn gelovigen: "Jullie zullen onder hen wandelen. Jullie zullen niet overwonnen worden door de macht van de duisternis. Jullie zullen voor mij staan in de aanwezigheid van de heilige engelen die gezonden zijn om de erfgenamen van de verlossing te dienen." The Review and Herald, 30 april 1901 {En 131.4}

Het visioen van de gouden kandelaars en de twee olijfbomen

Onmiddellijk na het visioen van Jesjoea en de engel, dat ter bemoediging aan de hogepriester werd gegeven en ook ter bemoediging aan het hele volk, ontving de profeet een persoonlijk getuigenis over de taak van Zerubabel.

En de engel die met mij sprak," zegt Zacharia, "wekte mij weer, zoals iemand uit zijn slaap ontwaakt, en zeide tot mij: Wat ziet gij? En ik zeide: Ik kijk, en zie, daar is een kandelaar, helemaal van goud, met een schaal bovenop, waarop zeven lampen zijn en zeven snuiten aan elke lamp, en twee olijfbomen erbij, de ene rechts en de andere links." Zacharia 4:1-3, The Review and Herald, 16 januari 1908 {En 132.1} En ik richtte mij op en zeide tot hem: Wat zijn de twee olijfbomen aan de rechter- en aan de linkerhand van de kandelaar? En ik zeide verder tot hem: Wat zijn de twee takken van de olijfbomen bij de twee gouden pijpen waaruit de gouden olie naar beneden stroomt? En hij zei: ... Dit zijn de twee gezalfden die voor de overste van de hele aarde staan." Zacharia 4:11-14 {En 132.2}

De "twee gezalfden die voor de heerser over de hele aarde staan" nemen de positie in die Satan ooit had toen hij nog een cherub was. {En 132.3}

De Heer onderhoudt voortdurend contact met de bewoners van de aarde door de heilige wezens die rond zijn troon wonen. The Review and Herald, 20 juli 1897. {En 132.4}

Engelen in de tijd van Ester

Het besluit van de koning (Ahasveros) tegen de Joden werd bereikt door voorwendselen en een valse voorstelling van dit bijzondere volk. Satan zette het complot op om de wereld te zuiveren van hen die de kennis van de levende God bewaarden. Maar zijn complot werd verijdeld door een macht die heerst onder de mensenkinderen. Machtige engelen kregen de opdracht om het volk van God te beschermen en de aanvallen van hun tegenstanders vielen op hun eigen hoofd. Uit de schatkamer van getuigenissen II, 131 {En 133.1}

Op de dag van hun vernietiging "verzamelden de Joden zich in hun steden in alle landen van koning Ahasveros om de hand te leggen op hen die hen kwaad wilden doen.

En niemand was in staat hen te weerstaan, want de vrees voor hen was over alle volken gekomen." Ester 9:2 Engelen, die gekenmerkt werden door hun kracht, hadden van God de opdracht gekregen om zijn volk te beschermen terwijl zij voor hun leven opkwamen. Profeten en Koningen 423 {En 133.2}

De vader van Johannes de Doper

Zacharia woonde "in de ... berg Judea", maar hij was naar Jeruzalem gegaan om een week in de tempel te dienen. De priesters van elke orde waren verplicht om dit twee keer per jaar te doen ... {En 133.3}

Hij stond voor het gouden altaar in het Heilige der Heiligen, het eerste gedeelte van het heiligdom ...

Plotseling werd hij zich bewust van de aanwezigheid van een goddelijk wezen. Een engel van de Heer "stond aan de rechterhand van het reukofferaltaar". Lucas 1:11 De positie van de engel was een teken van gunst, maar Zacharia was zich daar niet van bewust. Vele jaren had hij gebeden voor de komst van de Verlosser; nu stuurde God eindelijk een boodschapper met het nieuws dat zijn gebeden zouden worden verhoord. Maar deze genade leek te groot voor Zacharia om in te geloven; hij was vervuld van angst en zelfverwijt. De blijde zekerheid werd hem toegeroepen: "Vrees niet, Zacharia, want uw gebed is verhoord, en uw vrouw Elizabeth zal u een zoon baren, wiens naam gij zult noemen Johannes' naam ... En Zacharia zei tegen de engel: "Hoe zal ik het weten? Want ik ben oud, en mijn vrouw is bejaard. Lucas 1:13, 18 ... {En 133.4}

Op Zacharia's vraag antwoordde de engel: "Ik ben Gabriël, die voor God staat, en ik ben gezonden om tot u te spreken en u dit goede nieuws te brengen." Lucas 1:9 Vijfhonderd jaar eerder had Gabriël aan Daniël de profetische tijdsperiode aangegeven die zou duren tot de komst van Christus. Het besef dat het einde van deze periode naderde, had Zacharia ertoe aangezet om te bidden voor de komst van de Messias. En juist nu was de boodschapper die de profetie had uitgesproken gekomen om de vervulling ervan aan te kondigen. {En 134.1}

De woorden van de engel: "Ik ben Gabriël, die voor God staat" laten zien dat hij een hoge positie bekleedt in de hemelse hoven. Toen hij met een boodschap naar Daniël kwam, zei hij: "Er is niemand die mij tegen hen kan helpen, behalve uw engel, prins Michaël [Christus]." Daniël 10:21 {En 134.2}

De Verlosser spreekt over Gabriël in Openbaring en zegt: "Hij [Christus] zond ze door een engel en legde ze uit aan zijn knecht Johannes." Openbaring 1:1 En aan

Johannes verklaarde de engel: "Ik ben uw mededienstknecht en de mededienstknecht van uw broeders, de profeten." Openbaring 22:9 Wat een geweldige gedachte - de engel die het dichtst bij de Zoon van God staat is degene die geroepen is om Gods doelen aan zondige mensen te openbaren! Het leven van Jezus, 79-81 {En 134.3}

De engel Gabriël gaf de ouders van Johannes speciale instructies over zijn dieet. Zo gaf een hoge engel vanaf de troon van de hemel ons ook een les in gezondheidshervorming. De Geest der Profetie II, 43 {En 134.4}

Johannes de Doper werd door God gekozen als boodschapper om de weg voor de Heer te bereiden. Hij was uitgekozen om de wereld een onwankelbaar getuigenis te geven, de zonde aan te klagen en op te roepen tot bekering. Toen de engel de taak van Johannes aankondigde, zei hij: En hij zal voor Hem gaan in de geest en de kracht van Elia, om het hart der vaderen te keren tot de kinderen, en de ongehoorzamen tot de wijsheid van de Heer.

De rechtvaardigen om voor de Heer een goed voorbereid volk te bereiden. Lucas 1:17 The Review and Herald, 2 augustus 1898 {En 134.5}

Hoofdstuk 13: De Incarnatie van Jezus en Zijn Vroege Jaren

De incarnatie van Jezus, een ondoorgrondelijk mysterie

Als we nadenken over de incarnatie van Christus, worden we geconfronteerd met een diep mysterie dat voor de menselijke geest onbegrijpelijk is. Hoe langer we erover nadenken, hoe verbazingwekkender het ons lijkt. Hoe groot is het verschil tussen de hulpeloze baby in de stal van Bethlehem en de goddelijke Christus! Hoe kunnen we deze kloof overbruggen tussen de almachtige God en het hulpeloze kind? Maar het was de Schepper van werelden, die de volmaaktheid van de Godheid belichaamde, die daar als hulpeloos kind in de kribbe lag. Hij was veel meer dan de engelen, gelijk aan de Vader in waardigheid en glorie, en toch droeg hij nu het kleed van de mensheid. Goddelijkheid en menselijkheid werden op mysterieuze wijze verenigd, en God en mens werden één. In deze vereniging ligt de hoop van de gevallen mensheid. De Tekenen der Tijden, 30 juli 1896 {En 136.1}

Het hele universum keek toe

De eerste komst van Jezus naar deze wereld was een grote gebeurtenis, niet alleen voor deze wereld, maar voor alle werelden van Gods universum. De hemelse wezens waren er getuige van hoe Hij onze natuur op zich nam om verzocht te worden zoals wij. De tekenen der tijden, 20 februari 1893 {En 136.2}

Mensen stelden zich voor hoe God zou kunnen of moeten zijn, maar dit had meestal weinig met de werkelijkheid te maken. Daarom besloot God zijn Zoon naar deze aarde te sturen, zodat mensen zouden begrijpen hoe God werkelijk is: liefdevol en barmhartig ... {En 137.1}

Deze zelfopenbaring was echter niet alleen bedoeld voor de bewoners van de aarde, maar voor alle schepselen in het wijde universum. Jezus van Nazareth 11 {En 137.2}

Waarom Christus mens werd

Satan had er tegenover de hemelse engelen trots opgeschept dat Christus een menselijke natuur zou aannemen als hij op aarde zou verschijnen en daarom zwakker zou zijn dan hij, zodat hij hem gemakkelijk zou kunnen overwinnen. Hij schepte op dat Adam en Eva in de hof van Eden zijn verleidelijke krachten niet konden weerstaan toen hij hen verleidde in hun zucht naar voedsel. The Review and Herald, 28 juli 1874 {En 137.3}

De eniggeboren Zoon van God kwam als mens naar deze aarde om te bewijzen dat de mens in staat zou zijn om de geboden van God te houden. {En 137.4}

Satan, de gevallen engel, had beweerd dat na Adams ongehoorzaamheid geen mens de geboden van God kon houden. Manuscriptuitgaven VI, 334 {En 137.5}

Satan beweerde dat het voor mensen onmogelijk was om de geboden van God te houden. Om te bewijzen dat deze bewering onjuist was, verliet Christus Zijn hoge positie, nam de menselijke natuur aan en kwam naar de aarde, waarbij Hij Zichzelf in de voorhoede van de gevallen mensheid plaatste en liet zien dat het mogelijk is om de verleidingen van Satan te weerstaan. De opwaartse blik 172 {En 137.6}

De menselijke natuur van Christus

Christus werd geschapen als een echt mens; hij had niet eens meer de macht die engelen bezaten. Hij was een mens net als wij. Geselecteerde Boodschappen III, 129. {En 138.1}

In zijn menselijke zwakheid moest Christus verleidingen weerstaan die passend zouden zijn geweest voor iemand die de macht had die God aan de engelen had gegeven. The Review and Herald, 28 januari 1909. {En 138.2}

Het verhaal van Bethlehem is een onuitputtelijk thema. Daarin ligt de "diepte van rijkdom, zowel van wijsheid als van kennis van God" verborgen. Romeinen 11:33 Wij verwonderen ons over het offer van de Verlosser, die de troon van de hemel verruilde voor de kribbe en het gezelschap van aanbiddende engelen voor dat van de dieren in de stal. De trots en eigenwaan van de mensen staan in diepe schaamte voor Hem. De ellendige geboorte van de Verlosser was slechts het begin van zijn buitengewone vernedering. Als de Zoon van God een menselijke gedaante had aangenomen toen Adam nog onschuldig in het paradijs leefde, zou zo'n daad een bijna onbegrijpelijke neerbuigendheid zijn geweest; maar nu kwam Jezus naar de aarde nadat het menselijk ras al verzwakt was door vier millennia in dienst van de zonde. En toch nam hij, net als iedereen, de gevolgen van de onverbiddelijke wet van erfelijkheid op zich. De ervaring van zijn aardse voorouders leert ons wat deze gevolgen waren. Belast met zo'n erfenis deelde hij onze ontberingen en verleidingen en gaf hij ons het voorbeeld van een zondeloos leven. Het leven van Jezus 33.34. {En 138.3}

Christus was God en als zodanig kon Hij niet verzocht worden, behalve in Zijn trouw aan de hemel, en dat was geen verzoeking voor Hem. Maar toen Hij zich vernederde om de menselijke natuur aan te nemen, werd Hij verleidelijk. Hij koos niet

voor de bovennatuurlijke natuur van de engelen, maar werd mens, volledig identiek aan onze natuur, afgezien van de overgeërfde neiging tot zonde. Hij had een menselijk lichaam en dacht en voelde als een mens. Hij had alle speciale kenmerken die mensen onderscheiden van andere levende wezens, en bestond uit botten, hersenen en spieren zoals wij. Hij was een mens van vlees en bloed, net als wij, en werd net zo getroffen door de zwakheden van de menselijke natuur. {En 138.4}

Zijn levensomstandigheden waren zodanig dat hij te maken kreeg met de onaangename aspecten van het mens-zijn. Hij werd niet geboren in rijkdom en voorspoed, maar ervoer armoede, behoeftigheid en vernedering. Hij ademde precies dezelfde lucht in als wij mensen. Hij bewandelde deze aarde als een echt mens. Hij had het verstand, het geweten, het geheugen, de wil en de gevoelens van een mens, en dit alles was verenigd met zijn goddelijke natuur. Manuscriptuitgaven XVI, 182 {En 139.1}

Hoewel de wolk van heerlijkheid uit het heiligdom was vertrokken, was de heerlijkheid waarvoor de engelen zich bogen nu verborgen in het kind van Bethlehem. Dit kind, dat zich nog niet bewust was van zijn bestaan, was niets anders dan het beloofde zaad, naar wie het eerste altaar bij de poort van het paradijs al wees. Het leven van Jezus 37 {En 139.2}

De aankondiging van Jezus

Vóór zijn geboorte had de engel tegen Maria gezegd: "Hij zal groot zijn en de Zoon van de Allerhoogste worden genoemd; en de Here God zal hem de troon van zijn vader David geven en hij zal voor altijd koning zijn over het huis van Jakob." Lucas 1:32, 33 Deze woorden hadden Maria's hart in beroering gebracht; maar hoewel ze geloofde dat haar kind de Messias van Israël zou zijn, bleef zijn missie voor haar onbegrijpelijk. Het leven van Jezus 65 {En 139.3}

Engelen begeleidden de vermoeide reizigers Jozef en Maria, die op weg waren naar de stad van David om door keizer Augustus te worden getaxeerd op kwijtschelding van belasting. Gods voorzienigheid had Maria en Jozef op deze reis gestuurd omdat voorspeld was dat Christus in deze stad geboren zou worden. Ze zochten een plek om te overnachten in de herberg, maar ze werden geweigerd omdat het er overvol was. De rijken en edelen waren er ontvangen en kregen er onderdak en verfrissing, terwijl deze vermoeide reizigers te horen kregen dat ze de nacht moesten doorbrengen in een eenvoudig gebouw waar dieren hun onderkomen hadden. The Review and Herald, 17 december 1872 {En 139.4}

Voor de geboorte van Christus

Er was een besef in de hemel dat de tijd was gekomen voor Jezus' komst naar de wereld, en de engelen verlieten de heerlijkheid van de hemel om op aarde getuige te zijn van de verwelkoming van Hem die kwam om te zegenen en te redden. Ze kende zijn heerlijkheid in de hemel en verwachtte dat hij zou worden ontvangen met de eer die overeenkwam met zijn aard, zijn waardigheid en zijn taak. Toen de engelen de aarde naderden, richtten zij hun aandacht eerst op het volk dat God boven alle andere volken had uitverkoren als zijn speciale bezit. Maar zij vonden geen speciale belangstelling, geen ongeduldig wachten en geen wachten op de tekenen van zijn komst, opdat zij de Verlosser zouden ontvangen bij voorkeur boven alle anderen. The Review and Herald, 17 december 1872 {En 140.1}

Een engel bezocht de aarde om te zien wie er bereid was om Jezus te verwelkomen. Maar hij zag geen teken van verwachting. Hij hoorde geen lof of vreugde dat de tijd van de komst van de Messias was aangebroken. De engel zweefde een tijdlang over de uitverkoren stad en de tempel, waar eeuwenlang de goddelijke aanwezigheid zich had gemanifesteerd; maar ook hier heerste dezelfde onverschilligheid ... Verbaasd stond de hemelse boodschapper op het punt naar de hemel terug te keren met het schandelijke nieuws, toen hij enkele herders ontdekte die 's nachts hun kudden bewaakten en, opkijkend naar de met sterren bezaaide hemel, de profetie over een Messias die op aarde zou verschijnen overpeinsden en verlangden naar de komst van de Verlosser van de wereld. Hier waren mensen die zich hadden voorbereid om de hemelse boodschap te ontvangen. En plotseling verscheen de engel van de Heer en verkondigde het goede nieuws. Hemelse glorie overspoelde de hele vlakte, een grote schare engelen werd zichtbaar en, alsof de vreugde te groot was om alleen door een hemelse boodschapper te worden geopenbaard, begon een koor met krachtige stemmen het lied te zingen dat alle verlosten ooit zullen zingen: Ere zij God in de hoge, en op aarde vrede, goede wil jegens de mensen!. Lucas 2:14 De grote slag 317,318 {En 140.2}

De engel passeerde de profetenschool en de koninklijke paleizen. Hij verscheen aan de eenvoudige herders die 's nachts op de vlakte van Bethlehem hun schapen hoedden. Eerst verscheen er alleen een engel, begiftigd met de pracht van de hemel, en de herders waren zo verbaasd en geschrokken dat ze alleen maar vol verbazing naar de hemelse boodschapper konden staren. De engel van de Heer kwam naar hen toe en zei: "Vrees niet, want ik breng u grote vreugde, die het hele volk ten deel zal vallen, want u is heden in de stad van David een Heiland geboren, die Christus de Heer is. En neem dit als teken: u zult het kind in doeken gewikkeld in een kribbe vinden liggen." Lucas 2:10-12 {En 141.1}

Zodra de herders gewend waren geraakt aan de aanwezigheid van die ene engel, werd plotseling de hele vlakte helder verlicht met de heerlijkheid van duizenden engelen. Maar de engel die als eerste kwam, kalmeerde de angst van de herders voordat hij hun ogen opende en hen het hemelse koor liet zien dat God prees en zong:

"Eer aan God in de hoge, en vrede op aarde, en voor de mensen een zegen. Goed gedaan!" The Review and Herald, 9 december 1884 {En 141.2}.

De herders zijn vervuld van dit goede nieuws en als de stralende pracht langzaam verdwijnt en de engelen zijn teruggekeerd naar de hemel, haasten ze zich om het kind te zoeken. Ze vinden de Verlosser als kind, zoals de hemelse boodschappers hen hadden aangekondigd, liggend in een smalle kribbe in een stal. De Review and Herald, 17 december 1872 {En 141.3}

Satan zag de vlakte van Bethlehem helder verlicht met de glorie van de hemelse engelen. Hij hoorde hun gezang: "Ere zij God in de hoge, en vrede op aarde, en goede wil aan de mensen." De heerser van de duisternis zag de verbaasde herders, die vervuld waren van angst toen ze de schittering van het licht op de vlakte zagen. Ze beefden bij het schouwspel dat al hun zintuigen in vervoering bracht; en ook de heer van de opstandige engelen beefde toen de engel tot de herders zei: "Zie, ik verkondig u grote vreugde, die voor alle mensen zal zijn, want u is heden een Heiland geboren, die Christus, de Heer, is, in de stad van David." ... {En 142.1}

Het lied van de engelen die de komst van de Verlosser voor deze gevallen wereld aankondigden en de vreugde over deze wonderbaarlijke gebeurtenis was geen goed nieuws voor Satan. Donkere voorgevoelens overvielen hem toen hij dacht aan de gevolgen die deze Advent zou hebben op deze wereld, op zijn koninkrijk. The Review and Herald, 3 maart 1874 {En 142.2}

De tovenaars

Niet alleen op de hoogten van Judea, niet alleen onder de eenvoudige herders vonden de engelen mensen die wachtten op de komst van de Messias. Ook in het land van de heidenen waren er velen die op hem wachtten. {En 142.3}

Het waren wijze, rijke en nobele mannen - filosofen uit het Oosten. Natuurkenners en wijzen hadden God in zijn schepping herkend. Uit de Hebreeuwse Geschriften hadden ze geleerd over de ster die uit Jakob zou oprijzen, en met reikhalzend verlangen wachtten ze op haar verschijning, die niet alleen de troost van Israël zou zijn, maar ook een licht

om de heidenen te verlichten, redding tot aan de uiteinden van de aarde. De Grote Strijd 318 {En 142.4}

De wijzen ... hadden de profetieën bestudeerd en wisten dat het tijd was voor de geboorte van Christus. Zij wachtten vol ongeduld op de voortekenen van deze grote gebeurtenis, zodat zij een van de eersten zouden zijn om deze hemelse Koning, die als kind geboren zou worden, naar behoren te ontvangen en te aanbidden. Deze wijzen hadden het lichtverschijnsel aan de hemel gezien dat de engelen omringde die de komst van Jezus aan de herders van Israël hadden aangekondigd. En nadat de engelachtige boodschappers de

Toen ze in de hemel waren teruggekeerd, verscheen er een heldere ster aan de hemel. Deze ongewone verschijning van een grote ster, die zij nog nooit eerder hadden gezien, trok hun aandacht en de Geest van God zette hen ertoe aan om de hemelse gast in een gevallen wereld te zoeken. Verlossing; of de eerste Advent van Christus met zijn Leven en bediening 16e {En 143.1}

Die nacht, toen de glorie van God de hoogten van Bethlehem overspoelde, zagen de wijzen een mysterieus licht aan de hemel. Toen het vervaagde, verscheen er een stralende ster die aan het firmament bleef staan. Het was geen vaste ster en ook geen planeet; daarom wekte deze verschijning de grootste aandacht. Natuurlijk konden de wijzen niet weten dat de ster een verre groep stralende engelen was. Maar ze kregen de indruk dat deze ster voor hen van bijzonder belang was. Ze gingen vervolgens te rade bij priesters en filosofen en zochten zelf in de oude geschriften. Ze vonden de profetie van Balaam:

"Een ster zal uit Jakob opgaan en een scepter zal uit Israël komen." Genesis 24:17 Zou deze vreemde ster niet gezonden zijn als een voorbode van de Beloofde? Zij, die het licht van de waarheid uit de hemel al met vreugde hadden verwelkomd, ontvingen het nu in nog grotere mate en werden door dromen geïnstrueerd om de pasgeboren prins te zoeken. Het leven van Jezus 27 {En 143.2}

Engelen van God in de vorm van een ster leidden de wijzen op hun zoektocht naar Jezus. Ze brachten geschenken en offers, wierook en mirre, naar het koninklijke kind, die profetisch was voorspeld. Zij volgden de stralende boodschappers van God zonder aarzeling en met grote vreugde. The Review and Herald, 9 december 1884 {En 143.3}

De wijzen volgden de ster waarheen die hen ook leidde, maar toen ze de stad Jeruzalem naderden, was de ster in de duisternis verdwenen en leidde hen niet verder. Ze redeneerden dat de Joden in Jeruzalem op de hoogte moesten zijn van deze belangrijke gebeurtenis over de geboorte van de Messias, en dus deden ze navraag in de buurt van de

stad. Ze spraken openlijk over hun bezorgdheid. Ze zeiden dat ze op zoek waren naar de pasgeboren koning van de Joden omdat ze zijn ster in het oosten hadden gezien, en nu waren ze gekomen om hem te aanbidden. Verlossing; of de eerste komst van Christus met zijn leven en bediening 16. {En 144.1}

De komst van de wijzen werd al snel bekend in Jeruzalem. Hun ongewone boodschap veroorzaakte veel opwinding onder het volk, die het paleis van koning Herodes bereikte. De sluwe Edomiet schrok alleen al bij het noemen van een mogelijke rivaal ... {En 144.2}

Herodes vermoedde dat de priesters samenspanden met de buitenlanders om een volksopstand uit te lokken en hem te onttronen. Hoewel hij zijn vermoedens verborg, besloot hij hen te slim af te zijn bij de uitvoering van hun plannen. Hij ontbood de overpriesters en schriftgeleerden en vroeg hen wat hun heilige boeken leerden over de plaats waar de Messias geboren zou worden. {En 144.3}

Deze onderzoeken van de usurpator, die door de vreemdelingen werden gestimuleerd, krenkten de trots van de Joodse leraren. De overduidelijke onverschilligheid waarmee ze de profetische geschriften onderzochten, wekte de jaloezie van de heerser, want hij geloofde dat ze alleen maar probeerden te verbergen wat ze over de zaak wisten. Met een vastberadenheid die ze niet durfden te negeren, beval hij hen daarom gedetailleerd onderzoek te doen en hem de geboorteplaats te vertellen van de koning die ze verwachtten. Ze vertelden hem: "In Bethlehem in het land van Juda, want zo staat het geschreven door de profeet." Mattheüs 2:5, 6 ... {En 144.4}

De priesters en oudsten van Jeruzalem waren niet zo onwetend over de geboorte van Christus als ze deden voorkomen. Het nieuws van het bezoek van de engelen aan de herders had Jeruzalem ook bereikt, maar de rabbijnen hadden er geen acht op geslagen. Dus hoewel ze Jezus zelf hadden kunnen vinden en de magiërs naar zijn geboorteplaats hadden kunnen brengen, moesten de wijzen eerst komen om hun aandacht te vestigen op de geboorte van de Messias. Ze zeiden: "Waar is de pasgeboren Koning van de Joden? Wij hebben zijn ster in het oosten gezien en zijn gekomen om hem te aanbidden." Mattheüs 2:2 ... Deze geleerde leraren waren ook niet in staat om leringen te accepteren van hen die zij heidenen noemden. Volgens hen was het niet mogelijk dat God hen zou omzeilen om zich aan onwetende herders en onbesneden heidenen te openbaren. Dus besloten ze om dit nieuws, dat koning Herodes en heel Jeruzalem van streek had gemaakt, met minachting te behandelen. Ze wilden niet eens naar Betlehem gaan om te zien hoe het daar was ... {En 145.1}

De wijzen verlieten Jeruzalem alleen. Maar toen ze in het donker van de avond de poorten van Jeruzalem achter zich lieten, waren ze blij om de ster weer te zien, die hen naar Bethlehem leidde. In tegenstelling tot de herders hadden ze geen enkele aanwijzing gekregen over de slechte omstandigheden waarin ze Jezus zouden vinden ... {En 145.2}

In Bethlehem vonden ze geen bewaker om de pasgeboren koning te beschermen, en geen van de wereldse prinsen vormde zijn hof. Jezus lag in een kribbe. Zijn ouders, ongeschoolde plattelandsmensen, waren zijn enige beschermers ... Maar zij "gingen het huis binnen en vonden het jonge kind met Maria, zijn moeder, en zij vielen neer en aanbaden Hem." Matteüs 2:11 Ze herkenden de goddelijkheid van Jezus, zelfs onder de onopvallende bedekking. Het leven van Jezus 45-47 {En 145.3}

Toen de wijzen hun bestemming hadden bereikt, wilden ze terugkeren naar Herodes om hem het goede nieuws van het succes van hun reis te vertellen. Maar God stuurde 's nachts zijn engel naar hen toe, die hen een andere weg wees. In een droomvisioen werd hen duidelijk gemaakt dat ze niet langer naar Herodes moesten gaan. Ze gehoorzaamden de hemelse boodschapper en reisden een andere weg naar Home. Verlossing; of de eerste Advent van Christus met Zijn Leven en Bediening 19 {En 145.4}

Op dezelfde manier werd Jozef verteld om met Maria en het kind naar Egypte te vluchten. "Blijf daar totdat ik het jullie zeg, want Herodes staat op het punt het kind te zoeken om het te doden." Mattheüs 2:13 {En 146.1}

Jozef gehoorzaamde zonder aarzelen, maar omwille van zijn veiligheid begon hij pas bij het vallen van de avond aan zijn reis ... {En 146.2}

Intussen wachtte Herodes in Jeruzalem ongeduldig op de terugkeer van de wijzen. Toen de tijd verstreek zonder dat ze verschenen, werden zijn vermoedens opnieuw gewekt... {En 146.3}

Herodes stuurde onmiddellijk soldaten naar Bethlehem met de opdracht om alle kinderen van twee jaar en jonger te doden. Het leven van Jezus 48.49. {En 146.4}

Maar er was een hogere macht aan het werk tegen de vorst der duisternis. Engelen van God dwarsboomden zijn plannen en beschermden het kind dat de Verlosser was. De Tekenen der tijden, 4 Augustus 1887 {En 146.5}

Jozef, die nog steeds in Egypte was, ontving nu een oproep van een engel van God om terug te keren naar Israël ... Maar toen hij vernam dat Archelaus in de plaats van zijn vader over Judea regeerde, vreesde hij dat zijn zoon nu de bedoelingen van zijn vader tegen Christus zou uitvoeren ... {En 146.6}

Jozef kreeg opnieuw een toevluchtsoord. Hij keerde terug naar Nazareth, zijn vroegere thuis, waar Jezus dertig jaar van zijn leven zou doorbrengen.... Daarom gaf hij (God) engelen de opdracht Jezus te begeleiden en te beschermen totdat hij zijn taak op aarde had volbracht en zou sterven door toedoen van hen die hij was komen redden. Het leven van Jezus 50 {En 146.7}

De stille jaren

Christus leidde hier al op jonge leeftijd een druk leven. Het grootste deel van zijn jonge jaren werkte hij geduldig in de timmermanswerkplaats in Nazareth. Gehuld in de kleren van een eenvoudige ambachtsman liep de Heer van het leven door de straten van het kleine dorp en deed zijn werk. Dienende engelen waren altijd met hem, terwijl hij zijn leven doorbracht zij aan zij met boeren en arbeiders, niet erkend en zonder speciale eerbied. The Review and Herald, 3 oktober 1912 {En 147.1}

Al tijdens zijn (Christus') kindertijd en jeugd was het volmaakte karakter dat in zijn latere leven zichtbaar werd, zichtbaar. Hij groeide in wijsheid en inzicht. Terwijl hij deelnam aan de offerrituelen, leerde de Heilige Geest hem dat hij het was die geofferd zou worden voor de redding van deze wereld. Hij groeide op in een beschutte omgeving, niet in een lawaaierige metropool die gedomineerd werd door competitief denken en alledaagse chaos, maar in een vredig landschap van valleien en heuvels. {En 147.2}

Vanaf zijn vroegste jeugd werd hij beschermd door hemelse engelen, maar toch was zijn hele leven een voortdurende strijd tegen de krachten van de duisternis. Satanische machten verenigden zich met menselijke helpers om zijn leven moeilijker te maken door verleidingen en beproevingen. Deze bovennatuurlijke krachten verdraaiden en interpreteerden zijn woorden, die leven en verlossing betekenden voor iedereen die ze wilde aanvaarden en volgen, verkeerd. De tekenen der tijden, 6 augustus 1896. {En 147.3}

Jezus heiligde de nederige weg van het menselijk leven door zijn voorbeeld. Hij woonde dertig jaar in Nazareth. Hij leidde een ordelijk, vlijtig leven. Hij, de Heer van de hemel, liep door de straten in eenvoudige werkkledij en ging bergop en bergaf om overal zijn werk te doen. Er werden geen engelen gestuurd om zijn werk op wonderbaarlijke wijze te vergemakkelijken. En toch, terwijl hij zijn dagelijkse arbeid verrichtte om zijn gezin te helpen onderhouden, beschikte hij al over dezelfde kracht die hem in staat stelde om op wonderbaarlijke wijze vijfduizend hongerige mensen aan de oevers van het Meer van Galilea te voeden. De Gezondheidshervormer, 1 oktober 1876 {En 147.4}

Hoofdstuk 14: Engelen bij Jezus' Doopsel en bij de Verzoeking in de Woestijn

Jezus' doopsel

Toen Jezus voor hem stond, wist Johannes: Dit is degene die door God gezonden is! Hij had nog nooit iemand ontmoet die zoveel waardigheid en zuiverheid uitstraalde. Daarom deinsde hij er in eerste instantie voor terug om Jezus te dopen. Hoe kon hij, de zondaar, de zondeloze dopen? Hoe kon Jezus een handeling ondergaan die symbool stond voor de noodzaak om de zonde af te wassen? Hieruit kunnen we begrijpen waarom Johannes uitriep: "Ik zou door u gedoopt moeten worden, en u komt naar mij toe?" Matteüs 3:14 (GN). Jezus accepteerde deze tegenwerping niet, maar zei: "Verzet je er niet tegen: dit is wat we nu moeten doen, zodat alles gebeurt wat God vraagt." Matteüs 3:15 (GN). Johannes voldeed en doopte hem. Toen Jezus uit de rivier kwam, "werden de hemelen geopend en zag hij de Geest van God als een duif op Hem neerdalen." En een stem uit de hemel zei: "Dit is mijn Zoon, hem heb ik lief, hem heb ik uitverkoren." Mattheüs 3:16, 17 (GN). Jezus van Nazareth 69,70. {En 149.1}

De hemelse engelen hadden een groot aandeel in de doop van Jezus, en als de ogen van de omstanders geopend waren geweest, zouden ze verbaasd zijn geweest toen ze de hemelse schare zagen die de Zoon van God omringde toen Hij op de oevers van de Jordaan knielde. De Jeugdinstructeur, 23 juni 1892 {En 149.2}

Na zijn doop boog Jezus zich in gebed voor zijn hemelse Vader aan de oever van de rivier, want hij wist dat er een fase van zijn leven vol tegenstand en gevaar zou aanbreken. Hij mag dan wel de "Vredevorst" zijn geweest, maar het meeste mensen zouden zijn komst meer als een oorlogsverklaring zien. Het koninkrijk dat hij wilde vestigen was precies het tegenovergestelde van wat de Israëlieten wilden. Hij zou worden bestempeld als een vijand van het Joodse geloof, een overtreder van de wet en zelfs een handlanger van Satan. Bijna niemand zou hem begrijpen, zijn beste vrienden niet, zijn moeder niet - om nog maar te zwijgen van de rest van zijn familie. Jezus wist dat hij een moeilijke weg voor zich had. Daarom zocht hij vanaf het begin troost en hulp bij God ... {En 150.1}

Nooit eerder hadden de engelen van God zo'n gebed gehoord. Ze drongen er bij hen op aan om de Zoon van God te troosten, maar God had het antwoord op Jezus' verzoek voor Zichzelf gereserveerd. Toen de hemelen opengingen en een lichtgestalte "als een duif" op Jezus neerdaalde, werd het duidelijk dat God onvoorwaardelijk toegewijd was aan Zijn Zoon. {En 150.2}

Iedereen die Jezus zag bidden moet de indruk hebben gehad dat er iets bijzonders gebeurde. Dit werd volledig bevestigd toen God zijn Zoon hoorbaar erkende: "Dit is mijn Zoon, mijn liefde is voor hem, ik heb hem uitverkoren." Jezus van Nazareth 70.71. {En 150.3}

De Heer had Johannes beloofd hem een teken te geven zodat hij de Redder van de wereld zou herkennen, en nu, toen Jezus uit het water omhoog kwam, was dit teken er, want hij zag de hemelen opengaan en de Geest van God neerdalen als een duif van blinkend goud. Toen deze verschijning zich boven het hoofd van Christus bevond, zei een vrouw

Stem uit de hemel: "Dit is mijn lieve Zoon, in wie Ik een welbehagen heb." De Jeugdinstructeur, 23 juni 1892 {En 150.4}

Behalve Johannes hebben waarschijnlijk maar weinigen de hemelse verschijning gezien; en degenen die het zagen beseften niet wat het allemaal betekende. {En 150.5}

Toen Jezus werd gedoopt, moest Satan horen hoe God zijn vleesgeworden Zoon duidelijk beleed. In de tijd daarvoor had de Vader alleen via Christus met mensen gesproken; nu communiceerde hij met hen in Christus. Satan had erop gerekend dat de zonde van de mensheid zou voorkomen dat God ooit nog met hen zou communiceren. Maar hij had het mis. Bij de Jordaan werd het voor iedereen duidelijk dat Jezus Christus voorbestemd was om de bemiddelaar te zijn tussen zondige mensen en de heilige God. Daarom waren er maar twee opties voor Satan: Overwinning of nederlaag! En omdat alles voor hem op het spel stond, nam Satan de wapens op tegen Jezus in de woestijn. Jezus van Nazareth 71.75 {En 151.1}

Satan kon in de mens Jezus de reinheid en heerlijkheid herkennen van Hem met wie hij in de hemel was, en de verleider herinnerde zich dat hij zelf ooit een stralende cherub was geweest, die grote schoonheid en heiligheid bezat. De Bijbel Echo, 23 juli 1900 {En 151.2}

De drievoudige verzoeking van Christus in de woestijn

Satan had zijn engelachtige gevolg verteld dat hij Christus zou overwinnen op het gebied van de lust naar voedsel. Hij hoopte hem te kunnen verslaan door hem te verzwakken. De tekenen der tijden, 4 april 1900 {En 151.3}

Satan besefte dat hij moest winnen of verslagen worden. Er hing te veel af van de uitkomst van de strijd om die aan zijn bondgenoten, de geesten in de lucht, over te laten; hij moest zelf de leiding nemen in dit conflict. Het leven van Jezus 99 {En 151.4}

Toen Jezus in de woestijn was, vastte hij, maar hij had geen honger ... Hij bracht zijn tijd door in ernstig gebed in nauwe gemeenschap met God. Het was alsof hij weer in de aanwezigheid van God zou zijn ... {En 151.5}

De gedachte aan de strijd die voor hem lag maakte hem ontoegankelijk voor al het andere, en zijn ziel werd gesterkt met het brood des levens ... Hij zag hoe Satans macht over verleidelijke en misleide mensen gebroken werd. Hij zag hoe hij zelf zieken genas, hopelozen troostte en rouwenden opbeurde. {En 152.1}

Hij zag zichzelf het evangelie verkondigen aan de armen en alles vervullen wat God hem had opgedragen, en hij besefte niets van zijn honger tot de dag dat hij op het punt stond zijn vasten te beëindigen. {En 152.2}

Toen het visioen voorbij was, kwam de menselijke natuur van Christus naar voren en hij voelde een sterk hongergevoel. Nu zag Satan de gelegenheid voor zijn aanval. Hij besloot te verschijnen in de gedaante van een van de engelen van het licht die tijdens zijn visioen aan Christus waren verschenen. Manuscriptuitgaven XXI, 8.9 {En 152.3}

Plotseling verscheen er een engel aan hem (Christus), blijkbaar een van de engelen die hij kort tevoren had gezien ... {En 152.4}

De woorden: "Dit is mijn geliefde Zoon, in wie ik een welbehagen heb," klonken nog na in Satans oren en het was zijn doel om de verklaring van Christus ongeloofwaardig te laten lijken. Manuscriptuitgaven XXI, 9 {En 152.5}

Satan verscheen aan hem (Christus) ... als een wonderbaarlijke engel uit de hemel, die deed alsof hij de opdracht had de vastentijd van Jezus te beëindigen. The Review and Herald, 14 januari 1909 {En 152.6}

Hij (Satan) vertelde de Verlosser dat hij niet langer hoefde te vasten, dat het offer van zijn lange verzaking door God was geaccepteerd, maar dat hij nu genoeg goeds had gedaan, en dat hij best een wonder kon doen voor zijn persoonlijke doeleinden. De tekenen der tijden, 29 juli 1889 {En 152.7}

Hij geloofde dat hij niet herkend kon worden in de gedaante van een hemelse engel ... Satan begon nu te twijfelen aan de goddelijkheid van Christus. De Geest der Profetie I, 91 {En 152.8}

De eerste verleiding

Satan argumenteerde met Christus dat als de woorden die hij bij zijn doop hoorde inderdaad de woorden van God waren, hij nu geen honger hoefde te lijden. In plaats

daarvan kon hij hem het bewijs van zijn goddelijkheid geven en zijn macht tonen door de stenen van deze woestijn in brood te veranderen. Verlossing; of de eerste komst van Christus met zijn leven en bediening 48 {En 153.1}

Satan vertelde Christus dat het genoeg was dat hij ermee had ingestemd om de dodelijke weg te gaan, maar dat hij het offer niet hoefde te brengen. Hij beweerde dat hij de engel was die Abrahams hand had vastgehouden toen hij het mes tegen Izaäk ophief. Nu was hij gekomen om zijn leven te redden omdat het niet nodig was dat hij deze kwellende honger zou doorstaan en uiteindelijk zelfs zou verhongeren. Hij wilde ook een deel van het verlossingsplan van hem afnemen. The Review and Herald, 4 augustus 1874 {En 153.2}

Toen vestigde hij (Satan) de aandacht van Christus op zijn eigen wonderbaarlijke verschijning als engel van het licht en op zijn macht. Hij deed zich voor als een boodschapper die rechtstreeks van de troon van God was gekomen en die het recht had om van hem een bewijs te eisen dat hij de Zoon van God was. The Review and Herald, 4 augustus 1874 {En 153.3}

De Verlosser herkende Satan niet aan zijn uiterlijk, maar aan zijn woorden. The Review and Herald, 22 juli 1909 {En 153.4}

Omdat hij de menselijke natuur had aangenomen, leek Christus in zijn uiterlijk niet op de engelen in de hemel, maar dit was een van de noodzakelijke vernederingen die hij vrijwillig had geaccepteerd toen hij ermee instemde de Verlosser van de mensheid te worden. Satan drong bij hem aan op een teken van zijn goddelijke natuur als hij inderdaad de Zoon van God was. Hij probeerde hem ervan te overtuigen dat God nooit zou toestaan dat zijn Zoon in zo'n ellendige situatie terecht zou komen, en dat een engel uit de hemel was verstoten en op aarde verbleef, en dat zijn toestand eerder suggereerde dat hij deze engel was en niet de Koning van de Hemel. Hij was zelf deze gevallen engel, maar hij wees Christus erop dat zijn vervallen uiterlijk een aanstootgevend contrast vormde met zijn prachtige, krachtige licht en heerlijkheid. De Geest der Profetie II, 91 {En 153.5}

De tweede verleiding

"Toen nam de duivel hem mee naar de heilige stad en zette hem op de top van de tempel en zei tegen hem: 'Als u de Zoon van God bent, werp u dan neer, want er staat geschreven: 'Hij zal zijn engelen de leiding over u geven en zij zullen u in hun handen dragen, zodat uw voet geen steen zal raken'." Mattheüs 4:5, 6 {En 154.1}

Om zijn macht te bewijzen leidde Satan Christus naar de top van de tempel. Geestelijke gaven I, 32 {En 154.2}

En opnieuw daagde hij (Satan) Christus uit om te bewijzen dat Hij werkelijk de Zoon van God was door zichzelf naar beneden te gooien van de duizelingwekkende hoogte waarop Hij Hem had geplaatst. Hij probeerde hem ervan te overtuigen dat hij zijn vertrouwen in de voorzienige zorg van zijn Vader kon bewijzen door zich van de top van de tempel naar beneden te werpen. {En 154.3}

In zijn eerste verzoeking probeerde Satan Gods liefde en zorg voor zijn zoon in twijfel te trekken door te beweren dat deze verlaten omgeving en honger er niet op wezen dat hij een goede relatie met God had. Hij was niet succesvol. {En 154.4}

Vervolgens probeerde hij Christus' geloof en volledige vertrouwen in zijn hemelse Vader uit te buiten voor zijn eigen doeleinden. Hij probeerde hem te verleiden tot een uitdaging van God: "Als gij de Zoon van God zijt, werp u dan neer, want er staat geschreven: 'Hij zal zijn engelen bevelen om uwentwil, en zij zullen u dragen in hun handen, opdat uw voet geen steen stoot'." The Review and Herald, 18 augustus 1874 {En 154.5}

Hij (Satan) gebruikt hypocriet goddelijke woorden. Hij verschijnt nog steeds als een engel van het licht en bewijst dat hij bekend is met de Schrift en begrijpt wat er geschreven staat. Net zoals Jezus het woord van de Schrift gebruikte om zijn geloof te vestigen, gebruikt Satan het nu om zijn misleiding te ondersteunen. Hij benadrukt dat hij alleen de trouw van de Heer wilde testen en prijst zijn volharding. Omdat de Verlosser zijn vertrouwen in God heeft uitgesproken, brengt Satan hem ertoe een nieuw bewijs van zijn geloof te geven. {En 155.1}

Maar hij introduceert meteen de volgende verleiding door wantrouwen te zaaien. "Als u de Zoon van God bent ..." {En 155.2}

Christus kwam in de verleiding om op dit "als" te reageren, maar Hij onthield zich van de geringste twijfel. Hij wilde Zijn leven niet op het spel zetten alleen maar om Satan een bewijs van Zijn goddelijkheid te geven. Het leven van Jezus 109 {En 155.3}

Toen Satan uit de belofte in Psalm 91 citeerde: "Want hij heeft zijn engelen bevolen...", liet hij met opzet de woorden weg: "... opdat zij u op al uw wegen zullen hoeden", omdat dit verwijst naar wegen die op de wil van God gericht zijn. En Christus weigerde een andere weg te gaan dan die van gehoorzaamheid. Hoewel hij zijn Vader volledig vertrouwde, wilde hij zichzelf niet onnodig in een situatie brengen waarin Gods

tussenkomst nodig zou zijn geweest om hem van de dood te redden. Hij wilde de voorzienigheid niet uitdagen en zo met zijn gedrag een slecht voorbeeld voor de mensen zijn.

Geef vertrouwen in God en nederigheid. De tekenen der tijden, 10 december 1902 {En 155.4}

Als Jezus zichzelf van de top van de tempel naar beneden had gegooid, zou dat niet tot eer van God zijn geweest, want niemand anders dan Satan en de engelen van God zouden het hebben gezien. Christus moest worden uitgedaagd om zijn macht te bewijzen aan zijn bitterste vijand. Dit zou een concessie zijn geweest aan degene die Jezus moest verslaan. Geestelijke Gaven I, 33 {En 155.5}

Jezus was ook als overwinnaar uit de tweede verzoeking gekomen en nu toonde Satan zich in zijn ware aard: niet als een angstaanjagend monster met paardenhoeven en vleermuisvleugels, maar als een machtige engel, die hij ondanks zijn afvalligheid was gebleven. Hij bekende nu openlijk dat hij de rebel en de god van deze wereld was. {En 156.1}

Hij toonde Jezus, die Hij op een hoge berg had geleid, alle koninkrijken van de wereld in al hun glorie. Het leven van Jezus 112 {En 156.2}

In de eerste twee verzoekingen had hij (Satan) niet zijn ware gezicht en bedoelingen laten zien, maar deed hij zich voor als een boodschapper uit de hemel; maar nu openbaart hij zich als de vorst der duisternis en eist hij de aarde op als zijn domein. De Geest der Profetie II, 95 {En 156.3}

De grote bedrieger hoopte nu Christus te verblinden met de oppervlakkige pracht van deze wereld en toonde hem alle koninkrijken van de aarde met al hun heerlijkheid. Hij, die uit de hemel was gevallen, probeerde de wereld voor te stellen als bezittend de pracht van de hemelse werelden, zodat Christus zijn roof als begeerlijk zou beschouwen en voor hem neer zou vallen en hem zou aanbidden. De tekenen der tijden, 28 maart 1895 {En 156.4}

Zonlicht lag over de wijde open vlaktes en scheen op de steden versierd met tempels en marmeren paleizen, op de vruchtdragende velden en enorme wijngaarden. {En 156.5}

De sporen van de zonde waren verborgen. Jezus' ogen, die zojuist alleen maar troosteloosheid en dorre vlakten hadden gezien, waren nu gefascineerd door de aanblik van zoveel onvergelijkbare schoonheid. De stem van de verleider klonk: "Ik zal je al deze

macht en zijn heerlijkheid geven, want ze is mij gegeven en ik zal ze geven aan wie ik wil. Als u mij dus wilt aanbidden, zal ze van u zijn." Lucas 4:6, 7 ... {En 156.6}

Nu bood Satan zelfs aan om afstand te doen van alle macht die hij zichzelf had toegeëigend. {En 157.1}

Het was mogelijk voor Christus om aan de verschrikkelijke toekomst te ontsnappen als hij de overmacht van Satan zou erkennen. Maar dat zou gelijk hebben gestaan aan een nederlaag in deze strijd. Het leven van Jezus 112 {En 157.2}

Jezus wijst de bedrieger af door hem bij zijn ware naam te noemen. Zijn goddelijkheid wordt herkenbaar achter de lijdende mensheid en door de woorden die hij spreekt versterkt hij de autoriteit van de hemel. Hij wijst de bedrieger erop dat zijn ware aard, ondanks zijn vermomming als engel van het licht, niet verborgen is gebleven voor de Redder van de wereld. Hij noemt hem Satan, de engel der duisternis, die zijn eerste huis verliet en weigerde trouw te zijn aan God. De tekenen der tijden, 28 maart 1895 {En 157.3}

Satan moest het veld verlaten als een definitief verslagen vijand. Toen Christus uitriep:

"Ga weg, Satan!" De machtige gevallen engel had geen andere keuze dan te gehoorzamen. Sterkere engelen dan hij hadden zich bij de strijd aangesloten en waakten over de verleidde ziel, klaar om de vijand op elk moment te weerstaan. De Review and Herald, 24 april 1894 {En 157.4}

Hemelse engelen keken naar Christus tijdens de verzoeking

Hoewel het leek alsof Christus alleen in de woestijn was, overgeleverd aan de verleidingen van Satan, was Hij toch niet alleen, want Hij was omringd door engelen; zoals engelen van God altijd in dienst zijn om hen bij te staan die blootstaan aan de alarmerende aanvallen van de vijand. Manuscriptuitgaven XVI, 180 {En 157.5}

De hele hemel keek naar de confrontatie tussen de prins van het licht en de prins van de duisternis. De engelen stonden klaar om in te grijpen als Satan de grenzen overschreed die voor hem waren vastgesteld. De Bijbel Echo, 3 september 1900 {En 157.6}

Dit waren echte en geen schijnverleidingen. Christus leed echt en werd echt verzocht. Hebreeën 2:18 Hemelse engelen waren aanwezig en zagen toe dat Satan zijn grenzen niet overschreed en de menselijke natuur van Christus niet overwon. Geschreven voor de kerk I, 99. {En 158.1}

Na de derde verleiding

Achter dit alles zat niemand minder dan Satan. Hij had met zijn aanval in de woestijn niets bij Jezus kunnen bereiken en nu gebruikte hij andere middelen om te voorkomen dat de Zoon van God zijn messiaanse taak zou vervullen. Ten eerste begon hij zijn haat tegen Christus in de harten van de Joodse heersers te planten. Dit zou deze mensen ertoe aanzetten om Jezus af te wijzen en zijn leven zo moeilijk mogelijk te maken. Op een gegeven moment, speculeerden ze, zou de Zoon van God waarschijnlijk ontmoedigd opgeven en zijn missie op aarde tot mislukking verklaren. Jezus van Nazareth 145.146. {En 158.2}

Hoofdstuk 15: Goede en Kwade Engelen tijdens Christus' Bediening op Aarde

Bezit in de dagen van Jezus

De tijd waarin Christus persoonlijk tot mensen diende, was ook een tijd van zeer ijverige activiteit door de machten van de duisternis. Satan en zijn kwade engelen hadden altijd geprobeerd om controle te krijgen over de lichamen en zielen van mensen en om zonde en ziekte over hen te brengen ... Het leven van Jezus 241 {En 159.1}

De misleiding van de zonde had zijn hoogtepunt bereikt (op het moment dat Jezus zijn aardse bediening begon). Alle activiteiten om de zielen van mensen moreel te corrumperen waren in volle gang ... Satanische activiteit vermengde zich met menselijke activiteit. De lichamen van mensen, geschapen voor God om in te wonen, werden een verblijfplaats voor de duivels. De zintuigen, zenuwen, instincten en organen van de mens werden door bovennatuurlijke krachten aangezet om zich over te geven aan de laagste verlangens. De gezichten van de mensen waren bijna gestempeld met het merkteken van de demonen. Ze weerspiegelden de legioenen van het kwaad waarmee ze bezeten waren ... {En 159.2}

Satan verheugde zich erover dat hij erin geslaagd was om het beeld van God in de mens te verminderen. Daarom kwam Jezus naar deze aarde, om in de mens het beeld van zijn Schepper te herstellen ... Hij kwam om de boze geesten te verdrijven die de wil hadden gedomineerd. Hij kwam om ons op te wekken uit het stof, om ons misvormde karakter te vormen naar het patroon van zijn goddelijke natuur en het te versieren met zijn eigen glorie. Het leven van Jezus 28.29. {En 159.3}

Het feit dat mensen bezeten kunnen zijn door demonen wordt duidelijk beschreven in het Nieuwe Testament. De mensen die werden getroffen leden niet aan een natuurlijke ziekte. Christus wist precies waar hij mee te maken had en hij herkende de onmiddellijke aanwezigheid van boze geesten. De Geest der Profetie IV, 322. {En 160.1}

Tijdens Christus' leven op aarde waren Satan en zijn engelen erg druk met het verleiden van mensen tot ongeloof, haat en spot. Geestelijke gaven I, 36 {En 160.2} De verwerping van Jezus in Nazareth

In zijn kindertijd en jeugd had Jezus samen met zijn broers de diensten in de synagoge in Nazareth bijgewoond. Maar sinds het begin van zijn bediening was hij niet meer bij hen geweest. Toch was wat er met hem was gebeurd niet voor hen verborgen

gebleven. Toen hij weer onder hen verscheen, namen hun belangstelling en verwachting sterk toe ... {En 160.3}

Als een rabbi deelnam aan de dienst in de synagoge, werd van hem verwacht dat hij het gebed leidde. Daarentegen mocht elke Israëliet het profetische gedeelte overnemen. Op deze sabbat werd Jezus gevraagd om de dienst over te nemen. Hij stond op en wilde lezen". Toen werd hem het boek van de profeet Jesaja aangereikt". Lucas 4:16-17. {En 160.4}

Jezus stond voor de mensen als de levende vervulling van de profetieën die naar hem verwezen. Terwijl hij de gelezen teksten uitlegde, sprak hij over de Messias als iemand die de onderdrukten helpt, de gevangenen bevrijdt, de zieken geneest, de blinden hun zicht teruggeeft en het licht van de waarheid aan de wereld openbaart ... Terwijl hun harten bewogen werden door de Geest van God, antwoordden zij met vurig amen en loofden de Heer. Het leven van Jezus 220.221. {En 160.5}

Toen Jezus zei: "Deze profetie wordt vandaag voor jullie ogen en oren vervuld," dachten ze plotseling aan zichzelf en aan de aanspraak die Zijn woorden op hen maakten. De tekenen der tijden, 14 september 1882 {En 161.1}

Wie is deze Jezus? vroegen ze. Hij, die aanspraak maakte op de glorie van de Messias, was de zoon van een timmerman en had zijn vak samen met zijn vader Jozef uitgeoefend ... Hoewel zijn leven vlekkeloos was gebleven, geloofden ze nog steeds niet dat hij de Beloofde was ... {En 161.2}

Toen ze de deur van de twijfel openden, verhardden hun harten zo erg dat ze zelfs niet voor een moment konden worden verzacht. Satan was vastbesloten om te voorkomen dat die dag blinde ogen zouden worden geopend of slavenzielen zouden worden bevrijd. Met al zijn macht probeerde hij hen in hun ongeloof te bevestigen ... {En 161.3}

Met zijn woorden in de synagoge raakte Jezus zijn toehoorders bij de wortel van hun eigengerechtigheid door hen nadrukkelijk de bittere waarheid te laten zien dat ze zich van God hadden afgekeerd en hun aanspraak om zijn volk te zijn hadden verspeeld ... Nu bespotten ze het geloof dat Jezus eerst in hen had aangewakkerd. Ze wilden niet toegeven dat hij, die uit armoede en laagheid was voortgekomen, meer was dan een gewone man. Het leven van Jezus 221-223 {En 161.4}

Engelen van licht waren bij deze bijeenkomst aanwezig en keken met grote belangstelling naar de uitkomst van dit uur. Maar er waren ook satanische engelen aanwezig, die twijfel en vooroordelen zaaiden ... {En 161.5}

Ongeloof leidde tot kwaadaardigheid. Het feit dat een man van arme en nederige afkomst hen durfde te vermanen, vervulde de harten van de Nazareners met haat en woede. Er ontstond een opgewonden verwarring en de vergadering werd geannuleerd. De mensen legden Jezus de handen op en wierpen Hem uit de synagoge en uit hun stad. De tekenen der tijden, 16 juni 1887 {En 161.6}

Ze leken er allemaal op gebrand om hem te doden. Ze sleepten hem een berg op, voor een steile rotswand, en waren van plan hem met zijn hoofd naar beneden te gooien. Ze schreeuwden en vervloekten hem. Sommigen gooiden stenen en aarde naar hem, maar plotseling was hij verdwenen uit hun midden, en ze wisten niet hoe of wanneer. Engelen van God waren bij Jezus temidden van deze woedende menigte en redden zijn leven. De hemelse boodschappers stonden aan zijn zijde toen hij in de synagoge sprak, en ze stonden hem ook bij toen hij werd lastiggevallen door de boze, ongelovige Joden. Deze engelen sloten de ogen van de boze menigte en leidden Jezus naar een veilige plaats. De Geest der Profetie II, 114.115. {En 162.1}

De bezeten man in de synagoge van Kafarnaüm

Jezus sprak in de school over het koninkrijk van God, dat hij kwam vestigen, en over zijn taak om de gevangenen van Satan te bevrijden. Zijn toespraak werd onderbroken door luid geschreeuw. Een gek baande zich een weg door de menigte en schreeuwde: "Stop, wat hebben wij met jou te maken, Jezus van Nazareth? Je bent gekomen om ons te corrumperen. Ik weet wie je bent: de Heilige van God." Markus 1:24 {En 162.2}

Alles raakte in beroering en ontsteld. De aandacht van de toehoorders werd afgeleid van de toespraak van Christus en er werd niet naar zijn woorden geluisterd. Satan had zijn slachtoffer voor dit doel hierheen gebracht. Maar Jezus bedreigde de onreine geest en sprak:

"Zwijg en ga uit van hem! En de duivel wierp hem in hun midden, en kwam uit hem, en deed hem geen kwaad." Lucas 4:35 {En 162.3}

De geest van deze ongelukkige man was verduisterd door Satan, maar in de aanwezigheid van de Verlosser was een lichtstraal door de duisternis gebroken. De zieke man voelde het verlangen om vrij te zijn van Satans heerschappij, maar de duivel verzette zich tegen de goddelijke kracht. Toen de ongelukkige man Jezus om hulp wilde vragen, legde de boze hem die boze woorden in de mond en schreeuwde hij het uit van angst en vrees. Hij besefte heel goed dat hij in de aanwezigheid was van degene die hem kon verlossen. Maar toen hij probeerde het rijk van de goddelijke hand binnen te gaan, werd hij tegengehouden door de wil van een ander en werden de woorden van een ander door

hem uitgesproken. Er woedde een vreselijke strijd tussen de macht van Satan en zijn verlangen naar vrijheid. Het leven van Jezus 239.240. {En 162.4}

Hij, die de aartsvijand in de woestijn had verslagen, bevrijdde nu deze ongelukkige gevangene van Satan uit zijn greep. Jezus wist heel goed dat deze geest dezelfde was als degene die hem in de woestijn had verleid, ook al was het nu een andere verschijning had aangenomen. De Geest der Profetie II, 180 {En 163.1}

De duivel gebruikte al zijn kracht om zijn slachtoffer in zijn macht te houden, want als hij nu zou verliezen, zou hij Jezus een overwinning bezorgen. Het leek erop dat de ongelukkige man zijn leven zou verliezen in de strijd met de boze vijand die hem van zijn kostbare kracht had beroofd. Maar de Verlosser sprak krachtig en bevrijdde Satans gevangene. Nu stond de voorheen bezeten man gelukkig, weer bij zichzelf horend, voor de verbaasde en verwonderde menigte ... {En 163.2}

De genezen man prees God voor zijn redding. Het oog dat zojuist nog gloeide van het vuur der waanzin, straalde nu helder en gevoelig en overstroomde van tranen van dankbaarheid. Het leven van Jezus 240 {En 163.3}

De genezing van de dienaar van een Romeinse centurio

Met de ogen van het geloof zag de Romeinse centurio dat er hemelse engelen in Jezus' nabijheid waren en dat hij slechts één van deze engelen hoefde op te dragen om naar de lijdende man te gaan. Hij wist dat hij door zijn woord de ziekenkamer zou bereiken en dat zijn knecht genezen kon worden. The Review and Herald, 11 maart 1890 {En 163.4}

De bezetenen van Gadara

De volgende ochtend, net toen het licht van de opkomende zon land en zee beroerde als een vredesgroet, kwam de Verlosser met de discipelen naar de kust ... Twee krankzinnigen renden uit een schuilplaats tussen de graven en kwamen op hen af alsof ze hen in stukken wilden scheuren. Aan hun voeten hingen schakels van kettingen die ze hadden verbroken; hun lichamen vertoonden bloedende wonden die ze van de scherpe stenen hadden opgelopen; hun ogen staarden wild vanonder hun lange verwarde haren; alles wat menselijk was, leek hen te zijn ontnomen door de demonen die in hen woonden; ze leken meer op wilde beesten dan op mensen. {En 164.1}

De discipelen en andere metgezellen van de Heer vluchtten geschrokken weg. Maar ze realiseerden zich al snel dat Christus niet bij hen was. Ze keken om zich heen en zagen hun Heer staan waar ze hem hadden achtergelaten. Hij die de storm tot bedaren had

gebracht, die Satan eerder had ontmoet en verslagen, vluchtte niet voor deze boze geesten. De gekken waren op de Heer afgekomen, tandenknarsend en ziedend van woede. Toen hief Jezus de hand op die de woeste golven tot bedaren had gebracht, en de mannen konden niet dichterbij komen. Ze stonden boos maar hulpeloos voor Hem. {En 164.2}

Met kracht gebood hij nu de onreine geesten uit de mannen te komen. Zijn woorden drongen door tot de misleide zintuigen van de onfortuinlijke mannen en ze herkenden, zij het nog in het duister, de aanwezigheid van Degene die hen van de boze geesten zou verlossen. Ze vielen aan de voeten van de Verlosser om Hem te aanbidden. Maar toen ze hun lippen openden om zijn genade af te smeken, spraken de demonen uit hen en schreeuwden hem onstuimig toe: "O Jezus, Zoon van God, wat hebben we met u te maken? Bent u hier gekomen om ons te kwellen voordat het tijd is?" Mattheüs 8:29 ... {En 164.3}

Niet ver daarvandaan, op de helling van een kleine berg, graasde een kudde zeugen. De demonen wilden hen naar binnen drijven. Jezus stond hen dat toe en de kudde raakte onmiddellijk in paniek. De zwijnen stormden wild de rotsen af, en omdat ze hun koers niet konden bedwingen, stortten ze in het meer en verdronken. {En 164.4}

Gedurende deze tijd had er een wonderbaarlijke verandering plaatsgevonden in de krankzinnigen; er was licht in hun geest gekomen, hun ogen zagen er wijs en begrijpend uit, hun gezichten, die voorheen vervormd waren naar het beeld van Satan, werden vriendelijk en hun bebloede handen werden kalm. Met vreugdevolle stemmen loofden ze God voor hun redding. Het leven van Jezus 328.329. {En 165.1}

De genezing van het bezeten kind

De jongen werd gebracht. Zodra de ogen van de Verlosser op hem vielen, wierp de onreine geest de jongen in pijnlijke stuiptrekkingen ter aarde; hij rolde, schuimde en vulde de lucht met afschuwelijke geluiden van verschrikking. {En 165.2}

Opnieuw stonden de Heer van het leven en de vorst van de machten der duisternis tegenover elkaar - Christus in de vervulling van zijn bediening van "het verkondigen van bevrijding aan gevangenen, en het teruggeven van het gezicht aan blinden, en vrijheid aan verdrukten" (Lucas 4:18), en Satan die probeerde zijn prooi in zijn macht te houden. Engelen van het licht en scharen van boze geesten dromden ongezien samen om de strijd gade te slaan. Even stond Jezus toe dat de boze geest zijn kracht ontplooide, zodat de aanwezige menigte het verlossingswerk dat zou volgen beter kon begrijpen ... {En 165.3}

Nu wendt de Verlosser zich tot de bezeten man en zegt: "Gij doofstomme geest, Ik beveel u uit hem te komen en voortaan niet meer in hem binnen te gaan." Markus 9:25 {En 165.4}

Er wordt een schreeuw gehoord en een kwellende worsteling ervaren; het lijkt alsof de demon het leven uit zijn slachtoffer rukt; de jongen ligt roerloos en schijnbaar levenloos. De menigte fluistert tegen elkaar: "Hij is dood." {En 165.5}

Maar Jezus pakt zijn hand, tilt hem op en draagt hem over aan zijn vader - kerngezond! Vader en Zoon prijzen de naam van hun Verlosser. Het leven van Jezus 423.424 {En 165.6}

Jezus wordt ervan beschuldigd zelf bezeten te zijn

Jezus zei dat hij de ware herder was die zijn leven zou geven voor de schapen... {En 166.1}

Jezus sprak deze woorden tot een groot publiek en ze lieten een sterke indruk achter op de harten van veel van deze mensen. De schriftgeleerden en Farizeeën waren vol afgunst omdat ze zagen dat velen Jezus bevoorrechtten ... Toen hij sprak over de ware herder, zeiden de Farizeeën: "Hij is bezeten door de duivel en gek, waarom luisteren jullie naar hem?" Maar anderen herkenden de stem van de ware herder, en antwoordde hun: "Dit zijn niet de woorden van een bezetene; kan een boze geest de ogen van blinden openen?" {En 166.2}

"Het was toen een feest van de inwijding van de tempel in Jeruzalem, en het was winter. Jezus liep in de tempel, in de hal van Salomo. Toen omringden de Joden hem en zeiden tegen hem: 'Hoe lang heb je ons in het ongewisse gelaten? Als jij de Christus bent, vertel het ons dan vrijuit. Jezus antwoordde hen: 'Ik heb het jullie gezegd en jullie geloven niet. De werken die ik doe in de naam van mijn Vader getuigen van mij ... Ik en de Vader zijn één." Johannes 10:21-25.30. {En 166.3}

De Joden begrepen de betekenis van Jezus' woorden ... en ze pakten stenen om hem te doden. Jezus keek hen kalm en zonder angst aan en zei tegen hen: "Vele goede werken heb ik u van de Vader laten zien, om welke van deze werken wilt u mij stenigen?" Johannes 10:32 {En 166.4}

De Heer van de Hemel, zeker van zijn goddelijkheid, stond kalm voor zijn tegenstanders. Hun gezichten verwrongen van woede en hun handen vol stenen konden hem niet bang maken. Hij wist dat onzichtbare krachten, legioenen van engelen, om hem heen waren en dat hij maar één woord hoefde te zeggen en de menigte zou worden

getroffen door angst als ze ook maar één steen naar hem probeerden te gooien. De tekenen der tijden, 27 november 1893 {En 166.5}

Hoewel Jezus tekenen van zijn goddelijke kracht had gegeven, kon hij niet onderwijzen zonder onderbroken te worden. De religieuze leiders probeerden hem voor het volk belachelijk te maken. Ze gaven hem geen gelegenheid om zijn gedachten en leringen in hun context te presenteren, maar hoewel ze hem voortdurend onderbraken, begrepen honderden het licht dat hun harten raakte, en toen de schriftgeleerden Jezus' woorden hoorden en zich realiseerden met welk gezag hij sprak en hoe geboeid de mensen luisterden, werden ze boos en zeiden: "Je bent een Samaritaan en bezeten door de duivel!" Jezus beantwoordde deze aanvallen kalm en zonder angst en legde hen duidelijk uit dat het verbond van het volk met God niet in Abraham gegrondvest was, maar in hem. "Want," zei hij, "Ik was vóór Abraham." {En 166.6}

De woede van het volk kende nu geen grenzen meer en zij maakten zich gereed om hem te stenigen, maar de onzichtbare engelen van God namen hem snel weg uit die vergadering. De tekenen der tijden, 26 mei 1890 {En 167.1}

Satanische engelen mengen zich als mensen onder de toehoorders van Christus

Engelen in menselijke gedaante vermengden zich met zijn (Christus') toehoorders, deden suggesties, bekritiseerden en interpreteerden of pasten de woorden van de Verlosser verkeerd toe. The Review and Herald, 11 augustus 1903 {En 167.2}

Christus was de leider geweest van de samenkomsten van deze engelen voordat zij hun hemelse verblijfplaats moesten verlaten. Geselecteerde Boodschappen III, 410 {En 167.3}

De wederopstanding van Lazarus

Christus had de steen kunnen bevelen om op te staan, en die zou gehoorzaamd hebben aan het machtswoord van de Heer; Hij had ook de engelen die hem omringden kunnen bevelen om dat te doen. Op zijn bevel zouden onzichtbare handen de steen hebben weggerold; maar mensenhanden moesten aan dit verzoek voldoen. Op deze manier wilde Christus laten zien dat mensen met God moeten samenwerken. Wat menselijke kracht kan volbrengen, daar is geen goddelijke kracht voor nodig. Het leven van Jezus 527 {En 167.4} Jezus wordt van stad tot stad achtervolgd

Tijdens zijn bediening op aarde werd Jezus van plaats tot plaats opgejaagd. Priesters en ambtenaren waren hem voortdurend op het spoor. Ze interpreteerden zijn missie en zijn werk verkeerd. Hij kwam naar de Zijnen, maar de Zijnen ontvingen Hem niet.

Engelen waren de voortdurende waarnemers van dit conflict. Ze herkenden de geest en het werk van de vijand en zagen met verbazing de middelen waarmee Satan tegen de Zoon van de eeuwige God optrad. Zij zagen dat hij, die eens bijna net zoveel macht en glorie bezat als Jezus, zo laag gevallen was dat hij in staat was om de voetstappen van Christus van de ene stad naar de andere te volgen. De tekenen der tijden, 25 november 1889 {En 168.1}

Keer op keer probeerden zij hem (Jezus) te doden en zij zouden daarin geslaagd zijn, ware het niet dat de hemelse engelen die hem omringden zijn leven bewaakten totdat het lot van het Joodse volk beslist was. The Review and Herald, 12 oktober 1897 {En 168.2}

Hoofdstuk 16: Engelen Tijdens de Passie van Christus tot aan Zijn Dood

Jezus en zijn discipelen gaan naar Getsemane

De Verlosser liep langzaam met zijn discipelen naar de Hof van Getsemane. De Pesachmaan stond helder en vol aan de wolkenloze hemel ... {En 169.1}

Toen ze de tuin bereikten, realiseerden de discipelen zich de verandering die in hun Heer had plaatsgevonden; ze hadden hem nog nooit zo buitengewoon bedroefd en stil gezien. Hoe verder hij ging, hoe dieper deze ongewone droefheid werd ... {En 169.2}

Bij de ingang van de tuin liet Jezus op drie na al zijn discipelen achter en vroeg hen voor zichzelf en voor hem te bidden. Met Petrus, Jakobus en Johannes ging hij naar die plaats van afzondering ... {En 169.3}

"Blijf hier," zei hij tegen hen, "en waak met mij." Mattheüs 26:38 {En 169.4}

Hij deed een paar stappen, net ver genoeg zodat ze hem konden zien en horen, en viel op de grond. De zonde scheidde hem van zijn vader, hij voelde het. De afgrond was zo breed, zo donker en zo diep dat zijn geest ervoor terugschrok... {En 169.5}

Toen de Verlosser voelde dat zijn eenheid met de hemelse Vader was onderbroken, vreesde hij dat hij in zijn menselijke natuur niet opgewassen zou zijn tegen de komende strijd met de machten van de duisternis. Al in de woestijn van verzoeking stond het lot van het menselijk ras op het spel - maar Jezus was zegevierend gebleven. {En 169.6}

Nu was de verleider aangekomen bij de laatste vreselijke strijd waarop hij zich had voorbereid tijdens de drie jaar dat de Heer onderwees. Alles hing af van de uitkomst van deze strijd. Als Satan verloor, dan was zijn hoop op suprematie gebroken; de koninkrijken van de wereld zouden uiteindelijk aan Christus toebehoren; hijzelf zou overwonnen en uitgeworpen worden. Maar als Christus kon worden overwonnen, dan zou deze aarde Satans koninkrijk worden en zou het menselijk ras voor altijd in zijn macht blijven. {En 170.1}

Toen hij de gevolgen van deze ruzie zag, werd de ziel van Christus vervuld van de gruwel van de afscheiding van God. Satan vertelde de Heer dat hij de eeuwige bewaker van de zondige wereld was van God zou worden gescheiden; hij zou dan tot Satans koninkrijk behoren en nooit meer met God verbonden zijn ... {En 170.2}

Satan beschreef de situatie in het meest harde bewoordingen aan de Heer: Allen die beweren superieur te zijn aan hun medemensen in wereldlijke en geestelijke zaken

hebben U verworpen ... Een van je eigen leerlingen, die naar deze leer heeft geluisterd, die een van je eerste medewerkers was, zal je verraden; een van je meest ijverige volgelingen zal je verloochenen, ja, ze zullen je allemaal in de steek laten! ... {En 170.3}

In zijn angst klampt hij zich stevig vast aan de koude aarde, alsof hij niet dichter bij zijn vader wil komen. De ijzige dauw van de nacht nestelt zich op zijn prothese, maar hij beseft het niet. Een pijnlijke schreeuw ontsnapt aan zijn bleke lippen:

"Mijn vader, als het mogelijk is, laat deze beker dan van mij voorbijgaan." En hij voegt eraan toe:

"Doch niet gelijk Ik wil, maar gelijk Gij wilt!" Matteüs 26:39 Het leven van Jezus 682- 685 {En 170.4}

Engelen in Getsemane

Het hele hemelse universum keek met buitengewone belangstelling naar het leven van Jezus, naar elke stap die hij zette, van de kribbe tot deze afschuwelijke scène. Wat een schouwspel was het voor de duizend maal tienduizend engelen, zowel serafijnen als cherubijnen! De tekenen der tijden, 9 december 1897 {En 170.5}

Engelen zweefden boven Getsemane en keken toe wat daar gebeurde. Geestelijke gaven I, 47 {En 171.1}

Ze zagen de Zoon van God, hun geliefde Heer, onmenselijk lijden en duidelijk sterven in de strijd om een verloren en verwoeste wereld te redden. De hele hemel hoorde het gebed van Christus. {En 171.2}

Zijn vreselijke zielenangst, waardoor Hij drie keer smeekte: Mijn Vader, als het mogelijk is, laat deze beker van mij voorbijgaan, maar niet mijn wil maar de Uwe geschiede!, deed de hele hemel schudden. Zij zagen hun Heer omringd door legioenen van Satans helpers en in zijn menselijkheid werd Hij vreselijk verpletterd door deze verschrikkelijke, mysterieuze dreiging. De tekenen der tijden, 9 december 1897 {En 171.3}

De engelen die Christus in de hemel hadden gediend, hadden hem graag getroost, maar het lag niet in hun macht om hem in zijn lijden te helpen. Ze hadden nooit de gevolgen gevoeld van de zonden van deze verwoeste wereld, en ze keken vol verbazing toe hoe degene die ze hadden aanbeden aan zo'n onbeschrijflijk groot verdriet werd onderworpen. Hoewel de discipelen, in hun uur van nood en

Hoewel de verzoeking van hun Heer hen in de steek liet en zij Hem niet te hulp schoten, nam toch de hele hemel deel aan deze gebeurtenis en wachtte met pijnlijke belangstelling op de uitkomst ervan. De Tegenwoordige TRut, 3 december 1885 {En 171.4}

Jezus had drie keer in gebed om verlossing gevraagd en in de hemel konden ze de aanblik niet langer verdragen. Dus werd er een boodschapper van troost gezonden naar de verbrijzelde Zoon van God, die flauwviel en op het punt stond te sterven onder het gewicht van de schuld van de hele wereld. De Tegenwoordige TRut, 18 februari 1886 {En 171.5}

Wanneer de crisis zijn hoogtepunt bereikt en de ziel en het hart dreigen te breken onder het gewicht van de zonde, wordt Gabriël gezonden om de goddelijke lijder kracht te geven voor de met bloed bevlekte weg die voor hem ligt. De tekenen der tijden, 9 december 1897 {En 171.6}

In deze vreselijke crisis, toen alles op het spel stond, toen de mysterieuze beker beefde in Jezus' handen, gingen de hemelen open en brak er een licht door de onrustige duisternis van dit cruciale uur; de prins der engelen, die zijn plaats heeft in de aanwezigheid van God in plaats van de verdreven Satan, kwam aan Jezus' zijde. De engel kwam niet om de lijdensbeker uit de hand van Christus te nemen, maar om Hem te sterken door de verzekering van de liefde van de Vader om de beker te drinken ... {En 172.1}

De slapende discipelen werden plotseling gewekt door het felle licht dat rond de Verlosser scheen. Ze zagen hoe de engel zich over hun ontredderde Meester boog, zijn hoofd tegen zijn borst leunde en zijn hand naar de hemel ophief. Ze hoorden het wonderlijke melodieuze geluid van zijn stem, die woorden van troost en hoop sprak ... {En 172.2}

Maar opnieuw geven de discipelen zich in hun vermoeidheid over aan die ongewone sluimer, en Jezus vindt hen opnieuw slapend ... {En 172.3}

Hij kijkt bedroefd naar hen die slapen en zegt tegen hen: "Helaas, willen jullie slapen en rusten? Zie, het uur is gekomen dat de Mensenzoon zal worden overgeleverd in de handen van zondaars." {En 172.4}

Terwijl hij deze woorden sprak, hoorde hij de voetstappen van hen die hem zochten, en hij voegde eraan toe: "Sta op, laten we gaan. Zie, hij is hier die mij verraadt!" Mattheüs 26:45, 46 {En 172.5}

Jezus toonde geen spoor van de innerlijke strijd die hij zojuist had overwonnen toen hij de verrader confronteerde. Hij stond alleen voor zijn discipelen en zei: "Wie zoeken jullie?" Zij antwoordden: "Jezus van Nazareth." Toen zei Jezus tegen hen: "Ik ben het!" Johannes 18:4, 5 Het leven van Jezus 689-691 {En 172.6}

Het zou in Christus' macht zijn geweest om zichzelf te bevrijden, want toen hij de woorden sprak

"Ik ben het," engelen verzamelden zich onmiddellijk om hem heen, en deze schare wist heel goed dat Christus de kracht van God was. Deze dag met God 267 {En 172.7}

Het was moeilijk voor de engelen om deze aanblik te verdragen. Ze wilden Jezus bevrijden, maar de bevelvoerende engelen verboden hen dit te doen ... Jezus wist dat engelen naar zijn vernedering keken ... De zwakste engel had de menigte machteloos op de grond kunnen laten vallen en Jezus kunnen bevrijden. Geestelijke Gaven I, 50.51 {En 173.1}

Op dat moment stapte de engel die Jezus enkele ogenblikken eerder had toegediend tussen hem en de menigte dieven in. Goddelijk licht verlichtte het gezicht van Jezus en een duifachtige schaduw viel op zijn gestalte. De aanwezigheid van deze hemelse glorie konden de moordenaars niet verdragen; ze trokken zich terug, en priesters, oudsten, soldaten en zelfs Judas zonken als dood op de grond. {En 173.2}

De engel trok zich terug en het licht vervaagde. Het leven van Jezus 691 {En 173.3}

De engel verdween en liet Jezus rustig en zelfverzekerd achter. Het heldere maanlicht scheen op zijn bleke gezicht. De discipelen waren zo verbaasd dat ze geen woord konden uitbrengen. Toen de engel zich terugtrok, sprongen de taaie Romeinse soldaten op en samen met de priesters en Judas liepen ze naar Jezus toe, alsof ze zich schaamden voor hun zwakheid en bang waren dat hij nog aan hen zou ontsnappen. De tekenen der tijden, 21 augustus 1879 {En 173.4}

De discipelen hadden niet gedacht dat hun Meester gevangen genomen kon worden. Dezelfde macht die de vervolgers had neergeslagen alsof ze dood waren, kon hen veroordelen tot hulpeloosheid totdat zij en hun Meester gered zouden worden. Ze waren teleurgesteld en boos toen ze de touwen zagen waarmee de handen van degene van wie ze hielden zouden worden vastgebonden. Petrus trok in zijn woede snel zijn zwaard en wilde zijn Meester verdedigen; hij sloeg de dienaar van de hogepriester en sneed zijn oor af. Toen Jezus zag wat er was gebeurd, bevrijdde hij zijn handen uit de macht van de

Romeinen. soldaten en zei: "Stop! En Hij raakte zijn oor aan en genas hem." Lucas 22:51 {En 173.5}

Toen zei hij tegen de woeste Petrus: "Leg je zwaard op zijn plaats! Want wie het zwaard neemt, zal door het zwaard omkomen. Of denkt u dat ik mijn Vader niet zou kunnen vragen om mij meer dan twaalf legioenen engelen te sturen?" Mattheüs 26:52, 53 Het leven van Jezus 692 {En 174.1}

Terwijl hij (Christus) deze woorden sprak, kreeg het gezicht van de engelen een vastberaden uitdrukking. Ze wensten dat ze hun Heer ter plekke konden omsingelen en deze woedende menigte konden verjagen. {En 174.2}

Maar verdriet verspreidde zich weer over hun gezichten toen Jezus eraan toevoegde:

"Maar hoe moet dan de Schrift vervuld worden die zegt dat het zo moet zijn?" De harten van de discipelen waren zwaar van wanhoop en bittere teleurstelling toen Jezus tegen hen (de menigte) zei dat ze Hem moesten meenemen. Geestelijke Gaven I, 48 {En 174.3}

Christus in de rechtszaal voor Annas en Kajafas

Na het vooronderzoek door Annas moest Jezus worden ondervraagd voor de hoge raad ... {En 174.4}

Toen de raad bijeenkwam in de oordeelszaal, nam Kajafas zijn plaats in als voorzitter van deze vergadering ... Maar toen Kajafas ... naar de gevangene keek, kon hij een stijgende bewondering voor zijn nobele en waardige gedrag niet onderdrukken. Ze realiseerden zich dat deze man van goddelijke afkomst moest zijn. Maar het volgende moment wuifde hij deze gedachte minachtend weg. Het leven van Jezus 694,698,699 {En 174.5}

De hele hemel zag de wreedheid die Christus werd aangedaan. Met deze verschrikkelijke taferelen die zich in de rechtszaal afspeelden, toonde God aan het observerende universum wat voor geest er in mensen huist die niet bereid zijn te buigen voor de geboden van God. Manuscriptuitgaven XII, 412 {En 174.6}

Het was moeilijk voor de engelen om deze aanblik te verdragen en ze zouden Jezus onmiddellijk uit de handen van zijn rechters hebben bevrijd, maar de bevelvoerende engelen verboden hen dit te doen ... Jezus wist dat de engelen getuigen waren van zijn vernedering. {En 175.1}

Jezus stond bescheiden en nederig voor de woedende menigte die hem op de smerigste manier beledigde. Ze spuwden in zijn gezicht - het gezicht waarvan ze ooit zullen wensen dat ze het konden verbergen, het gezicht dat de bron van licht zal zijn in de heilige stad en helderder zal schijnen dan de zon - maar geen boze blik raakte deze beledigers. Hij hief bescheiden zijn hand op en veegde zichzelf af. Ze bedekten zijn hoofd met een oud gewaad, blinddoekten hem, sloegen hem in het gezicht en riepen toen: "Als jij een profeet bent, vertel ons dan wie jou geslagen heeft!" {En 175.2}

Dit zette de engelen in beweging. Ze zouden hem meteen gered hebben, maar de bevelvoerende engelen hielden hen tegen. Geestelijke Gaven I, 50.51. {En 175.3}

Bij Pilatus

Toen het volk besloot om Barrabas, een dief en moordenaar, te verkiezen boven de Zoon van God, werden ze beïnvloed door een satanische geest. De demonische krachten zegevierden over de mensheid; volledig beheerst door legioenen kwade engelen, schreeuwden ze als antwoord op Pilatus' vraag wie hij aan hen moest vrijlaten: "Weg met deze man, laat Barrabas aan ons vrij!" En toen Pilatus hen Jezus opnieuw voorstelde, verhieven hun stemmen zich terwijl ze schreeuwden: "Kruisig hem, kruisig hem!" Door toe te geven aan de demonische krachten werden de mensen misleid om de kant van de grote tegenstander te kiezen. {En 175.4}

De werelden die niet in zonde gevallen waren, zagen deze taferelen met verbazing aan en konden de mate van goddeloosheid die de zonde had veroorzaakt, niet bevatten. Legioenen kwade engelen heersten over de priesters en schriftgeleerden, en deze leenden hun stem aan het gefluister van Satan, die het volk door leugens en omkoping overhaalde en verleidde om de Zoon van God te verwerpen en een rover en moordenaar in zijn plaats te kiezen ... Wat een gezicht voor God en voor de serafijnen en cherubijnen! De eniggeboren Zoon van God, de Koning van de hemel, de glorieuze Majesteit van God, werd bespot en bespot, beledigd, verworpen en uiteindelijk gekruisigd door hen die Hij kwam redden omdat zij zichzelf hadden overgegeven aan de heerschappij van Satan. The Review and Herald, 14 april 1896 {En 175.5}

De engelen waren getuigen van deze hele gebeurtenis. Ze merkten Pilatus' veroordeling en zijn sympathie voor Jezus op ... {En 176.1}

Satan en zijn engelen probeerden Pilatus te verleiden en hem naar zijn ondergang te drijven. Ze overtuigden hem ervan dat als hij Jezus niet zou veroordelen, iemand anders dat wel zou doen. Geestelijke Gaven I, 54.56. {En 176.2}

Zelfs nu hoefde Pilatus niet overhaast te handelen. Een boodschap van God waarschuwde hem voor de daad die hij op het punt stond te stellen. In antwoord op het gebed van Christus was de vrouw van Pilatus bezocht door een hemelse engel en in een droom had ze Jezus gezien en met hem gesproken ... Ze zag hem ondervraagd worden in het gerechtsgebouw; ze zag zijn handen gebonden als die van een misdadiger. Ze zag Herodes en zijn soldaten hun vreselijke werk doen; ze hoorde de afgunstige, verraderlijke

De priesters en heersers bleven Hem beschuldigen en hoorden de woorden: "Wij hebben een wet, en door de wet moet Hij sterven." Johannes 19:7 {En 176.3}

Ze zag ook hoe Pilatus hem liet geselen nadat hij had verklaard: "Ik vind in hem geen schuld." Johannes 18:38 Ze hoorde Pilatus het doodvonnis uitspreken en zag hoe hij Christus aan de moordenaars overleverde. Ze zag het kruis op Golgotha en de aarde in duisternis, en ze hoorde de mysterieuze kreet: "Het is volbracht!" Johannes 19:30 Toen zag ze een ander beeld. Ze herkende Jezus zittend op een grote witte wolk, terwijl de aarde heen en weer schudde in de ruimte en zijn moordenaars vluchtten voor de openbaring van zijn heerlijkheid. Ze ontwaakte met een kreet van afschuw en schreef onmiddellijk een waarschuwende boodschap aan Pilatus. {En 176.4}

Terwijl Pilatus zich nog afvroeg wat hij moest doen, baande een boodschapper zich een weg door de menigte en overhandigde hem een brief van zijn vrouw met de woorden: "Heb niets te maken met deze rechtvaardige man; ik heb vandaag in een droom veel geleden vanwege hem." Mattheüs 27:19 {En 177.1}

Pilatus werd bleek. Hij was in de war door tegenstrijdige emoties. Maar terwijl hij besluiteloos aarzelde, bleven de priesters en heersers de opwinding van het volk aanwakkeren ... {En 177.2}

Pilatus had Jezus graag vrijgelaten. Aan de andere kant realiseerde hij zich dat hij zijn vrijlating niet kon afdwingen als hij zijn positie en reputatie wilde behouden. Hij offerde liever een onschuldig leven op dan dat hij zijn aardse machtspositie zou verliezen ... {En 177.3}

Pilatus gaf toe aan de eisen van het volk. Hij gaf er de voorkeur aan om de Verlosser over te leveren aan de kruisdood in plaats van het risico te lopen om zijn positie te verliezen. Het leven van Jezus 731,738,739 {En 177.4}

De kruisiging van Christus

De Zoon van God werd overgeleverd aan mensen om gekruisigd te worden ... Ze legden het zware kruis op Hem ... maar Jezus bezweek onder het gewicht. Ze namen ...

een man die zijn geloof in Jezus nog niet publiekelijk had beleden, maar wel in Hem geloofde. Ze plaatsten het kruis op hem zodat hij het naar de plaats des doods kon dragen. Grote groepen engelen werden daarheen gestuurd en zweefden in de lucht boven de gebeurtenis. Geestelijke gaven I, 57 {En 177.5}

Wie waren getuige van wat er gebeurde? Het hemelse universum, God de Vader, Satan en zijn engelen. De Bijbel Echo, 29 mei 1899 {En 177.6}

Hemelse engelen ... hoorden de spot en de spot en zagen het hoofdschudden. Hoe blij zouden ze zijn geweest om uit hun gelederen te breken om de Zoon van God te helpen in deze vernedering en lichamelijke nood, maar het werd hen niet toegestaan om dat te doen. {En 177.7}

"Hij heeft anderen geholpen, maar hij kan zichzelf niet helpen!" Christus werd bespot tijdens zijn lijdensweg aan het kruis. Hij had zichzelf op elk moment kunnen helpen en hoefde alleen maar van het kruis af te komen. Maar als hij dit had gedaan, zou de wereldviel onder de heerschappij van de grote tegenstander. Het was een wonder voor de engelen dat Christus de lippen van de spotters niet sloot door de dood. De leraar van de jeugd, 14 juni 1900 {En 178.1}

De mensen die Christus bespotten toen hij aan het kruis hing, waren vertegenwoordigers van Satan en zijn engelen. Hij vulde hen met gemene, vulgaire toespraken en gaf hen hun godslasteringen. Manuscriptuitgaven XVIII, 72 {En 178.2}

De leiders en machtige mannen van de duisternis verzamelden zich rond het kruis. De aartsvijand, die zichzelf nog steeds een arrogante houding toedichtte, leidde dit afvallige leger, dat zich met de mensen had verenigd in hun overtreding tegen God. De tekenen der tijden, 14 april 1898 {En 178.3}

Hij (Christus) moest opboksen tegen de macht van Satan, die beweerde dat hij Christus in zijn macht had, dat hij in kracht superieur was aan Hem, de Zoon van God, en dat God zijn Zoon had verstoten en dat Hij nu door God niet beter werd geacht dan hijzelf. Getuigenissen voor de Kerk II, 214 {En 178.4}

Christus reageerde niet op de kwellende vijand, zelfs niet in zijn bitterste lijden. Legioenen engelen bevonden zich in zijn nabijheid, maar zij kregen de opdracht om niet uit hun gelederen te treden en zich niet te mengen in een ruzie met de beschimpende, beledigende vijand. Ook mochten ze de gekwelde ziel van de goddelijke lijder niet bijstaan. Het was in dat verschrikkelijke donkere uur, toen Hij omringd was door een legioen van engelen, maar het gezicht van Zijn Vader niet meer kon zien en de last van de

zonde van de hele wereld moest dragen, dat Christus met bleke lippen uitriep: "Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?". De Bijbel Echo, 1 januari 1887 {En 178.5}

De duisternis die de aarde bij zijn kruisiging omhulde, verborg de veelheid van hemelse machten, maar de aarde beefde bij hun grote aantal. De rotsen werden bewogen; drie uur lang was de aarde gehuld in een ondoordringbare duisternis; het donkere kleed van de natuur verborg het lijden van de Zoon van God. Handschriftelijke uitgaven V, 353 {En 179.1}

De Vader was met zijn engelen verborgen in deze diepe duisternis, maar God was dicht bij zijn Zoon, ook al openbaarde Hij zich niet, noch aan hem, noch aan enig ander mens. Als er ook maar één straal van zijn glorie en macht door de wolk die hem verborg was gedrongen, zouden alle toeschouwers zijn uitgeblust. Manuscriptuitgaven XII, 385 {En 179.2}

Hoe kon de hemel zwijgen? Moeten we ons verwonderen over de onnatuurlijke duisternis die het kruis omringde? Moeten we ons verwonderen over de bliksem en de donder, het schudden van de bergen en het beven van de aarde onder de voetstappen van de hemelse scharen, die er getuige van waren hoe hun geliefde Heer zo'n vernedering onderging? The Review and Herald, 1 september 1891 {En 179.3}

Toen Christus uitriep: "Het is volbracht!", waren de werelden die niet gevallen waren veilig. Voor hen was de strijd gestreden en de overwinning behaald. Van nu af aan

Satan heeft geen rechten meer in het universum. The Review and Herald, 12 maart 1901 {En 179.4}

De heilige engelen waren ontzet dat een van hen zo laag kon vallen dat hij in staat was tot zo'n wreedheid als tegen de Zoon van God op Golgotha werd uitgeoefend. Het geringste gevoel van spijt en medelijden dat zij ooit voor Satan in zijn ballingschap hadden gevoeld, was nu in hun harten gedoofd. De tekenen der tijden, 23 september 1889 {En 179.5}

Het was niet door de hand van de priester dat het wonderbaarlijke gordijn dat het Heilige scheidde van het Heilige der Heiligen werd gescheurd, maar door de hand van God. Toen Christus uitriep:

"Het is afgelopen!" zei de heilige waarnemer, die ook als onzichtbare gast aanwezig was op het feest van Belsassar, dat de Joodse natie in de toekomst een volk zonder verenigende religie zou zijn. Het was dezelfde hand die de letters op de muur schreef die de ondergang van Belsassar en het einde van het Babylonische Rijk aankondigden, die nu

het gordijn in de tempel van boven naar beneden scheurde. De S.D.A. Bijbelcommentaar V, 1109 {En 180.1}

Zij (de Joodse leiders) haalden het lichaam van Christus naar beneden en legden het in het verse graf van Jozef en rolden er een grote steen voor. Ze redeneerden dat zijn discipelen misschien 's nachts zouden komen om het lichaam te stelen. De boze engelen verheugden zich bij het graf, omdat ze dachten dat ze Christus hadden overmeesterd. Een aantal Romeinse soldaten werd voor het graf geplaatst om het te bewaken en de Joden gaven opdracht tot de grootste voorzorgsmaatregelen zodat hun triomf compleet zou zijn. Maar hemelse engelen bewaakten de plaats waar hun geliefde Heer sliep. The Review and Herald, 9 oktober 1888 {En 180.2}

Pas bij de dood van Christus werd het ware karakter van Satan geopenbaard aan de engelen en de ongevallen werelden. Pas toen zagen zij zijn bedrieglijkheid en beschuldigingen in hun ware licht. De tekenen der tijden, 27 augustus 1902 {En 180.3}

De dood van Christus aan het kruis bezegelde de vernietiging van hem die de macht van de dood bezit en de auteur van de zonde was. Als Satan vernietigd is, zal er niemand meer zijn om tot kwaad te verleiden; de verzoening hoeft nooit meer herhaald te worden; en er is geen gevaar voor een nieuwe opstand in Gods universum. Wat alleen zonde in deze donkere wereld kan voorkomen, zal zonde in de hemel voorkomen. {En 180.4}

De betekenis van de dood van Christus wordt erkend door de verlosten en de engelen. Gevallen mensen zouden niet in het paradijs van God kunnen leven zonder het Lam van God, dat uitverkoren was vóór de grondlegging van de wereld ... De engelen prijzen en verheerlijken Christus, want ook zij zouden niet veilig kunnen zijn als ze niet naar het lijden van de Zoon van God keken. Door de gevolgen van het kruis zijn de engelen in de hemel gered van afvalligheid. Zonder het kruis zouden zij net zo min beschermd zijn tegen het kwaad als die engelen beschermd zijn tegen de afvalligheid van Satan. De volmaaktheid van de engelen faalde in de hemel. De menselijke volmaaktheid was in Eden ook niet voldoende ... {En 181.1}

Het verlossingsplan, dat de rechtvaardigheid en liefde van God openbaarde, is een bescherming tot in alle eeuwigheid voor de werelden die niet gevallen zijn ... De dood van Christus aan het kruis van Golgotha is onze enige hoop in deze wereld, en zal onze gedachten beheersen in de komende wereld. De tekenen der tijden, 30 december 1889 {En 181.2}

Door het leven en de dood van Christus werd de diepgaande en uitgebreide vraag of God bereid was zichzelf te verloochenen en of God licht en liefde is, voor altijd opgelost.

Dit was de vraag waarmee de confrontatie in de hemel begon, het begin van Satans vijandschap tegen God. Hij eiste de verandering of afschaffing van de geboden van Gods heerschappij in de hemel als bewijs van Gods liefde. The Review and Herald, 21 oktober 1902 {En 181.3}

Hoofdstuk 17: Engelen ten Tijde van Christus' Opstanding en Hemelvaart

De ochtend van de opstanding

De discipelen rustten op de sabbat en rouwden om de dood van hun Heer terwijl Jezus, de Koning der Glorie, in het graf lag. Toen de avond naderde, werden soldaten ingezet om de rustplaats van Jezus te bewaken. Engelen waakten ongezien over de heilige plaats. Vroege geschriften van Ellen G. White 167 {En 182.1}

De sabbat was voorbij en de eerste dag van de week was aangebroken. Het was de tijd van het donkerste uur, vlak voor zonsopgang. Christus lag nog steeds als gevangene in het smalle graf; de grote steen lag er nog steeds voor, het zegel was nog niet verbroken en de Romeinse soldaten hielden de wacht. Onzichtbare bewakers, scharen van boze engelen, hadden zich ook rond de plaats gelegerd. Als het mogelijk was geweest, hadden de vorst der duisternis en zijn leger van afvalligen het graf dat de Zoon van God gevangen hield voor altijd verzegeld achtergelaten. Maar ook een hemelse schare omringde de tombe. Engelen, begiftigd met speciale kracht, keken toe en wachtten om de Prins van het Leven te begroeten. Het leven van Jezus 783 {En 182.2}

De nacht ging langzaam voorbij en terwijl het nog donker was, wisten de wakende engelen dat de tijd bijna gekomen was voor de bevrijding van de lieve Zoon van God, hun geliefde naaste. Terwijl zij zo in diepe ontroering wachtten op het uur van zijn overwinning, kwam een machtige engel snel uit de hemel gevlogen. Vroege geschriften van Ellen G. White 167 {En 182.3}

De machtigste engel in de hemel, die de positie bekleedde waaruit Satan was verdreven, ontving de opdracht van de Vader en ging op weg. De duisternis vluchtte voor zijn hemelse verschijning. Zijn gezicht straalde als de bliksem en zijn kleren waren wit als sneeuw. Het S.D.A. Bijbelcommentaar V, 1110. {En 183.1}

Een van de engelen, die getuige was geweest van Jezus' vernedering en die nu over zijn rustplaats waakte, voegde zich bij deze engel uit de hemel en samen kwamen ze naar het graf. De aarde beefde en schudde toen zij naderden en er vond een grote aardbeving plaats. Geestelijke gaven I, 66 {En 183.2}

Wat zij voor zich zagen was niet de aanblik van een sterfelijke krijger; zij zagen het gezicht van de machtigste van het leger van de Heer. Deze hemelse boodschapper was

niemand anders dan degene die Lucifer's vroegere positie had ingenomen; het was dezelfde die op

De gangen van Bethlehem hadden de geboorte van de Verlosser verkondigd. De aarde beefde bij zijn nadering, de scharen der duisternis vluchtten verschrikt weg ... Het leven van Jezus 783. {En 183.3}

De engel ging naar het graf, rolde de steen weg alsof het een droog blad was en ging erop zitten. Het licht van de hemel omringde het graf en de hele hemel werd verlicht door de heerlijkheid van de engelen. Het S.D.A. Bijbelcommentaar V, 1110. {En 183.4}

De engelprins legde zijn handen op de grote steen. Er waren verschillende mannen voor nodig geweest om hem op zijn plaats te krijgen. Hij rolde hem weg en ging erop zitten, terwijl zijn metgezel de grafkelder inging en het verband van Jezus' hoofd en handen losmaakte. {En 183.5}

Toen werd de machtige engel gehoord met een stem die de aarde deed beven, bellen:

"Jezus, Zoon van God, je Vader roept je!" En toen kwam Hij, die de dood en het graf had overwonnen, uit de grot en ging de schuddende aarde binnen, waarop donder en bliksem waren. De Geest der Profetie III, 192 {En 184.1}

Hij die zei: "Ik geef mijn leven om het te winnen", kwam uit het graf naar het leven dat in hemzelf was. Zijn menselijkheid stierf, maar zijn goddelijkheid niet. Uit deze goddelijkheid had Christus de macht om de banden van de dood te verbreken. De Jeugdinstructeur, 4 augustus 1898 {En 184.2}

De goddelijkheid van Christus werd helder herkenbaar toen hij uit het graf tevoorschijn kwam en opstond als overwinnaar over de dood en het graf. De Tekenen der Tijden, 30 mei 1895. {En 184.3}

De Romeinse soldaten ... werden in staat gesteld om deze aanblik te dragen, want als getuigen van Jezus' opstanding moesten zij deze boodschap uitdragen. Het S.D.A. Bijbelcommentaar V, 1110 {En 184.4}

De bewakers werden overmand door angst. Waar was nu hun macht over Jezus' lichaam? Ze dachten niet meer aan hun plicht of aan de discipelen die hem hadden kunnen stelen. Ze waren verbaasd en bang omdat het licht van de engel feller scheen dan de zon. De Romeinse soldaat zag de engelen en viel als dood op de grond. Geestelijke gaven I, 66 {En 184.5}

Het leger van engelen keek vol verbazing toe, en toen Christus als Koning uit de grafgrot tevoorschijn kwam, vielen deze stralende engelen op de aarde en aanbaden Hem, loofden en verheerlijkten Hem met gezangen van overwinning en triomf. Geestelijke gaven I, 66.67. {En 184.6}

De soldaten hoorden de hemelbewoners zingen met grote vreugde en zekerheid van overwinning: U hebt Satan en de machten van de duisternis verslagen! De dood is verzwolgen in de overwinning! "En ik hoorde een grote stem in de hemel zeggen: Nu is gekomen het heil en de kracht en het koninkrijk van onze God en de kracht van zijn Christus; want de aanklager van onze broeders is nedergeworpen, die hen dag en nacht voor onze God heeft aangeklaagd." Openbaring 12:10 De Geest der Profetie III, 194 {En 184.7}

Toen de engelen zich in de hemel hadden teruggetrokken en de stralende heerlijkheid was verdwenen, stonden de Romeinse soldaten op om te zien of het veilig was om rond te kijken. {En 185.1}

Ze waren volkomen verrast toen ze zagen dat de grote steen van de deur van de grafkelder was weggerold en dat Christus was opgestaan. Geestelijke gaven I, 68 {En 185.2}

Nu was Satan niet langer triomfantelijk. Zijn engelen waren gevlucht voor het heldere, doordringende licht dat door de hemelse engelen werd verspreid. Ze klaagden bitter tegen hun koning dat hun prooi met geweld van hen was afgenomen en dat hij die ze zo haatten uit de dood was opgestaan. Geestelijke gaven I, 67 {En 185.3}

Onmiddellijk na de opstanding van Christus

Voor een korte tijd leek Satan bedroefd en een beetje wanhopig. Hij hield overleg met zijn engelen om te beslissen wat ze nu zouden doen tegen de heerschappij van God. {En 185.4}

Satan zei: "Je moet je haasten om op tijd bij de oudsten en priesters te zijn. We hebben hen met succes misleid, hun ogen gesloten en hun harten tegen Jezus verhard. We hebben hen laten geloven dat hij een bedrieger was. Nu zullen de Romeinse soldaten het hatelijke nieuws verspreiden dat Jezus is opgestaan. Wij hebben de priesters en de oudsten ertoe aangezet om Jezus te haten en te doden. Nu moet je hen heel duidelijk maken dat als bekend zou worden dat Jezus is opgestaan, zij door het volk gestenigd zouden worden als zijn moordenaars voor het doden van een onschuldige man." Geestelijke Gaven I, 67.68. {En 185.5}

Overweldigd door wat ze hadden gezien en gehoord, keerden ze (de Romeinse soldaten) zich van het graf af en haastten ze zich om de stad in te gaan. Onderweg vertelden ze iedereen die ze tegenkwamen over de wonderbaarlijke gebeurtenis waarvan ze getuige waren geweest ... Ze stuurden ook een boodschapper naar de priesters en de oudsten, die hun vertelden: Christus, die jullie gekruisigd hebben, is opgestaan uit de dood! {En 186.1}

Er werd meteen een dienaar gestuurd om de Romeinse bewakers persoonlijk op te roepen om naar het paleis van de hogepriester te komen. Ze werden uitgebreid ondervraagd en gaven exacte informatie over wat ze bij het graf hadden meegemaakt. {En 186.2}

Ze zeiden dat er een angstaanjagende boodschapper uit de hemel was gekomen, wiens gezicht straalde als de bliksem en wiens gewaad zo wit was als sneeuw; dat de aarde schudde en beefde en ze zonder kracht in elkaar zakten. Toen nam de engel de enorme steen en rolde die weg als een verdord blad, en toen kwam er een figuur van grote glorie uit het graf, en het gezang van een meerstemmig koor vulde hemel en aarde met liederen van overwinning en vreugde. {En 186.3}

Toen het licht was verdwenen en de muziek was weggestorven, kwamen ze weer op krachten, maar het graf was leeg en ze konden Jezus nergens meer vinden. Verlossing; of de wederopstanding van Christus en Zijn Hemelvaart 14.15. {En 186.4}

Zij (de Romeinse soldaten) haastten zich naar de overpriesters en de oudsten met het wonderbaarlijke verhaal waarvan ze getuige waren geweest; en toen deze moordenaars het verbazingwekkende verhaal hoorden, werden ze bleek. Ze werden gegrepen door afschuw over wat ze hadden gedaan. En toen realiseerden ze zich dat als dit verslag waar was, ze verdoemd waren. Even waren ze ten einde raad, keken elkaar verbijsterd aan en wisten niet wat ze moesten zeggen of doen.

Zij bevonden zich in een situatie waarin zij niet konden geloven, omdat zij zichzelf zouden hebben veroordeeld. {En 186.5}

Ze trokken zich terug om te bespreken hoe ze met dit bericht moesten omgaan. Ze besloten dat het niet bekend mocht worden gemaakt dat Jezus uit de dood was opgestaan en onder welke wonderbaarlijke omstandigheden, noch dat de soldaten op de grond waren gevallen alsof ze dood waren, omdat de mensen anders zeker van streek zouden raken en hen zouden doden. Dus besloten ze de soldaten om te kopen om de zaak geheim te houden. Ze boden hen veel geld en zeiden tegen hen: "Zeg hun dat zijn discipelen 's nachts zijn gekomen en hem hebben gestolen terwijl wij sliepen." En toen de bewakers

overwogen wat er met hen zou gebeuren als ze toegaven dat ze tijdens hun dienst geslapen hadden, zeiden de priesters en oudsten dat ze de gouverneur zouden beïnvloeden om hen te redden. Geestelijke gaven I, 68 {En 187.1}

De vrouwen komen naar het graf

De vrouwen die onder het kruis van Jezus hadden gestaan, wachtten tot de sabbat voorbij was. Op de eerste dag van de week gingen ze heel vroeg op weg en namen kostbare specerijen mee om het lichaam van de Verlosser te zalven ... {En 187.2}

Ze hadden geen idee wat er gebeurde toen ze de tuin naderden; ze vroegen zich alleen af: "Wie zal de steen van de deur van het graf wegrollen?" Marcus 16:3 Ze wisten dat ze de zware steen niet konden verplaatsen, maar ze vervolgden hun weg. Toen werd de hemel plotseling verlicht door een straling die niet afkomstig was van de opgaande zon. De aarde beefde en schudde. De vrouwen zagen dat de grote steen was weggerold en dat het graf zelf leeg was. {En 187.3}

Ze waren niet allemaal vanuit dezelfde richting naar het graf gekomen. Maria Magdalena was er het eerst. Toen ze zag dat het graf open was, haastte ze zich om het aan de discipelen te vertellen. Ondertussen waren de andere vrouwen ook in de tuin aangekomen. Ze zagen het graf van Jezus verlicht door een helder licht, maar ze vonden het lichaam van de Heer niet. Toen ze nog wat langer bleven staan, beseften ze plotseling dat ze niet alleen waren. Een jonge man in een wit gewaad zat in het graf. Het was de engel die de zware steen van de deur had gerold. Hij had een menselijke gedaante aangenomen om de vrienden van Jezus niet te alarmeren. Toch scheen het licht van de hemelse glorie om hem heen. Het leven van Jezus 791.792. {En 187.4}

De vrouwen waren erg geschrokken en bogen hun hoofd ter aarde, omdat ze de aanblik van het hemelse wezen nauwelijks konden verdragen. De engel werd ertoe gebracht zijn heerlijkheid nog meer te verbergen, zodat hij een gesprek met hen kon hebben. De Jeugdinstructeur, 21 juli 1898 {En 188.1}

"Wees niet bang!" zei hij tegen hen. "Jullie zoeken Jezus van Nazareth, de gekruisigde; hij is opgestaan, hij is niet hier. Zie de plaats waar ze hem hebben neergelegd! Maar ga en vertel zijn discipelen en Petrus dat hij jullie voorgaat naar Galilea." Markus 16:6, 7 {En 188.2}

De vrouwen keken opnieuw in het graf en opnieuw hoorden ze de wonderlijke boodschap. Een andere engel in menselijke gedaante was daar, en deze zei nu:

Waarom zoek je de levende tussen de doden? Hij is niet hier, hij is opgestaan. Gedenk hoe Hij tot u zei, toen Hij nog in Galilea was: 'De Mensenzoon moet overgeleverd worden in de handen van zondaars, en gekruisigd worden, en ten derde dage opstaan. Lucas 24:5-7 {En 188.3}

Hij is opgestaan! Hij is opgestaan! De vrouwen herhaalden deze woorden keer op keer. Het leven van Jezus 792 {En 188.4}

Hemelvaart van Christus naar zijn Vader

"Maar ga heen," hadden de engelen de vrouwen opgedragen, "en vertel zijn discipelen en Petrus dat hij jullie voorgaat naar Galilea; daar zullen jullie hem zien, zoals hij jullie heeft gezegd." Marcus 16:7 De engelen waren Jezus' beschermers geweest tijdens zijn leven op aarde; ze waren getuige geweest van het verhoor en de kruisiging en hadden Christus' woorden tegen zijn discipelen gehoord. Het leven van Jezus 794,795 {En 188.5}

"Doodsbang en toch vol vreugde renden de vrouwen weg van het graf. Ze haastten zich naar de discipelen om hen alles te vertellen." Matteüs 28:8 (GN). {En 189.1}

Maar dit goede nieuws had Maria nog niet bereikt. Ze ging naar Simon Petrus en de discipel die Jezus liefhad en zei tegen hen: 'De Heer is uit het graf gehaald en wij weten niet waarheen. Johannes 20:2 (GN) ... {En 189.2}

"Maria stond nog steeds voor het graf en huilde." Haar hart was zwaar. Toen bukte ze zich en keek naar binnen. Toen zag ze twee engelen in het wit gekleed. Ze zaten op de plek waar Jezus had gelegen, één aan het hoofdeinde en één aan het voeteneinde. Waarom huil je?' vroegen de engelen. Maria antwoordde: 'Ze hebben mijn Heer weggevoerd en ik weet niet waarheen. {En 189.3}

Misschien dacht ze bij zichzelf: Ik moet iemand vinden die me kan vertellen wat ze met Jezus gedaan hebben! "Toen ze zich omdraaide, zag ze Jezus staan. Maar ze wist niet dat het Jezus was. Hij vroeg haar: 'Waarom huil je? ' Ze dacht dat het de tuinman was en zei tegen hem: 'Als je hem hebt meegenomen, vertel me dan waar je hem naartoe hebt gebracht. Ik zal hem gaan halen." Johannes 20:11-15 (GN). {En 189.4}

Wat zou er door Maria's hoofd zijn gegaan! Had iemand misschien het graf van de rijke Jozef te eervol gevonden voor een gekruisigde om in te liggen? Dan wilde ze zelf een begraafplaats voor Jezus vinden. Ze wist dat het graf van Lazarus leeg was geworden toen Jezus hem riep, het graf waarin Lazarus vier dagen had gelegen. Maar midden in deze overdenking hoorde ze haar naam roepen. "Maria!" zei Jezus tegen haar. {En 189.5}

Degene die voor haar stond was de levende Christus! Maria "wendde zich tot hem en zei: “Rabuni! Dat is Hebreeuws en betekent: Mijn Heer!" Ze rende naar hem toe alsof ze zijn voeten wilde vastpakken, maar Christus weerde haar af en zei: "Raak mij niet aan, want ik ben nog niet opgevaren naar mijn Vader." Johannes 20:16, 17 ... {En 189.6}

Jezus wilde geen eerbetoon van de Zijnen totdat het Hem in de hemel door God Zelf was bevestigd dat Zijn offer voldoende was voor de verlossing van de schuld van alle mensen en dat door Zijn bloed allen het eeuwige leven konden verkrijgen ... {En 190.1}

Nadat Jezus bij de Vader was geweest, verscheen hij aan de andere vrouwen en zei:

Ga en zeg tegen mijn broers dat ze naar Galilea moeten gaan. Daar zullen ze mij zien! Matteüs 28:10 Jezus van Nazareth 543-546 {En 190.2}

Verdere verschijningen na de opstanding

Op de dag van de opstanding - het liep al tegen de avond - waren twee discipelen op weg naar Emmaüs, een stadje op twaalf kilometer van Jeruzalem. Ze hadden het Pascha in Jeruzalem bijgewoond en waren nog steeds in de war door wat ze hadden gehoord en meegemaakt. Jezus was ter dood veroordeeld, maar daarna was zijn lichaam verdwenen. Vrouwen hadden gemeld dat ze engelen hadden gezien en zelfs dat ze Jezus zelf hadden ontmoet. Op weg naar huis spraken de twee discipelen over alles wat er sinds Jezus' kruisiging was gebeurd. Ze waren helemaal radeloos.{En 190.3}

Toen voegde zich een vreemdeling bij hen. Maar omdat ze zo gedeprimeerd en verdrietig waren, helemaal in beslag genomen door hun sombere gedachten, schonken ze verder geen aandacht aan de ander en praatten ze alleen maar over wat hen dwarszat ... {En 190.4}

Jezus zou hen graag hebben getroost en hun tranen hebben weggeveegd, maar eerst moest Hij hun iets fundamenteels vertellen dat ze nooit mochten vergeten ... {En 190.5}

De Heer begon nu met Mozes, d.w.z. met het begin van het Bijbelse verhaal, en legde hen uit de heilige Schriften alles uit wat de Messias betrof. Als Jezus zich meteen aan de twee discipelen had voorgesteld, hadden ze misschien alle verdere uitleg achterwege gelaten. Maar het was belangrijk dat zij de beelden en profetieën van het Oude Testament zouden begrijpen ... {En 190.6}

Intussen was de zon ondergegaan en waren de arbeiders op het land op weg naar huis gegaan. Dus "waren ze in de buurt van Emmaüs gekomen". Jezus deed alsof hij verder wilde gaan. Maar ze hielden hem tegen en vroegen: 'Blijf bij ons! Het is bijna

avond en het zal snel donker worden. Dus nam hij hun uitnodiging aan en bleef bij hen. Lucas 24:28, 29 (GN) ... {En 190.7}

Een eenvoudige maaltijd werd al snel opgediend. De gast had plaatsgenomen aan het hoofd van de tafel. Nu strekte hij zijn handen uit om het eten te zegenen - zoals hij altijd deed. De twee discipelen waren stomverbaasd! Ze herkenden de spijkersporen in zijn handen en riepen als uit één mond: Het is de Heer! Ze wilden zich aan zijn voeten werpen. "Maar op hetzelfde moment verdween hij van hen."{En 191.1}

Plotseling waren honger en vermoeidheid vergeten. Ze gingen onmiddellijk op weg terug naar Jeruzalem. Toen ze daar aankwamen, waren de elf bij de rest en riep tot hen: 'De Heer is inderdaad uit de dood opgewekt! Lucas 24:33, 34 (GN). Jezus van Nazareth 547-549 {En 191.2}

Vanuit Emmaüs gingen de twee discipelen Jeruzalem binnen door de oostelijke poort ... Uiteindelijk vonden de twee mannen de bovenzaal waar Jezus de laatste nacht voor zijn dood had doorgebracht ... De deur was op slot; zelfs na hard kloppen bewoog er niets. Alles was stil. De Emmaüsgangers riepen hun namen. Toen werd de grendel voorzichtig teruggeduwd. Ze gingen naar binnen, en ongemerkt ging iemand anders met hen mee naar binnen. Toen werd de deur weer op slot gedaan, zodat er geen spion binnen kon komen. {En 191.3}

Er heerste een vreemde sfeer van spanning en opwinding in de zaal, "... de elf werden verzameld met alle anderen en riepen hen toe: 'De Heer is werkelijk opgewekt! Simon heeft Hem gezien!" {En 191.4}

Nu vertelden Cleopas en zijn metgezel wat ze hadden meegemaakt en hoe Jezus hen had ontmoet. "Terwijl ze nog aan het praten waren, stond de Heer zelf plotseling in hun midden. Hij groette hen: 'Ik breng jullie vrede! Ze schrokken omdat ze dachten dat ze een geest zagen. Maar hij zei: 'Waarom zijn jullie zo bang? Waarom twijfelen jullie zo? Kijk naar mij, naar mijn handen, naar mijn voeten en zie het zelf; een geest heeft geen vlees en botten zoals ik! Terwijl hij dit zei, liet hij hun zijn handen en voeten zien." Lucas 24:33-39 (GN). Jezus van Nazareth 551 {En 191.5}

Toen de verrezen Christus zijn discipelen voor het eerst ontmoette, was Thomas er niet bij. Hoewel hij de boodschap van de opstanding van de anderen had gehoord, was hij nog steeds teneergeslagen en bedroefd ... {En 192.1}

Een week later waren de discipelen weer bijeen in het huis, en Thomas was bij hen. De deuren waren op slot. Jezus kwam in hun midden staan en zei: 'Steek je vinger hier en kijk naar mijn handen! Strek je hand uit en leg hem in de mijne.

Zijwond! Stop met twijfelen en geloof dat ik het ben!' antwoordde Thomas:

'Mijn Heer en mijn God'. Johannes 20:26-28 (GN). Jezus van Nazareth 553.554. {En 192.2}

Jezus had herhaaldelijk gesproken over zijn verlangen om zijn discipelen weer te zien in Galilea ... {En 192.3}

Maar nu was het Pascha voorbij en de discipelen gingen naar huis in de blijde verwachting dat ze hun Verlosser zouden ontmoeten. Hij had hun dat beloofd. {En 192.4}

Er waren nog zeven discipelen. Zij waren arm in geld en goederen, maar rijk in de kennis van de waarheid ... {En 192.5}

Dus reden ze erop uit en zwoegden de hele nacht - maar zonder succes! De uren sleepten zich eindeloos voort. Ze spraken over hun Heer, dachten na over hun bestaan en waren neerslachtig over hun onzekere toekomst. {En 192.6}

Eindelijk brak de ochtend aan. De boot was niet ver van de kust. Toen zagen de discipelen een vreemdeling op het strand. Hij vroeg: "Kinderen, hebben jullie geen vis?" ... De discipel van wie Jezus hield, zei tegen Petrus: "Het is de Heer!" Jezus van Nazareth 556.557 {En 192.7}

Gelovigen uit de hele omgeving hadden zich verzameld op een berg in Galilea, omdat een engel bij het graf van Jezus de discipelen eraan had herinnerd dat de Heer hen in Galilea wilde ontmoeten. Velen die gerouwd hadden om de dood van de Heer keken nu reikhalzend uit naar deze gebeurtenis. Ze kwamen uit alle richtingen. Uiteindelijk waren er zo'n vijfhonderd gelovigen bijeengekomen. Plotseling stond Jezus in hun midden. Niemand kon vertellen waar hij vandaan kwam ... {En 192.8}

Anderen waren onder de indruk van wat Jezus te zeggen had, want voor velen was dit het eerste gesprek met de Heer na zijn opstanding. De Vader had hem "onbeperkte autoriteit" gegeven! De toehoorders voelden iets van Jezus' goddelijke glorie. Jezus van Nazareth 562 {En 193.1}

Christus bleef veertig dagen op aarde om de discipelen voor te bereiden op hun toekomstige werk en om hen uit te leggen wat zij nog niet hadden kunnen begrijpen. Hij

sprak over de profetieën over zijn komst, zijn verwerping door de Joden en zijn dood, en liet zien dat deze voorspellingen tot in de kleinste details vervuld waren. Deze vervulling van de profetieën, vertelde hij hen, zou door hen erkend moeten worden als een bevestiging van de kracht die hun toekomstige bediening zou vergezellen. Het werk van de apostelen 26 {En 193.2}

Christus' laatste verschijning bij zijn hemelvaart

De tijd was gekomen dat Christus als overwinnaar zou opstijgen naar zijn Vader in de hemel ... Het startpunt van zijn hemelvaart zou de Olijfberg zijn, want Jezus was daar vaak geweest met zijn discipelen. De heuvels met de lichte bossen en bosjes hadden ook zijn tranen gezien. En in de Hof van Getsemane had Jezus zijn lijdensweg alleen doorstaan ... {En 193.3}

Vanaf de Olijfberg nam Jezus de weg die naar de buurt van Betanië leidde. Hij stopte daar en de discipelen verzamelden zich om hem heen. Hij keek hen liefdevol aan. Er was geen enkel teken van verwijt over hun falen; de Heer toonde hun alleen genegenheid en medeleven. Terwijl Hij zo tot hen sprak, "werd Hij voor hun ogen opgetild. Een wolk nam hem op, zodat ze hem niet meer konden zien." Handelingen 1:9 (GN). {En 193.4}

De discipelen keken hun Heer verbaasd na, want ze wilden Hem zo lang mogelijk zien ... Jezus van Nazareth 568.569 {En 194.1}

Toen Jezus ... vanaf de Olijfberg ten hemel werd opgenomen, waren de discipelen niet de enige toeschouwers, maar waren er vele getuigen. Een grote schare engelen, duizend maal duizend, was bij de Zoon van God toen Hij opsteeg naar de hemel. De Ellen G. White 1888 Materialen 127 {En 194.2}

"Terwijl zij (de discipelen) nog steeds naar boven stonden te staren, stonden er plotseling twee in het wit geklede mannen naast hen. 'Jullie Galileeërs', zeiden ze, 'waarom staan jullie hier omhoog te kijken? Deze Jezus, die van jullie is opgenomen in de hemel, zal terugkomen op dezelfde manier als waarop jullie hem zagen weggaan'." Handelingen 1:10, 11 (GN). {En 194.3}

Deze engelen van de hoogste hemelse waardigheid waren dezelfde die op de ochtend van de opstanding naar het graf van Christus waren gekomen. Nu was het hun wens om Jezus naar de hemel te begeleiden en tegelijkertijd degenen die op aarde waren achtergebleven te troosten. Jezus van Nazareth 569 {En 194.4}

Christus werd in een levende wolk van engelen ten hemel opgenomen. Manuscriptuitgaven XVII, 2 {En 194.5}

Toen de triomfwagen van engelen hem oppikte, hoorden zij (de discipelen) zijn woorden:

"Voorwaar, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld." Mattheüs 28:20 De bediening van de apostelen 66 {En 194.6}

Vele duizenden engelen gaven Christus een ere-escorte naar de stad van God. Ze zongen:

"Doe de poorten wijd open en hef de deuren van de wereld op, zodat de Koning der Glorie binnen kan komen!" En de engelen aan de poorten antwoordden: "Wie is de Koning der Glorie?" Psalm 24:9,10 The Review and Herald, 29 juli 1890 {En 194.7}

Toen Christus de stad van God naderde, ... verhieven duizenden engelen hun stemmen en de hoogste engel zong: "Open de poorten en hef de deuren van de wereld op, opdat de Koning der heerlijkheid binnen kan komen." Ellen G. White 1888 Materials 127 {En 195.1}

En opnieuw klinkt de vraag: "Wie is de Koning der Eer?" En de begeleidende engelen antwoorden: "Het is de Heer der heerscharen, hij is de Koning der heerlijkheid." En dan gaat het hemelse konvooi door de poort naar binnen. The Review and Herald, 29 juli 1890 {En 195.2}

Toen Christus ten hemel werd opgenomen aan het hoofd van een groot aantal opgestane mensen, vergezeld door een leger van engelen, ging hij door de poorten van de heilige stad ... Hij had weer dezelfde wonderbaarlijke gedaante die Hij bezat voordat Hij naar de aarde kwam om voor de mensheid te sterven. Geestelijke Gaven IVa, 119 {En 195.3}

Christus wordt naar zijn Vader geleid

Daar staat de troon, omringd door de regenboog van belofte. Daar zijn de serafijnen en cherubs. De engelen verzamelen zich om hem heen, maar Christus laat ze terugtreden. Hij gaat naar zijn Vader. In vervulling van het oogstfeest in het Oude Testament wijst hij als een trofee naar hen die met hem zijn opgestaan, de vertegenwoordigers van de gevangen doden, die bij het klinken van de bazuin uit hun graven tevoorschijn zullen komen. Hij nadert zijn Vader ... en zegt: Vader, het is volbracht ... Ik heb het verlossingswerk voleindigd. Wanneer uw gerechtigheid is bevredigd, zal Ik "opdat ook

zij, die Gij Mij gegeven hebt, bij Mij zijn, waar Ik ben". Johannes 17:24 Geschreven voor de gemeente Ik, 322 {En 195.4}

De armen van de Vader omarmen de Zoon en zijn stem weerklinkt: "Laat alle engelen van God Hem aanbidden." Hebreeën 1:6 Geschreven voor de gemeente I, 322 {En 195.5}

De engelen ... bogen zich vol bewondering voor hem en zeiden met luide stem: "Waardig, waardig is het Lam dat gedood werd en weer tot leven werd gewekt als een zegevierende heerser." De tekenen der tijden, 17 juni 1889 {En 195.6}

Toen Christus de hemelpoort was binnengegaan, werd de troon aan hem overgedragen en de engelen aanbaden hem. Zodra deze plechtige handeling was voltooid, daalde de Heilige Geest in overvloed op de discipelen neer. Zo werd Christus inderdaad getransfigureerd met de helderheid die Hij van eeuwigheid bij de Vader had gehad. Door de uitstorting van de Heilige Geest met Pinksteren deelde de hemel mee dat de aanstelling van de Verlosser had plaatsgevonden. Hij had de Heilige Geest uit de hemel gezonden als teken dat hij nu alle autoriteit in de hemel en op aarde had ontvangen als Priester en Koning en dat hij de gezalfde was over zijn volk. De bediening van de apostelen 40 {En 196.1}

Hoofdstuk 18: Engelen in de Tijd van Pinksteren tot de Laatste Dagen

Engelen bewaken de vitale waarheid

Ik zag dat de engelen van God de opdracht kregen om zorgvuldig te waken over de heilige en belangrijke waarheden die door alle generaties heen als anker moesten dienen voor de discipelen van Christus. {En 197.1}

De Heilige Geest rustte op een speciale manier op de apostelen die getuige waren geweest van de kruisiging, opstanding en hemelvaart van onze Heer - belangrijke waarheden die de hoop van Israël moesten zijn. Allen moesten naar de Redder van de wereld kijken als hun enige hoop en wandelen op de weg die Hij had gebaand door het offer van zijn eigen leven. Ze moesten Gods wet houden en ernaar leven. Ik zag de wijsheid en goedheid van Jezus in het geven van macht aan de discipelen om hetzelfde werk voort te zetten waarvoor hij door de Joden was gehaat en gedood. In zijn naam hadden ze macht over de werken van Satan. Stralen van licht en glorie werden uitgestort over de tijd van Jezus' dood en opstanding, en vereeuwigden de heilige waarheid dat Jezus de Redder van de wereld is. Vroege geschriften van Ellen G. White 182,183 {En 197.2}

Petrus en Johannes worden bevrijd uit de gevangenis

Kort na de uitstorting van de Heilige Geest en onmiddellijk na een tijd van intens gebed gingen Petrus en Johannes naar de tempel om te aanbidden. Daar troffen ze een verlamde man aan die pijn leed en in grote nood verkeerde ... De discipelen hadden medelijden met hem. "Maar Petrus zei: 'Ik heb zilver noch goud, maar wat ik heb, geef ik u: In de naam van Jezus Christus van Nazareth, sta op en loop rond." Handelingen 3:6 De Geest der Profetie III, 275.276 {En 197.3}

Toen de Sadduceeën, die niet in een opstanding geloofden, de apostelen hoorden verklaren dat Christus uit de dood was opgestaan, werden ze woedend. Ze realiseerden zich dat als de apostelen door mochten gaan met het prediken van de opgestane Verlosser en het doen van wonderen in zijn naam, hun doctrine verworpen zou worden en de Sadduceeënsekte niet lang meer zou overleven. Het werk van de apostelen 80 {En 198.1}

Sommige van de tempelbeambten en hun overste waren Sadduceeën. Samen arresteerden ze de apostelen en stopten hen in de gevangenis omdat het die avond al te laat was voor een rechtszaak. De Geest der Profetie III, 278 {En 198.2}

Satan triomfeerde en zijn engelen verheugden zich! Maar God stuurde zijn engelen, die de gevangenispoort openden en die, in strijd met het verbod van de hogepriester en de

oudsten om te prediken, hen opdroegen terug te keren naar de tempel en alle woorden des levens te spreken. Geestelijke Gaven I, 83.84. {En 198.3}

Ondertussen riepen de hogepriester en "zij die met hem waren ... de raad en alle oudsten van Israël bijeen". Handelingen 5:21 De priesters en heersers hadden besloten om de discipelen te beschuldigen van opruiing, hen te beschuldigen van de moord op Ananias en Sapphira en hen te beschuldigen van samenzwering tegen het gezag van de priesters. Hiermee hoopten ze het gepeupel zo op te hitsen dat het de zaak in eigen hand zou nemen en de discipelen zou verleiden zoals het Jezus had gedaan. {En 198.4}

Maar ze wisten ook dat velen die de leer van Christus niet accepteerden, moe waren van de willekeurige heerschappij van de Joodse autoriteiten en verlangden naar verandering. Als deze ontevreden mensen, zo vreesden de priesters, de door de apostelen verkondigde waarheden zouden aanvaarden en Jezus als de Messias zouden erkennen, dan zou de ontevredenheid van de hele natie tegen de religieuze leiders gericht kunnen worden en hen verantwoordelijk maken voor de moord op Christus. Om dit te voorkomen wilden ze hard optreden. {En 198.5}

Toen ze de gevangenen lieten komen, waren ze erg geschokt door het bericht dat de gevangenisdeuren stevig op slot waren gevonden en dat de bewakers ervoor hadden gestaan, maar dat de gevangenen nergens te vinden waren.{En 199.1}

Al snel kwam het spannende nieuws: "Zie, de mannen die je in de gevangenis hebt gegooid, staan in de tempel en onderwijzen het volk. Toen ging de centurio met de dienaren en nam hen mee, niet met geweld, want ze waren bang voor het volk, opdat ze niet gestenigd zouden worden." Handelingen 5:25, 26 ... {En 199.2}

Toen ze voor de tweede keer voor de mannen stonden die uit waren op hun vernietiging, was er geen angst of vrees in hun woorden of gedrag. En toen de hogepriester zei: "We hebben jullie dringend bevolen om niet in deze naam te onderwijzen. En kijk, je hebt Jeruzalem gevuld met je leer en je wilt het bloed van deze man over ons brengen," antwoordde Petrus:

"Wij moeten God gehoorzamen in plaats van mensen." Handelingen 5:28.29. Het werk van de apostelen 82.83. {En 199.3}

Toen werden deze moordenaars woedend. Ze hadden hun handen graag opnieuw met bloed bevlekt en de apostelen gedood. Ze beraamden hoe ze daarin zouden slagen toen engelen door God naar Gamaliël werden gezonden om zijn hart te bewegen om raad te geven aan de hoge raad en de hogepriester. {En 199.4}

Gamaliël zei: "Laat deze mannen met rust en laat ze gaan! Als dit doel of dit werk van mensen is, zal het vergaan; maar als het van God is, kunt u hen niet vernietigen, anders staat u gelijk aan hen die tegen God willen strijden." Handelingen 5:38, 39 {En 199.5}

De boze engelen probeerden de priesters en oudsten over te halen om de apostelen te doden, maar God stuurde zijn engelen om dit te voorkomen door iemand uit hun eigen gelederen voor de discipelen te laten bemiddelen. Geestelijke gaven I. 85 {En 200.1}

Filips en de kamerheer

Hemelse engelen hebben aandacht voor mensen die op zoek zijn naar kennis. Ze werken met hen samen als ze zielen voor Christus proberen te winnen. Engelen dienen de toekomstige erfgenamen van de verlossing. Dit wordt ook gezien in de ervaring van Filippus en de kamerling. De Bijbel Echo, 10 december 1900 {En 200.2}

Deze Ethiopische kamerling had een hoge positie en veel invloed. God wist dat hij, toen hij zich bekeerde, het licht dat hij had ontvangen zou doorgeven en zijn grote invloed zou aanwenden ten gunste van het evangelie. {En 200.3}

Engelen van God vergezelden deze man die op zoek was naar het licht van de waarheid en leidden hem naar de Verlosser. Door het werk van de Heilige Geest bracht de Heer hem in contact met iemand die hem naar het licht van het evangelie kon leiden. Strijd en Moed 332 {En 200.4}

Toen God Filippus vertrouwd maakte met zijn taak, ... leerde hij dat in de ogen van God elke menselijke ziel kostbaar is, en dat engelen aan de uitverkoren instrumenten precies het inzicht en de kennis geven die voor die (ziel) nodig zijn. {En 200.5}

De hemelse engelen hebben niet de taak om het evangelie te verkondigen. Het is door de bediening van engelen dat God het licht van kennis naar Zijn volk zendt, en het is door Zijn volk dat dit licht aan de wereld wordt gegeven. De Bijbel Echo, 10 december 1900 {En 200.6}

De bekering van Paulus

Toen Saulus naar Damascus reisde met brieven die hem de macht gaven om mannen en vrouwen die Jezus predikten gebonden naar Jeruzalem te leiden, omringden boze engelen hem verheugd. Maar plotseling scheen er een licht om hem heen van hemel, die de boze engelen op de vlucht deed slaan en hem onmiddellijk op de aarde wierp. Vroege geschriften van Ellen G. White 185 {En 201.1}

Het verslag van Sauls bekering leert ons belangrijke principes die we altijd moeten onthouden. Saulus werd in de onmiddellijke nabijheid van Christus geplaatst, Christus had hem uitgekozen voor een uiterst belangrijk werk, namelijk om een om de "uitverkoren wapenrusting" te zijn. Handelingen 9:15 Maar de Heer vertelde hem niet meteen wat zijn taak was. Hij stond hem in de weg en veroordeelde hem van zonde; maar toen Saulus vroeg: "Heer, wat wilt U dat ik doe?" (Handelingen 22:10), bracht de Verlosser de zoekende Jood in contact met zijn kerk. Daar zou hij Gods werk en doelen voor hem ervaren ... {En 201.2}

Terwijl Saulus alleen in het huis van Judas aan het bidden en nederig aan het smeken was, verscheen de Heer aan een "discipel in Damascus genaamd Ananias ... in een visioen" en vertelde hem dat Saul uit Tarsus aan het bidden was en hulp nodig had. "De Heer zei tegen hem: 'Sta op en ga naar de straat die het Rechte heet, en vraag in het huis van Judas naar een man die Saulus van Tarsus heet. Want zie, hij is aan het bidden." Handelingen 9:10, 11 ...{En 201.3}

Ananias kon de woorden van de engel nauwelijks geloven, want de berichten over Sauls zware vervolging van de heiligen in Jeruzalem waren wijd en zijd verspreid ... {En 201.4}

Ananias volgde de instructies van de engel en zocht de man op die onlangs iedereen bedreigd had die in de naam van Jezus geloofde. Hij legde zijn handen op het hoofd van de berouwvolle lijder en zei: "Beste broeder Saulus, de Heer heeft mij gezonden, Jezus, die aan u verschenen is op de weg die u kwam; u zult uw gezichtsvermogen ontvangen en vervuld worden met de Heilige Geest. En terstond viel het als schubben van zijn ogen, en hij ontving zijn gezichtsvermogen en stond op en werd gedoopt." Handelingen 9:17, 18 Het werk van de apostelen 122-124 {En 201.5}

Paulus verlaat Damascus

Toen Paulus in Damascus predikte, "waren allen die het hoorden verbaasd." Handelingen 9:21 ... Hun tegenstand werd zo hevig dat het voor Paulus niet raadzaam was om zijn werk in Damascus voort te zetten. Een boodschapper uit de hemel zei hem daarom dat hij de plaats tijdelijk moest verlaten. Hij trok toen "naar Arabië" (Galaten 1:17), waar hij een veilig toevluchtsoord vond ... Hier, in de eenzaamheid van de woestijn, vond Paulus volop gelegenheid voor ongestoord onderzoek en reflectie ... Jezus ging met hem om, vestigde hem in het geloof en gaf hem overvloedige wijsheid en genade. Het werk van de apostelen 126.127 {En 202.1}

Het werk dat Paulus samen met Barnabas in Antiochië deed, versterkte zijn overtuiging dat de Heer hem had geroepen voor een speciaal werk in de niet-Joodse wereld. Toen Paulus zich bekeerde, had de Heer gezegd dat Hij hem tot zijn dienstknecht onder de heidenen wilde maken, "om hun de ogen te openen, opdat zij zich van de duisternis tot het licht bekeren, en van de macht van de satan tot God, opdat zij vergeving van zonden ontvangen, en een erfdeel met hen die geheiligd zijn door het geloof in Mij". Handelingen 26:18: De engel die aan Ananias was verschenen had over Paulus gezegd:

"Dit is mijn uitverkoren wapenrusting, dat hij mijn naam zal dragen voor de heidenen en voor koningen en voor het volk Israël." Handelingen 9:15 En later hoorde de apostel zelf de woorden van een engel tijdens het gebed in de tempel in Jeruzalem:

"Ga heen, want Ik zal u ver weg zenden onder de heidenen." Handelingen 22:21 Het werk van de apostelen 158,159 {En 202.2}

Cornelius en Petrus

Maar de heilige wachter die van Abraham zei: "Ik heb hem uitverkoren", had ook Cornelius uitverkoren en stuurde hem een boodschap uit de hemel. Genesis 18:19 Terwijl Cornelius aan het bidden was, verscheen hem een engel van de Heer. Toen hij bij zijn naam werd aangesproken, schrok de centurio; toch wist hij dat de boodschapper van God kwam, dus vroeg hij: "Heer, wat is er?" De bediening van de apostelen 135

"Stuur je mannen naar Simon, wiens achternaam Petrus is en die bij een tentenmaker woont die Simon heet." En hij vertelde hem precies waar Petrus woonde, en toen ging de engel van de Heer heen en bereidde hem geestelijk voor om deze mannen te ontvangen. De Ellen G. White 1888 Materialen 1746 {En 203.1}

Cornelius gehoorzaamde dit visioen met vreugde. Toen de engel weg was, riep hij twee van zijn huisbedienden en een vrome soldaat die voortdurend bij hem in dienst was; en toen hij hun alles had uitgelegd, stuurde hij hen naar Joppa ... De engel had niet de opdracht om Cornelius het verhaal van het kruis te vertellen. Een man die, net als hij, onderworpen was aan de zwakheden en verleidingen van dit leven, moest hem vertellen over de gekruisigde en opgestane Verlosser. In Zijn wijsheid zorgt God ervoor dat zij die de waarheid zoeken in contact komen met medemensen die die waarheid kennen. The Review and Herald, 13 april 1911 {En 203.2}

Onmiddellijk na zijn gesprek met Cornelius ging de engel naar Petrus, die op dat moment aan het bidden was op het dak van zijn woning in Joppa. The Review and Herald, 13 april 1911 {En 203.3}

Petrus was erg terughoudend om enige stap te zetten in de richting van de taak die God hem opdroeg. Wanneer hij later verslag doet van zijn ervaring, verdedigt hij zijn gedrag niet als een kans voor verandering

Het incident is een uitzondering die alleen gebeurde omdat God het uitdrukkelijk eiste. En het antwoord was verrassend voor hem. Nadat Cornelius hem had verteld over zijn ervaring met de engel, zei Petrus: "Ik heb deze waarheid herkend: bij God is er geen aanzien des persoons, maar hij neemt uit alle volken iedereen aan die hem vreest en naar gerechtigheid streeft." Handschrift Releases VI, 328.329. {En 203.4}

Peter wordt bevrijd uit de gevangenis

Uiteindelijk stond de dag van Petrus' executie vast, maar de gelovigen hielden niet op met hun gebeden tot de hemel te richten. Ze zetten al hun kracht en medeleven in, en zo stuurde God engelen om de apostelen in de gevangenis te houden vanwege hun aanhoudende gebeden ... {En 204.1}

Petrus was geketend tussen twee soldaten. De kettingen waren vastgemaakt aan de polsen van zijn bewakers zodat hij zich niet kon bewegen zonder dat ze het merkten. De gevangenisdeuren waren op slot om ontsnappen te voorkomen en er stond een sterke bewaker voor. Elke menselijke mogelijkheid om hem te bevrijden was uitgesloten. Verlossing; of de bediening van Petrus en de bekering van Saulus 70 {En 204.2}

Hij lag in de gevangenis, in de verwachting dat hij de volgende dag geëxecuteerd zou worden. "Diezelfde nacht sliep Petrus tussen twee soldaten, gebonden met twee ketenen, en de bewakers bij de deur hielden de wacht over de gevangenis. En zie, de engel van de Heer kwam en een licht scheen in de kamer; en hij sloeg Petrus op de zij en wekte hem, zeggende: 'Sta snel op! En de ketenen vielen van zijn handen." Handelingen 12:6, 7

Petrus, die plotseling wakker werd, was verbaasd over het vele licht dat zijn kerker overspoelde en over de hemelse schoonheid van Gods boodschapper. Hij begreep niet wat dit betekende, maar hij wist dat hij nu vrij was. In zijn ontzetting en vreugde zou hij zich uit de gevangenis hebben gehaast zonder bescherming tegen de koude nachtlucht. De engel van God zag dit alles en, bezorgd om het welzijn van de apostel, zei: Gordel je om en trek je schoenen aan." Vers 8 Petrus gehoorzaamde mechanisch, maar was zo versuft door de openbaring van hemelse heerlijkheid dat hij er niet aan dacht om zijn mantel te pakken. Toen gebood de engel hem: "Sla je mantel om je heen en volg mij! En hij ging naar buiten en volgde hem, niet wetend dat deze dingen werkelijk door de engel aan hem gebeurden, maar vrezend dat hij een visioen zag. En zij gingen door de eerste en

tweede poort en kwamen bij de ijzeren deur die naar de stad ging uit zichzelf voor hen open. En zij kwamen naar buiten en gingen. En terstond ging de engel van hem weg. Verzen 8-10 Uit de schatkist der getuigenissen II, 312.313. {En 204.3}

Er wordt geen woord gesproken, geen voetstap gehoord. De engel gaat voorop, omgeven door een stralende lichtstraal, en Petrus, verward en nog steeds denkend dat hij droomt, volgt zijn verlosser. Ze lopen door een straat. Plotseling verdwijnt de engel, want zijn missie is volbracht. {En 205.1}

Het hemelse licht ging uit en Petrus bevond zich omringd door diepe duisternis. Maar toen zijn ogen eraan gewend raakten, leek het lichter te worden. De apostel bevond zich alleen in de stille straat. De koele nachtlucht streek tegen zijn voorhoofd. Nu realiseerde hij zich dat hij vrij was en in een deel van de stad dat hij kende. Hij herkende de plek waar hij zo vaak had vertoefd en waarover hij, dacht hij, de volgende ochtend voor de laatste keer zou worden geleid ... {En 205.2}

De apostel ging onmiddellijk naar het huis waar zijn broers juist op dat moment in ernstig gebed voor hem verenigd waren. "Maar toen hij aan de deur van de poort klopte, kwam een dienstmeid, Rhode genaamd, naar buiten om te luisteren. En toen ze de stem van Petrus herkende, deed ze de poort niet open van blijdschap, maar rende naar binnen en vertelde hen dat Petrus bij de poort stond. Maar ze zeiden tegen haar: 'Je bent gek geworden. Maar ze bleef volhouden dat hij het was. Ze zeiden: Het is zijn engel ..." Handelingen 12:13-15 De bediening van de apostelen 147.148 {En 205.3}

Dezelfde engel die de hoven van de hemel had verlaten om Petrus te redden uit de macht van zijn vervolgers, was een boodschapper van toorn en oordeel voor Herodes. De engel die Petrus had geslagen om hem uit zijn slaap te wekken, trof ook deze goddeloze koning, maar op een heel andere manier. Hij bracht een dodelijke ziekte over hem. De Geest der Profetie III, 344 {En 205.4}

De steniging van Stefanus

Toen hij (Stefanus) opkeek naar de hemel, kreeg hij een visioen van de glorie van God en engelen omringden hem. Hij riep uit: "Ik zie de hemel geopend en de Mensenzoon staande aan de rechterhand van God!" Geestelijke gaven I, 89 {En 206.1}

Engelen ten tijde van Paulus' apostelschap

In Efeze had zich een levendige en lucratieve handel ontwikkeld door de productie en verkoop van kleine altaren en afgodsbeelden die naar de tempel en het beeld van de godin Diana waren gemaakt. Alle betrokkenen bij deze handel realiseerden zich nu echter

dat hun inkomsten slonken. Ze schreven deze onaangename verandering toe aan het werk van Paulus ... {En 206.2}

"De hele stad was vol opschudding." Handelingen 19:29a. Ze zochten Paulus, maar konden hem niet vinden. Zijn broeders hadden ingezien dat hij in gevaar was en hadden hem haastig van de plaats weggevoerd. God had zijn engelen gestuurd om de apostel naar de stad te brengen om het te behouden. Zijn tijd om het martelaarschap te ondergaan was nog niet gekomen. Het werk van de apostelen 292,293 {En 206.3}

Elke dag als ze (Paulus en Silas) naar de eredienst gingen (in Filippi), werden ze gevolgd door een vrouw die een waarzeggerijgeest had en hen na riep: "Deze mannen zijn dienaren van de Allerhoogste God en wijzen ons de weg naar verlossing!" Deze vrouw was een speciaal werktuig van de duivel, en omdat duivels zich niet op hun gemak voelen in de aanwezigheid van Christus, was de boze geest die haar bezat ook onrustig in de aanwezigheid van de apostelen. Satan wist dat zijn domein onder vuur lag en koos deze gelegenheid om het werk van Gods dienaren tegen te werken. De ophemelende woorden van deze vrouw waren schadelijk voor het werk van God, want zij leidden het volk af van de waarheden, die hun moesten worden gebracht, en brachten het werk van God in diskrediet, omdat het volk daardoor geloofde, dat de mannen, die door de Geest en de kracht van God spraken, door dezelfde geest werden geleid als dit medium van Satan. {En 206.4}

De apostelen verdroegen dit verzet een paar dagen lang, maar toen gebood Paulus, onder invloed van de Geest van God, de boze geest om de vrouw te verlaten. Satan werd zo berispt en zijn aanvallen afgeslagen. Het onmiddellijke en voortdurende zwijgen van deze vrouw getuigde dat de apostelen Gods dienaren waren en dat de demon hen als zodanig herkende en hun bevel gehoorzaamde. {En 207.1}

Toen de duivelse geest de vrouw had verlaten en zij zichzelf had hervonden, maakten haar meesters zich zorgen over haar zaak. Ze zagen dat er nu geen geld meer te verdienen viel met hun waarzeggerij, en ze realiseerden zich dat als de apostelen doorgingen met hun prediking, hun bron van inkomsten spoedig geheel zou opdrogen. Schetsen uit het leven van Paulus 74.75. {En 207.2}

Nadat de vrouw van de boze geest was verlost, werd ze een volgeling van Christus. Haar eigenaars zagen in dat ze niet langer zaken met haar konden doen, en ze grepen Paulus en Silas, brachten hen voor hun rechters en beschuldigden hen van het veroorzaken van problemen in de stad. Dit veroorzaakte een rel en de menigte was

woedend op de apostelen. De magistraat beval de gevangenen te geselen. The Review and Herald, 29 juni 1905 {En 207.3}

De magistraat liet hen vele malen slaan, gooide hen toen in de gevangenis en waarschuwde de gevangenisbewaarder hen veilig te houden. Hij sloot hen op in het binnenste van de gevangenis en zette hun voeten in het blok. Maar de engelen van God vergezelden hen achter de gevangenismuren. Geestelijke gaven I, 95,96.{En 207.4}

In deze situatie waarin de apostelen waren geplaatst, leden ze buitengewone pijn, maar ze mopperden niet. Integendeel, in de uiterste duisternis en verlatenheid van de cel moedigden ze elkaar aan met woorden van gebed; sterker nog, ze zongen hymnen en loofden God dat Hij hen waardig had bevonden om vernedering te lijden omwille van Hem ... De andere gevangenen waren verbaasd toen ze het bidden en zingen hoorden vanuit het binnenste van de gevangenis. Het werk van de apostelen 213 {En 208.1}

Mensen waren wreed en wraakzuchtig en ze verwaarloosden de verantwoordelijkheid die op hen rustte, maar in zijn barmhartigheid vergat God zijn lijdende dienaren niet. Hij stuurde een engel uit de hemel om de apostelen te bevrijden. Toen hij de Romeinse gevangenis naderde, beefde de aarde onder zijn voeten, de hele stad werd door elkaar geschud door een aardbeving en de gevangenismuren schudden als riet in de wind. De zwaar gebarricadeerde gevangenpoort barstte open. De ketenen en boeien vielen van de handen en voeten van elke gevangene. De Geest der Profetie III, 382.383. {En 208.2}

De apostel Paulus kreeg tijdens zijn werk in Efeze speciale bewijzen van goddelijke gunst. Gods kracht begeleidde zijn inspanningen en velen werden genezen van lichamelijke ziekten. "God bewerkte geen geringe daden door de hand van Paulus, zodat zij ook zweetdoeken of door zijn huid aangeraakte verbanden over de zieken hielden, en de ziekten van hen afweken en de boze geesten uit hen gingen." Handelingen 19:11, 12 Deze manifestatie van bovennatuurlijke kracht was veel krachtiger dan alles wat er eerder in Efeze was gezien. Noch de behendigheid van de goochelaars noch de machinaties van de magiërs konden dit imiteren. Omdat deze wonderen in de naam van Jezus van Nazareth werden verricht, konden de mensen zien dat de God van de hemel machtiger was dan de tovenaars die de godin Diana aanbaden. Zo verhief God zijn dienaren tegenover de afgodendienaars ver boven de machtigste en favoriete magiërs van die tijd. {En 208.3}

Maar God, aan wie alle boze geesten onderworpen zijn en die zijn dienaren macht over hen had gegeven, was bereid om nog grotere schande en nederlaag toe te brengen

aan hen die zijn heilige naam hadden veracht en onteerd. Tovenarij werd door de Mozaïsche wet verboden op straffe van de dood; toch werd het soms in het geheim beoefend door afvallige Joden. Toen Paulus Efeze bezocht, waren er ook "rondtrekkende Joden die goochelaars waren" in de stad. Handelingen 19:13a.

Met het oog op de wonderen die door hem werden verricht, "namen zij het op zich om de naam van de Heer Jezus aan te roepen over hen die boze geesten hadden". Handelingen 19:13b. Het waren de "zeven zonen van een Joodse hogepriester genaamd Skeva" die dit durfden te doen. Toen ze een man vonden die door een boze geest bezeten was, riepen ze hem aan:

"Ik bezweer u bij de Jezus die Paulus verkondigt...'. Maar de boze geest antwoordde en zei: 'Ik ken Jezus goed en ik ken Paulus goed, maar wie bent u? ' En de man in wie de boze geest was, sprong op hen en nam bezit van hen allen en wierp hen onder zich, zodat zij naakt en gewond uit het huis vluchtten." Handelingen 19:13-16 ... {En 209.1}

Feiten die tot dan toe verborgen waren gebleven, kwamen nu aan het licht. Sommige gelovigen hadden niet helemaal gebroken met bijgeloof toen ze het christendom omarmden. Tot op zekere hoogte hadden ze nog steeds magie beoefend. Nu ze overtuigd waren van hun dwaling, "kwamen velen van hen die gelovig waren geworden en beleden en verkondigden wat ze hadden gedaan." Zelfs sommige tovenaars werden erin meegesleurd, en velen "die tovenarij bedreven hadden, brachten de boeken bijeen en verbrandden ze in het openbaar ...". Handelingen 19:18, 19 {En 209.2}

Deze verhandelingen over waarzeggerij bevatten regels en methoden om met kwade geesten om te gaan. Er waren voorschriften voor de aanbidding van Satan - instructies over hoe men hem om hulp kon vragen en informatie van hem kon krijgen. Het werk van de apostelen 286-288 {En 209.3}

Het nieuws van Demetrius' toespraak verspreidde zich razendsnel. Er ontstond een groot tumult, de hele stad (Efeze) leek in beweging te zijn gebracht. Een grote menigte verzamelde zich snel en haastte zich naar de werkplaats van Aquila in de Joodse wijk. Ze waren van plan om Paulus daar op te halen. In hun woede zouden ze hem in stukken hebben gescheurd, maar ze vonden hem niet. Zijn geloofsgenoten, die in het geheim op de hoogte waren gebracht van het gevaar, hadden hem meegenomen. God stuurde zijn engelen om de trouwe apostel te beschermen. Schetsen uit het leven van Paulus 143 {En 209.4}

Toen de overpriesters en heersers het effect zagen van de prediking van Paulus' ervaringen, werden ze vervuld van haat tegen hem. Ze realiseerden zich dat hij

vrijmoedig Jezus verkondigde en wonderen deed in zijn naam; dat grote menigten naar hem luisterden, zich afkeerden van hun tradities en de Joodse heersers beschouwden als de moordenaars van de Zoon van God. Hun woede was tot het uiterste opgewekt en ze kwamen bij elkaar om te bespreken wat het beste gedaan kon worden om deze volksoproer de kop in te drukken. Ze waren het erover eens dat de veiligste manier was om Paulus te doden. Maar God kende hun bedoelingen en engelen kregen de opdracht om Paulus te beschermen, zodat hij zou blijven leven om zijn missie te voltooien. Vroege geschriften van Ellen G. White 187.188. {En 210.1}

Dit deel van het verhaal is geschreven als waarschuwing voor ons die leven in de tijd van het einde van de wereld. De Efeziërs deden alsof ze contact hadden met onzichtbare wezens die hen zogenaamd kennis over de toekomst gaf. In onze tijd staat dit soort contact met geesten bekend als spiritisme, en wat er met behulp van mediums wordt beoefend kan niet zomaar worden afgedaan als charlatanisme of simpele oplichterij. Er bestaat een nauwe band tussen de zichtbare en onzichtbare wereld. Satan is de meester bedrieger en zijn bondgenoten worden door hem opgeleid om op dezelfde kwaadaardige manier te werken als hij. {En 210.2}

De apostel zegt: "Wij worstelen niet tegen vlees en bloed, maar tegen overheden, tegen machten, tegen de heersers van de duisternis van deze wereld, tegen geestelijke goddeloosheid op hoge plaatsen." Efeziërs 6:12 De Jeugdinstructeur, 16 november 1893 {En 210.3}

Er was niets indrukwekkends of aantrekkelijks aan de oude gevangene (Paulus) die aan zijn bewaker geketend stond. Noch zijn kleren, noch zijn uiterlijke verschijning zouden ervoor gezorgd hebben dat de wereld hem bewonderde. Toch had deze man, die duidelijk geen vrienden had, geen rijkdom en geen hoge positie, een escorte dat de mensen van de wereld niet konden zien. {En 211.1}

Engelen uit de hemel stonden hem bij en als de glorie van deze stralende hemelse boodschappers ook maar een beetje zichtbaar was geworden, zouden alle pracht en praal van de wereldse heersers zijn vervaagd en zouden de koning en zijn hovelingen op de grond zijn gevallen ... De hele hemel was geïnteresseerd in deze ene man die gevangen zat vanwege zijn geloof in de Zoon van God. Schetsen uit het leven van Paulus 254 {En 211.2}

De belegering van Jeruzalem

Het geduld dat God Jeruzalem toonde, benadrukte alleen maar hoe koppig en onbekeerlijk de Joden waren. In hun haat en wreedheid tegenover de discipelen

verwierpen ze het laatste aanbod van genade. Toen trok God zijn bescherming tegen hen in. Hij hield Satan en zijn engelen niet langer in bedwang met zijn beperkende macht, maar liet de mensen over aan de leiders die ze zelf hadden gekozen. Hun kinderen hadden minachtend de genade van Christus verworpen, die hen in staat zou hebben gesteld om hun slechte neigingen te beheersen, en nu werden ze door hen beheerst. {En 211.3}

Satan wekte de laagste en walgelijkste hartstochten in hun ziel op. Er was geen menselijk verstand meer. Ze handelden impulsief en werden overheerst door blinde woede. Ze werden satanisch in hun wreedheid ... Satan was de leider van het volk en de hoogste burgerlijke en religieuze leiders stonden volledig onder zijn invloed. De Geest der Profetie IV, 29.30. {En 211.4}

Engelen van God werden gezonden om te vernietigen, zodat geen steen van de tempel op de andere bleef liggen en uiteindelijk alles instortte. Handschriften Vol. 21, 66 {En 212.1}

Johannes in het Boek Openbaring

De Verlosser spreekt over Gabriël in Openbaring en zegt: "Hij [Christus] zond ze door zijn engel en legde ze uit aan zijn knecht Johannes." Openbaring 1:1 En aan Johannes verklaarde de engel: "Ik ben uw mededienstknecht en uw broeders de profeten." Openbaring 22:9 Wat een geweldige gedachte - het is de engel die het dichtst bij de Zoon van God staat die geroepen is om Gods doelen aan zondige mensen te openbaren! Het leven van Jezus 81 {En 212.2}

God had een speciale taak voor Johannes gepland, maar Satan wilde dit werk verhinderen en wilde ervoor zorgen dat zijn dienaren Johannes zouden doden. Maar God stuurde zijn engelen, die hem op wonderbaarlijke wijze redden. Allen die getuige waren van de tussenkomst van Gods macht in de bevrijding van Johannes waren zeer onder de indruk en velen waren ervan overtuigd dat God met hem was en dat het getuigenis dat hij voor Jezus aflegde waar was. Zij die hem wilden doden, durfden niet langer zijn leven te zoeken en stilzwijgend werd getolereerd dat hij voor Jezus zou blijven werken. {En 212.3}

Hij werd vals beschuldigd door zijn vijanden en verbannen naar een onbewoond eiland. Daar zond de Heer zijn engel, die hem onthulde wat er nog op aarde moest gebeuren en welke koers de kerkgeschiedenis tot het einde zou volgen. Hij kreeg te zien hoe de kerk afgleed, maar ook welke positie ze moest innemen om God te behagen en uiteindelijk te overwinnen.{En 212.4}

De engel uit de hemel kwam tot Johannes in hemelse majesteit, een stralende verschijning. Hij openbaarde aan Johannes beelden van grote betekenis voor de kerk van God en toonde hem de verschrikkelijke strijd die de gelovigen zouden moeten voeren. Johannes zag hen een vurige weg bewandelen en hij zag hen in witte gewaden, verzocht, maar uiteindelijk zegevierende overwinnaars die op wonderbaarlijke wijze gered waren voor het koninkrijk van God. Het gezicht van de engel straalde van vreugde en zijn schoonheid nam toe toen hij Johannes de uiteindelijke triomf van de kerk van God toonde. {En 212.5}

Johannes was helemaal opgewonden toen hij besefte dat de kerk uiteindelijk verlost zou worden, en de glorie van deze beelden maakte zoveel indruk op hem dat hij in zijn grote verbazing vol bewondering voor de engel neerviel en hem wilde aanbidden. De engel richtte hem onmiddellijk op en wees hem er vriendelijk op dat hij dat niet moest doen en zei tegen hem: "Ik ben uw medeknecht en de medeknecht van uw broeders die het getuigenis van Jezus hebben en God aanbidden, want het getuigenis van Jezus is de geest der profetie." {En 213.1}

Toen liet de engel Johannes de hemelse stad zien met al haar schoonheid en pracht. Johannes werd overweldigd door de pracht van deze stad. Hij vergat de instructies die hij net had gekregen en boog zich opnieuw voor de engel neer om hem te aanbidden. Opnieuw werd hij zachtjes berispt: "Doe dit niet, want ik ben slechts uw medeknecht en de medeknecht van uw broeders, de profeten, en van allen die zich houden aan wat in dit boek geschreven staat. Aanbid God!" Geestelijke gaven I, 130.131.{En 213.2}

Christus, de koninklijke boodschapper, kwam tot Johannes zelf, toen hij op het eiland was, omgeven door de zee, en openbaarde zich aan hem op een wonderbaarlijke manier. De tekenen der tijden, 3 maart 1890 {En 213.3}

De machtige engel die Johannes instructies gaf (in Openbaring 10) was niemand minder dan Jezus Christus zelf. Door zijn rechtervoet op de zee te zetten en zijn linkervoet op het droge, liet hij zien welke rol hij zou spelen in de laatste gebeurtenissen van de grote confrontatie met Satan. {En 213.4}

Deze positie toont zijn grote macht en zijn heerschappij over de hele aarde. De controverse is in de loop der eeuwen scherper en beslissender geworden, en zal voortduren tot het einde der tijden, wanneer de ingewikkelde machinaties van de machten der duisternis hun hoogtepunt zullen bereiken. {En 213.5}

Verenigd met boze mensen zal Satan de hele wereld misleiden, zelfs de kerken die de liefde voor de waarheid niet aanvaarden. Maar de machtige engel vraagt om aandacht; hij roept met luide stem en toont met zijn stem zijn macht en autoriteit over hen die zich met Satan hebben verenigd om de waarheid te weerstaan. De S.D.A. Bijbelcommentaar VII, 917 {En 214.1}

Engelen in de Middeleeuwen

In de 13e eeuw werd het meest verschrikkelijke middel van het pausdom geïntroduceerd: de inquisitie. De vorst der duisternis werkte samen met de hoogwaardigheidsbeklederes van de pauselijke hiërarchie. In hun geheime beraadslagingen heersten Satan en zijn engelen over de gedachten van goddeloze mensen, terwijl een engel van God onzichtbaar in hun midden stond en het verschrikkelijke verslag van hun onrechtvaardige, goddeloze decreten optekende en de geschiedenis van hun daden opschreef, die te afzichtelijk waren om aan menselijke ogen te worden voorgelegd. De Grote Controverse 59

Luther

Op een dag, toen Luther de boeken in de universiteitsbibliotheek bekeek, ontdekte hij een Latijnse Bijbel ... Met gemengde gevoelens bladerde hij door de bladzijden. Zijn hart klopte sterk en zijn pols versnelde toen hij de woorden van het leven zelf las, en steeds weer riep hij uit: "O, als God me toch eens een eigen Bijbel zou geven!" Engelen uit de hemel waren bij hem en hemels licht openbaarde hem de schatten van de waarheid en hielp hem om ze te begrijpen. De Geest der Profetie IV, 96 {En 214.3}

Als zijn vijanden zich beriepen op traditie of de aanspraken en autoriteit van de paus, dan weerlegde Luther hen altijd met de Bijbel, en alleen de Bijbel. Hij had argumenten waartegen ze geen bezwaar konden maken en dus zochten deze slaven van formalisme en bijgeloof zijn leven ... Maar Luther viel niet ten prooi aan hun toorn. God had een doel voor hem en stuurde zijn engelen om hem te beschermen. De Geest der Profetie IV, 108.109. {En 214.4}

Hier stond een man helemaal alleen voor de priesters en het volk wiens woede hij had opgewekt. Hij werd naar Augsburg geroepen om zich voor zijn geloof te verantwoorden. Hij gaf gehoor aan deze oproep en stond nu stevig en onbevreesd voor mensen voor wie de wereld beefde - als een zacht lam omringd door brullende leeuwen. Maar omwille van de waarheid en omwille van Christus stond hij rechtop en rechtvaardigde hij zijn geloofsovertuiging met een geestelijk georiënteerde welsprekendheid die alleen de waarheid mogelijk maakt. {En 215.1}

Ze probeerden op verschillende manieren deze moedige vertegenwoordiger van de waarheid het zwijgen op te leggen. Ze vleiden hem, deden hem verleidelijke aanbiedingen; beloofden hem hoge posities en eer; maar wereldse eer en zelfs het leven waren waardeloos voor hem als hij ze moest kopen tegen de prijs van de waarheid. {En 215.2}

Zijn kennis van het woord van God werd alleen maar duidelijker en hij herkende de dwalingen, corruptie en hypocrisie van het pausdom in een nog helderder licht. Zijn vijanden probeerden hem ook te intimideren om zijn geloof af te zweren, maar hij beleed het vrijmoedig en verdedigde de waarheid. Als God het gewild had, zou hij bereid zijn geweest om voor zijn geloof te sterven, maar hij had nooit toegegeven. God behoedde zijn leven en stuurde engelen om hem bij te staan en hem veilig en ongedeerd door deze strijd te leiden; en hij verijdelde de woedende plannen van zijn vijanden. Geestelijke gaven I, 118.119. {En 215.3}

Als de ogen van de gemeente in Worms waren geopend, zouden ze engelen in hun midden hebben gezien, die lichtstralen in de duisternis van de dwaling zonden en harten en geesten beroerden. (sommige toehoorders) voor de waarheid. Geest der Profetie IV, 124. {En 216.4}

Melanchthon

(De hervormer) Simon Grynaeus was goed bekend met een vooraanstaande pauselijke geleerde, maar getroffen door een van zijn preken, ging hij naar hem toe en vertelde hem dat hij niet langer tegen de waarheid in zou gaan. De paus onderdrukte aanvankelijk zijn woede, maar wendde zich onmiddellijk tot de koning voor toestemming om deze protestant gevangen te laten zetten. Toen Melanchthon naar huis terugkeerde, vernam hij dat onmiddellijk na zijn vertrek ambtenaren zijn huis van boven tot onder hadden doorzocht op zoek naar Grynaeus. Hij was er altijd van overtuigd dat de Heer zijn vriend had gered door een engel die Hij had gestuurd om hem te waarschuwen. De Geest der Profetie IV, 164.165. {En 216.1}

De Pelgrimvaders

In ballingschap en tegenspoed werden hun liefde en geloof sterker. Ze vertrouwden op de belofte van God en Hij liet hen niet in de steek in tijden van nood. Zijn engelen stonden aan hun zijde om hen aan te moedigen en te steunen. En toen Gods hand hen over de zee leek te wijzen naar een land waar ze voor zichzelf een staat konden stichten

en hun kinderen de kostbare erfenis van religieuze vrijheid konden nalaten, volgden ze zonder aarzelen gewillig het pad van de voorzienigheid. De Grote Strijd 295 {En 216.2}

De drie engelen in Openbaring 14

De tweede keer komt Christus in de kracht van de Verlosser. Om de mensen op deze gebeurtenis voor te bereiden, stuurde hij de boodschappen van de eerste, tweede en derde engel. Deze engelen vertegenwoordigen de zaak van hen die de waarheid aanvaarden en het evangelie met gezag aan de wereld verkondigen. Het S.D.A. Bijbelcommentaar VII, 978.979. {En 216.3}

William Miller

Ik zag hoe God een engel stuurde om het hart van een boer te raken die voorheen niet in de Bijbel geloofde en om hem profetieën te laten bestuderen. De engelen bezochten deze door God uitverkoren man herhaaldelijk, leidden zijn gedachten en openden zijn begrip voor profetieën die voorheen voor Gods volk duister waren. Ze leerden hem de consistentie van de waarheid, en hij werd van de ene schakel naar de andere geleid, totdat hij alleen nog maar met verbazing en bewondering naar het Woord van God kon kijken ... {En 217.1}

Engelen van God vergezelden William Miller in zijn predikingstaak. Hij was standvastig en onversaagd en verkondigde onbevreesd zijn boodschap ... Hoewel hij door belijdende christenen en door de wereld werd afgewezen en door Satan en zijn engelen werd lastiggevallen, hield hij nooit op het eeuwige evangelie te verkondigen toen hij naar de stad kwam.

Ik werd uitgenodigd voor de eerste samenkomst en om het volk toe te roepen: "Vrees God en geef Hem de eer, want het uur van zijn oordeel is gekomen!" Geestelijke Gaven I, 128.132. {En 217.2}

De aanstichter van alle kwaad probeerde niet alleen het effect van de adventsboodschap teniet te doen, maar ook de boodschapper zelf te vernietigen. Miller paste de bijbelse waarheid praktisch toe op de harten van zijn toehoorders, berispte hun zonden en verstoorde hun zelfgenoegzaamheid; zijn eenvoudige, trefzekere woorden wekten hun vijandigheid op. De openlijke oppositie van de kerkleden moedigde de lagere klassen aan om nog verder te gaan. Vijanden beraamden een plan om hem te doden toen hij de samenkomst verliet. Maar heilige engelen bevonden zich onder de menigte en een van hen, in de gedaante van een man, nam deze dienaar van God bij de arm en leidde hem door de woedende menigte naar de veiligheid. De Grote Strijd 339.340.{En 217.3}

Veel pastors waren zelf niet bereid om deze verlossende boodschap te accepteren en weerhielden ook kerkleden die het wilden accepteren ervan om dit te doen. Zij zijn verantwoordelijk voor het bloed van deze zielen. Predikanten en hun gemeenten verenigden zich in verzet tegen deze boodschap uit de hemel. Ze vervolgden William Miller en zijn volgelingen. Valse geruchten deden de ronde om zijn invloed te verminderen. Bij verschillende gelegenheden wekte hij de woede van het volk met zijn prediking, waarin hij duidelijk Gods instructies en waarheid verkondigde, wat de toehoorders in het hart trof, en toen hij de vergaderplaats verliet, zochten struikrovers zijn leven. Maar God stuurde zijn engelen om hem te beschermen en hem ongedeerd weg te leiden van de woedende menigte. Geestelijke gaven I, 136 {En 217.4}

Hoofdstuk 19: Ellen G. White's Ervaringen met Engelen

De roeping van Ellen G. White

Terwijl ik aan het bidden was bij het familiealtaar, kwam de Heilige Geest over mij en ik leek hoger en hoger te stijgen, ver boven de donkere wereld. Ik keek rond voor de Adventisten in de wereld, maar kon ze niet vinden. Toen zei een stem tegen mij: "Kijk nog eens, maar kijk een beetje hoger." {En 219.1}

Nu sloeg ik mijn ogen op en zag een recht, smal pad dat hoog boven de wereld uittorende. De Adventisten waren op pelgrimstocht naar de heilige stad, die aan het andere eind van het pad lag. Achter hen, aan het begin van het pad, was een helder licht dat de "middernachtkreet" was, zoals een engel mij vertelde. Dit licht scheen over het hele pad en was een licht voor hun voeten zodat ze niet zouden struikelen. Jezus zelf ging zijn volk voor om hen te leiden. Zolang de Adventgelovigen hun ogen op Hem gericht hielden, waren ze veilig. Vroege geschriften van Ellen G. White 12.13. {En 219.2}

Toen ik zeventien jaar oud was ... kwam er een hemelse boodschapper naar me toe en zei: "Ik heb een boodschap voor je om door te geven." Ik dacht: "Nou, dit is zeker een groot misverstand." Maar opnieuw zei de stem: "Ik heb een boodschap voor jou om door te geven! Schrijf op wat ik je ga vertellen!" Preken en gesprekken II, 252 {En 219.3}

De Ark van het Verbond in de hemel

De Heer liet me het hemelse heiligdom zien. De tempel van God in de hemel werd geopend en ik kreeg de ark van God te zien, die bedekt was door het verzoendeksel. Twee engelen stonden aan weerszijden, met hun vleugels gespreid over het verzoendeksel en hun gezichten ernaar toegewend. De engel die mij vergezelde wees mij erop dat dit een symbool was van het feit dat alle hemelse engelen met eerbied kijken naar de wet van God, die de Heer met zijn eigen vinger heeft geschreven. Levensschetsen 95 (1880). {En 220.1}

De Ark van het Verbond in het aardse heiligdom was een beeld van de Ark van het Verbond in de hemel. Daar bevinden zich aan elke kant levende engelen, waarvan één vleugel naar boven wijst en de troon der genade bedekt, terwijl zij met de andere vleugel hun lichaam bedekken als teken van eerbied en nederigheid. De tekenen der tijden, 24 juni 1880 {En 220.2}

Oh, konden allen onze wonderbaarlijke Verlosser maar herkennen voor wat hij is, een ware Redder! Moge Zijn hand het gordijn opzij trekken dat Zijn glorie van ons, zodat

we hem kunnen zien in zijn verheven, heilige verblijfplaats. En wat zien we daar? Onze Verlosser, maar niet in een stille, onbeweeglijke houding, maar omringd door wijze hemelse wezens, cherubijnen en serafijnen, tienduizend maal tienduizend engelen. {En 220.3}

Al deze wezens hebben een gemeenschappelijk belang, iets dat hen bijzonder na aan het hart ligt: Zijn kerk te midden van een corrupte wereld ... Ze werken voor Christus om allen te redden die naar Hem kijken en in Hem geloven onder zijn leiding. Deze wijze hemelse wezens haasten zich om hun taak te vervullen ... Ze zijn verenigd in een heilige alliantie, werken samen aan hun grote en verheven taak en demonstreren zo de kracht, het mededogen, de liefde en de glorie van de gekruisigde en verrezen Verlosser. {En 220.4}

Door hun bediening laten deze hemelse heerscharen ons zien wat de kerk van God moet zijn. Christus werkt voor hen in de hemelse hoven en zendt zijn boodschappers uit naar alle delen van de wereld, om iedere lijder die naar Hem omziet te helpen en geestelijk leven en kennis te geven. Het S.D.A. Bijbelcommentaar VII, 967 {En 221.1}

Satan voor zijn val en zoals hij nu is

Satan was eens een geëerde engel in de hemel, de volgende na Christus. Zijn gelaat was zacht als dat van de andere engelen en droeg de uitdrukking van geluk. Zijn voorhoofd was hoog en breed, wat duidde op grote intellectuele krachten. Zijn gestalte was volmaakt, zijn houding nobel en majestueus. Vroege geschriften van Ellen G. White 130 {En 221.2}

Satan werd aan mij getoond zoals hij ooit was: een gelukkige, verheven engel. Daarna werd hij aan mij getoond zoals hij nu is. Hij heeft nog steeds een koninklijke vorm. Zijn gelaatstrekken zijn nog steeds edel omdat hij, hoewel gevallen, nog steeds een engel is. Maar de uitdrukking op zijn gezicht is vol angst, verdriet, ontevredenheid, kwaadaardigheid, haat, ondeugendheid, bedrog, vol van alle kwaad. Dit voorhoofd, dat eens zo nobel was, bekeek ik vooral. Het week af van de ogen. {En 221.3}

Ik zag dat hij zich met het kwaad had beziggehouden tot elke goede eigenschap was aangetast en elke slechte eigenschap was ontwikkeld. Zijn ogen waren sluw en sluw, hij had een doordringende blik. Zijn gestalte was lang, maar het vlees hing slapjes aan zijn handen en gezicht. Toen ik naar hem keek, rustte zijn kin op zijn linkerhand. Hij leek diep in gedachten. Er was een glimlach op zijn gezicht die me deed huiveren, zo vol van kwaadaardigheid en satanische sluwheid was het. {En 221.4}

Zo glimlacht hij vlak voordat hij zeker is van zijn slachtoffer, en als hij dan zijn strikken om het slachtoffer vastdraait, wordt die glimlach afzichtelijk. Vroege geschriften van Ellen G. White 138.139. {En 221.5}

Engelen die Ellen White zag in dromen en visioenen

Ik droomde dat een aantal broeders/fraters in Californië bij elkaar zaten om werkplannen voor de nabije toekomst te bespreken. Sommigen dachten dat het verstandig zou zijn om de grote steden te vermijden en in kleinere plaatsen te gaan werken. Mijn man drong er bij hen zeer ernstig op aan om meer omvattende plannen te maken en te denken aan uitbreiding van het werk, wat in overeenstemming zou zijn met de aard van onze boodschap. {En 222.1}

Toen kwam een jongeman die ik vaak in mijn dromen had gezien naar de commissie. Hij luisterde met grote belangstelling naar het advies en zei toen met voorzichtigheid en zelfvertrouwen: "Zowel de steden als de dorpen maken deel uit van de wijngaard van de Heer. Allen moeten de waarschuwing horen. De vijand van de waarheid werkt keihard om mensen af te leiden van de waarheid van God naar valse leringen ... Gij zult zaaien bij alle wateren." Levensschetsen van Ellen G. White 208 {En 222.2}

Tijdens mijn werk sta ik in contact met mijn helpers, en ik sta ook in contact met mijn engel die mij begeleidt en andere wijze hemelwezens. Het is een zeer nauwe relatie. Wie door God geroepen wordt, moet door het werk van de Heilige Geest met Hem in contact staan, zodat hij door Hem onderwezen kan worden. Spalding en Magan Collectie 462 {En 222.3}

Tijdens onze reis kon ik niet rechtop zitten in de cabine. Mijn man maakte een bed voor me op de bank en ik ging liggen met een zwaar hoofd en een zwaar hart ... {En 222.4}

In deze toestand viel ik in slaap en droomde dat er een grote engel naast me stond die me vroeg waarom ik verdrietig was. Ik legde hem de gedachten uit die mij zo verdrietig maakten en zei: "Ik kan zo weinig goed doen, dus waarom kunnen we niet bij onze kinderen blijven en ons in hen verheugen?" Hij antwoordde: "Je hebt de Heer twee prachtige bloemen gegeven waarvan de geur als een aangenaam reukwerk voor Hem is, veel kostbaarder dan goud en zilver, want ze zijn een geschenk van je hart. Het is een offer waaraan je je met elke vezel van je hart vastklampt. Je moet niet naar het tijdelijke kijken. Concentreer je op je plicht en alleen daarop, voor de glorie van God. Volg Zijn voorzienigheid en je pad zal helder verlicht zijn. Elke zelfverloochening, elk offer dat je

brengt zal nauwkeurig worden opgetekend en je zult ervoor beloond worden." Geestelijke Gaven II, 129.130. {En 222.5}

Ik droomde dat onmiddellijk nadat ik gesproken had, een voornaam uitziende jongeman de kamer binnenkwam waar ik verbleef. Dezelfde figuur was de afgelopen zesentwintig jaar van tijd tot tijd in belangrijke dromen aan mij verschenen als ik een boodschap ontving. Hij zei tegen me: "Je hebt de aandacht van de mensen gevestigd op belangrijke dingen. Voor sommigen zijn ze van zeer groot belang. De medewerkers die het woord en de leer verkondigen, hebben altijd gedaan wat ze konden om de waarheid op zo'n manier te presenteren dat mensen tot nadenken werden aangezet en hun interesse werd gewekt. Maar als je er niet naar streeft om een blijvende indruk te maken en te versterken, zullen al je inspanningen bijna vruchteloos zijn." The Review and Herald, 4 november 1875 {En 223.1}

Omdat mij altijd wordt gevraagd in welke toestand ik ben tijdens een visioen en daarna als ik er weer uit kom, zou ik willen zeggen: Als de Heer het goed vindt om mij een visioen te geven, word ik opgenomen in de aanwezigheid van Jezus en de engelen en heb ik geen contact meer met aardse dingen. Ik kan niet verder zien dan wat de engel mij laat zien. Geestelijke Gaven II, 292 {En 223.2}

De Slag om Manassas

Ik had een gezicht bij de rampzalige slag bij Manassas. Het was een vreselijk gezicht dat me erg van streek maakte. Het Zuidelijke leger had het voordeel aan zijn kant en was goed uitgerust voor de verschrikkelijke slag. Het leger van de Noordelijke Staten ging de strijd in met evenveel vertrouwen in de overwinning. Velen marcheerden zonder zorgen, opscheppend alsof ze de overwinning al op zak hadden. Toen ze het slagveld naderden, waren velen volledig uitgeput en toe aan rust. Zo'n zware strijd hadden ze niet verwacht. Ze wierpen zich in de strijd en vochten dapper en wanhopig. Aan beide kanten vielen doden en gewonden. Zowel het Noorden als het Zuiden leden zware verliezen. De Zuidelijke mannen realiseerden zich hun situatie en zouden in korte tijd nog verder teruggedrongen zijn. De Noorderlingen drongen ondanks hun zware verliezen door. {En 223.3}

Toen kwam er een engel tussenbeide. Hij bewoog zijn hand naar achteren en meteen ontstond er grote verwarring onder de soldaten. De Noordelijke mannen hadden de indruk dat hun troepen zich aan het terugtrekken waren, hoewel dit absoluut niet het geval was, en dus trokken ze zich terug alsof ze verslagen waren. Getuigenissen voor de Kerk I, 266.267. {En 224.1}

Aan de directeur van een sanatorium

In mijn droom was ik in de kuurkliniek en mijn begeleider vroeg me goed te letten op alles wat ik zou zien en horen. Ik hield mezelf in een ik bleef in een rustig hoekje waar ik niet gezien kon worden, maar wel alles kon zien wat er in de kamer gebeurde. Sommige mensen kwamen hun rekeningen bij u betalen en ik hoorde ze klagen over de kosten van de kamer, het verblijf en de behandeling. Ik hoorde u resoluut weigeren om de prijs te verlagen. Ik was verbaasd dat de kosten zo hoog waren en het leek alsof u deze dingen had bepaald. {En 224.2}

Ik realiseerde me dat de hoge rekeningen geen goede indruk achterlieten bij de gasten. Dit is niet gunstig voor de kliniek. Ik hoorde ook dat sommige van je geloofsgenoten je hebben aangesproken en je hebben proberen te overtuigen dat je acties onverstandig en onrechtvaardig waren, maar je bleef rotsvast bij je mening. Je beweerde dat alles wat je deed in het belang van de kliniek was. Maar ik zag dat de mensen die de kliniek verlieten allesbehalve tevreden waren ... {En 224.3}

Avonds zag ik je in gezelschap van de econoom van het instituut. Zoals jullie met elkaar omgingen, hadden jullie man en vrouw kunnen zijn. De relatie die jullie met elkaar hebben is niet goed in de ogen van God, en zoals het nu gaat, maakt het mijn hart zwaar. Ik vroeg: "Wie heeft jullie betoverd dat jullie de waarheid niet meer gehoorzamen?" God houdt daar niet van! Je hebt de Heilige Geest bedroefd. Zuster H. zal nooit meer dezelfde zijn. Jullie hebben jezelf beiden schuldig gemaakt voor God ... {En 225.1}

De dingen die gebeurden in ... (de gezondheidskliniek) werden mij getoond. Een stem zei tegen mij: "Volg mij en ik zal je de zonden laten zien die daar begaan zijn door de mensen met verantwoordelijke posities." {En 225.2}

Ik liep door de kamers en zag jou, een wachter op de muren van Sion, heel intiem met de vrouw van een andere man. Daarmee heb je heilige waarheden verraden en Christus opnieuw gekruisigd. Hebt u er niet bij stilgestaan dat er een heilige waarnemer is die getuige was van uw slechte daden, die zag wat u deed en hoorde wat u zei, en dat dit alles is opgeschreven in de hemelse boeken? Handschriften VIII, 315-317 {En 225.3}

De familie Brown

De engel van God zei: "Volg mij!" Ik leek in een kamer in een vervallen gebouw te zijn. Daar waren een paar jonge mannen aan het kaarten. Ze waren zo geconcentreerd bezig met dit amusement en gingen er zo in op dat ze niet doorhadden dat er iemand in de kamer was gekomen. Er waren ook een paar jonge meisjes die naar de spelers keken, en

het gesprek dat plaatsvond was niet bijzonder verfijnd. Er hing een sfeer in de kamer die merkbaar niet voor de geschikt was voor de vorming van een zuiver, verfijnd karakter en een heldere geest ... {En 225.4}

Ik zei: "Wie zijn deze mensen en wat is de betekenis van dit alles?" {En 226.1} Het antwoord was: "Wacht en zie!" {En 226.2}

Toen kreeg ik iets anders te zien. Er was ook het "vloeibare gif". en wat er gezegd en gedaan werd onder invloed van alcohol was allesbehalve bevorderlijk voor helder denken, ordelijk zakendoen, moreel onberispelijk gedrag en waardering van de aanwezigen ... {En 226.3}

Ik vroeg opnieuw: "Wat zijn dat voor mensen?" {En 226.4}

En toen kreeg ik het antwoord: "Het is een deel van de mensen die jullie bezoeken. De tegenstander van de zielen, de grote vijand van God en de mensheid, de opperprins van de duisternis en leider van de duistere machten van deze aarde is hier vanavond aanwezig. Satan en zijn engelen leiden deze arme zielen met hun verleidingen naar de ondergang." Geselecteerde Boodschappen III, 41.42. {En 226.5}

N.D. Faulkhead en het mysterieuze bord

Broeder Faulkhead liet me komen. Zijn zaak was in mijn gedachten. Ik vertelde hem dat ik een boodschap voor hem en zijn vrouw had die ik al verschillende keren had willen sturen, maar telkens had ik de indruk dat de Geest van God me ervan weerhield. Ik vroeg om een datum waarop we elkaar konden ontmoeten. Hij antwoordde: "Ik ben blij dat je me niet geschreven hebt; ik hoor de boodschap liever rechtstreeks uit jouw mond, anders had het waarschijnlijk niet veel indruk op me gemaakt." Ik vroeg hem: "Kun je blijven om het te horen?" Hij antwoordde dat hij zou blijven. {En 226.6}

Ik was al erg moe omdat ik die dag de diploma-uitreiking van de school had bijgewoond, maar ik stond weer op nadat ik op bed was gaan liggen en las hem drie uur lang voor. Zijn hart was geraakt, hij had tranen in zijn ogen en toen ik stopte met voorlezen zei hij: "Ik accepteer elk woord, het raakt me allemaal." Veel van wat ik las had betrekking op het Echokantoor en het leiderschap vanaf het begin. Maar de Heer openbaarde mij ook broeder Faulkheads band met de Vrijmetselaars en Hij vertelde hem duidelijk dat hij alle banden met dat genootschap moest verbreken als hij zijn ziel niet wilde verliezen. {En 226.7}

Hij zei: Ik aanvaard het licht dat God mij via jou heeft gezonden en zal ernaar handelen. Ik ben lid van vijf loges en drie andere staan onder mij. I al hun economische

transacties te regelen. Van nu af aan zal ik geen enkele van hun bijeenkomsten meer bijwonen en zal ik mijn zakelijke relaties met hen zo snel mogelijk beëindigen. Ik legde hem alles uit wat mijn metgezel me over zulke bedrijven had verteld. Toen maakte ik een bepaalde beweging, die mijn leider, en zei: "Alles wat mij over dit onderwerp is meegedeeld, kan ik op dit moment niet weergeven." {En 227.1}

Broeder Faulkhead vertelde broeder Daniels en anderen dat ik een bepaald teken had gemaakt dat alleen bekend was bij de hoogste rangen van de Vrijmetselaars waarvan hij net lid was geworden. Hij zei dat ik dit teken niet kende en dat ik me er niet van bewust was dat ik het hem had gegeven. Hij zag dit als een speciale aanwijzing dat de Heer door mij werkte om zijn ziel te redden. Handschrift Releases V, 148.149. {En 227.2}

De aanwezigheid van engelen terwijl Ellen White wakker was

Toen ik wakker werd en uit het raam keek, zag ik twee witte wolken. Toen viel ik weer in slaap en in mijn dromen hoorde ik de volgende woorden: "Kijk naar deze wolken. Dit waren precies de wolken die de hemelse engelen bedekten toen ze de herders de geboorte van de Redder van de wereld aankondigden." Ik werd wakker en keek weer uit het autoraam, en daar waren twee grote witte wolken, zo wit als sneeuw. Het waren twee aparte wolken, verschillend van de anderen, maar ze bewogen naar elkaar toe, raakten elkaar aan en smolten even samen. Toen scheidden ze zich weer en werden weer twee aparte wolken. Ze verdwenen niet, maar bleven de hele ochtend in zicht. Om twaalf uur veranderden we van auto, en daarna kon ik de wolken niet meer zien. {En 227.3}

Gedurende de hele dag was ik veel bezig met de gedachte dat engelen van God, verhuld door deze wolken, voor ons uit gingen, dat we de blijde zekerheid konden hebben dat we beschermd werden, en dat op de samenkomsten in Brisbane de verlossing van God aan het werk zou zijn. {En 228.1}

En nu de samenkomsten voorbij zijn en we de geweldige belangstelling van de mensen hebben gezien, ben ik er meer dan ooit van overtuigd dat er engelen in die wolken verborgen zaten - engelen die vanuit de hemel gezonden waren om de harten van de mensen te beroeren en om invloeden af te weren zoals die soms op onze kampeerterreinen worden aangetroffen, waardoor de mensen worden afgeleid van de levende waarheid die dagelijks wordt verkondigd. {En 228.2}

Op deze bijeenkomsten hoorden duizenden de uitnodiging van het evangelie en waarheden die ze nooit eerder hadden gehoord. Tijdens het hele evenement waren er geen vocale protesten of verbale gevechten met mensen wiens harten tegen de geboden van God waren. En in de hele stad hoorden we geen publieke aanvallen. Dit is een ongewone

ervaring en we geloven dat de engelen van God aanwezig waren om de machten van de duisternis in bedwang te houden. The Review and Herald, 21 maart 1899 {En 228.3}

Ik had reuma aan de linkerkant van mijn lichaam en kon niet slapen van de pijn. Ik draaide me heen en weer in de hoop verlichting te vinden. Ik had pijnen in mijn hart die niet veel goeds voor me voorspelden. Uiteindelijk viel ik toch in slaap. {En 228.4}

Om ongeveer half tien probeerde ik weer te draaien en realiseerde ik me dat ik helemaal pijnvrij was. Ik draaide en draaide en bewoog mijn handen. Ik voelde een lichtheid en een gevoel van vrijheid die ik niet kan beschrijven. De kamer werd overspoeld met een prachtig, zacht, azuurblauw licht en ik voelde me alsof ik in de armen van een hemels wezen lag. {En 228.5}

Ik heb dit vreemde licht vaak ervaren in tijden van speciale zegening in het verleden, maar deze keer was het duidelijker, indrukwekkender, en ik voelde zo'n volmaakte, wonderbaarlijke vrede dat ik het niet met woorden kan beschrijven. Ik ging rechtop zitten en zag dat ik omringd was door een heldere wolk, een wolk zo wit als sneeuw, waarvan de randen donkerroze waren. In de atmosfeer klonken prachtige geluiden en ik herkende deze muziek als het gezang van engelen. Toen sprak een stem tot mij: "Vrees niet, ik ben je Verlosser. Er zijn heilige engelen om je heen." Getuigenissen voor de Kerk IX, 65.66. {En 229.1}

Hoofdstuk 20: Engelen in de Laatste Confrontatie tussen Goed en Kwaad

Goede en kwade engelen zullen verschijnen

In de laatste grote strijd om het koninkrijk van God zullen satanische engelen in menselijke gedaante verschijnen, en hemelse engelen in menselijke gedaante zullen er ook bij betrokken zijn. Deze twee strijdende partijen zullen bestaan tot het einde van het laatste Hoofdstuk van de wereldgeschiedenis. The Review and Herald, 5 augustus 1909 {En 230.1}

Satan zal elke gelegenheid aangrijpen om mensen van hun trouw aan God af te brengen. Hij en zijn kwade engelen, die met hem gevallen zijn, zullen als mensen verschijnen om ons te misleiden. Gods engelen zullen ook in menselijke gedaante verschijnen en alles doen wat in hun macht ligt om de machinaties van de vijand te verslaan. Ook wij hebben een rol te spelen. Manuscriptuitgaven VIII, 399 {En 230.2}

Satan zal zijn laatste aanval voor het einde der tijden met al zijn macht inzetten en het uithoudingsvermogen van de volgelingen van Christus zal tot het uiterste worden getest. Soms lijkt het erop dat ze moeten opgeven, maar een gebed tot de Heer bereikt de troon van God met de snelheid van een pijl en God stuurt zijn engelen de strijd in. Het tij keert. In hemelse gewesten 297 {En 230.3}

Net als in de dagen van Sadrach, Mesach en Abed-nego zal de Heer voor het einde van de wereldgeschiedenis machtig werken voor hen die pal staan voor gerechtigheid ... Engelen, sterke helden, zullen hen beschermen ... Profeten en koningen 359 {En 231.1}

De komst van de Heer moet voorafgegaan worden door "de werking van satan met alle leugenachtige krachten en tekenen en wonderen, en met alle bedrieglijkheid der ongerechtigheid" (2 Tessalonicenzen 2:9, 10). De apostel Johannes beschrijft de wonderbaarlijke kracht die in de laatste dagen zal worden geopenbaard in de volgende woorden: {En 231.2}

"En hij doet grote tekenen, zodat hij vuur uit de hemel doet neerdalen voor de ogen der mensen, en hij misleidt hen die op de aarde wonen door middel van de wonderen die hem gegeven zijn te doen." Openbaring 13:13, 14 Hier worden niet zomaar misleidingen voorspeld. Mensen worden misleid door de wonderen die Satans helpers kunnen verrichten en niet alleen maar doen alsof. De grote slag 555 {En 231.4}

Satan is een sluwe misleider. En het is niet moeilijk voor de boze engelen om zowel gestorven gelovigen als zondaars te laten verschijnen, duidelijk zichtbaar voor mensen. Hoe dichter we het einde der tijden naderen, hoe frequenter zulke verschijningen zullen zijn, en ze zullen zich ontwikkelen tot een steeds grotere perfectie. The Review and Herald, 1 april 1875 {En 231.5}

Hij (Satan) heeft de macht om mensen de verschijning van hun overleden vrienden te laten zien. De imitatie is perfect; het vertrouwde uiterlijk, de woorden, de stem worden met ongelooflijke helderheid gereproduceerd ... {En 231.6}

Velen worden geconfronteerd met geesten van duivels die verschijnen in de gedaante van dierbare familieleden of vrienden en de meest gevaarlijke ketterijen verkondigen. Deze bezoekers raken onze tederste gevoelens en verrichten wonderen om hun beweringen kracht bij te zetten. We moeten bereid zijn om hen te confronteren met de Bijbelse waarheid dat de doden niets weten en dat allen die op deze manier verschijnen geesten van duivels zijn. De "ure der verzoeking, die over de gehele wereld komen zal" (Openbaring 3:10) is nabij. Allen van wie het geloof niet stevig op het woord van God is gegrondvest, zullen worden misleid. De Grote Strijd 554.561.562. {En 232.7}

In hun mededelingen zullen de geesten verklaren, dat God hen gezonden heeft om de zondagsloochenaars van hun dwaling te overtuigen en te bevestigen, dat de wetten van het land als de wetten van God moeten worden nageleefd. Zij zullen de grote goddeloosheid in de wereld betreuren en de getuigenissen van godsdienstleraren ondersteunen, dat het verval van de zeden veroorzaakt wordt door de ontheiliging van de zondag. Diepe verontwaardiging zal opkomen tegen allen die weigeren hun getuigenis te aanvaarden. De Grote Strijd 591.592. {En 232.1}

Wonderen aan het einde der tijden

Satan zal voor het einde der tijden nog grotere wonderen verrichten. Voor zover dat in zijn macht ligt, zullen het echte wonderen zijn. Zoals de Schrift zegt: "Hij ... zal hen die op de aarde wonen misleiden door de wonderen waartoe hij de macht heeft gekregen." We hebben het hier niet over misleiding, maar over meer dan schijnbare wonderen. Getuigenissen voor de Kerk V, 698 {En 232.2}

Niemand kan gedwongen worden om in zulke misleidingen te geloven. Gods Woord stelt duidelijk dat Satan ook wonderen zal verrichten. Hij zal mensen ziek maken en dan op spectaculaire wijze de ziekte van hen wegnemen. Omdat mensen de verbanden niet kennen, zullen ze de genezingen toeschrijven aan het werk van de Heilige Geest. Zelfs

voordat de Zevende-dags Adventisten gemeenschap Adventisten zullen niet stoppen bij zulke gebeurtenissen. Geschreven voor de kerk II, 52 {En 232.3}

Sommigen zullen in de verleiding komen om deze wonderen als door God verricht aan te nemen. Zieken zullen worden genezen en wonderen zullen voor onze ogen worden verricht. Zijn we voorbereid op de verleiding die ons te wachten staat wanneer Satan zijn verleidingskunsten nog volledi ger zal uitvoeren? Zullen niet vele zielen in zijn strikken vallen en gevangen worden? Door af te wijken van de duidelijke voorschriften en geboden van God en door de voorkeur te geven aan fabels en sprookjes, zullen de gedachten van veel mensen ertoe gebracht worden om Satans leugenachtige wonderen te erkennen. We moeten ons nu allemaal wapenen voor de strijd waarin we stand zullen moeten houden. Vertrouwen op het Woord van God, dat biddend moet worden doorzocht en nageleefd, zal ons schild zijn tegen de macht van Satan.

Het zal ons helpen naar de overwinning door het bloed van Christus. Uit de schatkamer van getuigenissen I, 89 {En 232.4}

Kwade geesten zullen actief zijn onder de rest

Door de bedrieglijke machinaties van Satan zullen de doden verschijnen en velen zullen zich aansluiten bij de "vriend van de leugen" ... In ons midden zullen sommigen zich van het geloof afkeren en zich overgeven aan verleidende geesten en doctrines van duivels. De opwaartse blik 317 {En 233.1}

Spiritisten zullen proberen om predikers die de waarheid verkondigen onder druk te zetten en hen uit te dagen om te debatteren. Als ze dat dan niet doen, zullen ze hen ervan beschuldigen lafaards te zijn. Zoals Satan met Christus deed, zullen ze ook Schriftteksten citeren. "Test alles," zullen ze zeggen. Maar hun idee van testen is luisteren naar hun verleidelijke argumenten en hun samenkomsten bijwonen. Maar op hun samenkomsten nemen de engelen van de duisternis de vorm aan van hun dode vrienden en doen zich voor als engelen van het licht. {En 233.2}

Jullie geliefden zullen verschijnen gekleed in gewaden van licht en zien er zo echt uit alsof ze nog op aarde zijn. Zij zullen hen onderwijzen en met hen spreken. En velen zullen misleid worden door dit geweldige vertoon van Satans macht. De enige bescherming voor Gods volk is een grondige kennis van hun Bijbel en een duidelijk begrip van ons geloof over de slaap van de doden. De tekenen der tijden, 12 april 1883 {En 233.3}

Boze engelen zullen onder ons werken in de vorm van schijnbaar gelovige mensen om de geest van ongeloof te verspreiden. Laat je hierdoor echter niet ontmoedigen, maar werk eerlijk samen met de Heer tegen deze satanische geesten. Machten. Deze duistere machten zullen onze samenkomsten bijwonen, niet om zegeningen te verkrijgen, maar om de invloed van de Geest van God tegen te gaan ... {En 234.1}

We moeten nooit in hun taal spreken en hen daardoor aanmoedigen in hun werk, maar we moeten ons houden aan de woorden van Christus en ze herhalen. Christus was de leraar in de samenkomsten van deze engelen voordat zij van hun hoge rang vielen. Geselecteerde Boodschappen III, 410 {En 234.2}

Satan en zijn engelen zullen in menselijke gedaante op deze aarde verschijnen en zich vermengen met hen over wie de Schrift zegt: "Sommigen zullen van het geloof afvallen en acht geven op bedrieglijke geesten en leringen van demonen, door de huichelarij van leugenaars." 1 Timoteüs 4:1 (EB). Handschriftelijke uitgaven VIII, 345 {En 234.3}.

Wanneer deze spiritistische misleidingen worden onthuld voor wat ze zijn - namelijk de geheime werking van boze geesten - zullen de mensen die eraan hebben deelgenomen reageren alsof ze hun verstand hebben verloren. Manuscriptuitgaven VIII, 345 {En 234.4}

Ik zag onze gelovige mensen in grote nood. Ze huilden en baden en beriepen zich op de zekere beloften van God, terwijl de goddelozen overal om ons heen waren, ons bespotten en dreigden ons te vernietigen. Ze bespotten ons om onze zwakheid, spotten met onze kleine aantallen en bespotten ons met woorden die bedoeld waren om ons diep te kwetsen. Ze beschuldigden ons ervan dat we een andere mening hadden dan de rest van de wereld. Ze hadden beslag gelegd op onze fondsen, zodat we niet meer konden kopen of verkopen, en ze wezen op onze slechte toestand. Ze konden zich niet voorstellen dat we zonder de wereld konden leven. Ze gingen ervan uit dat we afhankelijk waren van de wereld en ons daarom moesten conformeren aan haar gebruikelijke praktijken en ons moesten onderwerpen aan haar wetten of haar moesten verlaten. En als wij de enige kerk in deze wereld waren waar God tevreden mee was, dan zou ons trieste uiterlijk tegen ons spreken. Zij beweerden dat zij degenen waren die de waarheid in pacht hadden, omdat er wonderen onder hen plaatsvonden, dat hemelse engelen tot hen spraken en hen vergezelden. Zij zeiden dat er een groot machtsvertoon onder hen was, en tekenen en wonderen, en dat dit de langverwachte "duizend jaren" waren. {En 234.5}

Door de zondagswetten is de hele wereld verenigd en bekeerd, en alleen dit kleine zwakke volkje durft zich te verzetten tegen de wetten van het land en de geboden van God, en te beweren dat zij de enige weldenkende mensen op de hele aarde zijn. Maranatha 209 {En 235.1}

Engelen zullen de door mensen verwaarloosde taak vervullen

Wanneer goddelijke kracht wordt gecombineerd met menselijke inspanningen, zal het werk zich verspreiden als vuur in een stoppelveld. God zal helpers oproepen waarvan de oorsprong onbekend is voor mensen; engelen zullen het werk doen dat een zegen zou zijn geweest voor mensen als ze de vereisten van God niet zo hadden verwaarloosd. The Review and Herald, 15 december 1885 {En 235.2}

Engelen zullen voorzien in de behoeften van Gods volk

Ik zag de heiligen de steden en dorpen verlaten en zich in drommen verzamelen; ze woonden op de eenzaamste plaatsen. Engelen van God voorzagen hen van voedsel en water, terwijl de goddelozen honger en dorst leden. Vroege geschriften van Ellen G. White 269 {En 235.3}

In de tijd van angst vlak voor de wederkomst van Christus worden de rechtvaardigen ook beschermd door hemelse engelen. Maar de overtreders van de wet kunnen niet rekenen op bescherming. Als zij ook maar één goddelijke verordening negeren, kunnen zelfs engelen hen niet beschermen. Patriarchen en Profeten 233 {En 236.1}

Te midden van de tijd van problemen - problemen zoals er nog nooit geweest zijn sinds er naties bestaan - zullen zijn uitverkorenen standhouden. Met zijn hele kwaadaardige leger kan Satan zelfs de zwakste van Gods heiligen niet corrumperen. Engelen, sterke helden, zullen hen beschermen en omwille van hen zal de Heer zich openbaren als de "God der goden" (Daniël 11:36), die werkelijk degenen kan redden die zich aan hem hebben toevertrouwd. Profeten en koningen 359 {En 236.2}

Satans misleidende manoeuvres

In die tijd zal de antichrist verschijnen als de ware Christus en zal de wet van God volledig terzijde worden geschoven door de volkeren van deze aarde. De rebellie tegen Gods heilige wet zal tot volle bloei komen. Maar de echte leider van deze opstand is Satan zelf, vermomd als een engel van het licht. {En 236.3}

De mensen zullen misleid worden, hem in de plaats van God stellen en hem verafgoden. Maar de Almachtige God zal ingrijpen en het oordeel zal worden

uitgesproken over de afvallige kerken die zich verenigd hebben in het verheerlijken van Satan: "Daarom zullen hun plagen op één dag komen: Dood, rouw en hongersnood, en zij zullen met vuur verbrand worden; want sterk is de Here God, die over hen geoordeeld heeft." Openbaring 18:8 Getuigenissen voor predikanten en evangeliewerkers 62 {En 236.4}

Vermomd als een engel van het licht zal hij (Satan) op aarde verschijnen als een wonderdoener. Met zeer mooie taal zal hij verheven emoties veroorzaken. Hij zal Gods woorden spreken en goede werken doen. Hij zal Christus bijna perfect vertegenwoordigen, maar er is een opvallend verschil. Satan zal mensen afkeren van de geboden van God. Toch zal hij de gerechtigheid zo briljant imiteren dat hij, indien toegestaan, zelfs de uitverkorenen zou kunnen misleiden. Gekroonde hoofden, presidenten en andere leiders zullen buigen voor zijn valse theorieën. The Review and Herald, 17 augustus 1897 {En 237.1}

Het is onmogelijk om je de ervaring voor te stellen van de kinderen van God die zullen zien hoe de hemelse heerlijkheid zal samenvallen met de herhaling van eerdere vervolgingen. Zij zullen wandelen in het licht dat van de troon van God uitgaat. Een constante verbinding tussen hemel en aarde zal worden onderhouden door de engelen van God. Satan daarentegen zal, omringd door kwade engelen, beweren God te zijn en allerlei wonderen verrichten om, waar mogelijk, zelfs de uitverkorenen te misleiden. Gods kinderen zullen dan hun zekerheid niet vinden in het werken van wonderen, omdat Satan alle wonderen die zullen plaatsvinden zal imiteren. Uit de schatkamer van Getuigenissen III, 243 {En 237.2}

Satan bereidt zijn misleiding zo goed voor dat bij zijn laatste aanval op hen zelfs de kinderen van God niet zouden herkennen dat hij het is. "En geen wonder, want Satan verandert zichzelf in een engel van het licht." ... Satan zal al zijn macht gebruiken om het volk van God te kwellen, te verleiden en te misleiden. The Review and Herald, 13 mei 1862 {En 237.3}

Satan ... zal verschijnen in de gedaante van Jezus Christus en verbazingwekkende wonderen verrichten; en de mensen zullen neervallen en hem als Christus aanbidden. We zullen dan gevraagd worden om dit wezen te aanbidden dat de wereld zal aanbidden als Jezus Christus. Wat moeten we dan doen? - We moeten hen vertellen dat de Heer ons heeft gewaarschuwd voor zo'n tegenstander, die de ergste vijand van de mens is, ook al doet hij alsof hij God is. The Review and Herald, 18 december 1888 {En 237.4}

Er komt een tijd dat Satan wonderen voor je ogen zal verrichten, door te beweren Christus te zijn; en als je dan niet stevig in de waarheid van God gevestigd bent, zul je de grond onder je voeten verliezen. The Review and Herald, 3 april 1888 {En 238.1}

In de laatste dagen zal hij (Satan) op zo'n manier verschijnen dat mensen geloven dat het de terugkeer van Christus is. Hij zal zich inderdaad in een engel van het licht veranderen, maar zelfs als hij precies. Hij zal niemand kunnen misleiden, behalve degenen die de waarheid weerstaan. Getuigenissen voor de Kerk V, 698 {En 238.2}

Kwade engelen zijn de aanstichters van vervolging

Satan werkt subliminaal om de helse krachten van zijn samenzwering van het kwaad tegen de rechtvaardigen aan te wakkeren. Hij rust zijn menselijke hulptroepen uit met zijn eigen kenmerken. Kwade engelen zullen met kwade mensen samenwerken om te kwellen, te vervolgen en te vernietigen. De opwaartse blik 262 {En 238.3}

Met elke afwijzing van de waarheid wordt het verstand van de mensen donkerder en hun hart koppiger, totdat ze zich verschansen achter een ongelovige onbeschaamdheid. Ondanks de waarschuwingen van God blijven ze de spot drijven met één van de tien geboden, totdat ze degenen die het heilig houden gaan vervolgen. Christus wordt als niets beschouwd door de minachting waarmee Zijn Woord en Zijn volk worden behandeld. Wanneer de doctrines van het spiritualisme door de kerken worden geaccepteerd, valt de barrière die het vleselijke hart is opgelegd weg en wordt elke belijdenis van religie een dekmantel voor de laagste zonde. Geloof in spiritistische openbaringen opent de deur voor verleidende geesten en leraren van duivels, en op deze manier wordt de invloed van de boze engelen in de kerken merkbaar. De Grote Controverse 604.605 {En 238.4}

Deze scènes van verraad, afwijzing en kruisiging zijn in het verleden vele malen herhaald en zullen op vele verschillende manieren herhaald worden. Mensen zullen vervuld zijn met de eigenschappen van Satan. De verleidingen van de aartsvijand van God en de mens zullen grote macht hebben. Geselecteerde Boodschappen III, 415 {En 239.1}

Een demonische geest zal bezit nemen van de mensen in onze wereld .... Demonische intelligentie ... zal bezit nemen van mensen en het beeld van God in de mens vernietigen, want ... (mensen) zijn niet in staat om het geweten van hun broeder te beheersen en hem te dwingen ontrouw te zijn aan Gods geboden. De opwaartse blik 285 {En 239.2}

Toen de heiligen de steden en dorpen verlieten, werden ze vervolgd door de goddelozen, die hen wilden doden. Maar de zwaarden die tegen het volk van God werden opgeheven braken en vielen krachteloos neer als een strohalm. Engelen van God beschermden de heiligen. Vroege geschriften van Ellen G. White 272 {En 239.3}

In de dagen van de zwaarste beproeving zal Christus zeggen: Kom, mijn volk, trek u terug in uw kamers en sluit de deur achter u; verberg u als het te laat is. zelfs voor een korte tijd, totdat de schande voorbij is. Wat zijn deze kamers waarin zij zich moeten verbergen? Het is de bescherming die Christus en zijn heilige engelen ons geven. De gelovigen zullen in deze tijd niet allemaal op één plaats zijn. Ze zullen in verschillende groepen in alle delen van de wereld zijn. Historische schetsen van de buitenlandse zending van de Zevende-dags Adventisten 158. {En 239.4}

Tijdens de laatste gebeurtenissen in de wereldgeschiedenis, wanneer het geweld in alle gebieden van deze aarde toeneemt, verwacht de Heer een heel speciale waakzaamheid van ons die nooit mag verslappen. Maar we hoeven niet alleen te vechten. Te midden van de toenemende gevaren zullen mensen die zich nederig aan God vastklampen en niet op hun eigen wijsheid vertrouwen, engelen om zich heen hebben om hen te helpen en te beschermen. In tijden van speciale nood kunnen ze vertrouwen op de hulp van Gods kracht. The Review and Herald, 25 april 1907 {En 239.5}

Tijdens de nacht werd mij een indrukwekkend beeld getoond: er leek een grote verwarring te zijn en legers vochten tegen elkaar. Een boodschapper van God stond voor mij en zei: "Roep je familie bij elkaar. Ik zal jullie leiden, volg mij!" Hij leidde ons toen over een donker pad, door een bos, toen door ruige bergen, en zei toen tegen ons: "Hier zijn jullie veilig." {En 240.1}

Er waren anderen die naar deze schuilplaats waren gebracht. De hemelse boodschapper zei: "De tijd van benauwdheid is gekomen als een dief in de nacht, zoals de Heer u voorspeld heeft." Maranatha 270 {En 240.2}

Satans verschijning na het einde van de genadetijd

Hoe korter de tijd, hoe groter Satans toorn wordt en in de tijd van de verdrukking bereiken zijn misleiding en vernietigende woede hun hoogtepunt. Gods geduld is ten einde. De wereld heeft Zijn aanbod van genade en Zijn liefde afgewezen en Zijn wet met voeten getreden. De goddelozen zijn te ver gegaan, hun proeftijd is voorbij. De Heer trekt zijn bescherming van hen terug en laat hen in voor- en tegenspoed over aan de leider die ze zelf hebben gekozen ... {En 240.3}

Als de grote finale van de grote misleiding zal Satan proberen als Christus te verschijnen. De (christelijke) kerk heeft lang beweerd dat de terugkeer van de Verlosser het toppunt van haar hoop is. Nu zal de grote bedrieger doen alsof Christus is teruggekeerd. In verschillende delen van de aarde zal Satan aan de mensen verschijnen als een majestueus wezen omringd door verblindende pracht, vergelijkbaar met de beschrijving van de Zoon van God in de Openbaring van Johannes. Zoveel heerlijkheid als Satan omringt is nog nooit door mensenogen gezien, en dan klinkt de overwinningskreet: "Christus is gekomen! Christus is gekomen!" {En 240.4}

De mensen buigen zich vol bewondering voor hem neer en hij heft zijn hand op en spreekt een zegen over hen uit, net zoals Christus zijn volgelingen zegende toen hij op aarde was. Zijn stem is zacht en kalm, maar toch heel melodieus. Op zachte, liefdevolle toon gebruikt hij woorden van onze Verlosser. Hij geneest de zieken en dan beweert hij, terwijl hij zich voordoet als Christus, dat hij de sabbat in zondag heeft veranderd en beveelt dat de dag waarop hij zijn zegen heeft geplaatst, wordt gehouden. Hij verklaart dat degenen die erop stonden de zevende dag heilig te houden godslastering begingen omdat ze niet luisterden naar de engelen die met waarheid en kennis naar hen gezonden waren. Dit is een sterke, bijna overweldigende misleiding. De Geest der Profetie IV, 441.442. {En 241.1}

Satan beseft dat hij op het punt staat zijn zaak te verliezen. Hij is niet in staat om de hele wereld onder zijn heerschappij te brengen. Dus doet hij een laatste wanhopige poging om de gelovigen door misleiding te verslaan, door zich valselijk de gedaante van Christus aan te meten. Daartoe kleedt hij zich in de koninklijke gewaden die in het visioen van Johannes worden beschreven. Hij heeft de macht om dit te doen. Hij verschijnt dan als de terugkerende Christus aan zijn misleide volgelingen, de christelijke wereld, die de liefde voor de waarheid niet koestert, maar zich verlustigt in ongerechtigheid (overtreding van de wet). {En 241.2}

Hij doet alsof hij Christus is en zij geloven dat hij dat inderdaad is, een glorieus, majestueus wezen, bekleed met waardigheid en glorieuzer door zijn zachte stem en aangename woorden dan alles wat hun sterfelijke ogen ooit hebben gezien. Dan voegen zijn misleide en misleide volgelingen zich bij een overwinningskreet: "Christus is voor de tweede keer gekomen! Christus is gekomen! Hij heeft zijn handen opgeheven, net zoals hij deed toen hij op aarde leefde en ons zegende." ... De gelovigen zien dit met verbazing aan. Zullen zij ook misleid worden? Zullen zij Satan aanbidden? Engelen van God omringen hen. Er klinkt een stevige, melodieuze stem: "Hef uw hoofden op." {En 241.3}

De biddenden hadden maar één ding in gedachten - de uiteindelijke en eeuwige redding van hun zielen. Daar hadden ze altijd aan gedacht - dat het onsterfelijke leven beloofd is aan hen die tot het einde toe volharden. Hun verlangen hiernaar was ernstig en oprecht geweest. Het Laatste Oordeel en de eeuwigheid stonden nu voor de deur. Hun ogen waren door hun geloof gericht op de stralende troon waarvoor de verlosten, in het wit gekleed, zouden staan. Dit had hen behoed voor schuld ... {En 242.1}

Nog één stap en dan komt de laatste misleiding door Satan. Hij hoort de onophoudelijke roep om Christus om de gelovigen te komen redden. In zijn laatste poging doet hij zich voor als Christus en wil hij hen laten geloven dat hun gebeden verhoord zijn. Christus komt spoedig 117.118. {En 242.2}

De engelen en het doodvonnis

Als de ogen van de mensen geopend zouden worden, zouden ze massa's sterke engelen zien die zich rondom hen hebben opgesteld die het woord van Christus' geduld hebben bewaard. In medelevende bezorgdheid hebben de engelen hun ellende gezien en hun gebeden gehoord. Ze hopen op het woord van hun Bevelhebber om hen uit het gevaar te halen. Maar ze moeten nog even wachten. De kinderen van God moeten de beker drinken en gedoopt worden met de doop. Juist het uitstel dat voor hen zo kwellend is, is het beste antwoord op hun smeekbeden. Door vol vertrouwen te wachten tot de Heer werkt, oefenen ze geloof, hoop en geduld, die ze te weinig hebben beoefend in hun religieuze leven ...{En 242.3}

Trouw aan de taak die hun is toevertrouwd, zullen de hemelse wachters ook in de toekomst de wacht houden. Hoewel een algemeen gebod de tijd heeft bepaald waarop zij die Gods geboden onderhouden gedood moeten worden, zullen in sommige gevallen hun vijanden het decreet willen vervroegen en proberen hen te doden. Maar niemand kan voorbij de machtige wachters komen die elke ziel bewaren. De Grote Strijd 631 {En 242.4}

God grijpt in wanneer de goddelozen Gods volk proberen te doden

Gods kinderen, sommigen levend in gevangeniscellen, sommigen verborgen in de eenzame nissen van bossen en bergen, smeken nog steeds om goddelijke bescherming, terwijl gewapende mannen overal, aangespoord door scharen kwade engelen, voorbereidingen treffen voor het werk van de dood. Nu, in het uur van extreem gevaar, zal de God van Israël tussenbeide komen om zijn uitverkorenen te redden ... {En 243.1}

Het is midden in de nacht als God zijn macht openbaart om zijn volk te bevrijden. De zon wordt zichtbaar en schijnt in volle kracht. Tekenen en wonderen volgen elkaar snel op. De goddelozen kijken met angst en ontzetting naar deze gebeurtenissen, terwijl de rechtvaardigen de tekenen van hun bevrijding met plechtige vreugde aanschouwen ... {En 243.2}

Donkere, zware wolken stijgen op en botsen tegen elkaar. Te midden van de onrustige hemel is een plaats van onbeschrijfelijke pracht, vanwaar de stem van God weerklinkt als het machtige geluid van vele wateren ... {En 243.3} Die stem doet de hemelen en de aarde schudden. Er ontstaat een grote aardbeving, zoals er niet geweest is sinds de mensen op aarde waren, zo'n aardbeving dus groot. Openbaring 16:17.18. De hemelen lijken open en dicht te gaan. De heerlijkheid van de troon van God flitst er doorheen. De bergen schudden als riet in de wind en gescheurde rotsen worden overal verstrooid. Er klinkt gejoel als van een naderende storm. De zee wordt in beroering gebracht. Het gebrul van de orkaan is te horen, als de schreeuw van demonen als ze op weg gaan om te vernietigen. De hele aarde rijst en daalt als de golven van de zee; haar oppervlak breekt open; zelfs haar fundamenten lijken het te begeven. Bergketens zinken. Bewoonde eilanden verdwijnen ... {En 243.4}

Woedende bliksems flitsen uit de hemel en hullen de aarde in een vlammenzee. Luider dan het verschrikkelijke gerommel van de donder weerklinken mysterieuze, angstaanjagende stemmen die het lot van de goddelozen aankondigen ... {En 244.1}

Zielen die daarnet zo zorgeloos waren, zo opschepperig en uitdagend, zo uitgelaten in hun wreedheid tegen het gebodsgetrouwe volk van God, worden nu overweldigd door ontzetting en beven van angst. Hun kreten van verdediging overstemmen het gebrul van de elementen. Demonen erkennen de goddelijkheid van Christus en beven voor zijn macht, terwijl mensen om genade smeken en in angst kruipen. De grote slag 635-638 {En 244.2}

De terugkeer van Christus

Christus komt met grote macht en glorie: met zijn eigen glorie en die van zijn Vader. Alle heilige engelen zullen hem vergezellen. Zelfs als de hele wereld in duisternis is gedompeld, zal er licht zijn in de nabijheid van de heiligen. De eerste stralen van de wederkomst zullen op hen vallen ... Beelden van het Koninkrijk Gods 342 {En 244.3}

Al snel werden onze ogen naar het oosten gericht, waar een kleine zwarte wolk verscheen, ongeveer half zo groot als een mensenhand. We wisten allemaal dat dit het teken van de Mensenzoon was. In plechtige stilte keken we allemaal naar de wolk die

dichterbij kwam en helderder, helderder en glorieuzer werd totdat het een grote witte wolk was. De grond leek wel vuur. Boven de wolk was een regenboog en hij werd omringd door tienduizend engelen die een heel mooi lied zongen. Op de wolk zat de Mensenzoon. Vroege geschriften van Ellen G. White 14. {En 244.4}

Er is geen menselijke taal die zou volstaan om de terugkeer van Christus in de wolken van de hemel goed te beschrijven ... Hij zal gekleed zijn in een gewaad van licht, dat Hij gedragen heeft vanaf de dagen der eeuwigheid. De Review and Herald, 5 september 1899 {En 244.5}

Een gevolg van heilige engelen met glinsterende kronen op hun hoofden vergezelt hem op zijn weg. Geestelijke gaven I, 206.207. {En 245.1}

Terwijl de aarde beeft, de bliksem flitst en de donder buldert, roept de stem van de Zoon van God naar de slapende heiligen. Hij kijkt naar de graven van de rechtvaardigen en terwijl hij zijn hand naar de hemel opheft, roept hij: "Ontwaak, ontwaak, ontwaak! Jullie die slapen in het stof, sta op!". ... {En 245.2}

Ze komen allemaal uit hun graven in dezelfde grootte als waarin ze erin werden gelegd. Adam, die te midden van de opgestane menigte staat, is van een verheven hoogte en majestueuze gestalte, slechts iets kleiner dan de Zoon van God. In hem wordt een opvallend contrast met de latere generaties duidelijk; in dit ene opzicht zien we de diepe degeneratie van het menselijk ras. Maar allen staan op in de frisheid en kracht van de eeuwige jeugd ... De sterfelijke, vergankelijke, gracieuze vorm, eens bevlekt met zonde, wordt volmaakt, mooi en onsterfelijk. Alle fouten en zwakheden blijven in het graf. De Grote Strijd 643.644. {En 245.3}

Hij (Christus) stierf voor ons en werd voor ons opgewekt zodat we uit het graf kunnen opstaan om ons met de hemelse engelen te herenigen en onze geliefden weer te zien. We zullen hen herkennen omdat de gelijkenis van Christus hun uiterlijk niet verandert, maar alleen hun vorm verandert in zijn prachtige beeld. Alle gelovigen zullen daar hun familieleden herkennen. Geselecteerde Boodschappen III, 316 {En 245.4}

De levende rechtvaardigen worden "plotseling, in een oogwenk" veranderd. Bij het horen van Gods stem werden ze verheerlijkt; nu ontvangen ze onsterfelijkheid en worden ze opgenomen om de Heer in de lucht te ontmoeten met de opgestane heiligen. De engelen zullen "zijn uitverkorenen verzamelen uit de vier windstreken, van de uiteinden der aarde tot de uiteinden van de hemel." Marcus 13:27 Kleine kinderen worden door de heilige engelen in de armen van hun moeders gedragen. De Grote Strijd 644.645. {En 245.5}

Wanneer de kleine kinderen onsterfelijk opstaan uit hun stoffige bedden, zullen ze onmiddellijk in de armen van hun moeders vliegen. Ze zullen elkaar weerzien, om nooit meer gescheiden te worden. Maar veel van de kleintjes hebben geen moeder meer en we zullen tevergeefs wachten op het vreugdevolle lied van hun moeders. De engelen zorgen voor zulke kinderen en brengen ze naar de levensboom. De Jeugdinstructeur, 1 april 1858 {En 246.1}

Vrienden die lang gescheiden waren door de dood worden weer samengebracht, om nooit meer uit elkaar te gaan, en samen stijgen ze op met vreugdezang naar de stad van God. {En 246.2}

Er zijn vleugels aan elke kant van de wolkenwagen en levende wielen eronder. Terwijl de wagen naar boven rolt, roepen de wielen: "Heilig!" en de vleugels roepen: "Heilig!" terwijl ze bewegen, en de gevolgde engelen roepen: "Heilig, heilig, heilig is de Heer, de Almachtige God!". En de verlosten roepen: "Halleluja!", terwijl de

De strijdwagen beweegt zich omhoog naar het nieuwe Jeruzalem. De grote slag 645 {En 246.3}

We stapten allemaal samen op de wolk en werden zeven dagen lang omhoog gedragen naar de glazen zee, waar Jezus de kronen bracht en ze met zijn eigen rechterhand op onze hoofden plaatste. Hij gaf ons gouden harpen en overwinningspalmen. Vroege geschriften van Ellen G. White 15 {En 246.4}

Rijen engelen staan aan weerszijden en de geredden van God lopen langs de cherubs en serafijnen. Christus verwelkomt hen en zegent hen: "Komt, gij trouwe en waarachtige dienaren, gaat binnen in de vreugde van uw Heer." Het S.D.A. Bijbelcommentaar VI, 1093 {En 246.5}

Satan en zijn kwade engelen zijn verbannen naar deze aarde

De hele aarde ziet eruit als een verlaten wildernis. De ruïnes van steden en dorpen die door aardbevingen zijn verwoest, ontwortelde bomen, grote rotsblokken die door de zee zijn aangespoeld of uit de aarde zijn gebroken, liggen verspreid over het hele land en er zijn grote kraters waar de bergen zijn losgerukt. Dit is waar Satan en zijn engelen duizend jaar zullen verblijven. Hier zal hij veroordeeld zijn om over de verlaten aarde te zwerven, steeds indachtig wat hij heeft gedaan met zijn rebellie tegen de wet van God. Duizend jaar lang kan hij genieten van de vruchten van de vloek die hij heeft veroorzaakt. Hij zal gebonden zijn aan de aarde en niet langer het recht hebben om andere planeten te

bezoeken, iemand te verleiden of mensen aan te vallen die niet gevallen zijn. De Geest van Profetie IV, 474.475. {En 246.6}

Door zijn eigen daden heeft Satan een keten voor zichzelf gesmeed waardoor hij nu gebonden is .... Alle wezens die niet in zonde gevallen zijn, zijn het erover eens dat de wet van God onveranderlijk is. Zij onderwerpen zich aan de heerschappij van Hem die Zijn eigen Zoon niet spaarde om zondaars te redden. Zijn wet is onberispelijk gebleken en zijn heerschappij is voor eeuwig verzekerd. De tekenen der tijden, 27 augustus 1902 {En 247.1}

Deze woestenij zal duizend jaar lang het thuis zijn van Satan en zijn kwade engelen. Opgesloten op de aarde zal hij geen toegang hebben tot andere werelden om de aarde te verlaten. om degenen die nooit gevallen zijn lastig te vallen. In die zin is hij gebonden. De Grote Strijd 657 {En 247.2}

Ik hoorde triomfantelijke liederen van de engelen en de verloste heiligen, die klonken als tienduizend muziekinstrumenten, omdat ze nooit meer geplaagd of verleid zouden worden door Satan. Ook de bewoners van andere werelden waren bevrijd van zijn aanwezigheid en zijn verleidingen. Vroege geschriften van Ellen G. White 277,278 {En 247.3}

Hoofdstuk 21: Engelen in de Eeuwigheid

Hoe het zal zijn in de hemel

Daarna zag ik een groot aantal engelen prachtige kronen uit de stad brengen, een kroon voor elke heilige met zijn naam erop geschreven. Toen Jezus om de kronen vroeg, overhandigden de engelen ze hem. Met zijn eigen rechterhand plaatste de kostbare Jezus de kronen op de hoofden van de heiligen. De engelen brachten ook harpen mee. Jezus overhandigde ze ook aan de heiligen. De bevelvoerende engel sloeg als eerste de toon aan. Toen rezen alle stemmen op in dankbare, vreugdevolle lofprijzing. Elke hand streek behendig over de snaren van de harp en speelde melodieuze muziek in heerlijke, volmaakte tonen. Toen zag ik Jezus de verloste menigte naar de poort van de stad leiden. Hij nam de poort, zwaaide hem weer op zijn glanzende scharnieren en nodigde de volken die de waarheid in pacht hadden uit om binnen te gaan. Vroege geschriften van Ellen G. White 275 {En 248.1}

Ze zullen de zegen uit de mond van de Koning van Glorie horen en het zal als muziek in hun oren klinken: "Kom naar mij, jullie gezegenden van mijn Vader, beërf het koninkrijk dat voor jullie bereid is vanaf de grondlegging van de wereld." Zo worden de verlosten verwelkomd in de woningen die Jezus voor hen bereidt. Ze zullen zich niet langer in slecht, werelds gezelschap bevinden, maar omringd worden door mensen die met goddelijke hulp een volmaakt karakter hebben ontwikkeld. Elke zondige neiging, elke onvolmaaktheid is van hen weggenomen door het bloed van Christus, en zijn volmaaktheid en de schittering van zijn heerlijkheid, die helderder schijnt dan de zon op de middag, zullen aan hen worden teruggegeven. De zuiverheid en volmaaktheid van zijn wezen zullen door hen heen schijnen, en dit alles is veel meer waard dan uiterlijke pracht en praal. Zij staan zonder zonde voor de grote witte troon en hebben nu dezelfde rang en privileges als de engelen. De zuidelijke wachter, 31 maart 1908 {En 248.2}

De verlosten zullen dan ook degenen ontmoeten en leren kennen wiens aandacht ze op de Verlosser hebben gericht. Dit zullen gezegende gesprekken zijn! Iemand zal zeggen: "Ik was een zondaar zonder God en zonder hoop in de wereld, en toen kwam jij en wekte in mij interesse op voor onze wonderbaarlijke Verlosser, die mijn enige hoop werd ...". Anderen zullen zeggen: Ik was een heiden in een heidens land. U verliet uw comfortabele thuis, kwam en leerde mij Jezus te vinden en in Hem te geloven als de enige ware God. Ik heb mijn afgoden vernietigd en God aanbeden, en nu kan ik Hem van aangezicht tot aangezicht zien, voor altijd, want ik ben gered, gered voor de eeuwigheid, en mag hier zijn waar hij is die ik liefheb ..." {En 249.1}

Weer anderen zullen degenen bedanken die de hongerigen te eten hebben gegeven en de naakten hebben gekleed. "Toen wanhoop mijn ziel gevangen hield in ongeloof, stuurde de Heer u naar mij toe," zullen ze zeggen, "en u troostte mij en gaf mij hoop. Je zorgde voor mijn lichamelijke behoeften en bracht me te eten; en je gaf me toegang tot het Woord van God en wekte mijn geestelijke interesse. Je ontmoette me als een broer. Je toonde me medeleven in mijn ellende en genas mijn gewonde ziel, zodat ik de hand van Christus kon grijpen die Hij naar me uitstrekte om me te redden. Ik wist niets, maar jij leerde me geduldig dat ik een Vader in de hemel had die voor me zorgde. Je las me de wonderbaarlijke aanbiedingen van hoop in het Woord van God voor. Je gaf me het geloof dat Hij me zou verlossen. Mijn hart werd gekalmeerd, verootmoedigd en oneindig bedroefd toen ik besefte welk offer Christus voor mij had gebracht ... Nu ben ik hier, gered voor alle eeuwigheid. Ik mag voor altijd in zijn aanwezigheid leven, Hem loven en prijzen die zijn leven voor mij gaf." {En 249.2}

Wat een vreugde zal er zijn wanneer de verlosten hen weer zien en begroeten die zoveel voor hen hebben gewerkt! The Review and Herald, 5 januari 1905.{En 250.1}

Wanneer zij [de jongeren] Christus aanvaarden en in Hem geloven, worden ze in een nauwe relatie met Hem geleid. Hij geeft hen de kracht om zonen (kinderen) van God te worden en contact te hebben met de hoogste hoogwaardigheidsbeklеders van de hemel, met Gabriël, met cherubs en serafijnen, met engelen en aartsengelen. "En hij toonde mij een rivier van levend water, helder als kristal, stromend van de troon van God en van het Lam; in het midden en aan weerszijden van de rivier bomen des levens, die twaalfmaal vrucht dragen en elke maand hun vrucht geven; en de bladeren van de bomen zijn tot genezing van de volken. En er zullen geen vervloekte dingen meer zijn. En de troon van God en van het Lam zal in de stad zijn, en zijn dienaren zullen Hem dienen en zijn aangezicht zien, en zijn naam zal op hun voorhoofden staan. En er zal geen nacht meer zijn, en zij zullen geen lamp of zonlicht nodig hebben, want de Here God zal hun licht geven, en zij zullen heersen tot in eeuwigheid." Openbaring 22:1-5 Spalding en Magan Collectie 52 {En 250.2}

Pas als we Gods daden in het licht van de eeuwigheid beschouwen, zullen we ons realiseren wat we te danken hebben aan de zorg en tussenkomst van zijn engelen. Hemelse wezens hebben een actieve rol gespeeld in de zaken van de mensen. Onderwijs 278 {En 250.3}

In ons toekomstige leven zullen we ons dingen realiseren die ons hier tot het uiterste verwonderden. Daar zullen we leren wat een sterke Helper we hadden, en hoe vaak God

ons Zijn engelen stuurde als we de aanbevelingen van het Woord van God onderhielden. De tekenen der tijden, 3 januari 1906 {En 250.4}

In de komende wereld zal Christus de verlosten naar de rivier des levens leiden en hun wonderbaarlijke kennis bijbrengen. Hij zal de geheimen van de natuur voor hen openen. Ze zullen beseffen dat het zijn soevereine hand is die de werelden op hun plaats houdt. Ze zullen zien hoe begaafd de grote schilder de bloemen van het veld hun kleuren geeft en ze zullen de goede bedoelingen begrijpen van de genadige Vader van wie al het licht uitgaat. Samen met de engelen zullen de verlosten zich voegen in dankbare lofzangen voor de oneindige liefde die God heeft getoond aan een ondankbare wereld. {En 251.1}

Dan zal begrepen worden wat het betekent dat God de wereld zo liefhad "dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft". The Review and Herald, 3 januari 1907 {En 251.2}

Als de Zoon van God naar de erfgenamen van genade kijkt, "schaamt Hij Zich niet hen broeders te noemen". Hebreeën 2:11. Hun relatie tot God is heiliger dan die van de engelen, die nooit gevallen zijn. Uit de schatkist der getuigenissen II, 304 {En 251.3}

Door de kracht van zijn liefde en door gehoorzaamheid wordt de gevallen mens, die voorheen als een worm in het stof was, getransformeerd zodat hij lid kan worden van de hemelse familie en eeuwig kan leven met God, Christus en de heilige engelen. De hemel triomfeert omdat de gaten die zijn ontstaan door Satan en zijn gevallen engelen weer worden opgevuld door de verlosten van de Heer. De opwaartse blik 61 {En 251.4}

God schiep de mens voor zijn eigen verheerlijking, zodat het menselijk ras na beproeving en verleiding herenigd kon worden met de hemelse familie. Het was Gods bedoeling om de hemel opnieuw te bevolken met mensen die zijn woord precies gehoorzaamden. Adam werd toen getest om te zien of hij gehoorzaam zou zijn zoals de heilige engelen of ongehoorzaam. Het S.D.A. Bijbelcommentaar I, 1082 {En 251.5}

De gevoelens van liefde en sympathie die God zelf in de ziel heeft geplant, zullen daar op de edelste en zoetste manier worden gerealiseerd. Het zuivere contact met heilige wezens, het onbewolkte sociale leven met de verheven engelen en de God-getrouwen van alle eeuwen, die hun gewaden gewassen en helder gemaakt hebben in het bloed van het Lam, de heilige band die "allen die kinderen genoemd worden in de hemel en op aarde" verenigt.

(Efeziërs 3:15) zal bijdragen aan het geluk van de verlosten. De Grote Strijd 676 {En 252.1}

Het oordeel tijdens het duizendjarig rijk

Tijdens de duizend jaar tussen de eerste en tweede opstanding vindt het oordeel over de goddelozen plaats. Daniël meldt: "Totdat Hij kwam die oud was in dagen, en het oordeel werd gegeven aan de heiligen van de Allerhoogste ..." Daniël 7:22 In deze tijd regeren de rechtvaardigen als koningen en priesters voor God. Johannes zegt in Openbaring: "En ik zag tronen, en zij zaten daarop, en hun werd het oordeel gegeven ... Zij zullen priesters zijn van God en van Christus, en zij zullen met Hem duizend jaar regeren." Openbaring 20:4, 6 {En 252.2}

Dit is de tijd waarvan Paulus voorspelde dat de rechtvaardigen over de wereld zullen heersen. Samen met Christus zullen zij rechtspreken over de goddelozen, hun levenswijze vergelijken met het wetboek, de Bijbel, en dan elke zaak beoordelen op grond van de daden die zij tijdens hun leven hebben begaan. Christus zal ook Satan en zijn engelen samen met zijn volk oordelen. De Zuidelijke Wachter, 14 maart 1905 {En 252.3}

De derde komst van Jezus

Aan het einde van de duizend jaar komt Christus weer naar de aarde. De schare van de verlosten en een gevolg van engelen vergezellen hem. Terwijl hij in angstaanjagende majesteit neerdaalt, beveelt hij de goddeloze doden op te staan om hun oordeel te ontvangen. Ze komen tevoorschijn, een machtige menigte, ontelbaar als het zand van de zee. Wat een contrast met hen die bij de eerste opstanding werden opgewekt! De rechtvaardigen waren bekleed met onsterfelijke jeugd en schoonheid; maar de goddelozen dragen de sporen van ziekte en dood. {En 252.4}

Elk oog in deze immense menigte ziet de glorie van de Zoon van God, en eenstemmig roepen deze goddeloze menigten uit: "Gezegend is hij die komt in de naam van de Heer!" Het is niet de liefde voor Jezus die hen deze woorden doet uitroepen; de kracht van de waarheid dwingt de woorden van hun onwillige lippen. Zoals de goddelozen hun graf ingingen, zo komen ze eruit, met dezelfde vijandigheid tegen Christus, met dezelfde geest van opstandigheid. Ze zullen geen nieuwe tijd van genade krijgen waarin ze de fouten van hun vorige leven kunnen goedmaken. Dat zou niets opleveren. Een leven van overtredingen heeft hun harten niet losgemaakt, en zij zouden een tweede bedeling teweegbrengen, als die hun zou worden geschonken, zoals zij de eerste hebben gedaan, door Gods geboden te negeren en tot opstand tegen Hem aan te zetten. {En 253.1}

Christus daalt af naar de Olijfberg, vanwaar hij na zijn opstanding ten hemel steeg en waar de engelen de belofte van zijn wederkomst herhaalden. De profeet zegt: "Dan zullen de Heer, mijn God, en alle heiligen tot u komen."

"En zijn voeten zullen op dat moment op de Olijfberg staan, die voor Jeruzalem in het oosten ligt. En de Olijfberg zal in tweeën splijten ... heel ver uit elkaar ... En de Heer zal koning zijn over de hele aarde. In die tijd zal de Heer één zijn en zijn naam zal één zijn." Zacharia 14:5,4,9 De grote slag 661,662 {En 253.2}

Toen we omhoog keken, zagen we een grote, prachtige stad op twaalf fundamenten en met twaalf poorten, drie aan elke kant. Bij elke poort stond een engel. We riepen uit: "De stad, de glorieuze stad! De stad van God daalt neer uit de hemel!" En zij kwam in al haar pracht en glorie naar beneden en vestigde zich op het grote terrein dat Jezus voor haar had voorbereid. Geestelijke gaven I, 213 {En 253.3}

Nu bereidt Satan zich voor op de laatste machtige strijd om de heerschappij. Ontdaan van zijn macht en afgesneden van zijn werk van misleiding, was de prins van het kwaad ellendig en terneergeslagen; maar wanneer de goddeloze doden worden opgewekt en hij de grote menigte aan zijn kant ziet, keert zijn hoop terug en is hij vastbesloten om De Grote Strijd niet op te geven ... De goddelozen zijn Satans gevangenen ... Ze staan klaar om zijn suggesties op te volgen en zijn bevelen uit te voeren. Trouw aan zijn vroegere bedrog doet hij echter niet alsof hij Satan is. Hij beweert de prins te zijn, de rechtmatige eigenaar van de wereld, van wie de erfenis onrechtmatig werd afgepakt. Hij presenteert zichzelf aan zijn verliefde onderdanen als een redder en verzekert hen dat zijn macht hen uit hun graven heeft gehaald en dat hij nu op het punt staat hen te bevrijden van de wreedste tirannie ... Hij stelt voor hen naar het kamp van de heiligen te leiden en de stad van God in te nemen ... {En 254.1}

Onder die grote menigte zijn velen van het langlevende geslacht uit de dagen voor de zondvloed ... Onder hen zijn koningen en generaals die naties veroverden, dappere mannen die nooit een veldslag verloren ... {En 254.2}

Satan overlegt met zijn engelen en daarna met deze koningen, veroveraars en machtige mannen. Ze overwegen de numerieke kracht van hun kant en verklaren dat het leger in de stad klein is vergeleken met dat van hen en dat het overwonnen kan worden. Ze werken plannen uit om de rijkdommen en heerlijkheden van het nieuwe Jeruzalem te bemachtigen. Onmiddellijk begint iedereen zich voor te bereiden op de strijd. Bekwame ambachtslieden maken oorlogstuig. Militaire leiders, ooit beroemd om hun succes, organiseren de groepen krijgshaftige mannen in bataljons en regimenten ... {En 254.3}

Eindelijk wordt het bevel gegeven om op te rukken en de machtige troepenmacht rukt op ... Satan, de machtigste van alle krijgers, leidt de voorhoede en zijn engelen verzamelen hun legers voor deze laatste strijd. De grote slag 662.663. {En 254.4}

Nu verschijnt Christus opnieuw tegenover de vijanden. Hoog boven de stad, op een fundament van glinsterend goud, is een edele en sublieme troon te zien. Op deze troon zit de Zoon van God, omringd door de onderdanen van zijn koninkrijk. De grote slag 663 {En 255.1}

In aanwezigheid van de verzamelde bewoners van de aarde en de hemel vindt de uiteindelijke kroning van de Zoon van God plaats ... Hij (Satan) heeft de hand van een engel van verheven gestalte en majestueuze verschijning de kroon op het hoofd van Christus zien plaatsen, en hij weet dat het hoge ambt van deze engel zijn ambt had kunnen zijn. De Grote Controverse 664.668. {En 255.2}

Het laatste oordeel

Dan, bekleed met opperste majesteit en macht, spreekt de Koning der koningen het oordeel uit over de rebellen tegen zijn regering en voert gerechtigheid uit over hen die zijn wet hebben overtreden en zijn volk hebben onderdrukt ... {En 255.3}

Zodra de boeken worden geopend en Jezus' oog naar de goddelozen kijkt, zijn ze zich bewust van elke zonde die ze ooit hebben begaan. Ze zien dan waar hun voet is afgedwaald van het pad van reinheid en heiligheid, hoe ver trots en verontwaardiging hen hebben gebracht om de wet van God te overtreden ... {En 255.4}

Het kruis wordt zichtbaar boven de troon; en de scènes van de verzoeking en de val van Adam en de opeenvolgende stappen in het grote verlossingsplan verschijnen als in een panorama. De geboorte van de Verlosser in nederigheid, de eenvoud en gehoorzaamheid van zijn jeugd; zijn doop in de Jordaan; ... Zijn openbare bediening als leraar; ... Zijn verraad in de handen van de moorddadige menigte; ... de Zoon van God, voorgeleid aan Annas door juichende mannen, berecht in het paleis van de hogepriester, bespot, beschimpt, gegeseld en uiteindelijk ter dood veroordeeld in het oordeelhuis van Pilatus en voor de laffe en wrede Herodes - alles wordt levendig uitgebeeld ... En dan worden de laatste gebeurtenissen onthuld aan de bevende menigte: de stille lijder op weg naar Golgotha, de Hemelvorst aan het kruis ... {En 255.5}

Het verschrikkelijke schouwspel verschijnt voor hun ogen zoals het ooit deed. Satan, zijn engelen en zijn onderdanen hebben geen macht om zich af te wenden van de

voorstelling van hun eigen werk. Alle betrokkenen herinneren zich wat ze hebben gedaan. De grote slag 664-666 {En 256.1}

Er komt een tijd dat iedereen zich zal moeten verantwoorden tegenover de engelen en zijn medemensen. Het zal onthuld worden hoe ze werkelijk waren. Net zoals een kunstenaar een menselijk gezicht op een gepolijste plaat kan graveren, zo zal hun karakter worden opgetekend in de hemelse boeken ... In het oordeel zal iedereen precies zo worden gezien als hij of zij is - als Gods beeld of getekend door afgoderij, egoïsme en zelfzucht. Hebzucht. Manuscriptuitgaven XVII, 288 {En 256.2}

Op de dag dat iedereen krijgt wat hem toekomt naar zijn werken, zullen de overtreders ook een korte schets van hun leven te zien krijgen. Het zal zijn zoals zij het zelf wilden. Wat zullen zij van zichzelf denken? ... {En 256.3}

Op de dag des oordeels zullen de mensen zien wat ze hadden kunnen worden door de kracht van Christus ... Ze kenden de eisen van God, maar ze weigerden de voorwaarden te accepteren die Hij in Zijn woord stelde. Ze betrokken zich in een relatie met demonen ... {En 256.4}

Op de dag des oordeels zullen deze onbekeerlijke mensen dit allemaal herkennen. De ene scène na de andere van hun leven zal zich voor hen afspelen. Zo duidelijk als in de felle middagzon zullen ze zien wat er van hen had kunnen worden als ze voor God hadden gekozen in plaats van tegen Hem. Aan deze beelden kan niets worden gedaan. Hun zaak is voor altijd gesloten ... {En 256.5}

En de gevallen engelen, die een hogere intelligentie hebben dan mensen, moeten zich realiseren wat ze hebben gedaan door hun macht te misbruiken om mensen te verleiden tot het kiezen van bedrog en onrecht. De opwaartse blik 203 {En 256.6}

Maar nu is de tijd gekomen om de opstand definitief te verslaan en de geschiedenis en de aard van Satan te onthullen. In deze laatste grote poging om Christus te onttronen, zijn volk te vernietigen en de stad van God in te nemen, is de aartsmisleider volledig ontmaskerd. Allen die zich met hem verbonden hebben, erkennen de complete mislukking van zijn zaak. De volgelingen van Jezus Christus en de trouwe engelen beseffen de volle omvang van zijn duivelse complotten tegen de heerschappij van God, en Satan is het doelwit van algemene afschuw. {En 257.1}

Satan ziet dat zijn vrijwillige rebellie hem ongeschikt heeft gemaakt voor de hemel. Hij heeft zijn krachten getraind om oorlog tegen God te voeren; de zuiverheid, vrede en harmonie van de hemel zouden zijn opperste kwelling zijn. Zijn beschuldigingen tegen de

genade en rechtvaardigheid van God zijn tot zwijgen gebracht. Het verwijt dat hij de Almachtige wilde maken, valt volledig op hemzelf. En nu buigt Satan voor God en belijdt de rechtvaardigheid van zijn veroordeling ... {En 257.2}

Elke kwestie van waarheid en dwaling in de langdurende strijd is nu geregeld ... {En 257.3}

Hoewel Satan gedwongen is om Gods gerechtigheid te erkennen en te buigen voor de macht van Christus, blijft zijn karakter onveranderd. De geest van verontwaardiging barst opnieuw los als een machtige storm. Woedend van woede besluit hij de grote controverse niet op te geven. De tijd is gekomen voor de laatste wanhopige strijd met de Koning van de Hemel. Hij werpt zich te midden van zijn onderdanen en probeert hen te inspireren met zijn eigen woede en hen aan te zetten tot een onmiddellijke strijd. Maar van alle ontelbare miljoenen die hij tot verontwaardiging heeft verleid, erkent nu niemand meer zijn suprematie. Zijn macht is voorbij. De goddelozen zijn inderdaad vervuld van dezelfde haat tegen God als Satan; maar ze zien dat hun situatie hopeloos is, dat ze niet de overhand over God kunnen krijgen. Hun toorn is ontstoken tegen Satan en allen die zijn instrumenten zijn geweest in de misleidingen, en met de woede van demonen keren zij zich tegen hen ... {En 257.4}

Vuur valt uit de hemel. De aarde splijt uit elkaar ... Het oppervlak van de aarde lijkt een gesmolten massa ... {En 258.1}

Ze zullen "stro zijn, en de komende dag zal ze in vuur en vlam zetten, zegt de HEER der heerscharen". Maleachi 3:19 Sommigen zullen in een oogwenk vernietigd worden, terwijl anderen dagenlang zullen lijden. Allen zullen gestraft worden "naar hun werken". Omdat de zonden van de rechtvaardigen op Satan zijn gelegd, moet hij niet alleen lijden voor zijn eigen verontwaardiging, maar voor alle zonden waartoe hij Gods volk heeft misleid. Zijn straf zal veel groter zijn dan de straf van degenen die hij misleid heeft. Nadat al degenen die hij misleid heeft zijn vernietigd, moet hij blijven leven en lijden. In de zuiverende vlammen zullen de goddelozen worden weggevaagd. De grote slag 669-672 {En 258.2}

Door een leven van rebellie plaatsen Satan en zijn bondgenoten zichzelf zo volledig uit harmonie met God dat alleen Zijn heilige aanwezigheid een verterend vuur voor hen is. Het leven van Jezus 766 {En 258.3}

Het hele universum zal getuige zijn geweest van de aard en de gevolgen van de zonde, en de totale uitroeiing ervan, die, als het aan het begin was gebeurd, de engelen zou hebben verschrikt en schande over God zou hebben gebracht, zal nu zijn liefde

rechtvaardigen en zijn eer verhogen voor alle schepselen van het universum, wier grootste vreugde het is om zijn wil te doen en in wier hart zijn wet is geschreven. De Grote Strijd 507.{En 258.4}

Het vuur dat de goddelozen verteert, reinigt de aarde. Elk spoor van de vloek wordt verwijderd. Geen eeuwig brandende hel zal voor de verlosten de verschrikkelijke gevolgen van de zonde duidelijk maken. {En 258.5}

Er blijft maar één gedenkteken over: Onze Verlosser zal altijd de sporen van zijn kruisiging dragen. Op zijn gewonde hoofd, handen en voeten zijn de enige sporen van het wrede werk van de zonde. De Grote Strijd 672.673. {En 258.6}

Zonde is een mysterieus, onverklaarbaar iets. Er is geen reden voor het bestaan ervan en het proberen te verklaren zou neerkomen op het rechtvaardigen ervan. De zonde kwam in een perfect universum. En het bleek extreem verkeerd en onvergeeflijk te zijn. Haar oorsprong of ontstaansgeschiedenis is onverklaarbaar en zal niet worden verklaard, zelfs niet op de Dag des Oordeels, wanneer de rechtbank zitting houdt en de boeken worden geopend ... Op die dag zal het voor iedereen duidelijk worden dat er geen reden voor zonde is en nooit is geweest. Wanneer Satan en zijn engelen en alle mensen waarvan bewezen is dat ze Gods wet overtreden uiteindelijk worden berecht, zal niemand weten wat hij moet zeggen. Wanneer de rebellen, van de eerste en grootste rebel tot de laatste overtreder, gevraagd wordt waarom ze de wet van God hebben overtreden, zullen ze allemaal sprakeloos zijn. Er zal geen antwoord zijn, geen rechtvaardiging die echt gewicht in de schaal kan leggen. De tekenen der tijden, 28 april 1890 {En 259.1}

De bewoners van alle werelden zullen overtuigd worden van de rechtvaardigheid van de wet, de beëindiging van de rebellie en de uiteindelijke afschaffing van de zonde ... De manier waarop het verlossingsplan is opgebouwd, openbaart de aard van God niet alleen aan de mensen, maar ook aan de engelen; en voor eeuwig zal het verderfelijke karakter van de zonde worden begrepen, vanwege de prijs die de Vader en de Zoon hebben betaald voor de verlossing van de zondige mensheid. In Christus, het Lam van God vanaf de grondlegging der wereld, zullen alle werelden de tekenen van deze vloek kennen, en zowel engelen als mensen zullen eer en aanbidding brengen aan de Verlosser, want door Hem zullen zij allen bewaard worden voor (hernieuwde) afval. {En 259.2}

De effectiviteit van het kruis beschermt verloste mensen tegen het gevaar van een nieuwe zondeval. Het leven en de dood van Christus verhullen op effectieve wijze Satans misleidingen en weerleggen zijn beweringen. Het offer dat Christus bracht voor een gevallen wereld maakt hem niet alleen aantrekkelijk voor mensen, maar ook voor

engelen, en er ontstaat een onlosmakelijke band. Door het verlossingsplan worden de gerechtigheid en genade van God volledig gerechtvaardigd en voor eeuwig zal het universum van God nooit meer aangevallen worden, nooit meer zal er rebellie ontstaan. The Messenger, 7 juni 1893 {En 259.3}

De nieuwe aarde

Wanneer God deze aarde reinigt, zal ze eruitzien als een oneindige vuurzee. En zoals God de ark bewaarde omdat er acht rechtvaardige mensen in zaten, zo zal Hij het Nieuwe Jeruzalem bewaren, waar de trouwe gelovigen van alle tijden wonen...

Hoewel de hele aarde, met uitzondering van het deel waarop de stad staat, zich in een inferno van vloeibaar vuur bevindt, wordt de stad, net als de ark, behouden door een wonder van Gods almacht. Te midden van de razende elementen blijft zij ongedeerd. Geestelijke gaven III, 87 {En 260.1}

De nieuwe aarde en onze eeuwige erfenis

Hij [Mozes] zag de aarde, gereinigd door vuur en vrij van elke vlek van zonde, elk merkteken van de vloek, volledig vernieuwd en overgegaan in het bezit van de gelovigen voor alle eeuwigheid. Manuscriptuitgaven X, 158 {En 260.2}

Het plan van verlossing zal niet volledig begrepen worden, zelfs niet wanneer de verlosten zien zoals ze gezien worden, en herkennen zoals ze herkend worden; maar door alle eeuwigheid heen zullen voortdurend nieuwe waarheden geopenbaard worden aan de verwonderde en verrukte geest. De Grote Controverse 650

In het verlossingsplan zijn er hoogte- en dieptepunten die onze geest in alle eeuwigheid nooit volledig kan doordringen - wonderen waar de engelen naar verlangen. Van alle geschapen wezens hebben alleen de verlosten de strijd met de zonde uit eigen ervaring geleerd. Zij zijn met Christus verenigd en zijn in de gemeenschap van zijn lijden getreden - iets waar zelfs de engelen niet toe in staat waren. Zullen zij niets te zeggen hebben over de oorspronkelijke oorzaken van de verlossing - niets dat van waarde zou kunnen zijn voor niet-gevallen wezens? Onderwijs 281 {En 260.4}

Er zijn geheimenissen in het heilsplan waarover de engelen in de hemel zich voortdurend verbazen ... Toen de apostel Petrus sprak over de openbaringen aan de profeten over "het lijden" van Christus "en de heerlijkheid die volgt", zei hij dat dit dingen zijn "die ook de engelen begeren te aanschouwen". 1 Petrus 1:11, 12 Uit de schatkist der getuigenissen II, 277, 278 {En 261.1}

De verlosten zullen de ene wereld na de andere bezoeken en veel tijd doorbrengen met het onderzoeken van de mysteries van verlossing. En door de eeuwigheid heen zullen ze altijd een beetje meer inzicht krijgen. De Review and Herald, 9 maart 1886 {En 261.2}

De kennis van verlossing is de wetenschap van alle wetenschappen, die de studie wordt van de engelen en alle geesten van de niet-gevallen werelden. Het is de wetenschap waarop de aandacht van onze Heer en Verlosser is gericht, die doordringt in de raad die voortkwam uit de Geest van de Eeuwige ... Het gaat om die

Wetenschap, die de geesten van de verlosten van God door eindeloze eeuwen zal bezighouden. Onderwijs 115.116. {En 261.3}

Gods wonderbaarlijke doel van genade, het mysterie van zijn verlossende liefde, is het thema, "die ook de engelen willen zien" (1 Petrus 1:12), en zij zullen zich er in alle eeuwigheid mee bezighouden. Zowel de verloste als de zondeloze wezens zullen in het kruis van Christus het belangrijkste voorwerp van hun onderzoek en lof zien. Dan zullen ze beseffen dat de glorie die van het gezicht van Jezus afstraalt de weerspiegeling is van zijn offerende liefde. In het licht van Golgotha wordt het duidelijk dat de wet van de verzaakte liefde de wet van het leven is, geldig op aarde en in de hemel; dat de liefde die "het zijne niet zoekt" (1 Korintiërs 13:5) ontspringt uit het hart van God, en dat in Hem die "zachtmoedig en nederig van hart" was (Matteüs 11:29) de aard van Hem geopenbaard wordt "die woont in een licht waar niemand kan naderen". 1 Timoteüs 6:16 Het leven van Jezus 9.10 {En 261.4}

En de voorbijgaande jaren van de eeuwigheid zullen hen rijkere en steeds wonderbaarlijkere openbaringen van God en Christus brengen. Naarmate de kennis toeneemt, zal ook de liefde, de eerbied en de gelukzaligheid toenemen. Hoe meer mensen over God leren, hoe groter hun bewondering voor zijn natuur zal zijn. En wanneer Jezus hen de rijkdommen van de verlossing en de verbazingwekkende heldendaden in de felle strijd met Satan openbaart, zullen de harten van de verlosten meer en meer van liefde gloeien; met tumultueuze verrukking zullen zij hun gouden harpen ter hand nemen en duizenden en duizenden stemmen zullen zich verenigen in een machtig loflied. {En 262.1}

"En ik hoorde al het schepsel dat in de hemel is, en op de aarde, en onder de aarde, en in de zee, en al wat daarin is, zeggen: Aan Hem die op de troon zit, en aan het Lam, zij lof en eer en heerlijkheid en macht tot in alle eeuwigheden." Openbaring 5:13. {En 262.2}

De Grote Strijd is voorbij. Zonde en zondaars zijn niet meer. Het hele universum is zuiver. Harmonie en vreugde heersen door de immense schepping. Vanuit Degene die alles geschapen heeft, stromen leven, licht en vreugde over alle gebieden van de grenzeloze ruimte. Van het kleinste atoom tot het grootste wereldlichaam verklaart de hele levende en levenloze natuur in onbewolkte schoonheid en volmaakte vreugde: God is liefde. De Grote Strijd 677 {En 262.3}

Nabeschouwingen

Het thema van verlossing is een thema dat de engelen willen onderzoeken. Het zal de studie en de inhoud zijn van het lied van de verlosten door alle eeuwen van de eeuwigheid heen. Zou het niet waardevol genoeg voor ons moeten zijn om het nu grondig en nauwkeurig te bestuderen? De Bijbel Echo, 1 januari 1888 {En 262.4}

Wanneer het (het menselijke kind) de dingen onderzoekt en overdenkt die "zelfs de engelen verlangen te zien", kan het van gemeenschap genieten. Hij kan in de voetsporen treden van de hemelse leraar en naar zijn woorden luisteren, zoals de mensen deden toen Jezus onderwees op bergen, vlakten en meren. Hij kan in deze wereld leven in de sfeer van de hemel en gedachten van hoop en verlangen naar heiliging inboezemen bij hen die rouwen en lijden op aarde. Op deze manier zal hij zelf in steeds intiemere gemeenschap komen met het onzichtbare - als degene die van oudsher met God wandelde, de drempel van het eeuwige koninkrijk naderend totdat de poorten opengaan en hij daar mag binnentreden. Het zal niet voelen als een vreemdeling. De stemmen die hen begroeten zijn die van de heilige engelen die hun onzichtbare metgezellen op aarde waren - stemmen die ze hier hebben leren horen en liefhebben. Zij die in gemeenschap met de hemel hebben geleefd door Gods woord zullen zich thuis voelen in de bovenwereld. Onderwijs 117 {En 263.5}

De Heer wil dat we ons realiseren dat de machtigen die met ons omgaan altijd betrokken zijn bij het werk dat we hier doen. Deze hemelse wezens zijn dienende engelen en ze ontmoeten ons vaak in menselijke gedaante. Als vreemdelingen maken ze contact met de mensen die werken in het werk van God. Op eenzame plaatsen verschijnen ze als begeleiders van reizigers die in gevaar zijn. Op schepen in nood op zee bemoedigden engelen in menselijke gedaante de passagiers, leidden hen af van hun angst en gaven hen hoop in hun uur van gevaar. En de mensen dachten dat het een medereiziger was die ze nog nooit eerder hadden ontmoet. De opwaartse blik 84 {En 263.1}

Laten we de prachtige beloften van God in ons hart bewaren, zodat we anderen kracht en troost kunnen geven. Op deze manier zullen we de taal van de hemelse engelen

leren, die, als we trouw blijven, onze metgezellen zullen zijn in de eeuwigheid. De Jeugdinstructeur, 10 januari 1901 {En 263.2}

In ons toekomstige leven zullen we dingen beseffen die ons hier verbazen. We zullen dan begrijpen hoe machtig onze Helper was, en hoe engelen van God de opdracht kregen om ons te beschermen toen we handelden naar de aanbevelingen van het Woord van God. In hemelse gewesten 257 {En 263.3}

Elke verloste persoon zal dan de bediening van de engelen in zijn eigen leven herkennen. Hoe zal het zijn als hij kan praten met de boodschapper van God die vanaf het eerste moment zijn beschermer was, die over zijn schreden waakte en die zijn hoofd bedekte op de dag van gevaar; als hij leert over deze engel die bij hem was in het dal van de schaduw van de dood, die zich zijn begraafplaats herinnerde en de eerste was die hem begroette op de morgen van de opstanding, ervaart hoe God ingreep in het individuele leven en aan het werk was in elke daad voor de mensheid! Onderwijs 278.279. {En 264.1}

"Wat jullie te wachten staat, is zo onvoorstelbaar dat zelfs de engelen er meer over zouden willen weten." 1 Petrus 1:12 {En 264.2}

In Afwachting van het Einde